

DUCHOVNÍ PÍSNĚ

1. Haleluja, chvalte Boha (F)

1. Haleluja, chvalte Boha, vy stvoření nebeská, oslavuj Ho na výsostech, ty družino andělská! Všichni Jeho zástupové, slunce, měsíc s hvězdami, prozpěvujte Jeho jménu, necht' všecko zní chvalami!

Refrén: Chvalte jméno Hospodina, velebte Jej výš a výš. /:Jeho slávy necht' je plná,:/ Jeho slávy necht' je plná celá zem i nebes říš!

2. Chvalte Jej, vy všechny věci, jež svým stvořil rozkazem, povstaňte a buďte svědci, že On sám je vladařem! Králové i národové, starci stejně s dítkami, pějte Jemu písně nové, necht' všecko zní chvalami!

3. Chvalte Jej, však nezvučněji, kdož jste Jeho spasení, z vašich srdcí nejvděčněji necht' žalm nový takto zní: Požehnaný buď náš Ježíš, jenž mřel za nás s mukami, Jemu, Jemu, Jemu nejvýš necht' všecko zní chvalami!

2. Chvalme Boha (B)

1. Chvalme Boha, neb jest dobrotivý, s díkem vroucím vzdejme Jemu čest: Jeho láska dodnes koná divy, Jeho láska nevymluvná jest.

2. Chvalme Boha, že nám v Synu milém cestu zjevil do nebeských měst. Vyhlášíme v zpěvu ušlechtilém: Jeho láska nevymluvná jest.

3. Chvalme Boha, kdo jsme z lidu Jeho, nesme světu onu blahou zvěst, že jest v Kristu milost pro každého: Boží láska nevymluvná jest.

3. Dobrořeč, duše má (G)

1. Dobrořeč, duše má, Hospodinu, dobrota Jeho věčná jest. Vydej se duše má, cele Jemu, životem celým vzdej Mu čest. Dobrota Jeho věčná jest, životem celým vzdej Mu čest. Haleluja, haleluja!

2. Na věky Hospodin hněvu nemá, v lásce Mu není rovného. Věčně jen otcovsky s dítětem jedná, netrápí tvora žádného. V lásce Mu není rovného, netrápí tvora žádného. Haleluja, haleluja!

3. Dobré jest chváliti Hospodina, oslavuj tvor Jej všeliký! Hospodin kraluje, Haleluja v milosrdenství na věky. Hospodin Král je veliký, oslavuj tvor Jej všeliký! Haleluja, haleluja!

4. Hospodinu, Bohu svému (D)

1. Hospodinu, Bohu svému, dobrořeč, ó duše má, nezapomínej na Jeho dobrodiní všeliká!

Refrén: Zajisté, tak jako nebe, vysoko nad zemí jest, jest nad těmi, kteří se Ho bojí, milosrdenství vyvýšené!

2. Nechce podle našich hříchů s námi věčně nakládat, ani na přestupky naše, ustavičně vzpomínat.

3. Jak se otec slitovává rád nad svými dětmi, tak se Pán Bůh milostivě slitovává nad námi.

5. Hospodin zástupů (B)

1. Hospodin zástupů, Bůh požehnaný věčně, všem krajům světa znám jest Bůh a Pán náš sám! /:Haleluja, haleluja!:/ /:Od věků na věky,:/ od věků na věky jej všichni chvalme vděčně!

2. Nedoufej v člověka, stín jeho rychle hyne, my v Boha doufáme, jež nikdy nezklame. /:Haleluja, Haleluja!:/ /:Jen Ty se k nám též znej,:/ jen ty se k nám též znej, ó dobrý Hospodine!

3. Přeblažený ten lid, jenž v Kristu Tebe hledá a Krále věčného rád nese lehké jho. /:Haleluja, haleluja!:/ /:Tvé rámě na věky,:/ Tvé rámě na věky mu zahynouti nedá.

4. Tvá rada obstojí, vzdor pekla lži a pýše. Cos počal nenecháš, by zkazil Satanáš. /:Haleluja, haleluja!:/ /:Od slávy k slávě vždy,:/ od slávy k slávě vždy Tvá půjde dále říše.

5. Ó, Pane dejž i nám, ať v bázní Tvého slova konáme věrně běh dnů časné služby. /:Haleluja, haleluja!:/ /:Až padnem k nohám Tvým,:/ až padnem k nohám Tvým u trůnu Beránkova!

6. Bože, Tebe chválíme (E)

1. Bože, Tebe chválíme, Pane, Tvoji ctíme sílu, před Tebou se skláníme, Tvému divíce se dílu, od věky až na věky, Bože mocný veliký!

2. Andělů Tě chválí sbor serafů a cherubínů, každý v světě vzdává tvor slávu Tobě, Hospodinu, ze všech zní to světa stran: svatý, svatý, svatý Pán!

3. Ctí Tě, Otče, na zemi všichni, velicí i malí, sbor Tvůj s lidmi se všemi uctívá Tě, vroucně chválí, čest a slávu přináší Synu Tvému Ježíši.

4. Pane, mocný Bože náš, ve svém skoň se slitování! Dle svých slibů, víme, dáš všem nám svoje požehnání, všechna pomoc v Tobě je, Ty jsi naše naděje!

7. Ten, kdož v Nejvyššího (E)

1. Ten, kdož v Nejvyššího skrýši přebývá, ve Všehomoucího stínu spočívá. Útočištěm, hradem Boha zove svým, /:ten se může právem zváti svobodným.:/

2. Bezpečen pod křídly lásky Jeho skryt, Pravda v srdci bydlí a jest jeho štít. Nebudeš se báti nočních přístrachů, /:pokoj svůj On dá ti, srdci útěchu.:/

3. Nedotkne tebe se nákaza morní, hřicha-li se snese pekla bouření. Padne jich po boku tvém tisíce, /:nepodvrátí kroku tvého vichřice.:/

4. Andělům přikázal ostříhati tě, úrazu bys nevzal k nebi na cestě. Zamilovals Pána, osvobodil tě. /:Vítězství moc dána již zde na světě.:/

8. Nuž pějme všichni (C)

1. Nuž pějme všichni s plésáním, Bůh láska je! Nuž, pějme zvučně, s jásáním, Bůh láska je! Z hříchů kdo jste probuzeni, v Něm hledejte spomožení, z bázně smrti vykoupení, Bůh láska je.

Refrén: Bůh láska je, Bůh láska je. Nuž pějme všichni s plésáním: Bůh láska je!

2. Aj, přestupníkům pravme všem: Bůh láska je! Neb z nebe sstoupil v hřichu zem, Bůh láska je! Tam, hle, pod tvých hříchů tíží v oběť sebe dal na kříži, bys byl spasen bez obtíží. Bůh láska je.

3. Tu pravdu všude vyznávej: Bůh láska je! A k Němu v lásce vytrvej, Bůh láska je! Láska Jeho rozraduje, duši blahem

naplňuje, v pláči, bédách potěšuje. Bůh láska je.

9. Ó plesej duše, zapěj žalmy (B)

1. Ó plesej duše, zapěj žalmy, ve svatební se roucho stroj, vítězné tobě kynou palmy, otevřen je ti spásy zdroj. Rek z Judy za tě v boj se staví, smrti a peklu vzdoruje. Doufej jen, On vše dobře spraví, věčnou láskou tě miluje.

2. Z veliké lásky přišel z nebe, aby tě zbavil hříchů tvých, obětí svou vykoupil tebe, místo ti chystá v nebesích. On věrně přimlouvá se za tě u Otce, jenž mu všechno dal, pro smírcí oběť na Golgatě nad tebou by se smiloval.

3. Nuž plesej, duše, žalmy zpívej, vítězství již tě nemine. V Kristově smrti vždy se skrývej, palmou On tebe ovine. Kde On je, chce, i ty bys byla a Jeho jménu vzdala čest, na věky toho velebila, svatý jenž, svatý, svatý jest.

10. Jak bych neměl slavit (B)

1. Jak bych neměl slavit Tebe, Tobě, Bože, vděčen být? Vždyť tu ve všem kolem sebe Tvoji lásku mohu zřít! Nesmírná jen láska je to, která plane v srdci Tvém, dotýká se duše mé a ji chválou naplňuje. Na věky mi láska Tvá nevystihlou zůstává.

2. Kdysi jsem byl ztracen v světě, v hříších svých jsem umíral, Tys však z lásky svého Syna, Otče, pro mne v oběť dal. Kdo na celém tomto světě pochopí, co činíš Ty? Kdo z andělských tvorů Tvých zakouší tak lásku Tvoji? Na světě mi láska Tvá nevystihlou zůstává.

3. Kdo by mohl vystihnouti lásku Tvoji, milost Tvou? Na celé mé zemské pouti žehnáš mi, jdeš přede mnou. Dej mi, Pane, tuto milost, abych se Ti zasvětil, zapálený láskou Tvou, Tebe jen

chtěl zvyšovati! Na věky mi láska Tvá, nevystihlou zůstává.

11. Tvé jméno vebíme (F)

1. Tvé jméno vebíme, ó Vykupiteli, Tě z plna srdce ctíme, o lidstva příteli! Že vždycky mocně chráníš až podnes církev svou, ji slávou, světlem daříš, zdí bráníš ohnivou.

2. Tys překázkami, hořem a záštíím hněvivým i zlostí vzdutým mořem a vřením zuřivým vždy ramenem svým silným svůj šťastně volil lid a slovem neomylným jsi bouře měnil v klid.

3. Svůj pokoj dávej hlásat zástupem poslů svých, by všude mohl jásat sbor, svědků nadšených. Po širém světě září své spásy rozsvěcuj, ať pravda bludy maří, neb celý svět je Tvůj!

4. Nás všechny k vyznávání svým Duchem Svatým vzbud' a k práci, k vzdělávání své role dávej chuť. Dej prosbami a dary Tvůj chrám ať slavíme, co čilí lid a jarý vždy Tobě sloužíme!

12. Čest', sláva bud' Bohu (E)

1. Čest', sláva bud' Bohu, že milovat svet, dal Syna nám svojho, by zbavil nás bied. Syn v obeť dal život, ten najdražší skvost, raj otvoril znovu, nám třeba len vojst'.

Refrén: Duša chvál Boha, chvál, nech je pouť tvoj hlas. Duša chváť Pána, chvál, prišiel milosti čas. Pod' k Otcovi v Kristu, dnes k Bohu sa vráť. Vzdaj Jemu čest', chválu, Boh ľudí má rád.

2. Krv Kristova slobodu získala nám. Kto uverí slubom, čo ľudom dal Pán, hoc najhorší hriešnik je, vieru keď má, v tej chvíločki Pán Ježíš milosť mu dá.

3. Boh slovom a skutkom moc dokazoval a v Kristu nám radosť

a spasenie dal. No, nad všetko poteší verných raz Pán, až k sebe ich povolá v nebeský stan.

13. Ó, veľký Bože (B)

1. Ó, veľký Bože, Tvá keď vidím díla, stvorená mocným tvůrčím slovom Tvojím, nádherné hvězdy, ktoré Tvoje síla zdržuje, nese mžikom každičkým, tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh! Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh!

2. Když Ty se skláníš ke mně ve svém Slovu, k mé duši siré k mému soužení, když Duch Tvůj těší mne znovu a znovu, když v Kristu dáváš plné spasení: Tu plesá, Bože: Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh! Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh!

3. Ať rukou štědou rozdáváš své dary když požehnaním prostíráš můj stůl, ať žal neb smutek, trýznitel můj starý, mne souží, tu mne podpírá Tvá hůl. Vždy plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh! Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh!

4. Když vidím Pána chodit zemskou plání, jak slouží, trpí, jak má lidi rád, v pokoře hlavu jak na kříži sklání, jsa svatý, splácí provinilých pád. Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh! Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh!

5. Až jednou skončí moje zemská služba a věrný Pán mne k sobě povolá, pak splní má se nejrůcnější tužba. Radostně, vděčně duch můj zavolá: Již plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh! Tu plesá, Bože, Tobě vstříc můj duch: Tys slavný Bůh, Tys slavný Bůh!

14. Svatý, svatý, svatý (D)

1. Svatý, svatý, svatý, Pán Bůh všemohoucí! Z jitra hned náš chvalozpěv se vznáší v Jeho chrám: Svatý, svatý, svatý, v milosti i moci, všemohoucí náš svatý Bůh a Pán.

2. Svatý, svatý, svatý! Tebe v každé době vykoupených zástup v nebi ctí a velebí. Cherubín a seraf klanějí se Tobě, jenž tentýž včera, dnes i na věky.

3. Svatý, svatý, svatý, Tebe skrývá nebe tvoji slávu hříšné oko naše nevidí, jenom Ty jsi svatý, žádný mimo Tebe, Ty, plný lásky, moci, čistoty!

4. Svatý, svatý, svatý, Bože všehomoucí, všechny Tvoje skutky slaví svaté jméno Tvé! Svatý, svatý, svatý v milosti a moci, Tys našim Bohem, věčný v lásce své.

15. Slavte, slavte, Knížete života slavte (G)

1. Slavte, slavte, Knížete života slavte, vyhlašujte posláni Jeho všem! Sláva, sláva, plesejte, synové Boží, prozpěvujte, spasení máte v Něm! Jako pastýř vodí On ovce svoje, jehňátka svá na rukou nosívá.

Refrén: Slavte, pějte, Ježíš je Spasitel světa, slavte, pějte, hlaste to s jásáním!

2. Slavte, slavte, Beránka Božího slavte, On vnes hříchy naše na Golgatu. Vyvyšujte hříšníkům jméno tak vzácné: Ježíš, Ježíš, Ježíš, haleluja! Po vše doby miloval tebe Ježíš, nezapomeň, co má v Něm duše tvá!

3. Slavte, slavte, Zástupce hříšníků slavte, plesej, duše z milosti spasená! On je Pánem života, smrti i soudu, Jemu patří

království veškerá. Maličko a zjeví se v slávě nebes, všemu lidu k soudu a k spasení.

16. Proč stále na rtech mých (C)

1. Proč stále na rtech mých úsměv a v srdci samý jas? Proč i když smutné tmy přijdou, zpívám si zas a zas? Vždyť i ten na sněti ptáček písni svou velebí Tvůrce a mocného Pána našeho na nebi.

Refrén: Sláva, haleluja, zapějte píseň chval; sláva, haleluja, pro nás se v oběť dal; sláva, haleluja, andělé plesají, Pánu Ježíši chválu nejvyšší vzdávají.

2. Proč svět i se svými dary, s úsměvem plných krás nemůže dát duši pravý radosti plný jas. Proč jeho rodí se štěstí, když s květem upadá? Vše, čemu dá srdce zkvéstí, i hned zas uvadá.

3. Zpíváme o lásce Boží a srdce plesá jen, pro svého Krále již hoří radostným plamenem. Za všechno dobro a péči duše dnes velebí Tvůrce a mocného Pána našeho na nebi.

17. Haleluja, jásej každý (F)

1. Haleluja! Jásej každý, svatý Duch tu dílo má, dítky Boží připravuje pro Pána, haleluja! Ano, jistě brzy přijde Ježíš, vždyť tak slíbil nám. Bdětež, věrou stůjte pevně, mdlých by nenašel vás Pán. Mdlíš-li, pojď krev Ježíšova očistnou moc pro tě má, všecko staré zemřít musí, nové, dobré On jen dá.

2. Přijdiž, svatý Otcův Duchu, ve plnosti moci své, jež v nás nový život tvoří dle obrazu Ježíše. Život Tobě posvěcený srdce čistá, oddaná, hořice jen láskou pro Tě a k Tvé službě ochotná. Ovoce i dary Ducha dáš pak těm, kdo Tvoji jsou. Znameními, též i divy slavně zjevíš slávou svou.

3. Haleluja! Tobě k chvále vykoupení plesají, čest a slávu, dík a chválu Ti, Beránku, vzdávají. Nevěsta až v bílém rouše bude moci jíti vstříc. Přijď, ó Jezu, k Svým, již Tebe čekají Ti důvěříc, haleluja! Jaké blaho na věky mít budeme, až do Páně slávy říše s díkem, plesem vejdem.

18. Vímt jednu růži spanilou ()

1. Vímt jednu růži spanilou, krásnější nemá svět, v pokorných srdcích pučívá líbezný její květ.

Refrén: Růžičko ctná, růžičko ctná, Sáronská růže, kéž jsi ty má, Sáronská růže, kéž jsi ty má.

2. Ta růže nikdy nevadne, aniž kdy usychá a toho kdo ji nalezne, trn žádný nepíchá.

3. Na poušti světa její květ se nyní zjevil nám, leč v rajských nivách nebeských byl od věčnosti znám.

4. Ve vůni její andělé mívali rozkoš svou a z synů lidských kdo ji zná, netouží za jinou.

5. Po krajích všech, kam sahá svět, již slavně vykvetá, neb Ježíš Kristus jestiť sám Sáronská růže ta.

19. Ó Jezu, slunce mého žití (G)

1. Ó Jezu, slunce mého žití, Ty nebes jasná dennice. Když v srdce mé Tvé světlo svítí, tu všecko ihned mění se.

2. Tma prchá, mizí chladné stíny, všech pochyb, hříchů mrákota. Jak z jara život kyne jiný, ježž Tvoje skýtá dobrota.

3. Mou duší vane dech Tvé lásky, a budí v srdci radost, zpěv. Ty milé z nebes domu zkazky, moc Ducha Tvého, darů zjev.

4. Jak mocné jest Tvé spásy dílo, jež Duchem svým vždy svlažuješ, by všecko Tebe velebralo, den ze dne dokud nepřijdeš.

20. Jak sladké, Jezu, jméno Tvé (A)

1. Jak sladké, Jezu, jméno Tvé, jest hudbou nebes duší mé a rájem již na zemi zde, to drahé jméno Ježíš.

Refrén: Ježíš štěstí jediné, Ježíš buď vždy všecko mé. Ježíš, spojte hlasy své a slavte Jeho jméno.

2. V tom Jeho jménu libost mám, On sejmul hříchy moje sám a vznes mne k nebes výšinám, jak milé jméno Ježíš.

3. Když toto jméno zaznívá, tu radost duši prochvívá, že věrou v srdci přebývá Ten, jehož jméno Ježíš.

4. Jak rozkošné to slovo nám, to vzácné jméno zde i tam, jež dáno bylo k spáse nám, zvyšujte jméno Ježíš!

21. Slav Boha, cti a chval (B)

1. Slav Boha, cti a chval dnem nocí, srdce mé! On Ducha svého dal mi v síle moci své, co srdce moje ten zdroj míru stálý zná tu jasný oheň v něm té Boží lásky plá.

Refrén: /:Ten oheň lásky plá.:/ I v duši moji oheň svaté lásky plá. Duch Svatý zavítal, ó pějme žalmy chval! I v duši moji oheň svaté lásky plá.

2. Mou korouhví je kříž! Co mám i vše co jsem, to ochotně mu již na oltář kladu sám. Mne koupil krví sám, jenž jménem mým

mne zná, a jehož lásky plán i v duši moji plá.

3. Se chlubit nemám čím. Já milost slavím jen, jsem Páně vlastnictvím svobodně vyvolen. Ó, slavte lásku tu ! Ať srdce všech ji zná. Ve vroucím roznětu až v každé duši vzplá.

4. Ó, Duchu Páně, vzněť, jak učinil jsi tam, po celém světě teď ten mocný ohně plam. Ať každý kdo je Tvým, je láskou zanícen, a jejím svědectvím i svět je přemožen.

22. Teba, Bože, Otca vekov (F)

1. Teba, Bože, Otca vekov, Pána tvorstva všetkeho, oslavujú zem i nebo aj my z srdca vrúcneho. Vesmír vzdáva chválu Tebe; Cherubín a Serafín skvělou hudbou plnia nebe: Svätý, svätý Hospodin.

2. Ty, ó Kriste, Král'u slávy, Otca svetiel večný Syn, na kríži si muky znášal za náš hriech a množstvo vín. Ty si osten smrti zlomil, nebo verným získal sám. Krvou svojou si nám obmyl, práva synov dal si nám.

3. Pane, ktorý v sláve nebies po pravici Otca dlíš, ktorý budeš vesmír súdiť a už i dnes všetko vieš, ráč nám prispieť ku pomoci, dary svojho Ducha daj, veď nás ta kde nieto noci, spas ľud svoj a požehnaj.

23. Můj Ježíš vždy mne miloval (C)

1. Můj Ježíš vždy mne miloval, On plné spasení mi dal. Ať doma jsem neb kdekoliv, že Jeho jsem vždy dá mi klid.

Refrén: On mne tak miloval, On mne tak miloval, On na Golgaté život dal, On mne tak miloval.

2. Můj Ježíš je můj šťastným los, jsem-li Jeho mám všeho dost.
Mé srdce k Němu pospíchá, u Něj vždy pokoj nalézá.

3. Můj Ježíš pozbavuje vin, toho já svědkem býti smím. Haleluja,
On srdci mém, kéž navždy On je slaven.

24. Rád bych, Jezu (E)

1. Rád bych, Jezu, chválu Tvoji celou duší vyzpíval. Rád bych,
aby, lásky zdroji, Tebe každý miloval.

*Refrén: Pějte, pějte Spasiteli, všechněm On se vydal nám. Volá;
„pojdte, kde jste koli, Já vám věčný život dám.“*

2. V nemoci a bolu mnohém, v sobectví a rozruchu. Byl jsem,
když tu Ježíš kolem jda, mne ujal za ruku.

3. S Otcem opět Syna spojil, hrozné hříchů jho mi sňal. Neduhy
a rány zhojil, svůj mi pokoj daroval.

4. Všude bych to vypravoval, jaký Spasitel je můj. Všechny
tvory k tomu vyzval, aby Jemu vzdali čest.

25. Kde Kristus kraluje (G)

1. Kde Kristus kraluje, tam plné blaho je, i radost tam se rozšíří,
kde On vše usmíří.

2. Kdo Jemu vzdoruje, svůj bol si zmnožuje, má díl ve věčném
trápení, jsa Boha vzdálený.

3. Ta sláva smíření, až Boží stvoření už ze lkání a bolestí se
navždy vyprostí!

4. Kdo uměl milovat, ten bude kralovat a s Kristem vejde v

slávu tam, kde chrámem Bůh je sám.

5. Tu každé koleno již bude skloněno a nebude zlých žádostí v té míru hojnosti.

6. Bůh musí kralovat, vše v Kristu ovládat, v Něm radost pravá vrcholí a chválou hlaholí.

26. Bud' Pánu čest! (E)

1. Bud' Pánu čest! Ó, pějte píseň chvály, ať slávu jména Jeho slyší svět! On dobrý jest, to do blízka i dále po země tváři má se rozeznět!

Refrén: Ano, chceme k oslavení Krále svého sloužit dál, svědky býti o spasení, jak On nám to přikázal.

2. Bud' Pánu čest! Se svatou uctivostí své city vložme v žalmy vroucích chval; On dobrý jest, vždyť z pouhé laskavosti nezdolným hradem spasených se stal.

3. Bud' Pánu čest! Toť nejkrásnější úkol, o Jeho lásky činech vyprávět. On dobrý jest! To rozlašujte vůkol, ať k Němu obrátí se celý svět.

27. Bud' Tobě náš dík (Eb)

1. Bud' Tobě náš dík, Bože na nebesích, za Ježíše Krista, jenž smazal náš hřích!

Refrén: Haleluja, Tobě sláva! Haleluja všech nás! Haleluja, Tobě sláva, slyš nás, Bože náš.

2. Bud' Tobě náš dík, Bože, za světlo Tvé, za zjevení Ducha tak žádostivé!

3. Buď Tobě náš dík, Bože, za lásku Tvou, za milost a péči Tvou nevýslovnou!

4. Zjev, Bože, moc svou novým rozvlažením, duch odvahy naplň nás plamenem svým!

28. Na všech cestách (D)

1. Na všech cestách Ježíš vede mne! Chvála dík! Chvála dík! Nebes mannou také sytí mne! Chvála dík a sláva!

Refrén: Haleluja - můj chvalozpěv, Pánu po celý životi běh! On zprostil mé srdce péčí všech. Jemu budiž čest!

2. Všecko v Něm jest dáno a s Ním jde; chvála dík, chvála dík! Stůl svůj strojí přede mnou již zde, chvála dík a sláva!

3. Proti zlobě za mne bojuje, chvála dík, chvála dík! Svoji pomoc v mdlobě zjevuje, chvála dík a sláva!

4. Když i satan stíhá pokouší, chvála dík, chvála dík! On mne nikdy z očí nespouští, chvála dík a sláva!

5. Světa On mne zbavil marnosti, chvála dík, chvála dík! Za to říš mne čeká radosti, chvála dík a sláva!

6. Všecko On mi zjeví časem svým, chvála dík, chvála dík! Na všech cestách v Něm se těšit smím! Chvála dík a sláva!

29. Ježíši krásný, Panovníče jasný (F)

1. Ježíši krásný, Panovníče jasný, Boží i lidský Synu! Tebe milovat a oslavovat žádám každou hodinu.

2. Krásné jsou kraje, pole, luhy, háje, zavítá-li jarní čas: Nad vše vezdejší Ježíš milejší, utěšuje srdce v nás.

3. Krásné je slunce, i ten svit měsíce, záře hvězd na obzoru. Jasněji svítí než nebes kvítí Ježíš v andělském sboru!

4. Veškerá krása, jakou země hlásá, stín je v nebeské říši; žádný však v nebi krásnější není nad Tebe můj Ježíši!

30. Již sladím svoji harfy tón (G)

1. Již sladím svoji harfy tón, pro nejvyšší chválu a ples, by slaven byl vždy jen On, Syn Boží, jenž mé hříchy nes. V Něm vyvolen od věčnosti. V něm milován vždy z milosti. Jen v Něm, v Něm jedině jsou všechny blaženosti mé.

2. On všeho stvoření jest cíl jenž nese mocným slovem svým. Věc každou v místo postavil, jak přáním bylo Otcovým. V Něm duše vznět a žití zdar, neb každý dech On z lásky dal. Jen v Něm, jen v Něm, v Něm jedině, jsou všecky zdroje žití mé.

3. Já popel jen a pouhý prach, červ ubohý byl, zvadlý list jenž slávou ctností měl být ach, jak žádal Bůh. Nebyl jsem čist. Však vykoupen na Golgatě, v Něm podíl mám na životě. Jen v Něm, jen v Něm, smím jedině, být dítě Boží milené.

4. Ta plnost Božství nezměrná, aj tělesně přebývá v Něm, Duch Jeho, láska přehojná, chce vládnout také v srdci mém. V Něm srdce žal je utišen, já Jeho mám být obrazem. Jen v Něm, jen v Něm, v Něm jedině, jest Boží bohatství, též mé.

31. Duše moje chválu stále zpívá ()

1. Duše moje chválu stále zpívá o velké lásce Tvé, duše moje chválu stále zpívá o velké té lásce Tvé.

Refrén: Já radost mám, že zpívat smím, že jsi Jezu můj a já že jsem Tvým, já radost mám, že zpívat smím, díky Pane, žes' Vůdcem mým.

2. I když mraky nad hlavou se sklání, duše má zpívá dál, dobře ví, že Pán můj ji ochrání, proto zvučí Mu chválu dál.

3. A až jednou přiblíží se doba, kdy i já půjdu tam, do nebeských krajů věčné slávy, tam, kde sídlí můj věčný Pán.

Refrén 2: Tam pak zazpívám píseň vroucích chval o té veliké lásce, jižs mi dal, tam pak zazpívám píseň vroucích chval o veliké té lásce Tvé.

32. Ó jméno Pána Ježíše (G)

1. Ó jméno Pána Ježíše! Kdo půvab jeho popíše? Ples andělů a víry skvost, hříšníků naděj pro věčnost. /:Bud' chvála, dík Ti, spásá má, Tys slunce mé, má ochrana.:/

2. Ó Jezu, jméno Tvé je moc, jež mění v jitro hříchů noc a volá z hrobu k životu a dává nebe jistotu. /:Bud' dík Ti, blaha prameni, má jistoto, mé spasení!:/

3. V tom jménu k trůnu milosti smím přistupovat s radostí. V Něm v boji smím být vítězem a nástrahám uniknout všem. /:Ó, jméno každé nad jméno, bud' ctěno, vroucně chváleno!:/

4. Pro jméno to Bůh vede mne na pastvy svoje líbezné a domů, domů v nebesích do kruhu všech svých zvolených. /:Tam jméno mého Ježíše tam na čelích našich zaskví se!:/

33. Ó, můj Pán, jak jest mi drahý (B)

1. Ó, můj Pán, jak jest mi drahý! Nejkrasší ze Synů lidských jest jen On. Hvězda jitřní, jež mi svítí Sáronskou růží On. Ó, můj Pán, jak jest mi drahý! Jak jen šťasten jsem, pod Jeho něžným jhem; chráněn, veden, cestou žití, vždy jist a bezpečen v Něm.

2. Ó, můj Pán, jak jest mi drahý! Naděje a všecka touha moje On. V lásce věrný a jak milý Jeho úst libý tón. Ó, můj Pán, jak jest mi drahý! Jaká radost slyš: On brzy přijde již, vysvobodit církev svoji, uvést ji v nebeskou říš.

34. Chválu svou o Ježíši (G)

1. Chválu svou o Ježíši chci zpívat, neboť On životem je mi vším; dříve bloudil jsem světa zlou pouští, co je bída bez naděje vím.

Refrén: Krví svou vykoupils' mne Ježíši, vymanil z hříšnosti cesty zlé. Jméno mé zapsal jsi v nebesích již, Tobě chci vyzpívat díky své.

2. Chválu svou o Ježíši chci zpívat, radostí naplnil mladost mou; nemohu mlčeti o svém Pánu, za vše projevít nevděčnost zlou.

3. Chválu svou o Ježíši chci zpívat, cestou k nebesům s písní chci jít, a až v zástupu spasených stanu, Beránka na trůnu budu zříť.

35. Ježíš přišel vykoupiti (G)

1. Ježíš přišel vykoupiti. Ó, slavte Jej! A nad peklem zvítěziti. Ó, slavte Jej! Hříšní nic nezbyvá vám, než jen milost zdarma vzíti a nechat ji působiti. Ó, slavte Jej!

2. Nelze nám se vyprostiti. Ó, slavte Jej! Pán to musel učiniti. Ó,

slavte Jej! Sám On pouta všechny sňal a dal za ně nové žití.
Radost, pokoj, možno míti. Ó, slavte Jej!

3. Všechněm spása darována. Ó, slavte Jej! Svoboda je lidem dána. Ó, slavte Jej! Nemá hřích jich držet víc. Rci to všechněm zde na zemi, že kdo věří, je blažený. Ó, slavte Jej!

36. Boh náš je láska (D)

1. Boh náš je láska od večnosti. On základ bytia, prúd milosti. Z lásky len stvořil, spravuje svet, kde nieto jeho, života niet! Boh náš je láska, Boh náš je láska.

2. Boh náš je láska od večnosti. On prameň sily, lúč milosti. Do rúcha krásy oblieka svet, kde nieto jeho, radosti niet. Boh náš je láska, Boh náš je láska.

3. Boh náš je láska od večnosti. On dárcem svätej blaženosti. Vykúpil láskou stratený svet, kde nieto jeho, spasenia niet! Boh náš je láska, Boh náš je láska.

4. Boh náš je láska od večnosti. Neuzrieš ho však bez svätosti. V ten čarokrásny nadhviezdny svet bez rúcha slávy prístupu niet! Boh náš je láska, Boh náš je láska.

37. Meno Ježíš nevybledne (F)

1. Meno Ježíš nevybledne, nezničí ho času zub. Menu Ježíš večná sláva, chvála zo srdc vzdaná bud! Posolstvom je mladým, starým, pučí novým životom, v Ňom sa milosť, vykúpenie, ponúka dnes s jasotom.

Refrén: Meno Ježíš nad svet drahé, lúčom slnka srdcu je, v mene Ježíš vykúpenie Boh nám z lásky daruje.

2. Meno Ježíš zazní zvučne, celou zemou nech to znie: svet len v mene Ježíš nájde šťastie, pokoj, zmierenie. Pred Ježíšom prchne zloba, pred Ježíšom mizne tma, v Jeho mene spravodlivosť, nový život začína.

3. Meno Ježíš jasne žiari, aj keď príde žiaľu noc. Duša v ťažkých žití bojoch z neho čerpá spásnu moc. Ježíš svietiť bude, hoc by zhasla hviezda posledná, pluky vykúpených sklonia pred ním svoje kolená.

38. Mám veľkého, mocného Kráľa (G)

1. Mám veľkého, mocného Kráľa, že náležím jemu to viem. Strach netiesni, neláká sláva, vždy, všade ho vyznávať smiem.

Refrén: Pán Ježíš sila aj život moj, večného pokoja, šťastia zdroj. Mám veľkého, mocného Kráľa, s ním nebeské dedičstvo mám.

2. Je slávnejší od všetkých kráľov, je najvyšší, jediný Pán. Kto na dary jeho by siahol, čo na zemi, v nebi už mám?

3. Čo vyriekol Vládca, je pravda, On v slove vždy bude si stáť. Keď v svete sa rozmáha zrada, já verím a vyznávám rád:

4. Chcem poslúchať, kráčať len za ním, už na jeho vôľu len dbám. To jediným mojím je prianím; vždy konat, čo káže mi Pán.

39. Úchvatná nádhera vysokých hôr (A)

1. Úchvatná nádhera vysokých hôr, hviezdnatá obloha, svit ranných zôr, všetko to tlmočí pozdravný tón Tvorcovi vesmíru, pred Boží Trón

Refrén: Boh láska je, nás miluje, otcovskou láskou o všetko tvorstvo pečuje.

2. Malebný háji les, vtáctva tam chór, žblnkanie potóčkov, aj každý tvor, príroda odiata, do pestrých šiat, Tvorcovu velebu učí nás znať.

3. Zbúrený oceán, hromový tresk, šumenie vetríka, slniečka lesk. Růže dych, slávikov úbezny hlas, k oslave Mocného vyzývá nás.

4. Chválu Ti vysielá, vďečný Tvoj ľud, Bože náš za mocný života prúd, za všetko, čo si nám s Ježíšom dal, príjmi dnes oddané obete chvál.

40. O Spasiteli já zpívám rád (I)

1. O Spasiteli já zpívám rád, On má je hvězda, přepevný hrad. /:V mém žití celém Jej slavit smím, píseň své duše Mu zasvětim:/

2. Se trůnu slávy, pln lásky k nám, Syn Boží na svět sestoupil sám. /:On za mne přišel na kříži mřít, dítětem Božím bych mohl být:/

3. Ó Pane, pro tebe chci bojovat, pomoz mi věřit a milovat, /:by mnohá duše, již jal zde hřích, své štěstí našla u nohou Tvých:/

4. V nebesích domov mám přichystán, kam čisté lásce jen přístup dán, /:tam v rajske krásy Tvou spatřím líc a radost věčnou nezkalí nic:/

41. Mám mocného, velkého Krále (A)

1. Mám mocného, velkého Krále, k Němuž se vždy rád přiznávám, a nechci už jiného v světě, jen Jeho věrně vyznávám.

Refrén: Ježíš mé žití, mé síly zdroj, Jezu, Ti děkuji za pokoj, mám velkého mocného Krále, o Jezu, Ty Králi můj.

2. Můj Král je nade všechny krále, jenž vládne, nad vším panuje, On přijme mne v nebeské slávě, kde bolest a strach nebude.

3. Já věřím Slovu svého Krále, ono řídí a vede mne, chci náležet věrně Mu stále, i v soužení vyznávat je.

4. Chci poslušen být svému Králi, jenž život můj naplňuje, s radostí konat Jeho dílo, svou láskou mne naplňuje.

42. Zda znáš to jméno (F)

1. Zda znáš to jméno, v kterém Bůh dal spásu, vyznává je též tvůj ret? Zem, moře velebí již Jeho krásu, vstříc Mu jása celý svět.

Refrén: Nade jména všechna jméno Ježíš, vždyť vzácnějšího nemá Zem. Věř, spasení jen v drahém jménu Ježíš, zní tak v nebi ohlasem.

2. To jméno jak denice jasně září nocí útrap, bolů béd. Ni chabý oheň naděje nezmaří, odvahu v Něm zmužíš hned.

3. Když v zármutku jsi, do srdce ti vlévá, tišivý a sladký lék a nitrem když se žene bouře divá, přehluší i větrů jek.

4. Až přijde čas, že všechna jména zblednou, jméno Ježíš zůstane a purpurový Jeho odlesk jednou do věčnosti zaplane.

43. Sejměte již harfy z vrbí (C)

1. Sejměte již harfy z vrbí, zvučně pějte, jásejte, haleluja, hříchu

prosta Nevěsta jest, volejte. Zvítězil hle, Ježíš, Pán náš, potřen ďábel, smrt i hřích, Spasitel náš za nás zemřel, haleluja, buď mu dík.

2. Ježíš chce nás ozdobiti, Nevěstu svou k Sobě vzít, mocí s hůry naplniti, aby mohla Krále zřít. Pějte s plesem písně nové, haleluja, Jemu čest, v Něm jsme nyní vítězové, věřte, že On Král náš jest.

3. Jenom víra může míti, co způsobí Páně moc, vítězství vždy může vzíti. On Sám jde ji na pomoc. Jezu, Jezu, Ty buď slaven, Ty náš Králi, Tys náš Bůh, Tebou lid Tvůj vysvobozen a vytržen z pekla muk.

4. Plésejte, ó, sestry, bratři, slavte Jej, On světa Pán. Pějte písně, tak se patří, že nepřítel překonán. Nebe již jest otevřeno, Pán Ježíš sám dveřmi jest, srdce věrou očistěno, slavte Jej a vzdejte čest.

44. Budiž chválen Ježíš Král (D)

Refrén: Budiž chválen Ježíš Král, haleluja, budiž chválen Ježíš Král, haleluja!

1. V Betlémě se narodil, haleluja, syn Boží i lidský byl, haleluja.

2. Na Golgatě umíral, haleluja, triumfálně z hrobu vstal, haleluja.

3. Chce nám hříchy odpustit, haleluja, vírou v Něj když budem žít, haleluja.

4. Jednou přijde okamžit, haleluja, kdy mu vzdáme v nebi dík, haleluja.

45. Dávej radost v srdce mé (D)

1. Dávej radost v srdce mé, ať Tě chválím, dávej radost v srdce mé, prosím jen. Dávej radost v srdce mé, ať Tě chválím, ať Tě chválím celý žití den.

*Refrén: Pěj hosana, pěj hosana, pěj hosana Králi králů všech!
Pěj hosana, pěj hosana, pěj hosana Ježíši!*

2. Dávej pokoj v srdce mé, ztiš mou duši, dávej pokoj v srdce mé, prosím jen. Dávej pokoj v srdce mé, ztiš mou duši celý žití den.

3. Dávej lásku v srdce mé, ať Ti sloužím, dávej lásku v srdce mé, prosím jen. Dávej lásku v srdce mé, ať Ti sloužím, ať Ti sloužím celý žití den.

46. Pane, Tobě chci zpívati ()

1. Pane, Tobě chci zpívati na své cestě, Pane, Tobě chci zpívati od rána celý den. Ty jsi Pán laskavý, pokoj Tvůj uzdraví, Pane, Tobě chci zpívati na své cestě!

2. Pane, Tebe chci chváliti na své cestě, Pane, Tebe chci chváliti od rána celý den. Chválí Tě stvoření, paprsek sluneční, jak bych neměla chválit Tě na své cestě!

3. Pane, Tobě chci sloužiti na své cestě, vděčně na Tvůj kříž vzpomínat od rána celý den. Odvahu z něho brát, potřebným pomáhat, Pane, jako Ty sloužiti na své cestě!

4. Pane, Tebe chci čekati na své cestě, čekat bez obav celou noc, od rána celý den. Nadějí slavnou mám, potkáš mne jako Pán, píseň novou Ti zazpívám na své cestě!

47. Já nad hvězdami (D)

1. Já nad hvězdami v nebi Otce mám, haleluja, Otce mám. S ním věrně kráčím navzdor hříchu tmám, zlobám všem, nástrahám. Já v nebi Otce mám, ó haleluja, haleluja, Otce mám, já v nebi Otce mám, ó haleluja, haleluja Otce mám.

2. Já v nebesích u Otce domov mám, haleluja, domov mám. A šťasten jsem, že cestu vzhůru znám, kde s Otcem se shledám. Já v nebi domov mám, ó haleluja, haleluja, domov mám, já v nebi domov mám, ó haleluja, haleluja, domov mám.

3. Tu cestu ukázal mi Kristus Pán, haleluja, Kristus Pán, jenž předešel nás k nebes výšinám připravit místa nám. Já v nebi Pána mám, ó haleluja, haleluja, Pána mám, já v nebi Pána mám, ó haleluja, haleluja, Pána mám.

48. Zvučí, zvučí, stále zvučí duše má ()

1. Zvučí, zvučí, stále zvučí duše má, o veliké té lásce zpívá, že mne Pán můj miluje a zrakem svým mne hlídá, zvučí, zvučí, stále zvučí duše má, o veliké té lásce, Ježíš, že mne stále miluje, kroky moje spravuje, proto zvučí, stále zvučí duše má!

2. Zvučí, zvučí, stále zvučí v duši mé o veliké té lásce Boží: On mne stále miluje a radost v srdci množí. Zvučí, zvučí, píseň zvučí v duši mé o veliké té lásce, Ježíš stále miluje, kroky moje spravuje, proto zvučí, stále zvučí duše má!

49. Narodil se Kristus Pán (D)

1. Narodil se Kristus Pán, veselme, z růže kvítek vykvet nám, radujme se! Z života čistého, z rodu královského, již nám narodil se.

2. Jenž prorokován jest, veselme se, ten na svět poslán jest, radujme se! Z života čistého, z rodu královského, již nám narodil se.

3. Člověčenství naše, veselme se, ráčil vzíti na se, radujme se! Z života čistého, z rodu královského, již nám narodil se.

4. Goliáš oloupen, veselme se, člověk jest vykoupen, radujme se! Z života čistého, z rodu královského, již nám narodil se.

5. Ó milosti Božská, budiž s námi, dej ať lest ďábelská nás nemáí. Pro Syna milého, nám narozeného, smiluj se nad námi!

6. Dejž dobré skončení, ó Ježíši, věčné vykoupení, věrných duší. Přijď nám k spomožení, zbav od zatracení, pro své narození!

50. Slyšte, jaká libá píseň (C)

1. Slyšte, jaká libá píseň rozlehá se po nebi! Andělů to svaté sbory Pána Boha velebí. Je to píseň o radosti, jenž zní všemu stvoření: Sláva Bohu na výsosti, síla moc i spasení!

2. Pokoj v lidech zalíbení, ráj se opět otvírá! K lidskému zas pokolení, Bůh své ruce prostírá! Narodil se z čisté panny v městě Davidově dnes, Smírce dávno zvěstovaný, prorok Boží, Král a Kněz!

3. Nuže pojdme, Jemu služme, v Něm svou radost mějme jen, až nám v jasné nebes říši vzejde nový slávy den! Tam, už béd i hříchu prosti, nové počnem chválení: Sláva Bohu na výsosti, síla moc i spasení!

51. Tichá noc, svatá noc! (C)

1. Tichá noc, svatá noc! Aj Bůh sám přišel k nám, když se věčný Otce Syn snížil v čisté panny klín, /:stav se člověkem.:/
2. Tichá noc, svatá noc! Z nebe hlas plných krás nad Betlémem zvěstoval, že se zrodil pravý Král, /:světa Spasitel.:/
3. Tichá noc, svatá noc! Slávy zář lidstvu v tvář padla z jasných nebes bran, kde všem chystá Ježíš stan, /:kdož v Něj uvěří.:/
4. Tichá noc, svatá noc! „Pokoj vám,“ zní to k nám. Nebojte se, neboť již silný Rek jde, hříchů tíž /:nésti za vás sám.:/
5. Tichá noc, svatá noc! Pospěšte, proč ještě váháte jít k Ježíši přijmouti dar nejvyšší /:a v Něm spasení.:/
6. Tichá noc, svatá noc! Jezu náš, jenž sám znáš srdcí tužby, slast i žal, ó dejž, aby každý vzal /:dnes Tě v srdce své.:/

52. Za nocí hluboké (D)

1. Za nocí hluboké, když spal kraj celý, na horách betlémských pastýři bděli. U nohou ovečky, tmu kolem sebe, o čem as dumali, hledíce v nebe?

Refrén: Nebojte se, radujte se, Kristus se dnes narodil! Pán Bůh poslal Syna svého, aby člověk spasen byl. „Sláva Bohu na výsostech!“ sborem pějí andělé a pastýři do Betléma pospíchají vesele.

2. „Pastýři nebeský,“ šeptali tiše, „skloň se k nám v milosti z nebeské říše! Zhoj naše bolesti, ztiš světa boje, uveď nás, ztracené, v království svoje!“

53. V svaté době, Bože (D)

1. V svaté době, Bože, Tobě haleluja zpíváme, s cherubíny, serafíny oběť chvály vzdáváme.
2. S trůnu Tvého nebeského anděl nese novinu, žes oblažil a potěšil Kristem lidskou rodinu.
3. Judská země tam v Betlémě slaví jeho Vánoce, proto Tebe zem i nebe zvelebují vysoce.
4. I my Tobě v této době Haleluja zpíváme, s cherubíny, serafíny oběť chvály vzdáváme.

54. Ve vánoční té svaté noci (D)

1. Ve vánoční té svaté noci, aj předivná mi vzešla slávy zář, že zaslzely moje oči a blahem zjasnila se tvář. Já seděl v temnu hřícha zlého, když se mi Pán můj přiblížil. Mně nelze zapomenout toho, co Ježíš pro mne učinil.
2. Ve vánočním aj zřel jsem lesku, se Jeho slávy plnost skvít, tak mile, něžně beze stezku, tam Boží pacholátko dlít. Já směl jsem jísti z manny Jeho, bych z ní na tomto světě žil. Mně nelze zapomenout toho, co Ježíš při mně učinil.
3. Já v bídě hřícha byl jsem ztracen a nevěděl jsem kudy kam, než Spasitel byl ve mně zrozen, v Něm nyní spásu svoji mám. Ó přenesmírná milost Jeho, že Duchem Svým mně také křtil. Mně nelze zapomenout toho, co Ježíš při mně učinil.
4. Snad nepřijal jsi dosud spásu, ó srdce přijmi v tento den. Viz Betlémskou tu Boží krásu, bys blaženým byl učiněn. Již zanech světa, místo toho, u jesliček si zvol svůj cíl a nezapomeneš pak toho, co Ježíš pro tě učinil.

5. V tvém srdci zazní Vánoc píseň, jenž volá všechněch k Bohu zpět. Aj nebe sklání se - pryč tíseň, o lásce Boží budeš pět. Jen uvaž dobře všeho toho, oč hřích a svět tě připravil. A nezapomeneš pak toho, co Ježíš pro tebe učinil.

55. Čas radosti, veselosti (D)

1. Čas radosti, veselosti světu nastal nyní, neb Bůh věčný, nekonečný narodil se z panny. V městečku Betlémě, v jesličkách na slámě, leží malé pacholátko na zimě, leží malé pacholátko na zimě.

2. To jsme všichni lidé hříšní radostně čekali, co andělé dnes vesele nám jsou zvěstovali. A protože plésejme, všichni se radujme, pacholátku nemluvňátku zpívejme, pacholátku nemluvňátku zpívejme!

3. Spasiteli, kvítku milý, Pane náš Ježíši, z čisté panny narozený, poklade nejdražší! Králi náš, Pane náš, skloň se k nám jako Pán, dej z milosti Tvé radosti dojít nám, dej z milosti Tvé radosti dojít nám!

56. Svatou dobu již tu máme (I)

1. Svatou dobu již tu máme z nejmilejších svátků, proto rádi zaspíváme: „Sláva buď děťátku, Sláva buď děťátku!“

2. Ve městě i ve vřkolí všichni lidé spali, pastýřové v širém poli o své ovce dbali, o své ovce dbali.

3. Znenadání o půl noci divně slyšet hlasy, nebe skví se Božskou mocí, radujte se s námi, radujte se s námi!

57. Položil sa v jasliah ako dieťa ()

1. Položil sa v jasliah ako dieťa, Kráľ čo riadi, udržuje svet, na ktoreho povel hviezdy svietia, slovo ruší mocný víchrov let.

Refrén: /:Ježíš, vládca neba, obetoval seba, spasil mňa i teba. Sláva, česť Mu bud'!:/

2. Túžby otcov sú už naplnené, prišiel Ježíš, Vykupiteľ náš. Zajásajte srdcia utrápené: spásu nesie drahý Mesiáš.

3. „Zvestujem vám radosť!“ anjel vraví pastierom na poliach betlémských. Narodil sa Spasiteľ, Kráľ slávy, nesie zemi pokoj nebeský.

58. Zvonia zvony vánočné ()

1. Zvonia zvony vánočné, bim bam, bom, nesú zvesti radostné v každý dom. K tmavým srdciam lúč preniká: Prišiel Ježíš, vykúpiť hriešnika.

Refrén: Zvoňte, zvony, zvoňte len radostnú zvesť nám: Bim, bam, bam, bam, narodil sa Pán, narodil sa Spasiteľ, plesajte, piesne chvály, vďačnosti spievajte.

2. Hviezdička to hviezdičke rozpráva: Prišiel už deň čakaný oddávna, l'udstvo vol'nost, nový rod našlo v Ňom, srdcia bijú radostne, ako zvon.

59. Na nebi žárlili sláva a moc ()

1. Na nebi žárlili sláva a moc, svätý spev anjelov oživil noc. Nadšene spávali, pastierom hlásali: Pán Ježíš zostúpil, nebeský hosť!

2. V betlémských jaslíčkách položený spočinul Mesiáš vytúžený. Nebesia opustil, chudobu okúsil. Aby svet vykúpil z hriechov a vín.

3. Pane náš, Ježišu, prídže i k nám, srdcia nám povznášaj ku nebesiam. Nech svet už pozná raz. Že si Ty poklad náš, vesmíru, smrti i života Pán!

60. Neslyšíte zpívat zvony (G)

1. Neslyšíte zpívat zvony vánoční? Neslyšíte, jak velebně krajem zní? Vyprávějí svaté zvěsti dojemné, že se Kristus Pán narodil v Betlémě.

Refrén: Bohu sláva, zvon radostně pěje, Bohu sláva, až se srdce chvěje. Píseň míru hlaholí do dědin i do polí, neslyšíte zpívat zvony vánoční?

2. Zvěsti letí, píseň stoupí k výšinám, cítíme, že Ježíš přišel také k nám. Vzpomínáme na pastýře u jeslí, na mudrce, jak mu dary přinesli.

3. Vzpomínáme i na píseň andělskou, jak se chvěla nad krajinou betlémskou. I my Bohu zazpíváme ze všech sil, vždyť se Ježíš také pro nás narodil.

61. Tichounkou nocí (G)

1. Tichounkou nocí andělský hlahol východním nebem vroucně se třás, rozchvíval skály, věšel se na dol, ba i těm hvězdám šelestil s řas.

Refrén: Nám narodil se, nám narodil se, Spasitel Ježíš, všech srdcí Král!

2. Nad zemským blahem plane tváň matky, v plenčičky halí nebeský Dar. Z jesliček úsměv plesá k ní sladký, plamének lásky roznícen v žár.

3. Ó blahý báně všecky své svíce k slavnosti věků rozžehla vráz, pastýřům planou oči i líce, lásky proud srdcí roztrhl hráz.

4. Tichouňkou nocí andělský hlahol ztemnělým světem zaznívá zas. Rozchvívá skály, věší se na dol, staletí přešla - kde víry hlas?

Refrén 2: Bud' Bohu chvála, bud' Bohu chvála, to Dítě nebes dá světu mír!

62. V nadhviezdnej výšine ()

1. V nadhviezdnej výšine, v presvätej tišine anjelov plesania zhlolil hlas. Prišiel Pán čakany, prorokmi hlásany. Hospodin naplnil milosti čas.

2. Z kráľovstva večnosti do stanu zemskeho Boží Syn, Mesiáš, obrátil krok. On ľudské telo vzal, aby svet zaplesal. Večitej slobody vyhlásil rok.

3. Zrodzenie spasenie, Božieho zmierenia velebne hlásala presvätá noc. V jasličkách spočinul, k ľudstvu sa privinul Spasiteľ, ktorý má slávu i moc.

4. Zmiluj sa, Pane náš, vypočuj prosieb hlas, Ježíš, Emanuel, príď skoro k nám! Ty, Knieža pokoja, vo svete rozbroja nenávisť láskou daj premáhať nám.

63. Narodil sa nám Spasiteľ ()

1. Narodil sa nám Spasiteľ v tento nočný čas. Prišiel sveta

Vykupitel', Kristus Ježiš náš. Najsvätejší sám ponížil sa k nám.
Ó, nech Ti je večná chvála, mocný nebes Pán!

2. Veľké svetlo ožiarilo polia betlémské, na zem biednu
zostúpilo vojsko nebeské. Krásne spievali, chválu vzdávali.
Príchod Kráľa, našho Pána, oznamovali.

64. Čujte slávny neba ples ()

1. Čujte slávny neba ples: „Kristus narodil sa dnes! Sláva Bohu
na nebi, pokoj ľuďom na zemi!“ Plesaj ľudstvo vdávaj česť za
radostnú spásy zvesť: /:Novonarodený Kráľ, teba spasíť
zavítal.:/

2. V Judsku hviezda plápolá, mrákota sa stráca zlá, celým
svetom letí zvesť: Kristus narodil sa dnes! Spievaj ľudstvo
piesne chvál, prišiel na zem nebies Kráľ. /:Priniesol nám
spasenie, anjelská tak pieseň znie.:/

3. Narodil sa Boží Syn, aby ľudí zbavil vín. Prišiel s Bohom
zmieriť nás, do nebeských uviesť krás. Plesaj ľudstvo, v lásky
čas, ožiaril ťa z neba jas. /:Prišiel Knieža pokoja svet si získať
bez boja.:/

65. Za krásné, jasné noci (B)

1. Za krásné, jasné noci se snesla na ten svet ta libá míru
píseň, již andělský pěl ret: „Bud' pokoj lidem na zemi a zalíbení v
nich!“ Zní poselství to s nebe ve zpěvech andělských.

2. Svět naslouchá té písni a v tichu velebném sbor pěvců z říše
nebe se snáší na tu zem. Slyš! Dosud tato píseň nad světem
žalostným a Bábelem všech zvuků zní tónem radostným.

3. Jak hříchem, bídou, svárem svět dlouho trpí již! Již dvacet

trudných věků dál nese křivdy tíž. Hle, člověk v boji s druhem dál prolévá svou krev! Ó člověče, již ustaň! Slyš andělský ten zpěv!

4. Ó, vy, kdo žití cestou svou příkrou kráčíte a pod břemenem tíhou se dále vláčíte, ó, stůjte, složte břímě a patřte na ten zjev a andělského sboru tam s nebe slyšte zpěv!

5. Hle, blíží se čas blahý, jež svatí proroci již zdávna zvěstovali, věk nový, žádoucí, věk míru! Potom všude již zazní vesele i píseň, kterou zdávna tam pěli andělé.

66. Ó, to světlo v Betlémě (D)

1. /:Ó, to světlo v Betlémě svítí také v srdce mé.://:Každý spěchá k jesličkám, z chléva stal se boží chrám:/, z chléva stal se Boží chrám.

Refrén: /:Kdo by nevítal:/, kdo by nevítal Ježíše? /:Kdo by nevítal:/, Krista kdo by nevítal?

2. /:Ó, ta láska v Betlémě zahřívá i srdce mé.://:Každý je tu bratrem zván, ať je žebrák nebo pán:/, ať je žebrák nebo pán.

3. /:Ó, ta radost v Betlémě zpěvy plní srdce mé.://:Bůh se v Kristu sklonil k nám, každý k Němu smí jít sám:/, každý k Němu smí jít sám.

4. /:Ó, ten pokoj v Betlémě utiňuje srdce mé.://:Bůh, jenž slibů nemění, v Kristu dává spasení:/, v Kristu dává spasení.

67. Anjel Pánov z nebies slávy ()

1. Anjel Pánov z nebies slávy pastierom tam bdelým vpraví: Dieťa krásné, utešené leží v jasliach položené.

2. Betlém, mesto Dávidovo, o ňom dal vám prorok slovo, tam je východ Mesiáša, tam, hľa, všetka vaša spása.

3. Tým sa ešte v každom čase, Pán že stojí pri nás zase. Podľa tela stal sa bratom veriacich v tom diele svätom.

4. Hriech vám už nič neublíží, máte istú pomoc v kríži. Nech lev diabol vôkol chodí, Boží Syn vás všade vodí.

5. Zvelebuj ho cirkve celá: Boh ti poslal Spasiťeľa, Syna jednorodného v ľudskom tele zjaveného.

68. Ze synů lidských nejkrasší ()

1. Ze synů lidských nejkrasší, nevěstě své ten nejdražší. Plný jsi Božství a lásky. Milostný muži Golgatský.

Refrén: Ten muž jenž mřel na Golgatě, mé hříchy smyl, mne vyprostil, moc hřícha již mne nevíže, co Ježíš mřel na Golgatě.

2. Přehořkou Ježíš pije číš. Na dřevě kříže zdvižen v výš. Za naše hříchy za všechny, umíral muž ten Golgatský.

3. Darovals život hříšnému, svobodu vzácnou jatému. To vše jen z pouhé milosti, slitovný muži Golgatský.

4. Na břehu moře skleného, dáš dlíti u trůnu svého a žíti život nebeský, přeslavný muži Golgatský.

69. Předivný zrodil se člověka Syn (C)

1. Předivný zrodil se člověka Syn. Světlem svým rozptýlil pozemský stín. Do světa hříchů a bezedných běd přišel Syn Boží, by vykoupil svět.

Refrén: Předivné jméno má, předivně pomáhá; provází poutníka i cestou zlou. Předivná Golgota, tam náruč rozpjatá láskou mne objala přepodivnou!

2. Předivnou pěšinou života šel, hříšným byl přítelem, lék na bol měl. Každému radostnou přinášel zvěst, břemeno zemdlených pomáhal nést.

3. Předivně umíral, by ožil zas, v jaro nám proměnil hrobový mráz. Moc smrti zlomil a přemohl hřích, příbytek připravil na nebesích.

4. Předivná plní se zaslíbení, kraje se bělejí k poslední žni. Přeslavná naděje, setkám se s ním, s nebeským Králem a přítelem svým.

70. Pověz mi o tom ()

1. Pověz mi o tom, jak Ježíš na zemi žil, pověz vše, nač bych se tázal, kdyby tu byl. S kým se kde setkal na pouti své, co mluvil, konal, zajímá mne.

2. Nejprv mi pověz, jak děti na lokty bral, bude mi při tomtak, jak by mně požehnal! Z Jeho slov na mne dopadne zář, jako bych stál Mu už tváří v tvář.

3. Do ulic města bych s dětmi zašel si hrát, potom Mu palmovou větví zamával rád, zpíval Mu, až by kolem se bral, Hosanna mocné: Ježíš je Král!

4. Pověz, jak hučely vody, v lodi když spal, bouřilo moře a vítr plachtoví rval. Jediným slovem nastolil mír, utišil větry, zastavil vír.

71. Kdyby nás Bůh neměl rád ()

Refrén: Kdyby nás Bůh neměl rád, nedělal by naši zemi, kdyby nás Bůh neměl rád, nedělal by všechno to.

1. To vše, tam ve městě Betlémě v zemi Judské, to vše, tam v Betlémě, ve stáji ubohé.
2. To vše, když zástupy k Ježíši nesli chromé, to vše když zástupy o lásce slyšely.
3. To vše, když přišla noc a Pan tak hořce plakal, to vše, když přišla noc a zůstal zrazen sám.
4. To vše na Golgatě, v ten den pro nás tak slavný, to vše na Golgatě, na kříži potupném.
5. To vše i toho dne, kdy hrob se uzavíral, to vše toho dne, kdy ráno zmrtvých vstal.

72. Vypravuj mi o mém Pánu (D)

1. Vypravuj mi o mém Pánu, napiš mi v srdce tu zvěst! Vypravuj poselství vzácné, ze všech jež nejlepší jest. Pěj, jako andělé pěli, naši když navštívili zem: „Sláva na výsostech Bohu, pokoj buď zemi, lidem všem!“

Refrén: Vypravuj mi o mém Pánu, napiš mi v srdce tu zvěst, vypravuj poselství vzácné, ze všech jež nejlepší jest.

2. Pověz, jak na poušti lačněl, vyprávěj o dávných dnech, pokoušen pro naše hříchy, v zápasech zvítězil všech. Pověz o těžkých dnech práce, jak za nás trpěl a mřel, pohrdán, opuštěn všemi k všechněm však laskavě se měl.

3. Vyprávěj o kříži hrubém, na kterém bolestně lkal, zapečetěn jak byl v hrobě, třetí den slavně pak vstal. Ó, jak té lásky vstříc září z dávných těch zvěstí mi jas, radostí plní mé srdce, rád o ní slyším zas a zas.

4. Vypravuj o Jeho slibech, které On slavně splnil, touhu svých když o letnicích na vrchní síni ztišil. Kterak On Duchem a ohněm čekající zástup křtil; naplniv slávou je svojí v jazycích nových ctěn byl.

5. Jezu, Tys Spasitel slavný, úplněť spasení Tvé, stvoř si lid čistého srdce a posvěť jméno v něm své. Stvoř si jej mocí své krve, Duchem a ohněm jej křti; nechť Tebe v jazycích chválí a srdcem vděčným Tě ctí.

73. Nebesa byla jednou plná ()

1. Nebesa byla jednou plná slávy, v temnu když lidstvo a celý svět byl. Tu přišel Bohem Spasitel nám daný, aby nás smířil, z hříchů vykoupil.

Refrén: On živ jsa spásu dal. Zmíraje zachoval. Stoupil do hrobu, náš hřích vnesl tam, vzkříšen aj sedí Pán na trůnu s Otcem tam; až přijde splní všech slibů svých nám.

2. Pán Ježíš jednou na Golgatě trpěl. Když na kříž krutě za nás přibit byl; opuštěn Bohem Spasitel náš zemřel, Beránek tichý vinu naší smyl!

3. Byl potom také až do hrobu vnesen a velký kámen na hrob Jeho dán, však vstalť jest zmrtevých, zvítězil nad peklem; tak nový život zjednal nám náš Pán!

4. Za zvuku trouby přijde jednou zase, pak plné slávy bude ovzduší; svobody vzejde den ve svojí kráse, když přijde ženich,

Pán náš nejvyšší!

74. Když si v Bibli své ()

1. Když si v Bibli své vždy znovu sbírám sílu k životu, krásu vidím Ježíšovu, bezelstnost a dobrotu.
2. Vlídnyými a laskavými slovy k sobě děti zval, mluvil o nich, mluvil s nimi, do náruče své je bral.
3. Léčil choré, hladné sytil, navracoval slepým zrak, jako jasné světlo svítil, prozařoval žalů mrak.
4. Kdo ho v tísní hříchů hledal, srdce když si zkrvavil, toho odpuštěním zvedal, hrůzy smrti pozbavil.
5. On je tentýž dnes i vždycky, úzkostem tvým rozumí; pravý Bůh, a přec tak lidský, zdvíhá k světlu z hrobu tmy.

75. Proč jen mlčíš, Pane ()

Refrén: Proč jen mlčíš, Pane, když zloba lidská život maří? Proč se nezastane pravdy tvá moc?

1. Když tě jako lotra zatýkali, mohls je o své síle přesvědčit. Petra v dlani meč teď přímo pálí a přec jsi mu zakázal se bít.
2. Zakusils, jsi, Pane, strašná muka, když ti důtky záda rozbily, Zakusils, co umí lidská ruka, když člověka pravda rozčílí.
3. Poznals, Pane, co je přízeň davu, v této chvíli žádá život tvůj. Když ti včera provolával slávu, pro změnu dnes křičí „ukřižuj!“
4. Dnes jako dřív nad světem kříž stojí, na tom kříži umírat tě

zřím. a odpověď na otázku svoji z tvé zsinale tváře vyčíst smím.

76. Slepý tam ráno stál ()

1. Slepý tam ráno stál a tvář si v slunci hřál. Ježíš se právě s učedníky kolem ubíral, a plivl do prachu a bláto rukou vzal, slepému víčka pomazal.

Refrén: Jen pospíchej k prameni sám, tu špínu z tváře umyj si tam, tvým očím se objeví náhle slunce záře, kterou sis přál. Jen pospíchej k prameni sám, a slzy z tváře umyj si tam, tvým očím se objeví náhle dobrý, laskavý, všemocný Pán.

2. Slepý se rychle zved a k Siloe šel hned, tam umyl oči, které ještě nespátily svět, kde náhle našel zrak, každý chce vyzvědět a on je samý smích a zpěv.

3. A farizeové, ti staromilové, chudáka rychle chytili a říkali, že lže. Jaký to člověk byl, kdo prý ho uzdravil, však on jim stále říkal své.

4. A když už neví jak, tu odpoví jen tak: vím jenom, že jsem slepý byl, a teď mám dobrý zrak. A oni spustí křik: „Tys jeho učedník. Kdo může věřit na zázrak!“

5. A za nějaký čas jde Ježíš tudy zas, ten, muž ho nikdy neviděl, teď poznal Jeho hlas. Hned vzkřikne s radostí, má v očích šťastný jas: „Věřím ti, Pane, ty mne spas!“

77. Ó, rcete zda krev prolil Pán ()

1. Ó, rcete zda krev prolil Pán a za mne také mřel? Na kříži sklonil hlavu tam, bych já též život měl?

Refrén: Ježíš za tě mřel. Ježíš za mne mřel. Za nás za všechny

Pán náš mřel, bud' za to Bohu dík.

2. Zda trpěl za mou vinu, hřích, a pro mne život dal, že hanu snášel pustý smích, zda tak mne miloval?

3. Že slunce se až zatmělo a země třásla se? Když „dokonáno“ zaznělo, z úst Pána Ježíše?

4. Já hanbou skrývám obličej, před touto milostí. Mou duši jímá tento děj a víže k vděčnosti.

5. Však nezhojí to srdce mé, bych plakal jen a lkal. Ty béřeš srdce kamenné, bys nové za ně dal.

78. Zda-li znáš ten vod živých proud? (I)

1. Zda-li znáš ten vod živých proud? Plyne z kříže, kde Ježíš pněl. Beránka-li znáš Boží soud, který snášel a za mne mřel? Je-li vina má jako krev, jako hora hrozný můj hřích, spásu vydobyl z Judy lev, čist jsem pro tu krev jako sních. /:Zbělí jako sních.:/ Spásu vydobyl z Judy lev, čist jsem pro tu krev jako sních.

2. Hrozný byl to na kříži boj; z trní koruna zdobí skráň, sám a sám, kol jen vrahů roj, žalem halí tvář nebes báň. K tomu zdroji já pospíchám, u Tvých nohou svůj skládám hřích, na Tvou lásku já spoléhám, čist jsem pro tu krev jako sních. /:Zbělí jako sních.:/ Na Tvou lásku já spoléhám, čist jsem pro tu krev jako sních.

79. Na vrchu vzdáleném (A)

1. Na vrchu vzdáleném, tam kdys kříž hrubý stál, co znamená hanby a běd. A já miluji jej, neb tam svůj život dal, můj Pán, jenž mne z hříchů mých zvěd.

Refrén: Proto miluji hrubý ten kříž, pokud žití mi trvá zde čas.

Nikdy nepustím hrubý ten kříž, až jej zamění koruny jas.

2. Starý ten hrubý kříž, jímž tak pohrdá svět, vždy předivnou na mne má moc, neboť pro něho Pán opustil slávu svou, by vnesl je v Golgaty noc.

3. V hrubém já kříži tom, svatá kde tekla krev, tak předivnou krásu vždy zřím. Neboť na kříži tom Ježíš trpěl a mřel, by smířil mne zas s Otcem svým.

4. Tomu kříži já chci věrný na věky být, rád pohanu jeho chci nést. Pán pak mne zavolá v nebeský domov svůj, bych sdílel s Ním slávu a čest.

80. Jest noc (G)

1. Jest noc a z hvězd ni jediná nezáří s nebe dolů, tam, kde těžký zápas počíná nás Vykupitel sám a sám.

2. Jest noc, Pán všemi opuštěn se potí potem krvavým, vše spí a z přátel ani ten, jenž miloval tak, nebdí s ním.

3. Jest noc, však smír všech lidských vin Pán žádá k cíli dovésti. Hle, anděl svítí smrti stín a sílí Muže bolesti.

4. Jest noc, však lidmi neslyšen zpěv jemný z dále zaznívá: již v krátce boj je dokončen a mine noc ta truchlivá!

5. Ó, Kriste, jenž jsi tesklivě a v mnohém strachu bojoval, slyš, prosím Tě, bys sílil mne a též mi vítěziti dal.

81. Když zřím ten divuplný kříž ()

1. Když zřím ten divuplný kříž, na kterém skonala slávy Král, tu vše, nač hrda světa říš i vše, co mám, bych oběť dal!

2. Bůh braň, bych kdy se chlubit měl, leč v smrti Krista Ježíše; odmítám každé chlouby pel, z níž pocta jemu nedýše!

3. Hle, jeho ruce, hlava, zrak, jako zjev ten muk i slasti pln! Kdy s láskou bol kde splynul tak? Kdy krasší vínek uvil trn?

4. Bycht' vládl říší ohromnou, to za dar chudý pokládám; za lásku tak nevýslovnou dám duši, život, vše, co mám!

82. Ó, hlavo plná trýzně (I)

1. Ó, hlavo plná trýzně, běd ran a soužení! Ty zřídlo věčné přízně, z níž spása pramení! Ó, hlavo ozdobená ctí, slávou s výsosti, jak velká stihla změna Tě lidskou hříšností!

2. Ta krása obličejje, před níž se kořil svět, již k poctě seraf pěje, už zvadla jako květ. Ta záře oka Tvého, ach kam se poděla? Moc hříchu světa zlého svou tmou ji zastřela.

3. Již zbledli Tvoji rtové, již za zlé žehnali, a líce purpurové již cele zsinaly. Již na kříž přibit zmíráš za můj i světa hřích a brány otevíráš nám do příbytků svých.

4. Tvé břímě mé jsou hříchy. Já jsem se provinil, ač Beránku Ty tichý, jsi za mne trestán byl. Ó, Jezu, blaha zdroji, své milosti mi přej a pro tu lásku svoji i dál se ke mně znej!

5. Ó, přijmi díky vřelé, můj drahý Ježíši! Má duše, dokud v těle, se v Tobě utiší. A když čas rozdělení i mně se přiblíží, mé mocné potěšení buď smrt Tvá na kříži.

83. Tam na kříži Golgaty (G)

1. Tam na kříži Golgaty Pán svou drahou prolil krev. S Ním jsem

zemřel já i ty, divný svobody to zjev. Činí bílým mne jak sníh, ten zdroj spásy čistoty. Pán Ježíš zemřel za můj hřích, tam na kříži Golgaty.

Refrén: Aj na kříži, tam Golgaty. S Pánem jsem zemřel já i ty. Tam na kříži Golgaty.

2. Věčná Jeho lásky moc, ta mne k Němu přitáhla. Prchla hřicha temná noc, všecka pouta roztrhla. Dávám Pane, vše co mám, v své mne ruce drž jen Ty, neb dal jsi v oběť Sebe Sám, tam na kříži Golgaty.

3. Pane můj, jsem cele Tvůj, ve mně věčně přebývej. Krví svou obmyj hřích můj, srdce čisté zachovej. Život víry dej bych měl, Tvoji lásky dobroty, kdyžs za mne v bolu krvácel, tam na kříži Golgaty.

4. Když Pán Ježíš umíral, tma se stala na zemi, sklonil hlavu dokonal, naše slavné spasení. Krví svou nás vykoupil, dílem lásky výplaty když On smrt hořkou podstoupil. Tam na kříži Golgaty.

84. Ó Beránku Boží (G)

1. Ó Beránku Boží, Ty jsi na Golgatě přeslavně zvítězil; má duše chválí Tě. Tys světu hříšnému spasení vydobyl, smrtí svou na kříži zadost jsi učinil. Neb slovo veliké tam zvoláno: Dokonáno, dokonáno.

2. Ó Slovo života, zde věrou spočinu, svou složím naději v té skály pevninu. Navždy dokonalá spása Tvá, Bože náš! Přijmi ji, hříšníče, sám si ji nezjednáš! Co bylo potřebí, Jím zjednáno: Dokonáno, dokonáno!

3. Ó velký Vítězi, satan když dotírá, o Tvé se vítězství má víra

opírá. V ranách Tvých, Ježíši, svoboden, spasen jsem, Tvůj výkřik smrtelný nyní jest mým heslem. Srdce mé pléše již nespoutáno: Dokonáno, dokonáno.

4. Ó Beránku Boží, Tys za mne vylil krev; ó, přijmi díky mé, přijmi můj chvalozpěv! V hlubiny milosti Tvých já se ponořím, v drahé Tvé krvi čist, ospravedlněn se zřím. Buď též mým životem zvěstováno: Dokonáno, dokonáno.

85. On tam byl sám, můj Spasitel (F)

1. On tam byl sám, můj Spasitel, v temné Getsemane. Trpěl tam sám, když na kříž šel, by spasil tě i mne.

Refrén: On sám, On sám, On zůstal náhle sám, On sám dal sebe, spasiv nás. On trpěl a krvácel sám, tak sám.

2. Tak Kristus spásu dokonal; mé hříchy Jeho kříž. Opuštěn, vzdálen od Boha, On sám, můj Pán Ježíš.

3. Odmítáš lásku, život, mír, jenž Pán ti připravil? On nechce dál již sám tak jít, chce věčně s Ním bys žil.

86. Já dal jsem život svůj ()

1. Já dal jsem život svůj, svou svatou prolil krev, by blahý byl díl tvůj, bys nebes uzřel zjev. /:Já za tebe jsem život dal, co dal jsi za mne ty?:/

2. Hle, nebe dal jsem a Otce jasný stan, bych na zemi tu žil, byl mučen, křížován! /:Já všecko pro tě opustil, co opustil jsi ty?:/

3. Já mnoho snesl jsem, víc, než lze vyslovit: kříž, bolest v srdci svém, bys mohl spasen být. /:Já všecko pro tě snášel jsem, cos pro mne snesl ty?:/

4. Od Otce přináším ti odpuštění své, svou spásu s dobrem vším, svou lásku, nebe své. /:Já přinesl ti dary své, co přinesl mi ty?:/

87. Na kříži jsi, Jezu tichý ()

1. Na kříži jsi, Jezu tichý, v krvi zmíral za mé hříchy, trest jsi mojí nesl pýchy, všečen bol byl pro mne Tvůj. /:Co já dal Ti, Pane můj?:/ Všečen bol byl pro mne Tvůj, co já dal Ti, Pane můj?

2. Zákon zatratil mne přísně, Tys však vytrhl mne z tísně, o milosti bych pěl písň, obětován za mnes byl. /:Čím já se ti odplatím?:/ Muk jsi snášel na tisíc a já nechtěl snášet nic!

3. Zbavil jsi mne viny tíže, podstoupil jsi muka kříže, to mne navždy s Otcem víže, o mne starostliv jsi byl. /:Čím já se ti odplatím?:/ Laskav ke mně rač vždy být, dej, bych uměl pro Tě žít!

4. Ó, jak stydím se, můj Pane, že tak pozdě láskou plane srdce Tobě věnované! Spasiteli uč mě sám, /:jak Ti život dávat mám!:/ Spasiteli uč mě sám, jak Ti ve všem sloužit mám!

88. Ó Golgata (F)

1. Ó Golgata, kde Kristus Pán za hřích náš byl ukřižován. Pojd', hříšníci, jedině tam, život věčný nám darován.

Refrén: Znáš místa ta, kde vina má ze mne byla sejmuta? Toť Getseman, toť Golgata tam tekla ta krev přesvatá.

2. Slunce se tmí, zem se třese, Syn Boží mou vinu nese, hroznou smrtí za nás zemřel, aby nám nebe otevřel.

3. Je to možné, drahý Pane, že jsi trpěl také za mne? Já již věřím v milost Tvoji nevzdaluj mi ruku Svoji.

89. Z kříže tekla krev přesvatá ()

1. Z kříže tekla krev přesvatá, na obmytí hříchů, znavený v Něm pokoj najde, břímě sejme tíhu.

2. Krev Ježíšova proudila z rukou Jeho, z čela, ze všech svých vin, nepravostí, jsem obmyt docela.

3. Lotr na kříži našel ten klíč svatý, předivný, obmytý Jím, on získal své duši pokoj věčný.

4. Když krve Jeho pramen do srdce mého pronik, duše moje očištěná zbělela jako sníh.

5. Od Pána jsem byl daleko, šel širokou cestou, svou milostí mne přitřhl, již jsem v Jeho rukou.

6. I když slabost má poznovu Ježíše zarmoutí, já jistě vím, že Jeho krev, smyje vinu moji.

90. Aj velký div lze zřít ()

1. Aj velký div lze zřít, na kříži Golgatském /:tam musel za mne mřít, Pán Ježíš v bolu svém.:/

2. Já otrok hřícha byl, On viny moje sňal, /:mne ospravedlnil a svobodu svou dal.:/

3. Teď místo moje tam, na kříži Golgatském, /:zde věčný pokoj mám, a Bohu blížek jsem.:/

4. Když satan útočí, tak mohu odpírat. /:Zlost pekla nezničí, co ráčil Pán mi dát.:/

5. Tys Pane za mne mřel, mé hříchy ne se vzal /:Ty bídu mou jsi zřel a život nový dal.:/

6. Necht' dík a chvála zní, vždy k nebi Pánu tam. /:Kde jednou s anděly, na věky zaplesám.:/

91. Golgata, můj útulek ()

1. Golgata, můj útulek, skryše duši moji, života kde plyne proud, všecky rány hojí.

Refrén: Jezu, buď Tobě čest. Přijmi naše vděky za Tvá muka, kříže krev, nyní i na věky.

2. Znaven jsem ku kříži šel, v bolesti kdes zmíral, dej bych cele v lásce Tvé, vždy jen odpočíval.

3. Co na kříži zřel jsem Tě, pněti tam a mříti, nového aj slunce jas, v životě mém svítí.

4. Teď u víře chodit smím, v světla toho září. Až jej spatřím plně tam, v Tvoji stkvít se tváří.

92. Ježíš před Pilátem (a)

1. Ježíš před Pilátem stojí tam, zrazen a bez přátel sám, a sám, otázka zaznívá odtud nám: „Co učiníš s Ježíšem?“

Refrén: Co učiníš s Ježíšem? Otázkou budiž tvou, budeš se Pána ptát jednou: „Co učiníš se mnou?“

2. Jak Pilát, zda ty též učiníš? Či si Ho za Krále vyvolíš? Marno

vše; volby se nezbavíš: „Co učiníš s Ježíšem?“

3. Chceš vyznat, že Ježíš tvůj je Pán, anebo zapřít a zůstat sám? Svatě a vážně zní znovu k nám: „Co učiníš s Ježíšem?“

4. Pane, srdce své Ti oddávám, tak, jak jsem, za Tebou pospíchám, jen v Tobě život i všecko mám. Ty jsi můj Král, můj Ježíš.

93. Ve skalním hrobě (A)

1. Ve skalním hrobě spal Ježíš – můj Smírce, slavně však z hrobu vstal Ježíš – můj Pán.

Refrén: . Prázdný je hrob, žije Pán, z mrtvých vstal a vyšel z hrobu bran. Žije Pán a neškodí mu smrti noc, žití Kníže slavně potřel pekla moc. /:Žije Pán!:/ Haleluja, žije Pán!

2. Svou kořist, hrobe, vrať; Ježíš – můj Smírce – tvůj dobyl pevný hrad; Ježíš – můj Pán.

94. V temné noci (D)

1. V temné noci Božskou mocí blesk zaskvěl nad hrobem, světlem jasným, divukrásným, osvěcuje celou zem.

2. Kdo tu milou, ušlechtilou v stínu smrti rozlil zář? Tys to, Pane, Tvá tak plane, Králi slávy, jasná tvář!

3. V tmavém hrobě dal jsi sobě pro nás tvrdě ustlati, chtě pak zase v plné kráse pro nás znovu povstati.

4. V těžkém boji hlavu svoji, Beránku náš, nakloniv, již zas nově, po svém slově přišels k nám, jsa věčně živ.

5. Zdola-shůry steré kůry radostně Tě vítají, svému Králi píseň chvály přelíbezně zpívají.

6. I my z Tvého velikého vítězství se těšíme, pokornými hlasy svými vděčně tebe slavíme.

7. Slunce skvoucí, nehasnoucí, nikdy již se nevzdaluj! Sviť nám stále, až k Tvé chvále dojdem šťastně před trůn Tvůj.

95. Ježíš Kristus z hrobu ()

1. Ježíš Kristus z hrobu povstal, haleluja! Smrt' a peklo slávně zdolal, haleluja!

2. Kameň je už odvalený, haleluja! Božia moc smrt' v život mení, haleluja!

3. Zbrane sveta polámané, haleluja! Kristovi je panstvo dané, haleluja!

4. Meno má nad všetky mená, haleluja! V ňom nám brána otvorená, haleluja!

5. Nebudeme v smrti večne, haleluja! Aj nás vzkriesi, k sebe vezme, haleluja!

96. Kristus Pán vstal z hrobu ()

1. Kristus Pán vstal z hrobu dnes, haleluja! Všude radost, jasot, ples, Haleluja! K Jeho slávě celý svět, Haleluja, země, nebe musí pět: Haleluja!

2. Hanu kříže na se vzal, Haleluja! Dílo spásy dokonal, Haleluja! V krutém boji zvíťazil, Haleluja! Slávy své nám dát chce díl. Haleluja!

3. Nač je pečeť, nač tu stráž? Haleluja! Přemožen je satanáš, Haleluja! Smrti, boj tvůj marný, znám, Haleluja! Otevřený ráj je nám. Haleluja!

4. Živ je, živ Král slavný můj. Haleluja! Kde je, smrti, osten tvůj? Haleluja! Peklo, kde tvé vítězství? Haleluja! Pán že vstal, svět celý ví. Haleluja!

5. Jemu k slávě chceme žít, Haleluja! Věrně pro něj zápasit, Haleluja! Krotce nosit žití kříž, Haleluja! Vstoupit za ním v světla říš. Haleluja.

97. Haleluja, haleluja (G)

1. Haleluja, haleluja, pouta zlámána, zlaté svobody svitnul den, haleluja, haleluja, bitva vyhrána, zvítězil Ježíš, jsem svoboden.

Refrén: Kde je, ó smrti, osten tvůj strašlivý, kde je, ó peklo vítězství tvé? V krvi Krista vítězství má hříšník truchlivý, z Božích ruk nikdo jej nevyrve.

2. Haleluja, haleluja, konec otroctví, v svobodu Pán mne povolal a já účasten smím být Božího synovství, k němuž mi v Kristu sám milost dal.

3. Haleluja, haleluja, zaplacen můj dluh drahou Beránka obětí, haleluja, haleluja, usmířen je Bůh, duše má zbavena prokletí.

4. Haleluja, haleluja, žitím nejdu sám, Ježíš, vůdce můj, vede mne, když jen ve všech věcech na Něj pevně spoléhám, chvíle zlé mění mně v příjemné.

5. Haleluja, haleluja, Bůh je Otcem mým, byť bych na světě sám jen stál, s Ním si na modlitbách stále o všem hovořím a

mám klid, proč bych se zlého bál.

98. Bud', Pane, ctěn ()

1. Bud', Pane, ctěn, že proudy plynou, srdce jásá, péče hynou, lid nový množí církev milou, než nechej proudy plout.

Refrén: /:Ó, nech proudy plout,:/ nech je mocně vytrysknout, naše hříchy odejmout, ó, nechej Pane, proudy plout!

2. Nech národ každý v kříže jasu obrození najít krásu. Ó, zjeviž svoji divnou spásu, ó, nechej proudy plout!

3. Tak mnohé srdce neklid svírá a co duši zmírání, zmírání! Tvá církev k Tobě v prosbách zírání, ó, nechej proudy plout!

99. Duch kde Boží pracuje ()

1. Duch kde Boží pracuje, tam se srdce změňuje, probouzí se žádost čistá, svět a ďábel nemá místa.

Refrén: Duch kde Boží pracuje, tam se srdce změňuje.

2. Dítě, v němž On přebývá, vůli Otce činívá, do vody neb ohně jíti nezdráhá se v celém žití.

3. Duch kde rozbil božský stan, tam je každý milován. Láska nepříteli žehná, s bratrem po bratrsku jedná.

4. Duch kde trůn svůj postaví, nejistoty pozbaví. Duchem obrozené plémě spatří krásy nové země.

100. Duše nám zemdlívá žízní (G)

1. Duše nám zemdlívá žízní, palčivý mučí nás žár, ó Pane, naplň

nás vláhou, ó, dej nám slíbený dar.

Refrén: Ó, vylej proudy mohutné na tuto zem, plnost dej, po níž se stýská, plnost dej Duchu nám všem.

2. Mohutné milosti proudy, kdy už se rozlejí k nám, kdy se ta poušť změní v Eden, kdy bude Ježíš všem znám?

3. Kdy, ach, kdy obživíš, Pane, to, co je mrtvého kol kdy zhojíš smrtelné rány, kdy zhojíš náš také bol?

4. Ó, vylej mohutné proudy na nás zde, zavlaž svůj lid, zmocněn ať Duchem Tvým svatým z plnosti Tvé může žít.

101. Jak Pane v apoštolských dnech ()

1. Jak Pane v apoštolských dnech jsi prokázal moc svou, ó naplň mocí, prosíme, dnes duši každičkou.

Refrén: Ó, sešli moc svou s hůry, svou předivnou moc s hůry, své milosti pramen nám, Pane, otevři. Ó, sešli moc svou s hůry, svou předivnou moc s hůry, ku spáse hříšných lidí a k Tvé slávě a cti!

2. Ó, sil a připrav srdce všech k své službě v každý čas, co Tvého, přivlastni si již a neopouštěj nás.

3. Ó, zahlad' hřích a nepravost a horlivosti plam ať zničí všecku sobeckost, ó přispoř víry nám!

4. Mluv, Pane, na Tě čekáme, Tvým slibům věříme a nepřestanem prositi , až moc Tvou spatříme.

102. Kéž by, Jezu, zas v tom světě ()

1. Kéž by, Jezu, zas v tom světě mocně mezi lidem Tvým svatý Duch se vylil hojně, jak jsi slíbil dítkám svým. Daruj nové nám plameny, vlej je v chladné srdce nám, sjednot' všechna rozdělení, do jednoty uveď sám.

2. Uzdrav všechny choré údy, učiň zdravé, silné je, dřív však nám dej oheň lásky, kterým sbor by znovu vzplál, by Duch svatý všechněm údům byl v plnosti znovu dán, aby ve svaté své církvi vládl pouze Kristus Pán!

3. Příliš se v tom světě vzmáhá ten duch zlosti z pekla bran, nad to chtěl i v církvech Boží vstoupit se svým klamem sám. On dokonce dítky Boží chce různým způsobem splést a rozehnat Boží stádo, z jednomyslnosti svést.

4. Vyzbroj silou dítky svoje, silou Ducha vyzbroj je, rozšiř zde království svoje, naplň dům i srdce, vše. Učiň div ten v každé duši, nechť rozsvítí slunce lesk, by nezůstal ni nejmenší v hříchu, a šel v světla blesk.

5. Nechať Duch Tvůj mocí vládne všude, kde je církve Tvá a Tvé jméno nechať svítí tam, kde dosud byla tma, by uprostřed Tvojich věrných, v shromážděních svatých Tvých v moci Ducha hřměly písně z posvěcených srdci jich.

103. Když vánek Boží věje ()

1. Když vánek Boží věje od trůnu milosti a zemí celou spěje, toť doba radosti. Když hříšný spásu hledá, by na soud nepřišel, tu Boží lid se zvedá, by žalmy díky pěl.

2. Když tu se slzy roní pro ducha sevření a tam se srdce kloní u víře smíření, když hluší v duchu slyší a němí volají ku Pánu v

nebes výši, tu svatí plesají.

3. Když chromí poskakují a mrtví ve vinách se z hrobů vyproštují ve spásy hodinách, tu kdo úd těla Jeho, se v plesu pozdvihne a znovuzrozeného si k srdci přivine.

4. A oběť vděčných srdcí se vznáší k výšinám a chválu nese Otci, že Syna seslal nám, že Kristem otevřena je cesta k pokoji a duše uvedena již spásy ku zdroji.

104. Uvolni ducha mojho ()

/:Uvolni ducha mojho nech chválí Ťa, uvolni ducha mojho nech sláví Ťa, požehnanie nech ako rieka tieče. Ó, uvolni ma, nech slávim Ťa.:/

105. Mé srdce plné chval ()

1. Mé srdce plné chval ctí Boha v den i noc, On Ducha svého dal a zjevil svoji moc. Ten svatý lásky dar rozpálil srdce mi, lásky té Boží žár též v mém se srdci skví.

Refrén: /:Plá Boží láska ta,:/ v mém srdci hoří láska Boží v každý čas. Duch svatý vyvýšil Ježíše věčnou čest, v mém srdci hoří láska Boží v každý čas.

2. Kříž Jeho prapor můj, vítězství já v Něm mám, v oběti život svůj na oltář jemu dám. On vykoupil mne sám a dítky svoje zná, bohatství lásky své pro mne bídneho má.

3. O vlastní nedbám čest, chci lásku slavit jen, svůj život v oběť nést, by Pán byl zveleben. Ó, chvalte lásky moc, by každičký ji znal, by Ducha Tvého křest údělem nám se stal.

4. Ó, Duchu svatý, přijď a rozpal stádce své, v něm mocný oheň

vzněť, by spálil všechno zlé. Nechť z nitra plyne nám mohutný žití zdroj, by poznal celý svět majestát slavný Tvůj.

106. Duchu svätý, v celom svete ()

1. Duchu svätý, v celom svete roznieť v srdciach oheň svoj. V Církví svätej v Božom tele duše ľudské v jedno spoj. Mocou svojou, Duchu slávny, podmaň nás a všade vládni! Čo je hriešné, všetko spaľ, ľudstvu vráť zas Božiu tvár. Čo je hriešné, všetko spaľ. Mocou svojou Duchu slávny, podmaň nás a všade vládni! /:Čo je hriešné, všetko spaľ, ľudstvu vráť zas Božiu tvár!:/

2. Duchu večný, v tomto čase posväť vykúpený ľud. Dary svoje obnov zase, k dielu spásy všetkých vzbud'. Zjav sa vprostred sveta púšte, kde nás žízeň trýzni krute. Vodu živú len Ty máš, Duchu svätý, obživ nás! Vodu živú len Ty máš. Zjav sa vprostred sveta púšte, kde nás žízeň trýzni krute. /:Vodu živú len Ty máš, Duchu svätý, obživ nás!:/

107. Veľký náš Bože ()

1. Veľký náš Bože, skloň sa k nám, plný si lásky, sily! Pozdvihni svoje stádočko, ó, Duchu svätý, milý. Bez Teba ono, Pane náš, bez Tvojej slávnej moci, tak veľmi ľahko zabľúdi vo sveta noci.

2. Zostúp k nám, Rosa nebeská, zavraž srdc tvrdých pôdu! Láskavo pomôž vykvitnúť novému z Ducha rodu. Ohnivým krstom slávnostne pokrsti nás, ó, Pane, Teba nech spevom vďačným zbor osláviť vstane.

3. Ježišu, Ty si prisľúbil poslať nám Tešiteľa. Splnil si sľub a daroval pre cirkev Učiteľa. Bez neho by sme zostali na svete sirotami. Prídi, host vzácny, nebeský, zostaň vždy s nami.

108. Vzhliadni na nás (e)

1. Vzhliadni na nás, Spasiteľu, pošli oheň z neba zas! Obživ svoju cirkiev celú, Duchom svätým naplň nás! Pred Tebou tu ticho dlieme, pokorný náš vyslyš hlas. Sposob nové prebudenie, pošli oheň z neba zas!

2. Pane, žehnaj, svoje dielo, pošli oheň z neba zas, aby srdce chválou znelo, povzbud' k svojej práci nás! Zmocni vieru, pridaj lásky, zažni hviezdu nádeje. Upevni sám naše zväzky, nech mier v srdci nájdeme.

3. Zomdlenému ľudu svojmu pošli oheň z neba zas. Pokánia daj rosu hojnú, ďalšie duše z hriechov spas! Daj im svoje odpustenie, vzbud' ich k životu novému. Pane, počuj naše prianie, uzdrav dušu zlomenú!

109. V jednomyslném čekání (D)

1. V jednomyslném čekání hlouček učedníků byl, až Duch Boží s větrů šumem přišel a dům naplnil.

Refrén: 3x:/Ó, sešli tu moc Svou ted',/ a křti každého z nás.

2. Tuto Ducha moc jsi poslal s vichrem svaté síly své, ohniví pak jazykové spadli, jak zní sliby Tvé.

3. Tato síla prvních časů, ta moc Ducha svatého, věřícím všem zaslíbená je i pro nás každého.

110. Ó, Hospodine, přioděj nás ()

1. Ó, Hospodine, přioděj nás mocí s Výsosti! Přijď Duchu svatý, přijď a dej nám dar své milosti.

2. Ač neplá oheň nad námi, jak nad dvanácti plál, kéž nad našimi snahami by aspoň plápolal.

3. Ó, Duchu světla, života a lásky nezměrné, kéž Tvoje svatá dobrota vždy hřeje srdce mé.

4. Dej živé víry vzácný skvost, dej svatý život žít, dej jistou naděj pro věčnost, dej v míru odejít.

5. Až přijdou smrti hrůzné tmy, Ty sám mne potěšuj a převed' z časné mrákoty v své světlo, Bože můj.

111. Jak čerstvých vod ()

1. Jak čerstvých vod jelen žádá v čas unavení svého, tak má duše vždycky ráda chce mít Ducha svatého, neb bez jeho pomoci nemáme žádné moci, mrtví jsouce od přirození v věcech potřebných k spasení.

2. Pán praví: „Kdo mne miluje, slova mého ostříhá, můj Otec jej oblibuje, Duch Svatý k nebi zdvihá. K tomuž my přicházíme, v tom příbytek činíme, neb to mé milosti slovo není mé, ale Otcovo.

3. Duch svatý, ten Utěšitel, jež Otec pro mne dává, bude váš věrný učitel, od něhož půjde zpráva o všem, co jsem vám mluvil, pokud jsem zde s vámi byl: on vám všecko připomene, on vás k dobrému povede.

4. Pokoj svůj vám zůstavuji, ne jakž vám jej svět dává. Proč se vám srdce strachují? Děj jsem vám slova pravá: Jdu a zase přijdu k vám co jsem slíbil, to vám dám; nebojtež se v mém pokoji, já jsem váš a vy jste moji.“

5. Ó, přijdiž k nám, Duchu svatý, Bože mocný a pravý, s Otcem, s Synem též podstaty a hodný též slávy. Posvěcuj a spravuj nás nyní i v poslední čas: otevři svých darů pramen k spasení našemu. Amen.

112. Otevřte dnes svých srdcí dvěře ()

1. Otevřte dnes svých srdcí dvěře, když Pán náš se objevit chce. Svou krví obmýt ditky svoje, upevnit v nich království své. On splní daná zaslíbení, vždyť život za nás v oběť dal, milosti hojně sešle proudy, jak v padesátý den seslal.

2. Povstaňme již, nechť země suchá probudí se z tvrdého snu, svažena rosou Jeho Ducha, nechť povstane k novému dnu. Nechť Páně moc se v nás rozlévá, uprostřed nás ať Jeho trůn, nechť pro Něho ovoce hojné neseme jako dobrý strom.

3. Spěchej k Němu! Krev jeho svatá nevěry roztát může led. Což marně sňal nám hříchu pouta a do svobody vzácné ved? Již, již čas by kosti suché zasáhl Jeho větru van, by v jedno spjaté Jeho Duchem v mohutných vojsk povstaly řad.

113. Duchu svatý, pravdou svou osvěť ()

1. Duchu svatý, pravdou svou osvěť duši moji mdlou! Pravdy žhavý plameni, zbav mne bludu mámení!

2. Duchu svatý, nebeskou láskou zapal duši mou, aby velkých cílů žár životu dal nový tvar.

3. Duchu svatý s výsosti, zbav mou mysl slabosti! V síle Tvé chci směle jít, v boji s hříchem vítězit.

4. Duchu Boží, soudce můj, vpiš mi v srdce zákon svůj! Vládni stále v srdci mém, provázej mne životem.

114. Príd', zavítaj Duchu svätý ()

1. Príd', zavítaj Duchu svätý, v túto chvíľu medzi nás, Ty sám spravuj srdcia naše, svätou láskou naplň nás. Vyučuj nás cesty svoje už raz dokonale znať, ó, nauč nás bližných našich ako sebe milovať.

2. Pod praporom svätej lásky chceme verne kráčať vpred, ráč upevniť naše sväzky, by nám ich netrhal svet, Pane, žehnaj ľud svoj verný, Ty sa v sluboch nemeníš, vzbud' v nás túžbu, vernosť v práci, by nám zkvitla slávy ríš.

3. Podaj ruku všetkým slabým, ktorých strhol sveta klam, novejš sily nalej chabým, zahoj všetky rány sám. Pomôž lásku, svornosť množiť, ako jedna rodina, veď čo chvíľa odbije nám žitia nášho hodina.

115. Prid', svatý Duchu ()

1. Prid', svatý Duchu pravdy a naplň srdcí chrám a daruj plnosť svetla, pryč zapuď leť a klam. Svůj pošli svatý plamen, jím zapal srdce, ret, /: ať poselství tvé lásky uslyší celý svět. :/

2. Ty Těšiteli svatý, nás posvěť, posiluj a darů poklad zlatý pro službu rozděluj, by církev Páně krásná, bez vrásky, poskvrny, vstoupila čistá, jasná, do nebes otčiny, ať jasná vstoupí do nebes otčiny.

116. S Duchem svým, ó, Pane ()

1. S Duchem svým, ó, Pane, přijdiž, srdce naše osvěćuj. Ty, jenž slabost naši vidíš, silou svou nás naplňuj. Slunce duchů, zůstaň s námi, vrchoviště moudrosti, uč nás pravé zbožnosti. Božský život mezi námi mocí svojí rozněćuj, k službě lásky zasvěćuj.

2. Uč nás Tvoji lásku znáti k duším ještě hynoucím, vystroj, ať jsme schopni zváti všechny všudy k hodům Tvým. Očí, srdce, rtů se dotkni Duchem, vše jenž změní, nový život vštěpuje, božským vlivem všude pohni, které světem zmámené tíží hříchů ztrápené.

3. Vylej na vyprahlou půdu proudy Ducha svatého, zavlaž srdce svého lidu, probud' k práci každého. Ať Tě snimi oslavujem, kteří Tvoje štípení, z Ducha znovuzrozeni, ať se s nimi obětujem službě lásky s radostí, prací v Božím království.

117. Slyš, Jezu, vzdechy, toužebné (D)

1. Slyš, Jezu, vzdechy, toužebné: oheň dej, oheň dej, oheň dej! Nám v srdce naše studené, oheň dej, oheň dej, oheň dej! Hle, všichni svorně voláme a na Tvou sílu čekáme a obživení žádáme: oheň dej, oheň dej, oheň dej!

2. Ty, Bože Eliášův slyš! Oheň dej, oheň dej, oheň dej! Jak na Karmeli promluv již, oheň dej, oheň dej, oheň dej! Kde v srdci těžká dřímota, dej nové jiskry života, i tam, kde pouhá mrtvota, oheň dej, oheň dej, oheň dej!

3. Ó, velký Bože zázraků, oheň dej, oheň dej, oheň dej! K nám promluv z nebes oblaků, oheň dej, oheň dej, oheň dej! Nás oděj mocí s výsosti a v boji popřej vítězství, tak v roztoužené vnitřnosti, oheň dej, oheň dej, oheň dej!

118. Ta moc, jež přišla v Letnic čas (F)

1. Ta moc, jež přišla v Letnic čas na malý zástup ten, jenž bdě čekal na modlitbách před Bohem shromážděn. Jest stejná moc i ještě dnes, Duch svatý sám, ó, věřte přec!

Refrén: Ta moc, ta moc, svatého Ducha moc !: Je stále ještě táž :/ ta moc, ta moc, svatého Ducha moc, ta naplňuje nás.

2. Jeť v Duchu svatém síly dost, vždyť Boží moc On jest. Kdo pokřtěn jím, víc nemlčí, Mu vzdává chválu čest. Ze slabých silní, věrní jsou, všem k spáse sloužit rádi jdou.

3. On z vratkých činí pevný lid, svou víru dává jim, že odpočívát mohou v Něm i bojovati s Ním. Mající Ducha znamení hlásí všem plné spasení.

4. Nás naplň, Duchu svatý, všech životem mocí své, dej srdce, v nichž Tvůj oheň plá, jazyky ohnivé! Ty, jenž vše dobré tvoříš sám ó přijď teď s mocí Boží k nám.

119. Velkou radost, pokoj ()

1. Velkou radost, pokoj blahý přines Utěšitel náš, žití nám ozářil dráhy, příbytek učinil v nás.

Refrén: Vzácny lásky dar, svatý Boží dar! Ať zuří bouře, ať hučí moře, v Něm je odpočinek dán.

2. Sílu, zdraví, nový život, vzácny ten přináší host, dary rozdává nám hojně, v smutku dává útěch dost.

3. Jako s nebe rosa splývá, jako mocný slunce jas, tak Duch svatý milost svoji bohatě rozlévá v nás.

4. Deštěm svatým zavlažená zem ovoce hojné dá, sbor zrozených Duchem Pána, v Něm zdroj žití vzácny má.

5. Velké skutky Tvoje, Pane, sbor Tvůj svatý slavit má. Kdo vyslovit všechno může, co nám dává láska Tvá?

120. Ach, dlouho již ()

1. Ach, dlouho již po nebeské vláze lkáme, po plnosti Páně, po proudu vod těch; Bohu dík, i my déšť ten již znamenáme, tu Ducha moc, jež vane v končinách všech.

Refrén: Z výsosti moc hojí nemoc; oslavujeme moc tu nebeskou; nás Boží Duch naplňuje mocí Svou.

2. Ten život byl vaprhlý a duše mřela, ta služebnost pro Pána byla tak mdlou; však teď naše duše se radují zcela, neb Boží Duch proniká nás mocí svou.

3. My nenesli desátky plně v dům Jeho neb srdce i ruce zemdlely všem; co ale jen Ježíš se králem stal všeho, tu z hůry moc provívá duší, tělem.

4. Kde byli ti, jež Pána vyznávat měli? Kde žeň Jeho, kde našel ovoce své? Teď lid Jeho chválí Jej ze vsí své síly, již temnota uniká před světlem dne.

121. Boží moc je táž (D)

1. Boží moc je táž, jako v Letnic čas. Bůh se nikdy nemění, Jemu jenom věř, cele se Mu svěř. On své sliby naplní.

Refrén: Můžeš mít Letnice i dnes, v srdci pokoj, radost a ples. Ducha svého dal, duše slav Jej chval. Můžeš mít Letnice též dnes.

2. Všeho vzdej se jen a na každý den, čekej jak On přikázal. S duší pokornou s vroucí modlitbou, až by Ducha svého dal.

3. On buď Vůdcem tvým, nech se vést jen Jím, všecko jenom z milosti. Svědkem učiní, k službě vystrojí Svojí mocí z výsosti.

122. Znáte-li Ježíše, slavný On Pán (I)

1. Znáte-li Ježíše, slavný On Pán. Pojdte a poslyšte, povím rád vám. To je můj Spasitel, dobře jej znám, aby mne vykoupil, prolil krev sám.

Refrén: /:Ježíš je zde, slavný On Pan.:/ Pojdte a poslyšte, povím rád vám. To je můj Spasitel, dobře jej znám.

2. Narozen do jeslí, položen byl. Tak jako bratr náš na světě žil. Chudý jsa přibýtek byla mu stáj. U Jeho kolébky otevřen ráj.

3. Nyní je Panovník světa a Král, v moci již nebeský Otec Mu dal; ač trůní v nebesích, také jest zde, přijde a zůstává, žádán-li kde.

4. S svatých když zástupem zjeví se nám, slavné to bude jak v Betlémě tam. Radost všem, netřeba bázní se chvít, spolu již můžeme v nebes zář vjíť.

5. Chvalte Jej radostně zvyšte svůj hlas. Chvalte Jej v jazycích, znovu a zas; chvalte Jej slunce, voj zářivých hvězd, vše co má dýchání, Pánu vzdej čest!

123. Něžně a laskavě (G)

1. Něžně a laskavě Ježíš nás volá, volá tebe i též mne. Viz, jak tam u brány stojí a čeká, čeká tebe i též mne.

Refrén: Již pojd', již pojd'. Ó poutníče, domů pojd'. Něžně a laskavě Ježíš tě volá, hříšníče, pojd', domů pojd'!

2. Proč bychom váhali, Ježíš když prosí, prosí tebe i též mne. Proč bychom zhrdali Jeho milostí, danou tobě i též mně.

3. Rychlostí velikou ubíhá nám čas, ubíhá tobě i mně, k hrobu se blížíme, čeká smrt na nás, čeká tebe i též mne.

124. Zní spásy přeradostná zvěst ()

1. Zní spásy přeradostná zvěst po světa končinách: Vykoupení dokonáno na Golgaty výšinách. Tak miloval Bůh svět, že až na smrt Syna dal, aby kdo uvěří v Něho, život věčný jistě vzal.

Refrén: Spasení Ježíš dá, celým světem zaznívá. Pojd' a ber kdo jen chceš, brána všem se otvírá.

2. Hlas Spasitelův vlídný volá k nebes večeri. Nezavrhuj lásku věčnou, blažen kdo jí uvěří. Já jsem chléb života, hladu se již nebojí, kdo ve jméno Mé uvěří, i na soudu obstojí.

3. Slyš výstražný hlas Jeho, nepohrdej milostí. Prchá čas a smrt tě strhne v bezednou tůň věčnosti. Ó zachraň duši svou, již se neohlížej zpět, přísný mstitel v patách kráčí, vzmuz se a jdi směle vpřed.

4. Jak sladce přítel věčný mluví s výšin kříže k nám. V ranách mých jen odpuštění, duše bludné, kyne vám. Všem duším znaveným kyne spása v Ježíši. K Němu jdi, On každou bolest srdce tvého utiší!

125. Dokud proseb hlas zní kol ()

1. Dokud proseb hlas zní kol, dokud cítíš duše bol, dokud volá Otec tvůj, nechceš jíti, bratře můj?

Refrén: Proč ne hned, proč ne hned, proč bys nešel k Pánu hned? Proč ne hned, proč ne hned proč bys nešel k Pánu hned?

2. Daleko jsi pobloudil, proč bys dál tak smutně žil? Neodvracej tváře své, když tě milost Boží zve!

3. Svět tě zklamal, opojil, aniž srdce pokojil. Vrať se uvěř Ježíši, On tvé boly utiší.

4. Pojd' a vyznej všechen hřích, On tě skryje v ranách svých. Jemu když se odevzdáš, bezpečnost a pokoj máš.

126. Jak mnozí v Ježíši šťastni jsou (F)

1. Jak mnozí v Ježíši šťastni jsou již, proč ne ty, proč ne ty? Těší se na nebes světelnou říš, proč ne ty?

Refrén: Den co den milosti účastni jsou, v zpěvu a radosti k nebesům jdou, v Ježíši bezpečnou skryš mají svou, proč ne ty?

2. Mnozí již zproštěni nejistot všech, proč ne ty, proč ne ty? S radostí konají života běh, proč ne ty?

3. Mnozí se vrátili, již zašli zpět, proč ne ty, proč ne ty? A byli od Otce přijati hned, proč ne ty?

4. Mnozí již vynikli z bran smrti zlé, proč ne ty, proč ne ty? V Ježíši našli spasení své, proč ne ty?

127. Ježíš tě laskavě k domovu zve (I)

1. Ježíš tě laskavě k domovu zve, volá tě dnes, volá tě dnes! Proč od Něj vzdaluješ to srdce své, raději vstříc mu je nes.

Refrén: Volá tě dnes, volá tě dnes; Ježíš tě volá, ó vstříc Jemu srdce své nes!

2. Ježíš zve ztrápené, On ti dá klid, volá tě dnes, volá tě dnes.

Slož u Něj břímě své, On bude bdít, s radostí přijme tě věz.

3. Ježíš tě čeká, ó teď k Němu pojď, čeká tě dnes, čeká tě dnes.
Slož u Něj hříchy a tělo své krot', neváhej, k Němu se vzes.

4. Ježíš tě vybízí, slyš Jeho hlas, slyš ještě dnes, slyš ještě dnes.
Věř cele v Něj a tak duši svou spas, pospěš, On chystá ti ples.

128. Chceš žít cele pro Ježíše (C)

1. Chceš žít cele pro Ježíše, chceš Mu život dát? Chce tvá duše v Jeho míru přebývat? Odhodil bys žití svého břemeno snad rád? Učiň Krista Pánem svým!

Refrén: Jeho síla z hříchů tebe pozvedá, v Jeho kříži je pro tebe svoboda. Jenom On ti navždy pravou radost dá, učiň Krista Pánem svým!

2. Chceš svoboděn Mistru sloužit celým srdcem svým, poznat, jakou sílu dává zemdeným? Chceš se těšit v Jeho přízni? Jednu radu vím: Učiň Krista Pánem svým.

3. Chceš zakoušet posměch, ano, bláznem proň se stát, přec však v Jeho péči vždy se radovat? Úděl žití z Jeho svatých rukou vděčně brát? Učiň Krista Pánem svým!

129. Máš-li místa pro Ježíše (I)

1. Máš-li místa pro Ježíše, tvůj jenž hřích kdys na se vzal? Čeká na tě u tvých dveří, by ti spásu svoji dal.

Refrén: Vstoupit dovol Králi slávy! Vždyť tě volá nyní zas. Otevř Jemu srdce svoje, než milosti zajde čas!

2. Kdyžs měl místa pro přítele, jenž tě v bahno strhuje, otevř

srdce Spasiteli, On ti radost slibuje.

3. Máš-li místa pro Ježíše? Hle, jak dlouho čeká již! Dnes ještě milosti je čas, zítra budeš smrti blíž.

4. Čas i sílu věnuj Kristu, věrnost svou Mu přisahej! Krátká je niť tvého žití, k věčnosti své zření měj!

130. Aj, Ježíš, lékař veliký (C)

1. Aj, Ježíš, lékař veliký, vzal na se nemoc moji! A proto vím, že všeliký On neduh jistě zhojí.

Refrén: Z hříchů všech a nemocí přišel na zem vymoci lidstvo bídne hynoucí, Spasitel náš Ježíš.

2. Proč jinde hledáš pomoci, když lékařem je Ježíš? Proč trápíš svou se nemocí, v moc Kristovu-li věříš?

3. Slyš slovo Pána života: „Buď zdrav a nehřeš více!“ Zda nechceš z jeho dobroty v své duši dobře mít se?

4. Hle, Ježíš, lékař veliký, je Pánem těla mého. On zhojí neduh všeliký, neb síla proudí z Něho.

131. Příteli, proč se tak staráš ()

1. Příteli, proč se tak staráš, odkud těžké břímě tvé, den ze dne mu v oběť dáváš, radost žití, štěstí své.

Refrén: Ó, odlož již tu velkou tíž, již tak dlouho jsi zde nosil. Kristus dá mír, věř tomu jen, za všechny On svou krev prolil.

2. Není to mzda za tvou vinu, co tě nyní znavuje? Nikde nenalezneš klidu, rci, příteli, co ti je.

3. Ó, jak šťasten můžeš býti, jak můžeš být radostným, věř, že již na této zemi dítětem jsi královským.

132. Viem o zvláštnej rieke ()

1. Viem o zvláštnej rieke, jej nádherný prúd tak tichúčko zvlažuje kraj; v jej blízkosi pútnik smie odpočinuť, jej okolie mení sa v raj.

Refrén: Ach, priateľ môj, prosím ťa, pod', pod' do svätých vnoriť sa vod. Či počuješ šumieť ten mohutny prúd? Pod', nájdeš v ňom radosť a klúd!

2. Kde mohutnej rieky tej šumenie znie, tam zavládol pokoj a jas, tam srdce je z otrova vymanené a blažený prežíva čas.

3. Tá rieka tak mnohým zrak navrátila i zbúdilých priviedla späť, a koľké už choroby vyliečila, aj najtmavší obmyje hriech.

4. Tou nádhernou riekou je Slovo, čo dal Boh prorokom o spasení, krv, ktorá raz vytiekla z Kristových rán, v nej čistý si, uzravený.

5. Kto smedný si, napí sa, koľko len chceš, tak hovoria nevesta, Duch; a umy sa v prúde tom, iba tak smieš raz v nebesiach odpočinúť.

133. Pán Ježíš volá (G)

1. Pán Ježíš volá: „Pojď ke mně, já tobě pokoj dám. Pojďte ke mně, obtížení, já břímě sejmu vám. Pojďte ke mně, zarmoucení, kdo toužíte po spasení. Ó, pojdte ke mně,“ praví Pán, „já svůj vám pokoj dám.“

Refrén: Pojd', On tě miluje, miluje, miluje; pojd', On tě miluje, vše dát ti slibuje. Ó slyšte laskavý ten hlas: „Pojďte ke mně, miluji vás. Ó pojdte ke mně,“ volá zas, „než mine spásy čas.“

2. Ó, pojdte mladí, pojdte staří, pojdte k Němu dnes, své břímě u noh Jeho složte, bude v nebi ples. Byť hříchové vaši jak červec dvakrát byly zbarveny, On krví svou je obmyje, že nad sních zbělejí.

134. V hriešné srdce poblúdíle (A)

1. V hriešné srdce poblúdíle padá slova svätý zvuk. Postoj duša, tejto chvíle, slyš a zbav sa hriecha múk.

Refrén: Slyším, slyším, ó, ja slyším, slyším Jeho volanie; slyším, slyším, ó, ja slyším, jak ma Pán moj k sebe zve.

2. Tichým hlasom z neba volá, k Sebe vábí blíž a blíž. Srdce tvoje neodolá, keď hlas Jeho pochopíš.

3. Jeho slovom pravdy jesne svietí v srdce každého. A bez Neho nádej hasne do života večného.

4. Milá duša, volá tebe Ježíšov hlas láskavý. Tebe vykúpenie treba, pod' a On ťa uzdraví.

135. Ach, už raz sa rozhodnite ()

1. Ach, už raz sa rozhodnite, komu život venovať. Nemožno je modlám slúžiť, pritom Krista milovať.

2. Budto necháš zvody sveta, ku Kristu sa privinieš, alebo si zvolíš rozkoš, a v nej večne zahynieš!

3. Celé srdce Ježíš žiadá, bo On celé podáva. Pre toho ver nieto

spásy, kto pol seba nechává.

4. Viz tú lásku, ktorú Ježíš na kríži ti dokázal! Právom žiadá, aby si mu celé svoje srdce dal.

5. On ťa volá, On ťa čaká, slávu nebies chce ti dať. Rozhodni sa, neodkladaj, lebo budeš ľutovať!

136. Pojd' k Ježíši, duše milá (B)

1. Pojd' k Ježíši, duše milá, pojd', On sám ťe k sobě zve! Nechť ťe hřích neb smutek svírá, pomoc v Kristu pro ťe je. Pojd' ty mdlá a unavená, klesající zas a zas, bolest bude uzdravena, /:pojd', nemeškej, dnes je čas.:/

2. Pojd' k Ježíši, přerozkošné Jeho jho i břemeno! V Jeho lásky přítomnosti srdce bude zdviženo. Pojd', i ty jsi k Němu pozván, slyš ten něžný Jeho hlas, pojd' ke slavným hodům lásky, /:pojd', nemeškej, dnes je čas!:/

3. Pojd' k Ježíši, tvoje viny v lásce své vzal na sebe. Proto můžeš milost vzíti, neb krev vylil pro tebe. Svědomí ťe odsuzuje, děsí ťe snad Jeho hlas? Ó, jen pojd', tvůj zápis zničí, /:pojd', nemeškej, dnes je čas.:/

4. Pojd' k Ježíši a zůstávej v Jeho lásce den jak den, tělo, duši Jemu oddej! Věř a buď Ho poslušen! Zkouší-li ťe v mnohé strasti, máš-li cestu kříže jít, neboj se, tam nad oblaky /:v radosti Jej budeš zřít.:/

137. Pojd' k Spasiteli, pojd' ještě dnes (G)

1. Pojd' k Spasiteli, pojd' ještě dnes, své srdce Jemu k oběti nes! On s trůnu svého, kde věčný ples, laskavě volá: „Pojd'!“

*Refrén: Sláva, sláva, duše zaplesá, až ta krásná uzří nebesa,
pod tíží vin kde již neklesá. Můj Pane, vstříc mi pojd'*

2. Pojd', dítko milé, Ježíšův hlas volá i tebe. Pojd' dokud čas! Kdo ví, zda ozve se zítra zas? Ó, nemeškej a pojd'.

3. Pojd', kdo jsi koli, hle, blízko Pán, On za nás všechny byl v oběť dán. Nás všecky volá, zve ze všech stran: Ó, slyš a věř a pojd'!

4. Nuž, nechci déle, již nechci dlít, Tobě chci žíti, Tvým vždycky být. Ty má jsi skála, Ty můj jsi štít, Ty můj jsi Bůh a Pán!

138. Pojdte a srdce svá otevřete (I)

1. Pojdte a srdce svá otevřete, radostnou píseň chci pět. Dnes je den spasení, poslechněte: Ježíš vás spasit chce hned!

*Refrén: Ježíš vás spasit chce hned, Ježíš vás spasit chce hned!
Ježíš té chvíle vás spasit chce, Ježíš vás spasit chce hned.*

2. Třeba byl život tvůj samý jen hřích, v duši tvé tisíce běd, chceš-li se upřímně zbavit se jich, Ježíš tě spasit chce hned.

3. Pakli se před tebe postavuje tělo a ďábel a svět, neboj se, volej jen vytrvale: Ježíš mne spasit chce hned!

4. Kráčíš-li utrápen, usužován, hledáš-li radosti květ, vejdi jen do Boží milosti bran, Ježíš tě spasit chce hned!

5. Pozdě bys volal pak v hrobovou noc: „Ježíš mne spasiti chtěl!“ Přijmi jej nyní a Bůh ti dá moc, synem bys jeho být směl.

139. Rci, zda znáš již Ježíšovou spásnou moc ()

1. Rci, zda znáš již Ježíšovou spásnou moc, jsi již čist ode všech poskvrn svých? Znáš tu milost, jež v den jasný mění noc, krev jež muž obmýt tvůj každý hřích?

Refrén: Obmytá duše tvá, rci, zda je duše tvá obmytá? Je tvé roucho bílé jako padlý sníh, obmyl Pán krví svou každý hřích?

2. Chodíš věrně s Ježíšem svým každý den, rci, zda tvůj všečen již shlazen hřích? V Jeho lásce spočíváš-li bezpečen, jsi již čist ode všech poskvrn svých?

3. K svatbě krále můžeš v rouchu bílém jít, že tě Pán pozvat dal, jseš si jist? Je tvá duše hotova s Ním v nebi dlít, ode všech poskvrn svých již jsi čist?

140. Vrať sa, dieťa, z cesty bludnej ()

1. Vrať sa, dieťa, z cesty bludnej, hriech ťa zničí skôr, než zvieš. Svet je nebezpečnou púšťou, bez vodcu v ňom zahynieš.

Refrén: Vrať sa domov! Vrať sa domov! Otec volá: Dieťa, pod domov!

2. Odpustené sú už hriechy, výčitka ťa nečaká. Nech sa srdce tvoje biedne trestu smrti neľaká.

3. Nad priepastou hroznou chodíš; snáď len krok a zahynieš! Padneš do tmy nekonečnej, nikdy svetla neuzrieš!

4. Obáváš sa k Ježišovi s ťarchou hriechu pristúpíť? Ku krížu sa prívín s vierou, s Kristom budeš večne žiť!

5. Vrať sa! Raz hlas Otcov stíchne, klesne náruč rozpätá, brána

nebies bude navždy pred tebou už zavretá.

141. Hle, pokoj chybí tobě ()

1. Hle, pokoj chybí tobě a srdci radost ples. Tvé oko zří tak chabě, svou myslí bloudíš kdes.

Refrén: Ó bys jen chtěl tak věřit, pak samý div bys zřel, že Ježíš s tebou vždycky, tvůj Pán a Spasitel.

2. U Něho pokoj pravý a lék pro každý žal. Pro chudé, choré zdraví, všem Otec uchystal.

3. Zde prýští život duši a spásy hojné díl. V Něm více, než kdo tuší, ó bys jen uvěřil.

4. Boj vedeš s svými hříchy, tvůj úděl blud a klam. Klid planý máš a lichý a nevíš kudy kam.

5. Tak zmítán pochybností, co pravda, tážeš se? Věř v toho, jenž z milosti za tebe vydal se.

142. Chceš býti svoboden (G)

1. Chceš býti svoboden, pout hřícha prost? Nuž viz mocnou krev, viz mocnou krev! Chceš býti vítězem, přemáhat zlost? Nuž, uchop tu přemocnou krev!

Refrén: Jest v ní moc, moc, divotvorná moc, ve krvi Beránka, jest v ní moc, moc, divotvorná moc, v drahé krvi Beránka.

2. Chceš pýchu odložit i vášně své? Nuž viz mocnou krev, viz mocnou krev. Pojď k zdroji Golgaty, Ježíš tě zve. Nuž uchop tu přemocnou krev.

3. Chceš býti bělejší nad padlý sních? Nuž viz mocnou krev, viz mocnou krev! Ona tě pozbaví všech poskvrn tvých. Nuž, uchop tu přemocnou krev.

4. Chceš sloužit, aby čest měl Ježíš Král? Nuž viz mocnou krev, viz mocnou krev! Ona ti sílu dá k životu chval, jen uchop tu přemocnou krev.

143. Ó, nechod' světem sám ()

1. Ó, nechod' světem sám a sám, pojd' s námi k nebes výšinám, pojd' s námi domů jen! Pojd' s námi tam, kde blaha říš, kde na věky se potěšíš, kde věčný svítá den. Pojd' jen, pojd' jen, tam čeká na tě Spasitel! Pojd' jen, pojd' jen, On volá tebe abys šel.

2. Ó, marnotratný synu slyš, jenž dalek Otce svého dlíš, vrať domů se již, vrať! Tvůj Otec s láskou vyhlíží, kdy jeho syn se přiblíží, ó synu vrať se vrať! Pojd' jen, pojd' jen, vždyť Otec tebe miluje. Pojd' jen, pojd' jen, On nad tebou se slituje.

3. Ó, pobloudilá dcero slyš: kdy kroky domů obrátíš? Ó, neblud' déle již! Pán Ježíš hledá spásu tvou, On něžně zve tě v náruč svou; proč tedy otálíš? Pojd' jen, pojd' jen, byť jako črvec byl tvůj hřích, pojd' jen, pojd' jen krev Kristova jej zbělí v sních.

4. Ó, s námi pojd' a nechod' sám! My jdeme k nebes výšinám, pojd' s námi v blaha říš! Nás vede Ježíš, vůdce náš, nám neuškodí satanáš, co pokoj v Kristu zviš. Pojd' jen, pojd' jen, pojd' se svým hříchem k Ježíši! Pojd' jen, pojd' jen, On touhy tvoje utiší.

144. Znaven cestou žití ()

1. Znaven cestou žití, v srdci jenom žal, aniž rozumí kdo, aby pomoc dal. Vzmuž se, vzhůru zraky, slyš, co Pán ti dí: Věř jen a

se neboj, On to všechno ví.

Refrén: Pán to všechno ví, volá tě a zve, Jemu se dověř, má vše v ruce své. Budoucnost též tvoji, odpočiň měj klid. V radosti i žalu vede On svůj lid.

2. Každou zná On tíži, pomůže ti rád, v smutku, bolu, kříži, útěchu chce dát. Vidí tvoji stezku, nad tebou On bdí, vzmuž se a věř Jemu, On vše dobře ví.

3. V pokušení, boji silou tvou chce být, v dobách žití temných Boží lásky svít. Kamkoli On pošle, směle jenom jdi, nepochybuj, věř jen, On o tobě ví.

4. Údolím-li smrti musíš-li se brát, bude On tvůj věrný vůdce, štít a hrad. Provede tě, věř jen, prve než kdo zví, buď vždy tvoje naděj, Ježíš o všem ví.

145. V širé kraje světa pouště ()

1. V širé kraje světa pouště rozléhá se spásy zvěst. Všechněm bídny, kdo jen chcete, také pro vás milost jest. Láska Boží Syna dala, jako oběť za váš hřích. Život nový uchystala, příbytek též v nebesích.

2. Přišel Ježíš, pastýř dobrý, život dal za ovce své. Slyšte, jak milostně, něžně, zbloudilých On k sobě zve: Vraťte se, proč mřítí máte, na mém srdci místa dost. Jen tak duši zachováte, nezhubí vás ďábla zlost.

3. Pojdte, pojdte, dokud volá pastýře vás libý hlas. Mine brzy spásy doba, pojdte dokud ještě čas. Brzy přijde Ježíš s nebe, pro svůj vykoupený lid. Pojdte rychle nemeškejte, milost nabízenou vzít.

146. Slyš, jak k nám mluví (B)

1. Slyš, jak k nám mluví hlas Páně, zaznívá z nadhvězdných niv. Plný je nebeské něhy, velký to lásky je div. Promlouvá k truchlivým srdcím, všechnen svůj těší zde lid. Z temnoty Boží jas tvoří, znaveným podává klid.

Refrén: Ó, slyš ten hlas, jakou působí slast, volá tě tam, kde je spasených vlast.

2. Slyš, jak k nám mluví hlas Páně, volá tě, truchliv kdos sám. Laskavě něžně tě zove: „Pojď, já ti pokoj svůj dám.“ Pojď se svým žalem a tíhou, pojď jen s vší bolestí svou! Jemu jen důvěřuj cele, duši že vyprostí tvou.

3. Slyš, jak k nám mluví hlas Páně, zní v srdce tvoje i mé, volá nás ze hluku světa, v dojemné lásce nás zve! Jděte, neb zbloudilí hynou, od Boha odešli dál! Poutníky z rozcestí všechněch zvěte, jak poručil Král.

147. Postůj, uvaž duše milá ()

1. Postůj, uvaž duše milá, kam tě vede cesta tvá, strachem, úzkostí tě svírá a na konci propast má.

Refrén: Smilováním věčným čeká Spasitel tvůj, Pán Ježíš, Jeho láska odvěká, tak jak jsi, jít k Němu smíš.

2. Dosti dlouho tmou již tápeš, obklopena úzkostí, z okovů si nepomůžeš, satan tě nepropustí.

3. Jaký život, jaké štěstí, spasen jsem, kdo říci smí, očistil mne, chce mne vésti, konec bídy, konec tmy.

4. Pojď jen nebeské ty dary Spasitel tvůj chce ti dát, pojď a již

na zemi tady dítkem Božím smíš se stát.

5. Pojd' jen, dokud Pán tě volá, otevři Mu srdce dům. Jeho moci neodolá, povede tě k nebesům.

6. Pojd' jen, On tě vysvobodí, u noh Jeho slož svou tíž, daruje ti život nový, Spasitel tvůj Pán Ježíš.

148. Ač dosud jsi bez Boha ()

1. Ač dosud jsi bez Boha chodil a nemyslíš na duši svou, Bůh na pastvách dobrých tě vodil a chránil tě před pouští zlou.

Refrén: Ó, věř svému příteli směle, ó, svěř se Mu ihned a cele a ještě dnes pokoj ti dá.

2. Ač rmoutils jej nevěry hříchem a bránil ses aby tě ved. Bůh nemstil se hrobovým tichem, pln lásky tě volával zpět.

3. Bůh dosud tě vyhlíží, chrání a k sobě tě volá i dnes. Ó, proč se mu tvá pýcha brání, když touží, bys v náruč Mu kles?

149. Je místa dost a dosud čas ()

1. Je místa dost a dosud čas, nuž pojd' a vrať se již! Ó, nemeškej, slyš Boží hlas a přístup směle blíž!

Refrén: Ještě jest místo, vejít smíš, hod spásy, připraven. Spasitel sám tě volá: Slyš! Ó, pojd', pojd', dokud vhodný den!

2. Pojd', zachraň se, je blízko soud, jenž všecku stihne zem, jen tomu lze mu uniknout, kdo spásu našel v Něm!

3. Pojd', čeká tě, pojd' směle jen, vždyť čeká tvůj tě Pán. Snad poslední tvůj dnes je den a budeš odvolán.

150. Aj pramen plyne spásný ()

1. Aj pramen plyne spásný, hle z Golgaty vždy nám. Jenž čistý jest a jasný, všem pomoc kyne tam. Kdo slyšíš a dbáš slova, když volá Boží Syn. Ó, pojd' přístup u víře a zbaven budeš vin.

*Refrén: Hle Golgaty pramen plyne, Golgatský pramen plyne.
Plyne tak volně k spáse všech, Golgatský pramen plyne.*

2. Ač hřích tě spoutal tuze a pouta těžká jsou, Pán osvobodit může, zlomit je mocí svou. Spasitel hřích tvůj snímá, bys byl od něho čist, ó, patř jen tam ke kříži, v Něk pokoj máš, jsi jist.

3. A tento pramen žití, i tobě volný jest, má snad to marně býti? Ó, vrať se ze svých cest. Kdy Ježíš král tvůj bude, vůle Jeho tvůj ples, pak jsi co dítě, dědic, vlastnictví Jeho dnes.

151. Aj, stojím u dveří tu tvých ()

1. Aj, stojím u dveří tu tvých, ó, poslyš hlasu proseb Mých; ó, nakloň ducha k prosbám Mým: Zda vejít smím, zda vejít smím?

2. Aj, tluku, tluku, duše slyš a otevřít Mi pospěšiš! Jen uvaž slova, jež ti dím: Zda vejít smím?

3. Já pro tě žil, Já pro tě mřel, Já za tě cestou kříže šel, Já, tvůj to Ježíš, jsem, jenž dím: Zda vejít smím, zda vejít smím?

4. Což marně prosit bych tě měl, bys srdce své Mi otevřel? Ó, nevzdoruj přec prosbám Mým: Zda vejít smím, zda vejít smím?

5. Já břímě hříchů nesl tvých, bys se Mnou dlít moh' v nebesích, já stal se věrným smírčím tvým: Zda vejít smím, zda vejít smím?

6. Já pokoj, radost přináším hříšníkům mdlým a tesklivým. Ó, uvaž, srdce s bolem svým: Zda vejít smím?

152. Úzká, slyš, cesta jest ()

1. Úzká, slyš, cesta jest: „Já cesta jsem!“ A dveře jedny jen: „Já dveře jsem!“ Pastýř dobrý jeden. Blah, jim kdo nalezen, Beránek jediný za hřích tvůj mřel.

Refrén: Úzká, slyš, cesta jest: „Já cesta jsem.“ A dveře jedny jen: „Já dveře jsem!“

2. Je zástup jeden jen, sjednocený. Jak byl o Letnicích, posvěcený. Jen jedna ruka jest, jež temnou cestou vést chce věrné stáde své v dům Otcovský.

3. Ó viz, Svou drahou krev prolil za tě! Tvůj přítel nejlepší zemřel za tě! U Jeho nohou již svou duši spokojíš. Zdroj blaha nalezneš: Pojd' k Ježíši.

153. Nakloněn téměř křesťanem být ()

1. Nakloněn téměř křesťanem být, nakloněn téměř za Kristem jít, mnohých však slyším hlas: „Přijď, Duchu, v jiný čas, užít chci světa krás, později snad.“

2. Nakloněn téměř? Dnes je tvůj den! Nakloněn téměř? K Pánu pojd' jen! Ježíš tě něžně zve, dnes dej mu srdce své, prosby slyš horlivé, poutníče pojd'!

3. Nakloněn téměř? Minul dne jas. Nakloněn téměř? Soudu zde čas! Téměř, to nestačí, zhoubá až přikvačí, zhynul bys ve pláči, žes „téměř“ šel.

154. Ó, duša, stojím pred dvermi ()

1. Ó, duša, stojím pred dvermi a klopem, srdce otvor mi. Dnes túzim s tebou večerať, ó, nenechaj ma vonku stáť!
2. Ó, čuj hlas plný milosti: Chcem dnes ťa z hriechov vyprostiť. Len otvor srdce dokorán a pokoj dá ti nebies Pán.
3. Vidz moju hlavu krvavú a utrapenia záplavu; to za teba som trpel raz, ó, vpusť ma dnu, ó, čuj môj hlas.
4. Hľa, k tebe náruč vystieram, svoj poklad, radosť rád ti dám; len otvor mi, kým spásy čas, ó, vpusť ma dnu, ó, čuj môj hlas!

155. Hľadá Ježiš ovce stratené ()

1. Hľadá Ježiš ovce stratené, volá v láske každú po mene po horách i dolinách, po mestách i dedinách! Či sa mu nájsť dajú všetky duše zblúdené?
2. Vrať sa, duša, navrať sa už raz! Počuj volať nežný jeho hlas: „Všetci hriechom zmorení, ťarchou žitia zomdlení, netrápťe sa, podťe ku mne, vyslobodím vás“!
3. Na súde len so mnou obstojíš, ak si vo mne spásu vyvolíš. Za teba som zomieral, na Golgote život dal! Smrťou mojou, mojím krížom Sudcu spokojíš.
4. Nebies bránu len ja otváram, kľúče smrti, pekla len ja mám. Zhladím hriechy premnohé, za to rúcho úbohé svadobný šat neba slávy iba ja ti dám.
5. Tak pod' domov, v ríšu večných krás! Vrať sa dnes, kým trvá spásy čas! Vo svete niet pokoja, v mori jeho rozbroja zhynieš iste! Neodmietaj pastiersky môj hlas!

6. Akože mu, duša odpovieš? Ako jeho prosbe odprieš? Božia láska zjavená, náruč z kríža vystrená teba volá. Ach, pod domov, skôr než zahynieš!

156. Pri cieli blízko, nechýba moc ()

1. Pri cieli blízko, nechýba moc, hriechu by navždy zmizla už noc. V tvojom však srdci znie: „Odídi, ešte nie! Neskôr dám zvolenie k obráteniu.“

2. Pri cieli blízko, dnes je tvoj čas! Ježiš chce srdce dostať už raz. Čakajú anjeli, spásu by videli. Bratov hlas posmelí: „Duša, ó, pod!“

3. Pri cieli blízko, preblaženom, na srdci takmer Ježišovom. Len tam je záchrana! S vierou hľad' na Pána, ovečka zranená pod', kým je čas!

4. Pri cieli blízko! Príde raz súd. Od hrôzy kde sa duša má hnúť?! Sklamali nádeje, vrátiť sa pozde je. Kdeže sa podeje? Zahynie v tmách.

157. Svatého Ducha vánek slyš ()

1. Svatého Ducha vánek slyš, když tebe vábí k Bohu blíž. K pokání volá něžně zve, nezavrd' před Ním srdce své.

2. Vybízí, volá znovu zas, dnes vhodný je pro tebe čas. Pojd' jak jsi plný hříchů vin, za tebe zmíral Boží Syn.

3. Pojd' ještě teď a hled' na kříž, tam život starý skončen již. Smíření věčné kyne ti, ve zdroji krve z Golgaty.

158. Zdali spásu máš o duše ()

1. Zdali spásu máš o duše, jest již Ježíš vůdcem tvým? Nebo vyznat musíš, duše, nejsem dosud spasená. Prchly doby, mnoho let, plány tvé a touhy kde? Pryč ta vábná rozkoš světa, jako sen jen všecko zde.
2. Zašli slibní mládí dnové, nyní s úžasem jen zříš, bílý vlas a vrásky nové, tak den ze dne hrobu blíží. Kolik bylo vyzískáno? Kterak vykoupen byl čas? Co pro věčnost vykonáno, až se jednou zjeví zas?
3. Ještě naděj, Ježíš čeká, nezanikl spásy den. Ztracená jsou mladá léta, nevyvrhne tebe ven. Pojď jen tedy, pojď jen k Němu. Srdce své dej Jemu dnes, Spasiteli laskavému, v Něm je radost věčný ples.

159. Veselte se, radujte se ()

1. Veselte se, radujte se, s anjely svůj spojte ples, z hříchů pout, že vyprošťuje, Spasitel náš ještě dnes.
2. Srdce Jeho lásky plné, čeká duše na tebe, náruč Jeho otevřená, by tě nesla do nebe.
3. Lásku Jeho nehynoucí, nemůž uhasiti hřích, krev ta Jeho věčně platná, zbělí tebe jako sníh.
4. Oko Jeho patří na tě, čeká rozhodnutí tvé, jakže zachováš se k lásce, která tebe k sobě zve.
5. Nezavrhuj, nezamítej, neb bys jednou věčně lkal, že jsi ihned neposlechl, když tě Ježíš k sobě zval.

160. Kde hledáš spásu, útěchu ()

1. Kde hledáš spásu, útěchu, v tom marném světa prospěchu. Jak zachovat chceš duši svou? Tak vášní hříchem ztrápenou.
2. Jen jedno jméno na zemi, jest lidem dáno k spasení. Jen jednu cestu, jeden cíl, Bůh všechněm v Kristu připravil.
3. Kde najdeš v světě přítele, jenž chtěl by sdílet svízele, útěchou ti být v neštěstí, tvé hojit rány bolesti.
4. Jen Ježíš, přítel nejdražší, On vždycky všude postačí. Sám nesl hřích tvůj, nemoci. I tobě chce dnes pomoci.
5. Kde najdeš, kdo tak miloval? Za tebe trpěl, život dal. Kde chtěl bys lásky navázat? Kde srdce jenom spokojit?
6. Jen Ježíš tak tě miloval, na sebe všecku bídu vzal. Jen Ježíš, věčné lásky zdroj. On stiší každý nepokoj.

161. Každý může šťastný být ()

1. Každý může šťastný být, v lásce chodit a mít rád, ujistěn, že ví pro co má na světě žít. Jenom jeden vše ti dá, musíš v Něho uvěřit, je to Ježíš, který ví, čeho je ti potřebí.
2. Když se trápíš v životě a už nevíš kudy dál, vzpomeň Ježíš, On bude nad tebou bdít, jdi jen za Ním s důvěrou, On ti ve všem poradí, ukáže ti jak máš žít, On tě nikdy nezradí.

162. Den nastává, viz slunka svit (G)

1. Den nastává, viz slunka svit, noc prchla do dále, nevěsta se zdobí. Jste hotovi, až hlas zazní? Brzy přijde Ježíš!

Refrén: Jak velká povodeň zachvátí moře, zem. Poselství radostné: „Ó pojdte všichni jen, na slavný svatby den“, lid Boží všechny zve. Brzy přijde Ježíš!

2. Lid rodí se a umírá ve hříchu otroctví, falešném křesťanství. Ku svobodě Pán tebe zve, brzy přijde Ježíš!

3. Bojem uštván je mnohý z nás, však ďábel, hřích a tma před Pánem pryč prchá. Již domů jdem a díme všem: Brzy přijde Ježíš!

4. Radostná je ta Jeho zvěst, zanech žádost těla a následuj Krista. Až světu přijde jeho den, brzy přijde Ježíš.

163. Zasněť svůj život Ježíši (C)

1. Zasněť svůj život Ježíši, dokud jsi zdrav a mlád. Den za dnem prchá k věčnosti, před Ním budeš jednou stát.

Refrén: Krásné je žítí pro Pána, proč smuten býti máš? On dává plnost života, co mu ty za oběť dáš?

2. Toužíš po štěstí, pokoji, v srdci tvém pusto tak. Pán na stoprocent spokojí, rozveselí víry zrak.

3. Svět tento na čas pobaví, draze mu platíš daň, Ježíš však hříchu pozabaví a chce míti v tobě chrám.

4. Ó rozhodni se pro Něj žít, než zvadne žití květ, vždyť celé nebe můžeš mít, nuž spěš se k Němu hned.

164. Když se světem loudáš sám (E)

1. Když se světem loudáš sám, ze všech strastí pomáhá ti Pán, neškodí žádný, nepřítel byt' vážný když je s tebou Hospodin

tvůj Pán.

Refrén: Cestou zaprášenou půjdeš za svou vírou, půjdeš a nebudeš sám. Pán Bůh si tě veme, ukáže ti směle kam se ubíratí máš.

2. Naději nám slavnou dal, Syna svého na kříž dal. Pán za naše hříchy pramenící z pýchy, zemřel jako vítěz nad smrtí.

3. A tak světlem oděný, nebudeš už světem znavený, nebudeš se báti, nebudeš už lkáti, až zavoláš: „Pane, já jsem tvůj.“

165. Jen Bohu věř (D)

Jen Bohu věř, hled' vzhůru k nebesům, On porozumí starosti tvé i snům. Jen Bohu věř, naději novou měj, jen Bohu věř, svou lásku jemu dej.

/:Zítřek tě čeká a může šťastný být, předobry Pán chce s tebou dále jít, jen Bohu věř, svůj život u něj slož, jen Bohu věř, svou ruku v jeho vlož.:/

166. Oddej se cele Pánu ()

1. Oddej se cele Pánu, On chce být navždy tvůj! Slyš plnou svoji milost dát chce ti, důvěřuj! Oddej se cele Pánu, pak bude dobře zas. Dej svoje srdce Jemu, dokud je spásy čas.

2. Oddej se cele Pánu, věř On ti pomáhá, svou potěší tě láskou, neklid když přemáhá. Oddej se cele Pánu, u Něho srdce ztiš, tak vzbouřené své nitro nejlépe utěšíš.

3. Oddej se cele Pánu, dnes příhodný je čas! „Já nezklamou tě nikdy!“ zní Jeho věrný hlas. Oddej se cele Pánu, On chce být navždy tvůj, slyš, plnou svoji milost chce dát ti, důvěřuj!

167. Aj stojím u dveří a tluku ()

1. Aj stojím u dveří a tluku, tluku zas, já stojím u dveří srdce a tluku zas. A kdo slyší můj hlas touhy a dveře otevře, tu vejdu a budu s ním večeřet neb srdce oddal mi.

Refrén: Aj stojím u dveří a tluku, tluku zas, já stojím u dveří srdce a tluku zas.

2. Ó, pohled' kdo stojí u dveří srdce tam, zda prosbu Jeho ty neslyšíš? „Otevři mi.“ Ó otevř mu svoje srdce ať vejde drahý host, On touží by také v tvém domě si za stolem s tebou sed.

3. Hle, Kristus stojí a tuče do dveří tvých, ach, jak jest dnes ti blížkým, ty své srdce Mu svěř. Když před Ním zas neotevřeš veřeje srdce hned, tu Spasitel nepozná tebe až soudu nadejde čas.

168. Sláva Bohu zpívej ()

1. Sláva Bohu zpívej, On tě miloval, tak, že Syna svého pro tě daroval. Na Krista se dívej, svěř Mu trable své. /: On každého z lidí k sobě stále zve. :/

2. Proč tu žiješ a jaké cíle máš, mě na světě nic nebaví, to často říkáš.

Refrén: Pane náš, dej probuzení těm, co dřímají, víme, že je k sobě zavoláš. Pane náš dej probuzení těm, co neznají, že Ty jediný život věčný máš.

3. Hledáš štěstí, Kristus ti ho dá, nech si jenom od Něj dát, On pokoj věčný má.

169. Pán Ježíš On Ten Svätý ()

1. Pán Ježíš On Ten Svätý sám dal život svoj na kríži tam, keď za mňa aj za teba On tam zomieral. Milost božia tak veľiká v tej krvi nám sa zjavila, i ja s Ním že sa možem v nebi stretnúť tam.

Refrén: /:Haleluja, haleluja, hriešnych aj dnes volá ta slávna Golgota.:/

2. Zastav sa aj ty priateľ moj, do Jeho rúk daj život svoj a On ti dá do srdca radosť a pokoj. Ešte je čas, nuž neváhaj, rozhodni sa tak zavolaj: „O Pane môj, ja chcem Ti srdce odovzdať.“

3. Pán Ježíš skôr ma milost, preto On svoj tam život dal, na tom mieste, ktoré sa volá Golgota. Zachránil ma od záhuby, daroval mi život druhý, aby som Ho naveky i ja oslávil.

170. Smíš ešte vjíť! ()

1. Smíš ešte vjíť! Dům Páně otevřen a nevyplněn stůl. Smíš hostem být, vstup není odepřen; vždyť Král sám pokynul, zvát na všech cestách unavené i mezi ploty zavržené, by Jeho dům se naplnil.

2. Je ještě čas a láska věčná zve svých sluhů voláním. Zve chudé nás; Syn králův k svatbě své dá čisté roucho jim. Nuž, dokořán jsou ještě dvěře, kdo srdcem věří, milost béře, ó země slyš! Ó země slyš!

3. Však již je čas! Neb chvíle míjejí a půlnoc blíží se. Slyš hodin ráz! Hvězd průvod vstříc se skví, nechť panny strojí se, by ženicha již uvítaly a lampy plné přichystaly! Je právě čas, je právě čas!

171. Nemohu mít co rád svět má ()

1. Nemohu mít co rád svět má, nemohu přijmout svět co dá, jedno však vím, to jistě vím: Bůh, že je sám, On jenom sám, Králem je mým.

Refrén: Králem je mým, v Něm Otce mám. Stvořil mne k svým velebným oslavám. Tak chodím s Ním a proto vím: Bůh, že je sám. On jenom sám, Králem je mým.

2. Volá tě Pán – Spasitel můj, volá Pán Ježíš, být chce tvůj. Bez Boha sám nemůžeš žít. Přijmi jej dnes, ó, ještě dnes začni s Ním žít!

172. Kdo podá srdci útěchu ()

1. Kdo podá srdci útěchu, kdo vyproští ho z boje? Kde najde duše zemdlená, žádoucí říš pokoje? Aj touží, touží překročit ty prahy zlato skvoucí, okusit blaho svobody, té pravé nehynoucí, té pravé nehynoucí.

2. Znáám já tu říši blaženou, vešel jsem v její brány, je to kříž Krista Ježíše a svaté Jeho rány. V nich srdce moje okrálo, pryč bázeň úzkostlivá, tam se má duše ukryla, a blaze odpočívá a blaze odpočívá.

3. Útěcha, radost, smíření, objaly srdce moje, když stanul jsem tam u kříže a složil hříchy svoje. Jakmile prahy Jeho ran, pře rozbilo blaho v duši stan, svůj věčně nehynoucí, svůj věčně nehynoucí.

4. Proto aj volám: Přístup jen, kdo klesáš v hříchu strasti. Pojď ty, jenž hledáš marně klid a v tomto světě štěstí. Co najdeš v něm je bol a klam, dnes září, zítra hasne. Pojď s námi k nebes výšinám, tam září světy krásné, tam září světy krásné.

173. Pozdvihni vzhůru své zraky ()

1. Pozdvihni vzhůru své zraky, na nebes klenby zahleď se báň.
Kdo stvořil, řídí vše tak? Kdo je ten mocný, Jemu se klaň.
2. Hle země květnaté luhy, potůček čistý, lesnatá strán, všecko
to k duši tvé mluví, Bůh to vše stvořil, Jemu se klaň.
3. On láska, svého dal Syna, viz jeho krví zbrocenou skráň,
Beránek viny tvé snímá, za tebe zemřel, Jemu se klaň.
4. Proč srdcem pochybnost zmítá? Viz zbodený bok Jeho a dlaň,
věř. Ježíš tebe též vítá, Pán tvůj a Bůh tvůj, Jemu se klaň.

174. Po dvou cestách ()

1. Po dvou cestách speje ľudstva prúd, až sa skončí jeho časná
púť, náhle príde koniec ľudských dní a súd posledný.
2. Ku dvom branám náhlí celý svet, no len tesnou možno iste
spieť ta, kde stíchnú bole, úzkosti, v ríšu radosti.
3. Po ktorej ty ceste putuješ? Ktorou bránou k cieľu smeruješ?
Obrátil si kroky k Sionu, k trónu Božiemu?
4. Na širokej vládne zvod a hriech; žalost v srdci, na tvári však
smiech. Kráčajú ňou duše stratené, neobrátené.
5. Chceš ísť s nimi, duša ubohá? Ešte ďalej žiť chceš bez Boha?
Považ len, že cesta márnosti skončí v žalosti!
6. Ach, jak ľahko padnúť v hriechu kaľ, ale nemôcť z neho, aký
žiaľ! Aká bolesť, navždy zostať v tmách, zhynúť v hĺbinách!

175. Pán Ježíš má tu moc (G)

1. Pán Ježíš má tu moc nás zbavit hříchu pout. Nechť každý se ho přidrží, kdo nechce zahynout. Pán Ježíš má tu moc, to zvěstuj lidem všem. Dej jemu celé srdce své a spasen budeš v Něm.

Refrén: Pán Ježíš má tu moc, On Božskou sílu má. /:Pán Ježíš má tu moc, v Něm spomocníka mám.:/ Pán Ježíš má tu moc, čest, slávu, dík Mu vzdám.

2. Pán Ježíš má tu moc tvou duši obnovit, má moc tvé srdce úplně od hříchů očistit. Pán Ježíš má tu moc tak pevně uchopit, že nemůže ni jedinou mu ovci nikdo vzít.

3. Pán Ježíš má tu moc ti pokoj, radost dát, má moc tě břemen zbaviti, v to můžeš spoléhat. Pán Ježíš má tu moc tvé rány zahojit a ve všech strastech života tvým spomocníkem být.

176. Zdali znáš ten libý zvuk (I)

1. Zdali znáš ten libý zvuk: Kristus Pán, Spasitel? Ztichni před ním každý hluk! Kristus Pán, Spasitel! Ať to slyší celá zem, každý její bydlitel, co nám nechal odkazem Kristus Pán, Spasitel.

2. Volej mocně v světa kruh: Kristus Pán, Spasitel! Zbloudilým ať vnikne v sluch: Kristus Pán, Spasitel! Kdo jsi zproštěn strachů svých zvěsti té buď šířitel, že odpustí každý hřích Kristus Pán, Spasitel.

3. Zapěj všechněm smutným v sluch: Kristus Pán, Spasitel! Zvěstuj, jak jest dobrý Bůh, Kristus Pán, Spasitel! Pověz všechněm plačícím ať okřeje trpitel, když zví, kterak cítí s ním Kristus Pán, Spasitel.

4. Nuž, kdo znáš tu vzácnou zvěst: Kristus Pán, Spasitel, příkaz máš ji všude nést: Kristus Pán, Spasitel! Ať zvi zprávu radostnou, přítel jako nepřítel: každého zve v náruč svou Kristus Pán, Spasitel.

177. Znáš tu zemi (F)

1. Znáš tu zemi, plný kde slunce jas, kde mír, pokoj, ti plyne v každý čas, tam kde smělost víry, se vrací zas a s ní svatého Ducha moc?

Refrén: Pojd', ó pojd' k tomu, který ohněm křtí. Svobodu dá ti a plné vítězství. Ježíš chce tebe křtíti Duchem svým a tak zjeviti svoji moc.

2. Pán tě hledá, Jemu se cele dej, staré své já, v hrob jeho odevzdej a s ním na vzkříšení též podíl měj. V novém životě daném nám.

3. Viz jak domov ti kyne, tvář to vlast. S Pánem tam choditi, ó, to je slast. V lásce žíti a nemít žádnou strast. Tam kde vše řídí svatý Duch.

4. Přijmi mne ó Pane, ke mně se znej, touha má jest, spatřit Tvůj obličej. V obraz Tvůj být proměněn, prosím dej a svým svatým mne Duchem křti.

Refrén 2: Proto křti mne ohněm a Duchem svým, láskou mocí, víry vítězstvím, jak o letnicích pokrtil též všech nás a zjev svatého Ducha moc.

178. Někdo zná bol tvého srdce (I)

1. Někdo zná bol tvého srdce a někdo o žalu tvém ví, dobře

zná, jak je ti lásky a sluníčka potřebí. Ví, když se v samotě trápíš, znaven a beznadějný, chce, bys Jej poznal a věděl jak laskav je, milosrdný.

2. Někdo věz, dbá, když ty váháš, když hrozí ti pokušení, dbá, když tvá síla ubývá a nikde tu spomožení. Někdo se rmoutí, když padáš, upři svůj na Něho zrak! Někdo, hle, na tebe čeká, by zahnal tvých těžkostí mrak.

3. Někdo tě miluje vroucně, ať silná tvá ruka neb mdlá, čeká, by spomohl tobě, neb vždycky o blaho tvé dbá. Víš-li jak Přítel ten sluje? Víš-li proč k sobě nás zve? Jest to náš Spasitel Ježíš, On miluje tebe i mne!

179. Domova Otcova vzdálen ()

1. Domova Otcova vzdálen bloudils jen obtížen života bolestí. Sladký a milý hlas volá něžně tě, vrať se jen, dítě mé bloudící.

Refrén: Domů pojd', domů pojd', proč jen váháš dítě mé? Otec tvůj již volá tě, dítě mé domů pojd'!

2. Je tvá loď života moři vydána, bouřnými vlnami zmítána, bezpečný přístav však dosud čeká tě, pospěš jen do svého domova.

3. On volá tebe dnes, slyš ten Jeho hlas, když tě zve, abys nebloudil víc, do domu Otcova rychle pospěš již, zlíbat chce tvoji kající líc.

180. Kde budeš věčnost trávit? ()

1. Kde budeš věčnost trávit? Otázka vážná k tobě zní, odpověď jakou sobě dáš, ó duše rci kde podíl máš.

Refrén: Zda v radosti, či žalosti, kde budeš věčnost trávit.

2. Mnozí již Krista zvolili, a hříchů svých se zbavili, v Něm pokoj, štěstí mají své, ve věčnosti kde místo tvé.

3. Ach opusť cestu širokou, jež v peklo láká duši tvou, nedej se ďáblem mámiti, kde budeš věčnost trávit.

4. Pán Ježíš hříšné přijímá, pojd', věř i tobě milost dá, pak budeš šťasten zpívati, a s Pánem věčnost trávit.

Refrén 2: Tam v radosti bez žalosti, s Ním budeš věčnost trávit.

181. Nejlepší, co máš, dej Pánu ()

1. Nejlepší, co máš, dej Pánu, mladosti květ jemu dej, do boje za pravdu svatou nadšením vyzbrojen spěj. Následuj Ježíše věrně, Boží se vůli uč znát, miluj ho velikou láskou, nejlepší, co máš, dej rád!

Refrén: Nejlepší, co máš, dej Pánu, mladosti květ jemu dej, do boje za pravdu svatou, nadšením vyzbrojen, spěj!

2. Nejlepší, co máš, dej Pánu, zbuduj mu trůn v srdci svém, život svůj zasvěť mu v službu, v horlení opravdivém. Dáš-li ty, bude ti dáno, únavy nedbej, ni ztrát. Služ Pánu Ježíši z lásky, nejlepší, co máš, dej rád!

3. Vše, co máš, svému dej Pánu; méně přec nemožno dát lásce, jež hotova byla pro tebe všeho se vzdát. Z nebeské slávy Pán přišel vykoupit ztracený svět. Srdce i vůli dej jemu, dej svého žití mu květ!

182. Znáám Spasitele, zemřel za mne ()

1. Znáám Spasitele, zemřel za mne sám, v Něm svoboden a radost věčnou mám. „Kdo v Syna věří,“ v Bibli říká nám, „Já život věčný dám.“

Refrén: Slyšte jen, slyšte jen, radost nesu vám. Slyšte jen, slyšte jen, volá Ježíš sám. „Kdo v Syna věří,“ v Bibli říká nám, „Já život věčný dám.“

2. Mé dluhy smazal navždy, sňal můj hřích, můj život skryt je v Bohu, v nebesích. On slíbil nikdy neopustí svých, v Něm život věčný mám.

3. Víám, Jeho slovu pevně věřit smím; jsem slabý - v Jeho síle vítězím. Až uvidím Jej, budu věčně s Ním, v Něm život věčný mám.

183. Náhli pod kříž ťarchu zložit' ()

1. Náhli pod kříž ťarchu zložit', unavený syn, obdarí ťa Otec plným spasením.

2. Svätý Duch ťa viní, súdi, na kříž s vierou hlad'! Miesto teba Ježíš išiel umierať.

3. Pán tam splní sväté túžby, z duše vezme žiaľ; veď i takým biednym, slabým život dal.

4. Milosť, láska z Krista plynie, odpustenia prúd. Šťastný, kto už pri ňom mohol spočinúť.

184. Slyš, Pán Ježíš tebe volá ()

1. Slyš, Pán Ježíš tebe volá; proč jen otálíš? Často slyšels jeho

slova, kdy se obrátíš? Dlouho, dlouho, váháš, meškáš, načpak čekáš jen? Brzo život uplyne ti, zajde spásy den!

2. Proč jen váháš obrátit se? Ježíš volá tě! Slyš hlas jeho plný lásky, jak tě něžně zve. Ó, zda myslíš, že dost času, až se sestaráš? Víš-li, zda snad už dnes v noci počet nevydáš?

3. Neodkládej! Pán tě volá, pospěš k němu dnes! Dnes mu srdce, duši svoji i své hříchy nes! Když tě volá, neotálej, teď je vhodný čas! Nevíš, zda tě zítra bude Ježíš volat zas.

4. Zameškáš-li obrátit se, budeš jednou lkát, ale nikdo tvého lkání nebude už dbát. Pozdě, pozdě! Děsné slovo! Pozdě bude již! Zavřena ti bude nebes přebílená říš.

5. Dnes však ještě pozdě není; ó, proč otálíš? Ježíš zve tě, prosí, volá; co mu odpovíš? Viz tu lásku, viz ty rány, vrať se k němu jen! Dnes tě volá, dnes tě přijme, dnes je spásy den.

185. Ten nejlepší přítel jest Ježíš (F)

1. Ten nejlepší přítel jest Ježíš, tu převzácnou zkušenost mám a tobě chci, kdo o tom nevíš, jen radit: ó, zkus jej sám!

Refrén: /:Pojď každý, zkus jej sám:/, že nejlepší přítel jest Ježíš, pojd' každý zkusit jej sám!

2. On na cestu uveď mne k sobě a krok co krok se mnou jde dál. On strážcem mým je proti zlobě, jsem šťasten, proč bych se bál?

3. On hotov byl dát za mne sebe, když za můj hřích měl přijít trest, On hotov je spasit i tebe, pojd' k Němu, Jím dej se vést!

186. Kým Ježíš zve ťa k sebe ()

1. Kým Ježíš zve ťa k sebe, pod' priateľ, pod'. Kým otvára ti nebe, pod' priateľ. Dnes čas je obrátiť sa, pod' priateľ pod', čas vierou prijať Krista, pod' priateľ pod'.

2. Hriech spútal tvoje sily? Pod' priateľ pod'. Pán sníme bremä viny, pod' priateľ pod'. On všetka tvoja pomoc, pod' priateľ, pod', len vyznaj hriechu nemoc, pod', priateľ, pod'.

3. Dbaj nežné lásky hlasu, pod' priateľ, pod'. Pod', uver, prijmi spásu, pod', priateľ, pod'. Krv drahá Pána Krista, pod', priateľ, pod', je tvoja spása istá, pod' priateľ pod'.

187. Tak vzácne, slavno spasenie ()

1. Tak vzácne, slavno spasenie dnes ponúka Pán náš. Ó, srdce, prijmi zmierenie, v ňom večný život máš!

*Refrén: Neodkladaj, pod' len k nemu, hlavu pred ním skloň.
Dnes ťa volá, dnes ho prijmi, spásu nájdeš v ňom.*

2. Nie pochybovať, mudrovať o Božom Slove máš; len ver a čakaj, Boh ti dá, čo ešte nepoznáš.

3. Sťa slnko jasne vraví nám Boh, sveta Stvoriteľ, Pán Ježíš že je Pravda sám a hriešnych Spasiteľ.

4. On preto zomrel, žije zas i svojho Ducha dal, bys s ním žil večne v sláve raz. Nuž spievaj pieseň chváľ!

188. Zda křesťanem chceš býti (F)

1. /:Zda křesťanem chceš býti v mladosti?/: Což myslíš, že tu štěstí bez Boha ti bude kvěsti? Nedej se tím klamem svěsti v

mladosti!

2. /:Zda milovat chceš Pána v mladosti?:/ On pro tě vzdal se všeho, nelitoval kříže svého a ty nedbal bys na něho v mladosti?

3. /:Bud' bedliv! Nešetří smrt mladosti!:/ Jak často žalem chřadne matka, jejíž dítě v nadné náhle mrazem smrti vadne-v mladosti.

4. /:Nu, zvol si cestu služby v mladosti!:/ Když Pán tě bude vodit, jako přítel s tebou chodit, kdo ti bude moci škodit v mladosti?

5. /:Ó, proč bys tedy váhal v mladosti?:/ Hle, po vši kráse světa v okamžení bude veta. Pánu tedy věnuj léta mladosti!

189. Keď ti zármutok srdce zastiera ()

1. Keď ti zármutok srdce zastiera, nezúfaj si hoc jak ti ho sviera!
/:Dobry je Boh, dôveruj len v Ného, shod' bremeno a následuj Jeho!:/

2. Oddaj srdce Bohu nebeskému, učiní v ňom chrám Sebe samému, /:ponáhľaj sa vierou na Golgatu ta, kde tiekla krv za tvoju dušu.:/

3. Shod' bremeno hriechov pod' tým křížom, nad sneh belšie umyje ti dušu! /:Ježíš Kristus, On Svätý Syn Boží za teba v mukách zomrel na kříži.:/

4. Až ty složiš ťarchu hriechov dolu, poznáš Božiu moc a Jeho vôľu, /:budeš slávit Boha za tú milosť a spomínať Golgatskú udalost.:/

190. Hláste celým svetom ()

1. Hláste celým svetom, že milosť je zadarmo, všetkým ľuďom hláste, že milosť je zadarmo. /:Rychlo hriešným povedzte: „Zabavení vín budete!“ Zblúdilych sem privedte k milosti zadarmo!:/

2. Hľad' na Pána Ježiša, milosť je zadarmo; ver, že hriechy odpúšťa, z milosti zadarmo. /:Úplne dúfaj v Neho, ved' niet nič okrem Neho čo by ťa zachovalo. Milosť je zadarmo!:/

3. Hriešnikov prijíma, bo milosť je zadarmo, tebe tiež Svoju milosť ponúka zadarmo. /:Tak láskave ťa volá, skloň sa tu k Jeho nohám, dá korunu života z milosti zadarmo.:/

4. Oznamte chudobným, že je milosť zadarmo, hriechy im odpustiť chce, z milosti zadarmo. /:Spievaj hlasne veselo, žeby všade zavznelo Ježíšové kráľovstvo z milosti zadarmo!:/

191. Kvetoucí mládí ()

1. Kvetoucí mládí, ty naděje budoucích časů, poslechni ochotně Kristova libého hlasu, kterým On zve, aby nám v náruči své pokoj dal, radost a spásu.

2. Zasněme sílu a květ svého mladého věku s jarou svou ozdobou sličnosti, vůně a vděků jemu, jenž sám pravým je příkladem nám, Božskému Králi a Reku!

3. On zde jak pastýř nás pásati a voditi žádá, nad to pak v nebesích věčné nám poklady skládá; nuž tedy, běž k němu, by tobě dal též ozdobou být svého stáda!

4. Blaženost pravá jen v těch duších pučí a vzkvétá, kterým Pán sám věnec věčného života splétá; ale jak hned mění se v

otravný jed podvodné rozkoše světa!

5. V sionské vinici nad jiné nejlíbezněji štípkové mládí se překrásnou zdárností skvějí; za málo let ovoce nesou i květ, Pánu jímž vděčit se smějí.

6. Sloužití Pánu a ozdobou být jeho domu: co v celém světě by mohlo se rovnati tomu! Ó, tedy spěj, zjara hned štípit se dej: zle bude planému stromu!

7. Ó, jaké bohatství slávy a cti tomu kyne, kdo tu již od dětství důvěrně k Pánu se vine! Pán ho i v dnech stáří a křehkostí všech těšiti neopomine.

8. Jistěže klidně pak hlavu lze ku spánku klásti tomu, kdo věrně se k Pánu měl v slasti i strasti: rád, jako syn k matce, tak v Páně on klín vzlétne tam, do věčné vlasti.

192. Ježíš volá tebe duše ()

1. Ježíš volá tebe duše, volá z tvých tě vin: viz tu náruč, chce tě vzít na svůj klín!

2. Byť nad počet hvězd nebeských větší byl tvůj hřích, přece On tě ukrytí chce v ranách svých.

3. Věř, ó, věř již Spasiteli, srdce své mu dej, hned uslyšíš jeho slovo: „Pokoj měj!“

193. Chcem, ó drahý Ježíšu ()

1. Chcem, ó drahý Ježíšu, zvolit cestu nejvyššiu; v stopách Tvojich kráčať chcem vytrvale každý deň, vytrvale každý deň.

2. Nechcem blúdiť v temnotách, Tvoja tvár mi svetlo dá. Túžim

Tvoju pravdu znať, svetu jasne vyznávať, svetu jasne vyznávať.

3. Upevni ma vo viere, rozsvieť maják nádeje. Lásky svätým plameňom zahrej srdce, bývaj v ňom, zahrej srdce bývaj v ňom!

194. Pane v kříži blízkosti (E)

1. Pane v kříži blízkosti si mne zachovávej, tam z pramene milosti své mi čerpat dávej.

Refrén: Ve kříži, ve kříži jest má všechna sláva, dokud nezřím toho, jenž život s kříže dává.

2. Když pod křížem duše má lásku, milost našla, tam jsem uzřel jitřenku, tam noc černá zašla.

3. Pod křížem, ó Smírče můj, v srdce Tvé jsem zíral. Dej bych ve všem den co den, sebelásce zmíral.

4. U kříže chci zůstat, naděje pln, víry, až u břehu přistanu přes vlny a víry.

195. Keby som nemal Teba (A)

1. Keby som nemal Teba, svojho Pána, spásy zdroj v krvi, skrýšu v Tvojich ranách, kde by som našiel útočisko isté, Ježišu Kriste?

2. V súžení, v žiali ktože ma privinie? Odpočinutie duša inde nemá. Len Ty si, Pane, moja pevná skala bezpečná, stálá.

3. Myšlienky Tvoje, večné, bez skonania, milosti, lásky plné, zhovievania, koria v prach dušu vprostred žitia bojov veľkosťou svojou.

4. Dobře viem, že som z hriešnych najhriešnejší, za mňa žes

muky trpel, Najsvätejší. Denne čo beriem, je len milosť samá, nebeská manna.

5. Ježišu, keby nebol si ma hľadal, milosti Tvojej nebol by som žiadal. Svetom som blúdil, Tys ma našiel v biede, Duch Tvoj ma vedie.

6. Teraz už vďačne spievam Tebe žalmy, za vykúpenie, čo si z lásky dal mi, uprostred búrok mojím hradom si Ty, v Tebe som skrytý!

196. Zde srdce mé! ()

1. Zde srdce mé! Ó, kéž by příjemně vzhled na ně Pán v ten čas! „Vem světu je a vydej cele mně!“ zní ke mně jeho hlas. Ó, přijmi, co je Tvého, pane, již vstříc Ti láskou v oběť plane to srdce mé, to srdce mé!

2. Zde srdce mé! Ó, nepohrdni jím, ač plno jesti béd! Co zovu svým, rád kladu k nohám Tvým vždy ochotně a hned. Zlá žádost v něm a hříchy mnohé, tak bídné je, tak přebohé to srdce mé, to srdce mé!

3. Zde srdce mé! Ó, Bože, přijmi je a prokaž milost svou! Ach, celý svět mou vinu nesmyje, buď Ty mou útěchou! Víím, že Ti cele věřit mohu, smí „Abba!“ volat k svému bohu již srdce mé, již srdce mé.

4. Zde srdce mé! Ve vroucím nadšení již plesá Kristu vstříc. On můj je díl, má skála, spasení, já nežádám si víc. Můj život z Tvé je smrti, Pane a v ranách Tvých své blaha zdroje má srdce mé, má srdce mé.

197. Tvůj jsem, Pane můj (F)

1. Tvůj jsem, Pane můj, co libý hlas Tvůj milost Tvou mi zajistil. Touhu mám v sobě býti blíž Tobě, Tobě jsem se zasnoužil.

Refrén: Ved' mne blíže k sobě, Pane můj, já po Tobě vždy toužím, ved' mne blíže, blíže k sobě, Pane můj, ať Ti na věky sloužím.

2. Tebe miluji, sebe věnuji k službě Tvé, ó Nejvyšší, vše jsem zanechal, co jsem miloval, k vůli Tobě, Ježíši.

3. Ó, jak šťastný jsem v společenství Tvém již zde, Pane, Ježíši, až přijdu k Tobě díky vzdám Tobě, Lásko nejčistší.

198. Jezu, milovníče můj ()

1. Jezu, milovníče můj, v srdce Tvé se utíkám: v bouřích žití se mnou pluj, kormidlo řid' lodi sám! Skryj mne, Spasiteli, skryj, dokud trvá bouře čas! V přístav jistý vejít dej, přijmi pak mne v nebes jas.

2. Útočiště mé jsi sám, k ruce Tvé se přivím, ved' a těš mne, k Tobě lkám, u Tebe jen pomoc vím. Křídly svými zakryj mne, v své mne dlani uschovej! Tys má všecka naděje, pomoz tedy, milost dej!

3. Vše, čeho mi potřebí, ba i více v Tobě mám. Potěš mdlého, nad ním bdi, uzdrav, ved' slepého sám! Ty jsi svatý, já pak jsem samá bída, samý hřích. Shlédni, Pane, na mne sem, vytrhni mne z hříchů mých!

4. Milosti i lásky dost máš, bys milostiv mně byl, shladil hřích můj, moji zlost a mé srdce očistil. Ó, života prameni, palčivou mou žízeň ztiš, vodu života dávej mi, zůstaň věčně se mnou již!

199. Očist srdce, zbav mne pýchy (F)

1. Očist srdce, zbav mne pýchy, z vášní pout mne vyprosti, abych jako Ty, vždy tichý, kráčel stezkou krotkosti.

Refrén: Svatě, čistě, svatě, čistě nauč cestou k Nebi jít. Dej mi, Kriste, srdce čisté, lásky víc rač v srdce vlít.

2. Učiň srdce mé svým chrámem, čistou Boží svatyní, nauč k všemu říkat: Amen, co Tvá ruka učiní.

3. Kéž bych podoben byl Tobě v každém činu, v myšlení, aby srdce v každé době plálo v svatém vznícení.

200. Bloudil jsem po horách ()

1. Bloudil jsem po horách, bloudil jsem ve tmě, Spasitel volal mne, nechtěl jsem jít. Žádosti marné jen vířily ve mně, Kristovu království nechtěl jsem žít. Marně jsem vzdoroval, marně se vzpíral: Spasitel zvítězil, nemohu dál!

2. Nechci již, nebudu bez něho žít, nechci již, nebudu milovat svět. Spatřil jsem hvězdu, jež na cestu svítí, našel jsem pastýře, za Ním chci spět. Hlas jeho tichounký pobízí dále, budu ho poslušen, On je můj Pán.

3. Našel jsem konečně rodinu Boží, bratry a sestry mám, milují mne. Otce mám, domov mám, co mi je zboží? Ku chvále, k plesání všechno mne zve! S lidem svým zvítězí Spasitel všude, celý svět vzdávati Mu čest.

201. Můj Spasitel mi dí ()

1. Můj Spasitel mi dí: „Já tvoji slabost znám, pojd', já tě posilním

a útěchu ti dám!“

*Refrén: Ježíš splatil vše, vše mu dluhuji, v strasti lkala duše má,
Pán vysvobodil ji!*

2. Jen Tvoje Božská moc mé hříchy shlazuje, mé srdce kamenné čistí a změkčuje.

3. Ne! Žádnou zásluhu před Tebou nenesu, jen k Tobě pohlížím, jen k tvému kříži Inu.

4. Až tam, před trůnem Tvým, mé oko Tebe zří, mou písni bude zas Tvá oběť na kříži.

202. Drahý Jezu, aké blaho ()

1. Drahý Jezu, aké blaho, istotu mať: Ty si môj! Vydávám Ti celé srdce, uchváť si ho, veď som Tvoj. Duši priateľom si sa mi stal, zocel si hriech, keď som v prosbe lkal, posvätil ma, seba si mi dal.

Refrén: /:Jezu drahý, staň sa mi všetkým!:/ Tebe celý život zasväťím. Jezu drahý, staň sa mi všetkým.

2. Prijmi Pane, moju lásku, vezmi rozum, vôľu tiž. S Tebou pôjdem, keď ma Duchom svojím k svetlu povedieš. Nič mi nemôže dať márný svet, jeho vandy nevábia ma späť. Idem k cieľu nebeskému vpred.

3. Spasiteľu, koľko blaha v Tvojej svítej láske je, počuls, keď som vrúcne lkal a splnils moje nádeje. Pod krížom sa Tebe oddávám, mojej lásky plameň prijmi sám, srdce celé Tebe oddávám.

203. Tebe sa, Pane môj ()

1. Tebe sa, Pane môj, v prachu korím, pokorne v Teba sa cele norím. Bez Teba mal som len biedu a žiaľ, až si ma, Baránok, za ruku vzal.

Refrén: Tebe vždy bližšie, bližšie chcem stáť, nešťastné duše k Tebe chcem zvať. K svätému zápasu vstroj ma sám, urob si vo mne dôstojný chrám.

2. Na Teba spoléhám, nesiem svoj kríž. Poteš ma, pozdvihni, srdce mi stíš. Ty mi vždy rozumieš, dobre ma znáš, keby som zomdleval víťazstvo dáš..

3. Nevzdaluj odo mňa útechy žiar, slzy keď zmáčajú strápenú tvár. Ruku mi podaj a posilni včas, doved' ma v nebeský domova jas.

204. Pane, spoľahlivé ()

1. Pane, spoľahlivé vždycky Tvoje slovo je, pevně důvěřuji Tvoji smlouvě pokoje.

Refrén: Důvěřuji lásce Tvé, v noci žití bouřlivé. Důvěřuji, neb Ty bdíš, co se děje, víš.

2. Pevně věřím, že jsi z lásky zmíral za můj hřích, nic že nevyrvé mne z rukou pro mne zbodených.

3. Pevně věřím, Tvou že smrtí s Bohem smířen jsem, dítětem se jeho stávám, slávy dědicem.

205. Kým Krista som nepoznal ()

1. Kým Krista som nepoznal, taté srdce som mal, nádeje som

nepoznal a radosť som nemal. Až keď ma Ježíš našiel, prešla všetka starosť. V srdci spievam, bo vošiel doňho nebeský Host.

Refrén: Odvtedy sa veselím a vždy prospevujem, lebo, že ma Pán Ježíš veľmi miluje, viem.

2. Odkedy ma našiel On, už nepochybujem, stišil môjho srdca ston, viac sa nestrachujem. Nie je mi tmavá cesta, však Ním osvietená; svetlo mi žiarí z miesta Golgaty smierenia.

3. Ustavične hľadím vpred, kde slávna vlasť čaká, rúcho slávy miesto biem a koruna láká. Túžobne sa ponáhlám ta k perlovej bráne; tam rodinu, Otca mám, k nim duša zastane.

206. Srdce moje unášené ()

1. Srdce moje unášené je v milostí v diaľku. Skrže krv mocniem na výšku, hĺbku, dĺžku, šírku.

Refrén: On činí mňa čo som, On činí tym, čo som. Hoci som bol poškvrnený, skrže krv som čo som.

2. Svet pre mňa stratil rozkoše, som z nich von pre Boha. Cítil som pretekať tú moc očisťujúcu ma.

3. Neuškodí pod křidlami Jeho mne via búrka, v slasti spievam, že stanem raz tam, kde niet via búrka.

4. Túžim byť nástrojom Božím, viesť hriešnikov k Nemu, v ktorom len sa možu ukryť, k živému Večnému.

207. Drahý Jezu, jaké blaho ()

1. Drahý Jezu, jaké blaho, jistotu mít – Ty jsi můj. Vydávám Ti celé srdce, vezmi si je, vždyť jsem tvůj. Tys mé duši přítelem se

stal, smazals hřích, když v pokání jsem lkal, posvětils mne, sebe jsi mi dal. Jezu drahý, buď mé duši vším.

Refrén: /:Jezu drahý, buď mé duši vším.:/ Tobě celý život zasvěťím, Jezu drahý, buď mé duši vším!

2. Přijmi, Pane, moji lásku, vezmi rozum, vůli též, s Tebou půjdu, když mne Duchem svým jen k světlu povedeš. Nic mi nemůže dát hříšný svět, jeho vnady nevábí mne zpět. Jenom k Tobě chci svůj upřít hled, Jezu drahý, buď mé duši vším!

3. Spasiteli, kolik blaha ve Tvé svaté Tvé svaté svaté lásce je, slyšels, když se vroucně lkal a splnils moje naděje. Pod křížem se Tobě oddávám, moji lásky plamen přijmi sám, srdce celé Tobě otvírám, Jezu drahý, buď mé duši vším!

208. Radost ty v srdci můžeš mať ()

Radost ty v srdci můžeš mať, musíš však Pánu srdce dať. On ťa ľubí, ťa očistí, věčnu radost potom v srdci budeš mať.

209. Ó, Pane, Tobě se cele nyní vydávám ()

1. Ó, Pane, Tobě se cele nyní vydávám, Ty věčný Velekněže, přijmi mou oběť sám.

Refrén: Již zapal ohněm s nebe, zde čekám oddaně, /:čekám,:/ Svým Duchem pokřti mne.

2. Ó, mocný Spasiteli, Ty skálo spásy mé, pokorně k Tobě volám u víře upřimné.

3. Ó, vylej proudy Ducha v mou duši žíznivou, já žádám plnost míti, Tvým slovem slíbenou.

4. Tys obmyl mne svou krví, již chci být cele Tvým, Duch Tvůj mi osvědčuje, že Tobě náležím.

210. Věčně žádám chválit Tebe ()

1. Věčně žádám chválit Tebe, Jezu Spasiteli můj, zdroj lásky mé Ty nebe, že smím býti navždy Tvůj.

2. Hynul jsem kdys v poušti světa, hřícha byl jsem otrokem, zmařil mnohá svoje léta, bezbožným svým životem.

3. Tys mne hledal, až i našel, Osvoboditeli můj, pro mne krutá muka snášels, vylil krev, dal život svůj.

4. Hříchy moje na mém těle, ráčils Pane na kříž vnést, abych zemřev jim pak cele, Tobě žil a vzdával čest.

5. Dal jsi také v srdce moje, Ducha svého svatého, otevřels mi nové zdroje, požehnání hojného.

211. Túžím Pánovi svojmu sa podobat' ()

1. Túžím Pánovi svojmu sa podobat'. Jeho čistotu poslušnosť stále mať. Verím, že Duch svätý raz i mňa premení v Tvoju podobu, nevinný Ježíšu.

2. Túžim milovať, jako Tys miloval, keď si v obeť svoj nevinný život dal. Túžim cšetka Ti dať, chcem sa vrtkého vzdafť kvoli Tebe, moj predrahý Ježíšu.

3. Bol se plný vždy predivnej milosti, božskej dobroty, pokory, krotkosti. Túžim ako Ty žiť, chcem Ťa chváliť a ctit'ť, Ty mok převzácný, prekrasny Ježíšu.

4. Moje slobodné srdce Ťa vebí, žes ma vykúpil, Pane moj

predobry, preto na kazdy den via sa podobat' chcem vzy len Tebe, moj presvaty Jezisu.

212. Ked' som budil v svete ()

1. Ked' som budil v svete tomto hladal lasku, nastie, pokoj, nemohol som ich najst'. Bol som hriechom podmaneny, zivot pro mna nemal ceny, pocul som tichy hlas.

Refrén: /:Ó, synu môj:/ neblud' už viac, volá ťa Pán, ó, synu môj.

2. Ticho sa mi prihováral, lasku, pokoj, nastie dával, nemôžem odolať. Satan ztratil nado mnou moc, nevidel som viac temnú noc, zvíťazil Boží hlas.

3. Oddal som Mu srdce svoje, podriadil sa Jehio vôli, chcem žiť len pre Ného. Nový život dal mi môj Pán, keď som v slzách pod krížom stál, a hriechy vyznával. Pán sa mi stal verným priateľom, budem bývať tam, kde bývá On.

213. Dlouho šli jsme bludným světem ()

1. Dlouho šli jsme bludným světem, tápající dál a dál. A tak spěli každým krokem, v temnou hřicha moc a kal. Kde jest ona silná ruka, plná svatých Božích sil, aby z hřicha služebníka, nový člověk stvořen byl.

2. Naši bytost, naše vlohy, opanoval cele hřích. Pohřbeny, jsou všecky snahy, samý neklid zbyl jen z nich.

Refrén: Páně láska může spasit, Jeho ruka silná dost, stačí pouta hřicha zlomit, zkazit všecku ďábla zlost.

3. Hle jak Ježíš pravá pomoc, kyne nám tak něžně vstříc. Praví: Zhojil jsem tvou nemoc, proto jdi a nehřeš víc.

4. Co Ti Pane přineseme, když jsi hříchy naše sňal. A za srdce převrácené, nám i nové čisté dal.

214. Když v temnotách hřícha ()

1. Když v temnotách hřícha mne děsil jen soud, bez světla svých, nemohla zbavit se pout. Tu volal jsem k Pánu, můj uslyšel hlas, a vyvedl na zlatý mne denní jas.

Refrén: Tys mne od záhuby zachránil mou nohu na skálu postavil, bych moc Tvé spásy vždy velebil. Buď sláva Ti, haleluja.

2. On na skálu spasení vynesl mne, kde dlítí smím, bezpečně každého dne. Tam nejlepší před hříchem, je vždycky skrýš, než uvede nevěstu ve svoji říš.

3. On píseň mi dal, ó jak rozkošná je, rád zpívám ji stále a neznavuje. Svůj život i mysl vše Jemu jsem dal, vždyť on jset můj na věky přeslavný Král.

4. Tu píseň pět musím, jí naplněn jsem, nechť slyší to nebesa, veškerá zem. Kdo v hříších ať k Němu jde, soucit On má, můj Spasitel všech bídnych ztišit též zná.

5. Já ztracen byl kdys, teď však blažený jsem, Onť roucho i prsten dal na důkaz ten. Ó já sám a těším se ze srdce rád, že Otcem svým nebeským Jej mohu zvat.

215. Hlas Ježíšův jsem uslyšel ()

1. Hlas Ježíšův jsem uslyšel: „Pojď ty, jenž klesáš již, skloň v klín můj hlavu zemdlenou, a u mne slož svou tíž!“ Já šel a On tak jak jsem byl, mne vlídně přijal hned, můj odňal strach a v duši

mou radosti vštípil květ.

2. Hlas Ježíšův jsem uslyšel: „Hle, voda spasení! Kdo žízní, pojd' a nemeškej a zdarma nabeř z ní!“ Já šel a živou vodou tou hned, ó, ten spásy div! Má duše v Kristu okřála a nyní v něm jsem živ.

3. Hlas Ježíšův jsem uslyšel: „Já světlo světa jsem. Kdo zbloudil, vrať se, na mne hled' a chod' již v světle mém!“ Já šel a On hned nade mnou rozsvítil svoji zář; v té chodit chci, až u cíle jej spatřím tváří v tvář!

216. Keď som vo svete žil (E)

1. Keď som vo svete žil, dobre nepochopil dielo to, ktoré Pán vykonal. Popri kríži som šiel a tam pochopiť smel, z hriechov že aj mne vykúpenie dal.

Refrén: Aj mne pod krížom Pán života svetlo dal, bremeno hriechov mi spadlo z pliec. Viera v kríža znak otvorila zrak, môj život sa radostným stal.

2. V slepote myslel som, žiadnym že zázrakom nemožno život môj premeniť. Udial sa zázrak ten, prchla tma, svitol deň, v Pána Ježiša smel som uveriť.

3. Stratil sa smútok, žial, každý deň pieseň chvál plní už srdce vyliečené. Lebo ma vedie Pan, ktorý rád umieral, aby pre mňa vydobyl spasenie.

217. Tvůj, Pane, hlas mne zval ()

1. Tvůj, Pane, hlas mne zval, když jsem dlel ve světě a děl, žeš sebe v oběť dal za mne na Golgatě.

*Refrén: K Tobě, Pane, jdu, přijmiž duši mou, očist' mne od hříchů
mých, svou krví předrahou.*

2. Já k Tobě přicházím, jak jsem bez pomoci. Ty očist' mne od hříchu skvrn a pozbav nemoci.

3. Veď k víře, naději, plň láskou vždycky mne, a chovej v stálém pokoji to chudé srdce mé.

4. Dej v duši jistotu, všem, kteří k Tobě jdou, by slibů věrných dobrotu vždy zakoušeli Tvou.

218. Z milosti mne ubohého ()

1. Z milosti mne ubohého přijmi, Jezu, tak jak jsem. Tebe Spasitele svého milovat chci den co den.

Refrén: Hledám, Pane, toužím, Jezu, mír a pokoj svůj mi dej, ve své ruce požehnané dítě svoje zachovej.

2. Na Tě hledě, věř Tobě, chci vždy stezkou Tvojí jít. Drž mne vždycky v každé době, zpět mi nedej odejít.

3. Když se stmívá, nechť mi svítí Tvojí lásky stále jas, s Bohem pravdy smím-li jíti provede mne v každý čas.

4. Tobě oddán chci tak žít, ve Tvém světle chci vždy stát. Až Tě jednou budu zřítí tvář v tvář a plně znát.

219. Když jsem tonul v hříších svých (A)

1. Když jsem tonul v hříších svých nevida spásy břeh, poskvřen ve vinách svých, opuštěn ode všech. Tu můj Pán, jenž hledá své slyšel můj mroucí hlas. Z zhoubných vod vyzvedl mne a živ jsem zas.

Refrén: Láskou spasen, láskou spasen ztracen byv, Boží jsem láskou spasen, láska je moc, láska je moc. Když není pomoci, láska je moc.

2. Celé srdce rád mu dám, vždycky chci býti s Ním, Jeho v Němž své štěstí mám, zpěvem chci ctíti svým. Láska Jeho mocná jest hodná jest vždy mých chval. Rád chci břímě Jeho nést, Onť můj jest Král.

3. Vzhůru hleďte, hynoucí, Ježíš jest lásky pln, pozvedne vás, tonoucí, ze světa bouřných vln; On jest Pánem moře pěn, utiší bouře sám. Pojdte k Němu v tento den dá spásu všem.

220. Za Tebou vždy cestou úzkou ()

1. Za Tebou vždy cestou úzkou jíti chci. Zhrdám světa bídou lesklou, svodem hřícha vábící. Tobě všechno dávám, za Tebou jít vždycky sobě žádám.

2. Cestou jsem když krácel, světa širokou, břímě hříchů vášní vlácel, neznal milost velikou, která z kříže září, úklady a zlosti pekla maří.

3. Tus mne, Pane drahý, v lásce zastavil, bych zanechal marné snahy, k Tobě kroky obrátil. Ku života bráně, kudy úzká vede cesta Páně.

4. Blahoslavím tuto chvíli převzácnou. Kdy jsem prošel branou touto, ponořil se ve smrt Tvou. Nyní hřícha tam zbaven, život mohu žít, by Bůh byl slaven.

221. Stvoř srdce čisté, Bože ()

1. Stvoř srdce čisté, Bože, mi a ducha přímého, ať v míru žiji se

všemi, sám zbav mne od zlého!

2. Dej srdce mi, jež v pokoře vždy v Tobě bije vstříc, vnoř lásky své je do moře, uč milovat Tě víc!

3. Svou krví, Pane, obmyj je, by nad sněh zbělelo, svůj obraz na ně vyryje, vpiš jméno na čelo!

4. Duch svatý rosou milosti mi stále v srdce lej, ať mír Tvůj v něm se uhostí, ať zřím Tvůj obličej!

222. Vydávám Ti vše, ó Jezu (D)

1. Vydávám Ti vše, ó Jezu, vše, co jsem i vše, co mám. Nic si nechci ponechati, dosti mi, že Tebe znám.

Refrén: /:Vše Ti vydávám,:/ požehnaný Spasiteli, vše ti vydávám.

2. Vydávám Ti vše, ó Jezu, Tvým chci býti stůj co stůj. Když jen Duch Tvůj svědčí mému, že jsem Tvůj a Ty jsi můj.

3. Vydávám Ti vše, ó Jezu, tělo, ducha duši svou, naplniž mne ohněm lásky, vystroj mocí odvážnou.

4. Vydávám Ti vše, ó Jezu, konej se mnou co Ty chceš! Víím, ať trním, neb po růžích, že mne k cíli dovedeš.

223. Má víra pohlíží (D)

1. Má víra pohlíží, Beránku na kříži, do Tvých těch ran: krav, jež se prýští z nich, kéž můj též smaže hřích. Bych s Tebou v nebesích měl věčný stan!

2. Posilň mne, Pane, sám ať v mdlobách neklesám, Tvým bych

vždy byl! Ó přijmi oběť chval, za mne žes život dal a dej, bych miloval Tě ze všech sil!

3. Bludištěm života, kde hříchu mrákota, kde žal a sten, mé slzy stíraje, rač vést mne v ty kraje, kde pravá vlast má je, kde věčný den!

4. Až vážný smrti mrak můj navždy zkalí zrak, Ty při mě stůj! Od zlého vyprosti a přijmi z milosti do věčné radosti mne, Pane můj!

224. Tys za mne, Ježíši (G)

1. Tys za mne, Ježíši, vylil svou krev, jaký to na kříži lásky Tvé zjev! Neodloučí mne již od Tebe slast, ni kříž, láskou vždy Tobě blíž chci, Pane, být.

2. V lásce se Spáso má, Tobě kořím, do moře lásky Tvé sebe nořím. Sliby Tvé vyplním, Tobě se zasvětim životem celým svým k službě Tvé.

3. Slabá má víra se k Tobě vine, budeš-li sílit ji, nezahyne. Pomáhej kříž můj nést a svatý život vést, zyvšovat Tvoji čest ve službě Tvé!

4. Kéž jsem Ti podoben, Ježíši můj, pokorou již se skvěl vždycky Duch Tvůj! V ní mi dej pracovat, pravdu Tvou zvěstovat, život Tvůj dokonat ve službě Tvé!

225. Dávno som ja mal tužbu ()

1. Dávno som ja mal tužbu, mať Ježisou lásku, preto vysielal som prosbu slzavú; chodil som bez milosti, bez Pánovej obeti blúdiac v svete vzdialený - však túžiací.

Refrén: Zomreť sebe a žiť Tebe, ó Pane, a tak v Duchu vedený byť v to nebe, hriešnikom svietiť vo mne, v žiali tešiť vždy všade. Keď aj zomrem, žiť chcem v Tebe, ó Pane.

2. Však raz keď som sa modlil, Ježiš ku mne hovoril, vezmi kríž, nasleduj ma na Golgatu. Ó, jak ťažký mi bol kríž, telo tlačil niž a niž, ale dušu zdvíhal k Bohu blíž a blíž.

3. Krv Kristovu prijal som, ona zmyla hriech a ston, z nej je síla víťazná nad satanom. Kristus splnil i svoj slub, naplnil ma Jeho Duch, v tých daroch chcem žiť Bohu na slávu.

4. Pane, ja sám byť nechcem, keď pred trónom zastanem, aspon jednu dušu k Tebe privesť chcem. Tu som, chcem vždy Tvojim byť. Pomož mi Tebe slúžiť, zomrieť sebe a žiť Tebe, ó Pane.

226. Bez lásky svetem sám (F)

1. Bez lásky svetem sám jsem bloudil jen, srdce neznalo pokoj a klid, pak můj Spasitel Pán mne zastavil a v Jeho věčné sláve mohu žít.

Refrén: On lásku Svou mi dal, vložil ruku Svoji v mou, mé hříchy smazal navždy drahý Pán. Dál kráčím cestou tou na kříži zjevenou, dál kráčím cestou lásky k nebesům.

2. Mé srdce plní píseň díků chval, zmizel hříchů a obavy stín. Pán Ježiš vstoupil v žití mého den, On dal mi život, Jemu věřit smím.

227. Když jsem ve hříchu žil (E)

1. Když jsem ve hříchu žil, zcela lhostejným byl vůči spáse mně nabízené, kolem kříže jsem šel a tam náhle jsem zřel veškeré

nebe ozářené.

Refrén: Pod křížem, pod křížem světlo zasvitlo mi, břímě hříchu tam Ježíš mi snal. Víra v kříže znak vrátila mi zrak a život můj šťastným se již stal.

2. V slepotě myslel jsem, že žádným zázrakem duši mou nemožno proměnit. Přece však zázrak ten stal se, neb zaplašen prchl stín, ranní když vzešel svit.

3. Zmizel pak všechn žal, každý den píseň chval plnila srdce mé zhojené. Neb mým vůdcem se stal Ten, který umíral pro spásu duše mé ztracené.

228. Skálo věků, hrade můj (G)

1. Skálo věků, hrade můj, v bezpečnou svou skryj mne sluj. Nechať krve vody tok, který třísnil kdys Tvůj bok, dvojím lékam shladí hřích, viny srdce, činů mých.

2. Dílem rukou nesplním Zákon, psaný prstem Tvým; nezbaví mne hříchů pout ani trpkých slzí proud, ani přísných skutků tíž. Ty jen spas mne a Tvůj kříž.

3. Nemám, co bych Tobě dal, Inu ke kříži, abych lkal. Nah jsa, o rouchu Tě ždám, o milost, když zastonám. K zdroji spěchám, vinou štván, obmyj, Pane, bolest ran.

4. Buď mi silou v žití mém. Když pak stanu před trůnem Tvým, již zbaven země pout, nedej smrtí zahynout. Skálo věků, hrade můj, v bezpečnou svou skryj mne sluj.

229. Musím míti Spasitele ()

1. Musím míti Spasitele, kam bych došel, jdu-li sám? Nevede-li

ruka Jeho, v hříšném světě hynu, lkám.

Refrén: Čeho bych se báti měl, když je při mně Spasitel? Boží Syn, On z pouhé lásky na Golgatě za mne mřel!

2. Musím míti Spasitele, ve zlém leží celá zem, nemá klidu, nemá blaha, jež já v Kristu našel jsem!

3. Musím míti Spasitele, v něm je síly, blaha zdroj. S ním jen zdolám pekla zlobu, skončím dobrý víry boj.

4. Spasitel i mne chce míti svého nebe občanem, dal mi znáti, že i já za dědice uznán jsem.

230. Vezmi, Pane život můj (E)

1. Vezmi, Pane, život můj, své jej službě zasvěcuj, moje dny, můj každý dech, slávu Tvou vždy hlásat nech!

2. Vezmi ruce, uč mne sám, co a jak kdy konat mám, vezmi také nohy mé, ať jso hbity v službě tvé!

3. Vezmi hlas, ať velebí Tebe, Boha na nebi; vezmi rty, bych hlásal všem, u Tebe jak šťasten jsem!

4. Vezmi všecko jmění mé v oběť lásky upřímné, vezmi moje schopnosti, svou je spravuj moudrostí.

5. Vezmi chtění mé a zaň vždy jen Tvá se vůle staň! Vezmi srdce, ustavuj v Něm si trůn ó, Králi můj!

6. Vezmi lásky mé si květ, vezmi, což jest Tvého zpět, vezmi tělo, duši sám, vše Ti rád a cele dám!

231. Krv Pána Ježiša aj mňa obmyla ()

1. Krv Pána Ježiša aj mňa obmyla, keď som svoje hriechy pod krížom složila. Ach, cez tu pamätnú horu Golgotu /:môžem ja putovať v ríš nebies svätú.:/

2. Božia náruč mňa tiež nežne objala, keď som tam pod krížom žalostne plakala, ona môj horký žiaľ v radosť zmenila. /:Vtedy som svoj život Bohu oddala.:/

3. Z Golgoty ku tebe Ježišov hlas znie: „Tu som ja zomieral za tvoje spasenie. Moja krv vytiekla, hanu som zniesol /:Bohom opustený, hroznú smrť zniesol.“:/

4. Pod' aj ty, kto ešte Golgotu neznáš, pod' a zkusíš, jak je dobrý Ježiš, Pán náš! On chce mať aj tebe v svojom náručí /:ako máš preňho žiť, On ťa vyučí.:/

5. Spevaj aj radosťne, kto Ježiša máš, kto v Jeho milosti, lásce zotrváš, spievaj aj radosťne, Pána oslavuj, /:ale k Jeho príchodu sa pripravuj.:/

6. Hotový si, bratu, sestro, k tej chvíli, v ktorej pre nás príde náš Spasiteľ milý? On príde, On príde, pre nás si príde /:šťastný každý, ktorý hotový bude.:/

232. U nohou Spasiteľa ()

1. U nohou Spasiteľa, tam skrušen v bolu svém, a v lkání srdce celé tam před Ním vylil jsem. Když spatřil mne v mé mdlobě a stavu hřicha zlém, /:tu přivinul mne k sobě a nazval přítelem.:/

2. Ó, světe s dary svými, já zhrdám přízní tou, jak třeť bezcennými a klamnou vidinou. Neb poklad spásy pravý jsem našel v Bohu svém; /:Immanuel, Král slávy, mne nazval

přítelem.:/

3. Ó, Pane, vezmi sobě mé cele srdce sám. Já toužím být blíž Tobě, blíž nebes výšinám. Byť pak i utrpení mým bylo údělem, /:nic pro mne těžké není, když zveš mne přítelem.:/

233. Hlouběji a hloub, Pane (A)

1. Hlouběji a hloub, Pane, se Ti kořím, v plnost Tvé milosti se již nořím. Mistře můj, v prachu zde před Tebou již. Všecko ve všem, jen Ty při mě budiž.

Refrén: Hlouběji a hlouběji v Tobě skryt být, nic zemského víc již nechci mít, vše, co jsem, pokládám zde k nohám Tvým, Ty jsi můj život, Ty jsi mi vším.

2. Hlouběji a hlouběji, tak k Tobě lkám, co není z Tebe, to smaž, Pane, sám, každou mou žádost již u Tebe ztiš, ať jenom Tvůj jsem, ó, Pane můj již.

3. Čím hlouběji, hlouběji tím jsem Ti blíž, Jezu můj, tam vede mne vždy Tvůj kříž; ó, vezmi ruku mou, veď jak vedeš, vítězstvím mne korunuješ.

234. Můj život marnou byl jen honbou (G)

1. Můj život marnou byl jen honbou za štěstím. Já neznal Boha ani Boží lásky svit. Až Ježíš vstoupil v žití mého smutný den, v Němž srdce moje našlo blahý lásky klid.

Refrén: To byl ten nejkrásnější den, jež Pán mi dal, když srdci mému On se všechno ve všem stal, to byl ten nejkrásnější den, jež Pán mi dal, když srdci mému On se všechno ve všem stal.

2. Já poznal radost, kterou dává tento svět; však jeho blaho

duši mé klid nedalo. Já marně prahnul nalézt pravý míru květ,
až srdce mé se posléz s Kristem setkalo.

3. Dnes pravé štěstí plní žití mého den. Vše, po čem srdce
prahlo, Ježíš sám mi dal. Minulost celá zdá se mi jak temný sen,
však žitím k nebes vlasti můj mne vede Král.

235. Hle, jakou láskou Bůh ()

1. Hle, jakou láskou Bůh ke mně má, že svým mne dítkem zove,
mne vytáhl z bláta, ztrh pouta klatá, učinil všechno nové.

*Refrén: Ó, jaká čest a sláva, Bůh Otcem mým se zve. Kdo můž
mi vzítí štěstí, jež cítí v Kristu srdce mé?*

2. Daleko ve svět jsem zabloudil, v něm marně žízeň hasil, Pán
přišel ke mně a z prachu země k sobě mne zdvih a spasil.

3. Boj skončí záhy, strast pomine, perlovou projdu bránou, ve
věčné záři před Boží tváří poslední mi slzy skanou.

236. Můj Pán mne pozval ()

1. 3x/:Můj Pán mne pozval ke stolu svému, to protože On má
mne rád.:/ On má, mne má, mne rád.

2. 3x/:On ukázal mi k spasení cestu, to protože On má mne
rád.:/ On má, mne má, mne rád.

3. 3x/:Já dítě jsem a On je můj Otec, to protože On má mne
rád.:/ On má, mne má, mne rád.

4. 3x/:A nyní jsem zván dítětem Božím, to protože On má mne
rád.:/ On má, mne má, mne rád.

5. 3x/:A v lásce své mne přivede v slávu, to protože On má mne rád.:/ On má, mne má, mne rád.

237. Celičké srdce mé (F)

Celičké srdce mé Ježíš chce mít plně v moci své. Celičké srdce mé, každý koutek chce mít v moci své.

238. Blízko kríža zdržuj ma (F)

1. Blízko kríža zdržuj ma, Jezu, spása moja, tam je hojnosť pre všetkých duchovného zdroja.

Refrén: /:Krížom len:/ ja sa chváliť budem, až si tam za Jordánom odpočiniem s Pánom.

2. U kríža ma uzrel Pán v biede bez pomoci, vyviedol ma láskave z tej duševnej noci.

3. Na kríži môj trpel Pán, život mi dal večný, aby pokiaľ na zemi, sluha bol som vďačný.

4. U kríža ja dôverne chcem vždy bdet detinskej, až ma Pán môj zavolá do slávy nebeskej.

239. Tvůj šat musí být jako sníh ()

1. Tvůj šat musí být jako sníh, když Bůh tě zavolá; před trůnem Božím zmlkneš tich, až Bůh tě zavolá.

Refrén: Připrav mne, připrav, Pane, připrav mne, bych stát moh před Tebou.

2. Svých vin si břímě sejmout dej, než Bůh tě zavolá a spasením se přioděj, než Bůh tě zavolá.

3. Mé srdce očist', Pane můj, dřív než mne zavoláš, a sebelásku odstraňuj dřív, než mne zavoláš.

4. Ó připrav dnes mne, připrav zde, dřív než mne zavoláš, bych před Tebou stál bez bázně, až si mne zavoláš.

240. Ó Spasiteli můj ()

1. Ó Spasiteli můj, Tvůj hlas mne volá dál. Svou krev jsi prolil sám na Golgotě jsi stál.

Refrén: Volám, Pane, slyš, k Tvému kříži blíž, hřích můj obmyj krví svou, ó, Spasiteli slyš!

2. Tak ubohý jen jsem, však k Tobě přicházím. Svou láskou když mne potěšíš, zas milost obdržím.

3. Svůj pohled ke Kristu již slavně obracím, On dá mi radost spasení, smím žítí věčně s Ním.

4. Buď sláva Tobě jen, ó Pane Ježíši, Ty život věčný dáváš všem, kdo k Tobě pospíší.

241. Má duše chce být nebi blíž ()

1. Má duše chce být nebi blíž, Spasiteli můj, prosbu slyš, pozdvihni mne z světa zlého, přitáhni tvora slabého.

Refrén: Den ze dne blíž Tobě chci být, pokorou Tvou se ozdobit, by život Ti byl podoben, táhni mne k sobě každý den!

2. Srdce Tebou naplněné je hříchu světa zbavené, já stejné přání v srdci mám, mou duši povznes k výšinám.

3. Vstříc k hoře Tvé útočištné pozdvihni srdce znavené, tam, kde jsi Ty, chci být i já u Tvých nohou, toť touha má.

242. Je pramen krví naplněn (C)

1. Je pramen krví naplněn, jež proudí z Krista žil a když v něm hříšník ponořen, je zbaven hříchů sil. Je zbaven hříchů sil, je zbaven hříchů sil. A když v něm hříšník ponořen, je zbaven hříchů sil.

2. Když lotr kál se, zaplesal, že spatřil pramen ten, jím mohu, byť bych poklesal, od jha být svoboden. Od jha být svoboden, od jha být svoboden, jím mohu, byť bych poklesal, od jha být svoboden.

3. Co vírou spatřil jsem Tvou krev z Tvých skrání prouditi, Tvou lásku slavil vždy můj zpěv, vždy bude slaviti! Tě vždy chce slaviti, Tě vždy chce slaviti. Tvou lásku slavil vždy můj zpěv, vždy bude slaviti.

4. Můj Beránku, Tvá drahá krev neztratí svoji moc, až celá Kristova církev přemůže světa noc. Přemůže světa noc, přemůže světa noc. Až celá Kristova církev přemůže světa noc.

243. Nikde když naděje (E)

1. Nikde když naděje, v srdci když úzko je, v zoufalství když nevíš kudy kam, ze smrti k životu povstaneš v chvíli tu, popatříš-li toužebně jen na Krista.

Refrén: Mocný je, slavný je, srdce se raduje, že je můj jediný ve všem Pán. On ve své milosti nové má radosti pro duši mou, mou i tvou, když zatoužíš.

2. Až nad tím slzí zrak, že jenom málo tak mohu Ti za všechno,

Pane dát. Chtěl bych dát mnohem víc, bych patře na Tvou líc, radosti jas a lásky svit moh tam zřít.

244. Ach, Jezu Kriste, kebych nemal Teba (A)

1. Ach, Jezu Kriste, kebych nemal Teba, kebych v krv Tvoju nesmel vnoriť seba, ku komu biedny obrátil bych zretel? Kam bych zaletel?

2. V súžení, žiali, kto by ma privinul? Kdeže je srdce, na ňomž bych spočinul? Ty, len Tys, Pane, útolok jediný; já neznám iný.

3. Myšlienky Tvoje večné bez skonania, plné milosti, lásky, shovievania, v prach noria dušu rozochvenú moju, veľkosťou svojou.

4. Ach, ja zaiste som ten najhriešnejší, ktoréhoš kedy zvolil, Najsvätější. Čo mnie udielaš, je samá milosť len, a to každý deň.

5. Ó, Jezu, kebys Ty mňa nebol hľadal, Tvojej milosti ja bych nebol žiadal; Ty práve preto vyhľadals biedneho, zablúdeného.

6. Tak teraz nad tým blahom prespevujem, za vyvolenie večné Ti ďakujem. Ja sám, že patím k sboru vykúpených, krvou skropených.

245. V márnostech som (B)

1. V márnostech som život utrácals, nedbajúc Pána som ho križoval, nevediac, že pre mňa život dal na Golgate.

Refrén: Milosť Božia bola veľiká, zdarma bola pre mňa hriešnika, svobodu som našel pod krížom na Golgate.

2. Hriech svoj zrel som v Knihe Života, spasila ma Božia dobrota. Dušu moju zaujal ten div na Golgate.

3. Teraz dal som všetko Ježiši, ktorý je moj poklad najvyšší. Srdce moje vždy len spieva si o Golgate.

4. Láska večná, čo sa nemeníš, ľudské srdce jasom naplníš, ktoré vierou k Tebe pozre sa na Golgatu.

246. Smím přijíti u víře ()

1. Smím přijíti u víře a Páně milost vzít. Smím Boží dítě býti, v Něm také blaze žít. On nesl moje hříchy, sám sebe v oběť dal. Buď jemu chvála za to, co pro mne vykonal.

2. Již nemusím se báti s na se hledět jen. Na kříži zrušen zápis, tak dluh můj zaplacen. Zde jediné jest místo, kde jsem od hříchu prost, ve krvi Beránkově jest smyta minulost.

3. Mne, Jezu, naplň cele, svým Duchem myslí svou, též vystroj mocí shůry a láskou upřímnou. Chci věrou všecko vzíti, co, Pane, jenom dáš a Tebe milovati, jak Ty mne v lásce máš.

247. Milost pouhá jen nová každý den ()

1. Milost pouhá jen nová každý den, všechno jiné v krátce hyne a se cílem vždy mine. Milost trvá jen, běž ji den co den.

2. Každý vlastní čin jest jen pýchy syn. Všecko co sám člověk tvoří, hřích hned ničí, cele boří. Milost musí být, a vše působit.

3. Když i hořký bol a vše temné kol, smrti údolím jest jíti, milost přec jen vždycky svítí. Každou truchlou tvář, zjasní její zář.

4. Milost tedy jen, jí jsem to, co jsem. Milost k spáse, milost k

žití. Milost s Pánem stále jíti. Milostí svou sám, koná všecko Pán.

248. Kdys myslil jsem ()

1. Kdys myslil jsem: Nemožno svatě žíti, neb vlastní silou jsem tak činit chtěl. Ted' toho smím ku posvěcení míti, jenž vše činí ve mně a za mne mřel.

2. Kdys myslel jsem: Musíš vždy toho dbáti, bys vždy jen laskavým a milým byl. Ted' vím, že Ježíš chce mi život dáti, aby mne ve svůj obraz proměnil.

3. Kdys myslel jsem: že nelze nikdy míti vítězství stálé a to den co den. Ted' vidím, Pane, že sám chceš mne krýti, neb se mnou jsi a bydliš v srdci mém.

4. Kdys tak snažně, zůstati chtěl jsem v Pánu, namáhal se bych Jemu milým byl. Ted' nechám všecko konat jenom Jemu, zanikám v Něm, aby On ve mně žil.

5. Kdys netěšil jsem se ve stálém klidu, mnohé přišlo a znovu strhlo zas. Ted' vím, že Pán nesl i tuto bídu, v Něm mile odpočívám v každý čas.

6. Kdys nevěřil jsem, by to možné bylo, svoboden od každého hříchu být. Ted' smím již věřit v slavné Páně dílo a ku cti v Něm též podíl mít.

249. Co bych chtěl být? ()

1. /:Co bych chtěl být?:/ Bez Tebe nejsem nic, /:avšak k Tobě jen:/ má pne se touha vstříc. Nemůže nic spokojit moje srdce. Aj kladu všechno již v Tvoje ruce, /:nic nechci být.:/ Když Ty, ó Bože, všecko mě chceš být.

2. /:Co bych chtěl být?/ než Tvůj, ó Pane, jen. /:Tak navždy Tvůj,:/ na věky zasvěcen u Tebe našel jsem svou plnou spásu. Tvůj pokoj plní mne každého času. /:Nic nechci víc,:/ když, Pane, Tvá mi září jasná líc.

3. /:Co chtěl bych být?/ Aj světlem v ruce Tvé. /:Sluneční svit,:/ jenž sálá teplo Tvé. Jak chceš mne použij, rád se Ti dávám, Tys radost má, na Tebe očekávám. /:Teď nic už jen,:/ než Tobě vděčně sloužit den co den.

4. /:Co bych chtěl být?/ Než čím mne jen chceš mít. /:Ty buď jen mým,:/ já světu nechci žít. Nemohu Spasiteli již nic chtít, chválu a čest Ty máš jen vždycky míti. /:Nežádám nic,:/ když jenom hledět smím Tvé slávě vstříc.

250. Když jiné zpět jít vidím ()

1. Když jiné zpět jít vidím, zdaž odejítí mám? Za zbabělost se stydím, vždyť Ježíš můj jest Pán. Netroufale a pyšně, že pevný jsem, tak dím On spasit přišel hříšné a zachová mne, vím.

2. Když mnozí v hříchu žijí, kdo dí, že musím též? Svou před Ním skláním šiji, On kazí hřích a lež. Ne, ž bych sám měl sílu, na ni spoléhal tak, já Páně věřím dílu, On dokoná vše pak.

3. Když jiní jdou se světem, rci, zda tak činit smím? Když dáno Božím dětem mít obecenství s Ním. Ne slepě v sebe věře tak za to vždycky mám, On pastýř je i dveře a bdí nade mnou Sám.

4. Když hanou jest mi jíti a protivenstvím jen, zda smím Jej opustiti, když cele Jeho jsem? Nedím, že bych ze sebe co mohl, nebo chtěl, On má síla, mé nebe, On cestou kříže šel.

5. Když i věřící chladnou, je svádí ďábla lest tak, že z nich mnozí padnou, vzdám Pánu věrou čest. Ne chlubně však a směle já

pravě takto dím: V krev Jeho věřím cele, ta chrání mne, to vím.

6. Když odchází tak mnohý, zamilovav si svět, mě Spasitel je drahý, jsem jeho, nechci zpět. Víím však, že ne mé chtění, ale sám Ježíš jen tam vede, kde slz není, než blaha věčný den.

251. Ó je to Ježíš (C)

1. /:Ó je to Ježíš,:/ ó je to Ježíš v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

2. /:Ó jaký pokoj,:/ ó jaký pokoj v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

3. /:Ó jaká radost,:/ ó jaká radost v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

4. /:Ó jaké štěstí,:/ ó jaké štěstí v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

5. /:Ó jaké blaho,:/ ó jaké blaho v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

6. /:Jaké vítězství,:/ jaké vítězství v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

7. /:Ó jaká láska,:/ ó jaká láska v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

8. /:Ó jaká milost,:/ ó jaká milost v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

9. /:Jaké bezpečí,:/ jaké bezpečí v duši mé. Jen jsem se dotkl kraj roucha Jeho a krev jeho smyla mne.

252. Pláč a bol byl životem mým (E)

1. Pláč a bol byl životem mým, sám jsem vlekl svůj kříž.

Refrén: Radost mi vrátila Golgota, našel mne Pán Ježíš. Radost mi vrátila Golgota, Golgota, Golgota, radost mi vrátila Golgota, našel mne Pán Ježíš.

2. Pánem mým byl vlastní můj hřích, táhl níže a níž.

3. Láskou svou mi praví můj Pán: „Hříchu svého slož tíž.“

253. Jezu drahý, Pane můj (A)

1. Jezu drahý, Pane můj, co dám za to že jsem Tvůj, každý tvor
Tě oslavuj, jen tebe, Pane můj, jen Tebe.

*Refrén: Já chci s Tebou Pane jít, s Tebou věčně v nebi žít, v srdci
mém bys mohl být, jenom Ty, Pane můj, jenom Ty.*

2. Zde na zemi tělo mám, přemáhá je blud a klam, jsem jím
zmítán sem a tam, bez Tebe, Pane můj, bez Tebe.

3. Až má zemská pouť skončí, duše má se pokloní, slyším už jak
píseň zní, jen Tobě, Pane můj, jen Tobě.

254. Já stříbro a zlato nemám ()

Já stříbro a zlato nemám, však mým Pánem Ježíš je sám. On
dražší je nad drahokam, s Ním všem chorobám utíkám.

*Refrén: Nemám žádné bohatství, přesto jsem nejbohatší, mým
bohatstvím Ježíš je sám, V Něm všechno mám, co jen hledám.*

255. Chci pěti o svém Spasiteli (F)

1. Chci pěti o svém Spasiteli, o Jeho lásce, milosti, chci poctu vzdávat trpiteli, krev Jeho chválit z vděčnosti.

Refrén: Pějte, pějte o mém Králi, té Jeho lásky slavte zjev, poctu mu vzdejte velcí i malí, svobodu dává jeho krev.

2. Chci oslavovat jeho rány, smrt hořkou pro mne podstoupil, tou otevřel mi nebes brány a z moci hříchů vykoupil.

3. Chci poctu vzdávat Jezu Tobě, že nenechals mne v hříchu mém, vítězství dáváš v každé době nad smrtí, hříchem, satanem.

256. Jest jasno v duši mojí dnes ()

1. Jest jasno v duši mojí dnes, víc, než-li bývá tam, kam slunko září s blankytu: mně září ježíš sám!

Refrén: Ó, jest jasno, krásné jasno, když ty blahé, šťastné chvíle jsou, v nichž Ježíšovu patřím tvář, tu jest jasno v duši mé!

2. Je píseň v duši mojí dnes, jež Krále hlásá čest. Jen Ježíš smí ji naslouchat, však lidem skryta jest.

3. Je jaro v duši mojí dnes, vždyť slunce vzešlo tam; tu vůni a ten zpěvný ples můj ježíš stvořil sám.

4. Je radost v duši mojí dnes a naděj, chvála, slast! Vždyť vyjasněný pohled mám tam za ním, v nebes vlast.

257. Mně dostalo se slitování ()

1. Mně dostalo se slitování, ač lásky nehoden jsem byl! Je div

to, po němž v pyšném přání jsem dříve nikdy netoužil. Ted' šťasten jsem a div ten ctím /:a Slitovníka velebím.:/

2. Já hněvu zasloužil a trestu, však Otec na milost mne vzal a Jeho Syn mi přines zvěst tu, když za mne sebe v oběť dal. Odkud a proč dar drahý ten? /:Toť pouhé slitování jen!:/

3. O tom mé srdce vděčně pěje, o tom chci svědčit každému: všecko, co jsem, jen milost že je, jižs udělil mne hříšnému. Kořím se a Tvou milost ctím, /:Tě, Slitovníka, velebím!:/

258. Ó, jak bych neměl vesel být ()

1. Ó, jak bych neměl vesel být a vděčným okem k nebi zřít, když pamětliv jsem všech těch cest, po nichž mne Pán můj, po nichž mne Pán můj ráčil vést!

2. Byl jsem živ kdysi v světě tom jak neúrodný, planý strom. Červ krutě hlodal duši mou a víchr zuřil, a víchr zuřil nade mnou.

3. Tu přišel Pán a popatřiv dí: „Žel mi tebe, chci, buď živ!“ A slitovav se velice mne přijal do své, mne přijal do své štěpnice.

4. Do štěpnice té sionské, kde kvete kvítí sáronské, vše, co mne hnětlo, vypudil a k vodám živým, a k vodám živým zasadil.

5. Tu se mi často přiblíží a s láskou na mne pohlíží, mne čistí zde a pěstuje a rosou s hůry, a rosou s hůry svlažuje.“

6. Ó, kéž by mně to navždy dal, bych k Jeho cti se zelenal a dobrým svědčil ovocem. Vždy se mu líbit, vždy se mu líbit dychtiv jsem.

7. Ó, Jezu, co jsi započal, to při mně pěstuj dál a dál a doved v

blahý svůj mne ráj, kde k Tvé cti kvete, kde k Tvé cti kvete
věčný máj.

259. Jen v Tobě Jezu našel jsem ()

1. Jen v Tobě Jezu našel jsem, jen v tobě jedině. Svůj pokoj,
radost, spasení, tak dlouho hledané.

*Refrén: Aj není jména v světě zde, v němž plná naděje, než
Ježíš, který se mnou jde a věrně miluje.*

2. Já toužil míti štěstí klid, nehleděl však k Tobě. Tys přec v své
lásce našel mne, a přitrlh k Sobě.

3. Ty prázdné světa studnice, nedaly duši nic. Když jsem u Tebe
napil se, tak nežízním již víc.

4. Ty sám otevřel jsi zrak můj, a srdce očistil. Život dal jsi mi
Jezu Svůj, vše nové učinil.

5. Mé srdce plné díků jest a plésám radostí, až novou písní
vzdám Ti čest, potom na věčnosti.

260. Chtěl bych každému pověděti ()

1. Chtěl bych každému pověděti, cos pro mne Jezu vykonal.
Odpuštěny mám všechny hříchy, vítězství jsi nad nimi dal.

*Refrén: Já spasen jsem již zde. Duše má slaví Tě. Ty sám jsi můj
cíl. Spásy mé hojný díl. Duše má slaví Tě.*

2. Jak šťasten jsem ve svém zde žití a nehledím více na svět.
Tvá o Pane láska mi svítí. Za Tebou smím radostně spět.

3. V Tobě Jezu našel jsem nebe a také plný pokoj svůj, své

zdraví i život mám z Tebe, když příbytek máš ve mně svůj.

261. Jsem poutník k sionským výšinám (E)

1. Jsem poutník k sionským výšinám, můj život mé všecko jest Ježíš. Ó domov blahý, jenž září tam, můj život, mé všecko jest Ježíš.

Refrén: Ježíš, Ježíš, můj život, mé všecko jest Ježíš.

2. Ach to v nebes světle chození, můj život mé, všecko jest Ježíš. Ten svět nemá o tom tušení, můj život mé všecko jest Ježíš.

3. Ať bouře kolem zuří zas a zas, můj život mé, všecko jest Ježíš. U něho pokoj a věčný jas, můj život, mé všecko jest Ježíš.

4. Má jednou též zazní píseň tam, můj život mé všecko jest Ježíš. Ve městě zlatém, kde dlí On sám, můj život mé všecko jest Ježíš.

262. Ó, Jezu můj, v tom blaho je ()

1. Ó, Jezu můj, v tom blaho je a slast, smět život tak ti denně k nohám klást smět tebe, jenžs v mém srdci zvítězil, ctít, zvelovat, chválit ze všech sil.

Refrén: Svou ruku kladu ve Tvou zas, co slzy slasti kanou z pod mých řas, přes radost, slast i žal, jaks vedl ved' mne dál a slavně dověd' si mne ve vlasti jas.

2. Když zdálo se, že hynu v hříších svých však Ty jsi do svých loktů milostných mne pojal, když jsem lkal a odpustil a nikdy mne z nich, nikdy nepustil.

3. Chtěl na scestí mne svéstí tento svět, chtěl vyrvat z nich mne, zničit blaha květ však Tys mi šeptal vina si mne blíž: „Má ovečka jsi, nes jsem za tě kříž!“

4. A na tom kříži krváčeje z ran, mne provázel jsi, Přítel můj i Pán však nejen na něm, v srdci mém jsi dlel a mnohou moji prosbu vyslyšel.

5. A mnohou cestou drsnou na zemi, jsi postlal pro mne blaha růžemi a docházel-li na cestě už dech, mne orličích jsi nesl na křídlech.

6. Smím nejen líbat roucha Tvého lem, smím zvat Tě králem srdce, Přítelem, smím zvat Tě štěstím na světě svým vším a slíbit! „Nikdy se Tě nepustím.“

263. Dáno je s nebe jméno svaté ()

1. Dáno je s nebe jméno svaté nám, Ježíš je jméno které dobře znám. Dává srdci jas, potěšuje nás to přeradostné jméno Ježíš.

Refrén: Ježíš, jméno které v srdci mám, On je spasitel, slavný Spasitel. Víím dobře, víím, proč tolik rád Ho mám: Můj Ježíš spasil na věky mne sám.

2. Já neznám jméno dražší duši mé, smím vzdát Mu navždy chvály radostné. Slyšme všichni jen, Bůh je oslaven v tom věčném slavném jménu Ježíš.

3. Smím jednou spatřit Krista tváří v tvář. Smím uzříť nebes věčně svatou zář. V Něm jsem svoboden, v krvi Krista jen, On vykoupil mne, Pán můj Ježíš.

264. Nechci slávy zlata (E)

1. Nechci slávy zlata třpytu, já nechci světa klam; do všech stran ať světa zní tu, že Spasitele mám. V Jeho lásce sladce je mi, v Něm mám vždy všeho dost, proto dobře vím, že zde na zemi jsem jen pouhý host.

Refrén: Toužím se potkat s ním, pro Něj být připraven. Toužím se potkat s ním, Jemu být podoben. Vedev slávu mne Pán Ježíš, rád nesu lehký kříž. Proto dobře vím, svému že Pánu jsem jen stále blíž.

2. Slyšet nechci o radosti bez Pána Ježíše, daru spasení z milosti si cením nejvýše. Světa bídy, tmy a hříchu jsem na věky již prost, proto dobře vím, že zde na zemi jsem jen pouhý host.

3. Jenom jedna milost věčná u Otce mého vím, Jeho láska nekonečná je pro mne tajemstvím. Moje sláva v Kristu celá v Něm jediný mám skvost, proto dobře vím, že zde na zemi jsem jen pouhý host.

265. Ó jaké predivné (I)

1. /:Ó jaké predivné, keď na to pomyslím, že Ježíš miluje mňa.:/
2. /:Krásnú sladkú nádej, spásu pociťujem, že Ježíš miluje mňa.:/
3. /:Najkrajšie zaznieva radostná ozvena, že Ježíš miluje mňa.:/
4. /:Raz i já v nebi tam radostne zaplesám, že Ježíš miluje mňa.:/

266. Nic se nediv, nic se nediv (I)

1. Nic se nediv, nic se nediv, proč tak svého Spasitele miluji. Na

to když jen pomyslím, čím se Jemu odplatím? Nic se nediv proč Jej tolik miluji.

2. Nic se nediv, nic se nediv, marnost, bídu světa, že jsem opustil. Pomyslím-li na to jen, jak jsem tím byl otráven. Nic se nediv, , nebo On mne vykoupil.

3. Nic se nediv, nic se nediv, že jsem ztratil pro Něj také duši svou. Pomyslím-li jen na to, vzácnou dražší nad zlato, nic se nediv, umyl On mne krví svou.

4. Nic se nediv, nic se nediv, proč tak svého Spasitele miluji, myslím na to den co den, jak jsem nyní svoboden. Nic se nediv, že Jej tolik miluji.

267. Já nemohla bych šťastná být ()

1. Já nemohla bych šťastná být v žití bez Ježíše, já nemohla bych pokoj mít, kde On sám nedýše.

Refrén: Já vím, mne Ježíš nenechá, On se mnou zůstane, mne cesta za Ním neleká, nechť co chce se stane.

2. Bez Ježíše jen samý žal a trpký zármutek, v blízkosti jeho písně chval a blaha nadbytek.

3. Když temný mrak mi zakrývá třpyt Jeho zlatých hvězd, ni v temné noci nebývá mi úzko, neznám stesk.

268. Jaká milost je mi údělem ()

1. Jaká milost je mi údělem, jaký poklad plné spásy jen! Věřím, vítězství mi vzešel den, v zaslíbené zemi jsem.

Refrén: V zemi, jež strdím oplývá, haleluja, jaká radost má!

Ježíš sám můj kalich nalévá v zaslíbené zemi jsem.

2. Ježíš vytrhl mne z temnosti jistotu mám, spásu z milosti.
Zbavil strachu, péče, starostí, v zaslíbené zemi jsem

3. Denně sytí slovem pravdy mě plný zjevuje zdroj spásy své,
jeho láska vždycky září mně, v zaslíbené zemi jsem.

269. O Ježíšově lásce zní (G)

1. O Ježíšově lásce zní světem píseň má, o lásce, jež mne z
hříchů a z bídy pozvedla. Až do nebes ta milost, jež zachraňuje
svět! Chci po celý svůj život jen o ní vděčně pět!

*Refrén: Dražší je mi den co den, čím ji blíže poznávám. Hlubší
nežli moře, ztišující hoře, Spasiteli, láska tvá.*

2. Když zdávna v zemi Judské Pán Ježíš chodíval, s ním dlíval
zástup mnohý, by milost Jeho vzal. On zkroušené zval k sobě a
slepým dával zrak a dosud lne svou láskou i ke mně právě tak.

3. Z té přenesmírné lásky, již mne tak miloval, on bez reptání
na kříž se za mne přibít dal. Ó, hloubko Božské lásky, On za
mne strpěl kříž a tiše snášel muka, by hříchů sňal mi tíž!

270. Já nemám zlata, bohatství světa ()

1. Já nemám zlata, bohatství světa, přece jsem šťasten ve svém
Bohu. Zavržen světem, pohrdán svými, tebou jsem přijat za
dědice.

2. I když jsem tak sám, opuštěn všemi, mohu Tě vlastnit
Spasiteli, Pro mne jsi zmíral, na dřevě kříže, abys mne spasil od
prokletí.

3. Tobě chci sloužit, vše obětovat, Pane života sluha jsem Tvůj. V tom žití časném, i žití věčném, chci patřit tobě, tys poklad můj.

271. Ty miluješ mne, Spáso má ()

1. Ty miluješ mne, Spáso má slavná, Jezu, Tys snížil se, Záchrano má; ó Tvoje láska jala mé srdce, celá má duše v Tobě spočívá.

2. Ty miluješ mne, těžko mi chápat co vedlo Tě ke mně ve tmavou noc; avšak to přec vím, že Tvoje láska dala mi svobodu, světlo i moc.

3. Ty miluješ mne, můj nejmilejší, Ty můj jsi Zachránce, Spasitel, Král! Krásnými zpěvy, sladkými zvuky budu Ti plesat na věčnosti dál.

4. S hlaholem, plesem, v jazycích nových chvála bezustání zní k Tobě výš; zpívaje, pléše v jazycích nových, perlovou branou vejdu v nebes říš.

272. Jen jednu lásku věčnou znám (C)

1. Jen jednu lásku věčnou znám, tu lásku Bůh dal v Synu svém. Jen jednu lásku v srdci mám, a v lásce té přešťasten jsem. Jen z lásky Pán, sklonil se k nám, Spasitel, Boží Syn. Pro lásku svou nekonečnou, zabavil mne tíhy vín.

Refrén: Je láska Bůh, je láska sám, bez něho nechci žít. V něm život věčný jistě mám, za ním chci věrně jít.

2. Je láska Bůh, nekonečná, je hlubší než je oceán. Nad hvězdy sláva lásky plá a v lásce té, pokoj je dán. To z lásky jen, vykoupen jsem, krev Kristova má tu moc. Na kříži tam, trpěl

můj Pán, by zmařil hřícha moc.

3. Až, jednou, vím, uslyším hlas, to Pán mne k sobě povolá.
Uzřím tam slávy věčné jas, radostně můj duch zavolá: Já lásku
mám, to Bůh je sám, On dává žití zář. Těším se jen, na věčný
den, na Jeho svatou tvář.

273. Jen jedno znám na zemi štěstí ()

1. Jen jedno znám na zemi štěstí. Jednu útěchu v každý čas,
chci proto písně chvály pěti a slavit Boha znovu zas.

*Refrén: Znáám milosti té, že Bůh všecko dal. Když jsem jeho
dítě, co bych víc si přál.*

2. Mně netřeba se nikdy báti, když v nebi svého Otce mám. Jej
vděčně Abba smím vždy zvát a v jeho rukou spočívám.

3. Když satan chtěl by zaujmout mne svodem světa zemských
vnad, lepší dal Pán na této pouti, mé srdce pléše, jak jsem rád.

4. Nic nezbaví mne Boží lásky, ať lidé, satan, smrti stín. Mne
Páně lásky víží svazky, vždyť jsem na věky spojen s ním.

5. To štěstí chceš-li také mít, nuž Božím Duchem nech se křtít,
pak můžeš také zakusiti, co značí s Kristem v Bohu žít.

274. Ó akú radost mám ()

1. /:Ó akú radost mám v svojom srdci, každú chvílu, každý
deň.:/ Nemóže mi svet tu radost dať, nemóže mi svet radost
vziať. Ó akú radost mám v svojom srdci, každú chvílu, každý
deň.

2. /:Ó aké šťastie mám v svojom srdci, každú chvílu, každý

deň.:/ Nemóže mi svet to šťastie dať, nemóže mi svet to šťastie vzleť. Ó aké šťastie mám v svojom srdci, každú chvílu, každý deň.

3. /:Ó aký pokoj mám v svojom srdci, každú chvílu, každý deň.:/ Nemóže mi svet ten pokoj dať, nemóže mi svet ten pokoj vzleť. Ó aký pokoj, mám v svojom srdci, každú chvílu každý deň.

275. Radujte se vysvobození ()

1. Radujte se vysvobození. Kdož máte jistotu spasení! Bděte by vás z cesty svět nesvedl, na níž vás Pán Ježíš uvedl.

Refrén: Vesele kráčeťme, radostí jáseťme! Když pak vás láska Páně vždy povede. Jistě vás do nebe přivede.

2. Byť vás i řvoucí lev obcházel. Byť jste zde snášeli mnohý žel, rcete: „My se ničeho nebojíme, že je Bůh s námi dobře víme.“

3. Slyš to, kdo světu pilně sloužíš. Což pak ty po nebi netoužíš? Poslechni naše upřímné pozvání, chceš-li se zachránit, pojd' s námi.

276. To je ten den (E)

1. /:To je ten den:./, který Pán nám dal, který Pán nám dal, radujme se, veselme se, /:pějme píseň chval.:/ To je ten den, který Pán nám dal, radujme se, pěťme píseň chval. /:To je ten den:./, který Pán nám dal.

2. /:Dnes je ten den:./, který Pán nám dal, který Pán nám dal, radujme se, veselme se, /:pějme píseň chval.:/ Dnes je ten den, který Pán nám dal, radujme se, pěťme píseň chval. /:Dnes je ten den:./, který Pán nám dal.

277. Díky, Pane, za dny ()

1. Díky, Pane, za dny, které byly, díky za směr, jímž mou cestu ved, za rány dík, které uzdravily, díky za den, který dnes mi vzkvet. Díky za jar jitra rozevlátá, za podzimy ze šedivých mlh, díky za útěchy slova svatá, za slz rosu, kterou zrak můj zvlh.

2. Díky za to, cos skryl mému zraku, za zření dík, jímž jsem v nitru vzplál, za hvězd lampióny do soumraku, díky za to, co jsem nedostal. Díky za cest nejčernější chvíle, díky za Tvé ruky sevření, díky, že mne jistě vedeš k cíli, díky za Tvou obět smíření.

3. Díky za dny ve slunečním jasu, díky za mrak, jenž mám nebem plul, díky, žes mne učil vidět krásu, díky, ve tmách že jsem nezhybnul. Díky, žes mne sílil v boji žití, díky že ses k nadějím mým znal, díky za den, v budoucnu jež svítí, za den, kdy jsem na Golgotě stál.

278. Mne Ježíš miluje (G)

1. Mne Ježíš miluje, jak sladce zvěst ta zní, mé srdce znavené v Něm našlo spasení. Jak zlaté hvězdy jas mně září nocí, tmou, nebeský blahý mír, dal Ježíš v duši mou.

Refrén: Mám v Ježíši nebeský mír, nebeský mír, blažený mír, mám v Ježíši nebeský mír, nebeský blažený mír.

2. Mne Ježíš miluje, a byť i temný mrak, mne děsil nad hlavou, k Němu jen zvednu zrak. Nebeský Přítel můj, utiší bouře vír, a cestou k nebesům zakouším Jeho mír.

3. Mne Ježíš miluje, co bych si více přál? V Něm poklad nejdražší jsem pro své srdce vzal. Skryt v Jeho milosti k nebesům putuji, zakouším blahý mír a v Něm se raduji.

279. Bol to moj veliký nádherný deň (E)

1. Bol to moj veliký nádherný deň, nemožem zabudnut naň. Spasenie vzal som v ten žiarivý deň, otroctva zbavil ma Pán. Priateľom stal sa mi najvernejším, srdce hned naplnil jas. Márnostiam sveta už život svoj nedám, dnes radosťou spieva moj hlas.

Refrén: Nebeská sláva plní srdca chrám, lebo už v Kristu večný život mám. Hriechy z pliec mi sňal, dobrý Spasiteľ a Král. Nebeská sláva plní srdca chrám.

2. Dieťaťom svojim ma učinil Pán, životom novým žiť chcem. Dedičstvo Kristovo z milosti mám, v láske žiť chcem každý deň. Pán Ježíš určil moj života smer, keď som pod Golgatou stál. Úplne stačí, čo dávať mi ráčí, vždy veriť Mu, kto by sa bál?

3. Mám novú nadej, už mám nový cieľ, zemskej keď dokončím púť. S Ježíšom Kristom mať trvalý diel, v nebi vždy ku nemu Inuť. Viem, že to spôsobil nádherný deň pod křížom Baránkovým. K nebeskej méte ma vždy bližšie vede, tak krásne je putovať s Ním.

280. Pán Bůh je láska (C)

1. Pán Bůh je láska, dal svého Syna, Pán Bůh je láska, miluje mne.

Refrén: Ó, jak mne blaží zvěst: Pán Bůh je láska, Pán Bůh je láska, miluje mne!

2. Vězel jsem v poutech strašného hřícha, z vězení svého nemoha ven.

3. Spasitel Ježíš v oběť dal sebe, za hřích můj zmíral, vykoupil mne.

4. Pozval mne k sobě milostí slovem, Duchem svým svatým přivinul mne.

5. Lásko ty svatá, prameni spásy, útěcho duší, lékem jsi mým.

6. Lásko ty věčná, tebe chci chválit, tobě čest vzdávat, dokud jsem živ.

7. Lásko ty Boží, předmětem budeš jásání mého na věčnosti.

281. Mně nelze pochopit (A)

1. Mě nelze pochopit, jak můžeš Ty mou hříchů plnou duši spasiti; však přece věřím, žes mne miloval a za mne život dal.

Refrén: Ó, Pane, k Tobě já se utíkám, beze vší zásluhy o milost lkám! Vždyť, Pane můj, Tys tak mne miloval, žes za mne život dal!

2. Tak prázdný, ničemný, můj život byl, do moře hříchů jsem se ponořil; však Ty jsi nade mnou se slitoval a za mne život dal.

3. Ó nevystihlá hloubka milosti! Jak velký důkaz Boží štědrosti; že mne tak vroucí láskou miloval a za mne život dal!

282. Odpuštěny moje viny ()

1. Odpuštěny moje viny, svoboden jsem, svoboden! Kristus dal mi život jiný, svoboden jsem, svoboden!

Refrén: Haleluja, haleluja! Ježíš za mne mřel. Haleluja, haleluja, svoboden jsem, svoboden!

2. Když jsem spoleh věrou v něho, učiněn jsem svoboden! Když dal plnost Ducha svého, v něm zůstávám svoboden!

3. Prost jsa všeho hřícha spjetí, v něm zůstávám svoboden! Smím co dítě k Bohu spěti, svoboden jsem, svoboden.

283. Hvězdou mojí jasnou (E)

1. Hvězdou mojí jasnou, na níž tak rád zřím, skalou mojí pevnou, věrným Vůdcem mým, cílem mého žití, za nímž pospíchám, /:chlebem, jenž mne sytí, Kristus Pán je sám!:/

2. Zdroji mého blaha, v Tobě nebe mám, má když klesá noha, oporou s mi sám; životem jsi v smrti, v strasti útěchou, /:vše mám, drahý Jezu, maje milost Tvou!:/

3. Bez Tebe bych zmíral pod tíží vin svých, bez Tebe bych klesal s hříchem v zápasích. Bez Tebe jsme plevy větrem zmítané, /:v Tobě všeho blaha nám se dostane.:/

4. V pevné víře v Tebe jít chci cestou Tvou, až i mně se nebe brány otevřou. Pak již novou písní vstříc Ti zaplesám: /:„Nemám nic krom tebe, v Tobě všechno mám!“:/

284. Radujme se, veselme se ()

1. Radujme se, veselme se, Bůh nám práva synů dal, radujme se, veselme se, Bohu pějme žalmy chval!

Refrén: V plésání a radování spojme srdce v lásky chrám, v němž by chvály tisícery zněly, v němž by trůnil Bůh náš sám!

2. Nevýslovná láska Boží v bratrství nás sbližuje, chrání, brání, v každé době, mdloby v sílu změňuje.

3. Ale kdo jde vzdorně dále cestou vlastních žádostí, nedbaje vší lásky jeho, zbavuje se radosti.

4. Stezkou světlou k cíli spějí duše Pánu oddané, proto Pánu žijme, mřeme, Pán se nás vždy zastane.

285. Jak Tě mám dost milovati (A)

1. Jak Tě mám dost milovati, jenž jsi všechno pro mě dal. Kterak dost Ti děkovati, mé žes břímě na se vzal? S výsosti ze trůnu svého sestoupil jsi na ten svět, bys mi ráje ztraceného krví svou vydobyl zpět?

2. Moře lásky, jezu drahý, co já za to vše Ti dám? V rukou Tvých jsou moje snahy, Tvé, co jsem a vše, co mám. Nauč sám mne tobě žítí, veď a spravuj kroky mé, nedej mi se odvrátiti nikdy zpět od pravdy Tvé!

3. K Tobě, ke své spásy zdroji, dej, ať s touhou stále zřím, a když klesám s hříchem v boji, síliž mne, buď štítem mým! Učiň, pro svou lásku mnohou, též mé srdce ochotným, s Marií bych u Tvých nohou naslouchal rád slovům Tvým!

286. Krev Kristova mne obmývá (C)

1. Krev Kristova mne obmývá, v ní čist jsem, posvěcen; mně Ducha jistotu dává, že věčně jeho jsem.

Refrén: Ó ta krev, tak drahá mi, chrání mne před hříchem vždy; tiší bázně, pochyb sten, v té krvi čist jsem svoboden.

2. Krev Kristova zaplašuje satana temnou moc; mně cestu živou zjevuje a ptýlí hřícha noc.

3. Krev Kristova otvírá nám otčinu nebeskou; proud krve slavný, mocný sám je naší záštitou.

287. Mé hříchy Ježíš když navždycky smyl (C)

1. Mé hříchy Ježíš když navždycky smyl, mír jako potok do srdce vлил. Mír Boží pro vždy je údělem mým, Spasitel Ježíš je mé duši vším.

Refrén: On je mi vším, On je mi vším, Spasitel Ježíš je mé duši vším!

2. V mém srdci zvučí už radosti zpěv, hřích můj že smyla Kristova krev! Na tomto světě už v nebi se zřím, Spasitel Ježíš je mé duši vším.

3. Ó, Jezu drahý, mé duše jsi Král, navždy jsem cele Tobě se dal. Až pouť má skončí, dej, tvář Tvou ať zřím, vždyť Ty, můj Pane, jsi mé duši vším.

288. Šťastné je být spaseným (A)

1. Šťastné je být spaseným v krvi Tvoje! Ó, Ježíšu, hluboko vnor ma do nej! Uvolnený od hriecha očistený, jásam, plný radosti: „Pán je verný!“

Refrén: /:Ó, chval Jeho lásky moc,:/ chval Jeho lásky moc, ona spasí!

2. Šťastné je být spaseným v krvi Tvoje! Ó, Ježíšu, zmužilost čerpám len z nej. Svetlo novej milosti sviati i mne! Viacej nepochybujem, ved' Tys pri mne!

3. Šťastné je být spaseným v krvi Tvoje! Všetkých chorob lékárstvo spočívá v nej. Starost Ty v blaho zmeníš, ó Ježíšu!

Pokoj kynie v náruči Tvojom duši.

4. Jezu na kríž pribitý, k Tebe jásám, u Teba, moj Boh a Pán, pokoj hladám. S Tebou zmožem smrti noc v slávne ráno, ó slovo preblážené: „Dokonáno!“

289. Ať hrozivé vlny se proti mně dmou (C)

1. Ať hrozivé vlny se proti mně dmou, nic neleká v světě mne zlém, když nebeský provívá mír duši mou: šťasten jsem, šťasten jsem v Pánu svém.

Refrén: Šťasten jsem v Pánu svém, šťasten jsem, šťasten jsem v Pánu svém!

2. Hle, Beránek Boží, On hříchy mé sňal, jak mrákotu zahladil je a závdavek Ducha mi do srdce dal; duše má jemu prozpěvuje.

3. Již Kristu je život můj zasvěcený, on povede duši mou dál. Jsem na věky v něm pevně zakotvený, duše má, proto jej vždycky chval!

290. Kristovým sa krížom pýšim ()

1. Kristovým sa krížom pýšim, nad priestor i čas on čnie. Na ňom vládca nebies výšin získal pre mňa zmierenie.

2. Nepriateľ keď na mňa číhá, osídlo chce k nohám klásť, kríž vždy vysoko sa dvíhá, prúdí z neho mieru slasť.

3. A keď v šťastí život plynie, láska ruky podáva, z kríža ďalej jas sa rinie, blahu, blaha dodáva.

4. Hojnosť, bolesť, biedu, radosť, všetko kríž niest naučí, kým sa splní srdca žiadosť po Otcovom náručí.

291. Já nevím, proč Bůh milost svou (D)

1. Já nevím, proč Bůh milost svou mi ráčil zjeviti, ni kterak za mne bídného moh Kristus zemřítí.

Refrén: Ale vím, komu jsem uvěřil a On je mocen i zachovati to, co jsem já u něho složil, až do onoho dne.

2. Já nevím, proč mne, hříšného, Pán v světě vyhledal, jak k sobě si mne povolal, mně spásnou víru dal.

3. Já nevím, jak Duch viní lid, jak hříchy zjevuje, jak víra v oběť Kristovu nám pokoj daruje.

4. Já nevím, co mne čeká dál, zda tma, neb světla zář, zda štěstí, nebo neštěstí, než spatřím Boží tvář.

5. Já nevím, kdy můj přijde Pán, za dne, či v soumraku, zda v údolí se setkám s ním, aneb na oblaku.

292. Kristu Pánu náležím ()

1. Kristu Pánu náležím, to je pevným heslem mým; hříchu, světu výhost dám, Páně jsem a zůstávám.

2. Ježíš, přítel můj, krev svou za mne vylil předrahou, aby syn, jenž pobloudil, od Otce zas přijat byl.

3. Pane, v Tobě všecko mám; vše, co nelibé, Ty sám z nitra mého vyhosti; dost mám na Tvé milosti!

4. Věřím, že mne vyslyšíš, ano, předem volám již: Amen, chvála Tobě, dík, Kriste, žes můj pomocník!

293. Včera, dnes i na veky (G)

1. Včera, dnes i na veky náš Pán ten istý je. Nechže táto víťazná zvesť celým svetom znie. Jeho láska zachraňuje, uzdravuje svet. Teší smutných, tiší búrky, buď mu chvála, česť!

Refrén: Včera, dnes i na veky náš Pán ten istý je. Svet sa mení, Ježíš nikdy! Jemu patrí česť! Jeho menu česť, jeho menu česť. Svet sa mení, Ježíš nikdy! Bud' mu sláva česť!

2. Priateľ hriešnych hľadá teba, márnotravný syn. Ó, pod' k nemu, On ťa zbaví pút a ťarchy vín. Neodsúdi, povie ti však: „Chod' a nehreš viac.“ Odpustí hriech poteší ťa, jak za dávnych čias.

3. Ježíš často uzdravoval biednych, nemocných. Utiši aj naše žiale, dvíhá bezmocných. Dá i tebe silu, zdravie, k nemu pod' a ver, sťa tej žene uzdravenej dá ti v srdce mier.

4. Ako vtedy s učeníkmi do Emauz Pán šiel, chodí s nami žitia cestou, sleduje náš cieľ. Skoro ho už uvidíme v jeho slávny deň! „Tento Ježíš z neba príde, ako odišiel.“

294. Má naděj na tom spočívá ()

1. Má naděj na tom spočívá, že za můj hřích krev tekla Tvá. Tvé jméno, Tvoje spravedlnost, to pro mne, Pane můj je dost.

2. Když tvář Tvou tma mi zastírá, tu víra má se opírá jen o milost a kotva má se nepohne, ať bouř je zlá.

3. Tvůj slib, Tvá krev mi pomáhá, když žití bouř se rozmáhá. Víím: v tebe doufat marně je, však Tys má všeka naděje!

295. Ach, jak bych v Pánu nezaplesal ()

1. Ach, jak bych v Pánu nezaplesal, když Jeho lásku srdcem znám, když vím, že slávu nebes nechal a na svět přišel v těle k nám!
2. Vždy těš se v Pánu, duše moje, že Jeho lásky důkaz máš, že život dal za ovoce svoje a vede v pravý domov náš.
3. Ó, děkuj Pánu všeka země, že jeho lásky krásný květ svou vůní libou blaží plémě, jenž zkrušil hřích a sobců svět.
4. I ty pěj Pánu, lide svatý, žes Jeho lásky ovocem, že přes ten odpor hříchu klatý přec Jeho láska vítězem!
5. Chval celým srdcem svého Pána, kdos ve vlast lásky vešel tam, a hlásej bližním, že v Něm budou mít věčné slávy, světla chrám.

296. Být Jezu tvůj (C)

1. Být Jezu tvůj, co může býti nad to? Snad králů lesk a světa svůdný třpyt? Netřeba ptát se, Spasiteli, jak to, největší slávou Tebou oděn být.

Refrén: Být Jezu tvůj, to teprve je život, být navždy Tvůj, co víc bych míti chtěl? /:Vždyť Ty jsi krev svou drahou vylil za mne a spásy zdroj jsi pro mne otevřel.:/

2. Být Jezu tvůj, když všude rostou stíny a smrti noc po zemi táboří, pak srdce bdí a neleká se tíhy, neb Tvoje láska pro mne zahoří.
3. Být Jezu tvůj, u Otce v domě slávy! Ta blaženost se nedá vystihnout. Když nová píseň lásku věčnou slaví, kdo vzpomene,

jak těžká byla pouť.

297. Ó jak mne blaží ta rozkošná zvěst (G)

1. Ó jak mne blaží ta rozkošná zvěst, Bůh můj, že slitovným Otcem mi jest! Ó, jak to z Bible mi srdcem vždy hne, slyším-li Ježíš že miluje mne.

Refrén: Slyš světe! Ježíš miluje mne, s věrností svou, neskonanou, slyš světe! Ježíš miluje mne, miluje mne, mne, mne!

2. Od něho, z prachu jenž smrti mne zdvih, častokrát zabloudím v bídu a hřích. Přece však k němu zas duše má lne, slyším-li, Ježíš že miluje mne.

3. To mojí nejdražší písni vždy jest, přes hory, doly bych dál ji chtěl nést, až by to nadšeně, v svornosti ctné, pěl celý svět: Ježíš miluje mne.

4. Věčnou tu slávu, již u Otce měl, opustil, snížen zde trpěl a mřel. Vyrval mne z pravice Satana lstné, proto vím, Ježíš že miluje mne.

5. Jestliže ptá se kdo, odkud to vím, já ku cti Páně pak blažen mu díím: Duch jeho stále, za noci i dne, šepce mi, Ježíš že miluje mne.

6. Proto tak vesel a šťasten vždy jsem, v Pánu mám blaho, jež nemůž dát zem. Ďábel ať zbraní svou jakkoli tne, marno vše: Ježíš, On miluje mne.

298. Moc túžby horí mi v srdci ()

1. Moc túžby horí mi v srdci, len do neba žádám si. Radost

nastává mi v duši a cit veľmi blažený.

Refrén: /:Ježíšova verná láska, ta mi dojala srdce, tá mňa tiahne do neba, tá vždy obveseľuje.:/

2. Nijaké sveta radosti mňa viac nazpät' nedržia, bo viem, že do neba prídem. Tam Ježíš dušu čaká!

3. Žiadam si ja objať Jeho v tej radosti velikej. Príde pre mňa v moci, sláve, pokoj dá v lone svojom.

299. Chcem Ti vyrozprávať (D)

1. Chcem Ti vyrozprávať čím je pre mňa Ježíš od tej chvíle, keď sa kráľom mojím stal. Celkom uvoľnil moj zotročený život, čo svet nemôže dať, On mi hojne dal.

Refrén: Nikto nemiluje ako Ježíš, nikto nemôže byť vernější. On ma vysvobodil z jarma vin a hriechov, nikto nemôže byť šťastnější.

2. Než ma našel, bol som podmanený hriechom v srdci mojom vládla bieda pustota, vzal ma Spasiteľ na milostivé dlane, slávne preniesol na cestu života.

3. Den za dňom je Ježíš mojej duši bližšie den za dňom je dražší jeho ľubý hlas, radujem sa, že raz úplne s Ním splyniem, až Ho uvidím v tej ríši večných krás.

300. Ó, jak nyní šťasten jsem ()

1. Ó, jak nyní šťasten jsem, to ať slyší celá zem, že duše má své nejvyšší, má blaho v Pánu Ježíši. Všechen žal On ze mne sňal, duši nové zdraví dal, v Něm stále srdce blahý pokoj má.

*Refrén: Já haleluja v srdci mám, nebeský mír mé duši dán.
Změněn je život můj, Pán dal mi pokoj svůj a šťastným činí
každý den.*

2. S Jeho vlajkou vítěznou, na Golgatě vztyčenou, chci bojovat a věrně stát, vždy duše proň zachraňovat. Čas jak blesku rychlostí plyne v moři věčnosti a spásu věčnou chce Pán dáti všem.

3. Nikdy míru s mou duší, Ježíš smlouvy nezruší, On ochranou je bezpečnou, ať bouře šíří zhoubu zlou. Nechť se kol mne zmáhá hřích, On mne drží v rukou svých a v hrůzném boji vždy vítězství dá.

301. Když nebeský duši mou proniká mír (C)

1. Když nebeský duši mou proniká mír, ať hrozí mi svět ze všech stran, mé srdce už nestrhne bouřlivý vír, bezpečnou kotvou mou můj je Pán.

*Refrén: Šťasten jsem v Bohu svém, šťasten jsem, šťasten jsem
v Bohu svém!*

2. Když Satan by stíhat mne žalobou chtěl, já pospíším v bezpečný stan, tam ke kříži, na kterém Ježíš můj pněl, neb mne tam s Otcem můj smířil Pán.

3. On přetěžké hříchů mých břemeno sňal, já synem již Božím jsem zván, to právo mi Ježíš můj z milosti dal, ó jak jest laskavý ten můj Pán!

4. Ty, duše má, prozpěvuj na jeho čest, buď celý můj život mu dán, vždyť nejvyšší vděčnosti hoden On jest, předobrá, milostný Kristus Pán!

302. Jsem vykoupený (G)

1. Jsem vykoupený, to je pravda jistá, ne zlatem, ni stříbrem, ach nevím, ale drahou krví Ježíše Krista, blažený radostně tak svědčím.

Refrén: Draze jsem koupený, ne zlatem, to je pravda jistá, ale drahou krví Ježíše Krista, blažený radostně tak svědčím.

2. Jsem vykoupený, bez zásluh milosti, hříchy jsou shlazené, zmizel strach, a za to chci Kristu sloužit s radostí, to je slast, kterou On daroval.

3. Jsem vykoupený, písmo o tom svědčí, satanu sloužit víc nemusím, neboť Kristus zaplatil životem svým, břemeno hříchů víc nenosím.

4. Jsem vykoupený, Duch svědčí mi o tom, kterého mi na závdavek dal, abych sloužil Jemu celým životem, v soužení víc nepochyboval.

303. Ó, šťastný den (G)

1. Ó, šťastný den, kdy pozbaven byl hřícha jsem Tvou krví jen, můj Jezu. Smím teď životem jít blaze již, neb spasen jsem.

Refrén: Ó šťastný den, slavný den, kdy v Kristu vím, hřích odpuštěn. On obmyl mne, On vykoupil, On z ďábla pout mne vyprostil. Šťastný den, slavný den, kdy k Němu jsem byl uveden.

2. Vše hotovo, již spasen jsem. On našel mne, buď známo všem. Jsem Jeho již, On můj je Pán, neb v dědictví jsem Jemu dán.

3. Nuž dlouho již, kdo zmítán zde, pojd' k Pánu, v Něm je štěstí tvé, tvé blaho, mír a věčný klid. On nedá si tě uloupit.

4. Ó, šťastný den. Smíš mít jej též, kdož nešťasten, hned k Němu běž a u víře naň pohleď jen, pak budeš dnes mít šťastný den.

5. Ať z srdcí všech zde jáсот zní. I pro mne je dar spasení, jsem vykoupen, jsem vykoupen, smím slavit též svůj šťastný den.

304. Ó, slyš teď, celý světe (!)

1. Ó, slyš teď, celý světe, že pět chci píseň chval, že vzdávat čest chci Pánu, jenž za mne život dal. Hřích můj On sňal tím všechen, a bídy velké tíž, a v té své mocné lásce, mne přitrh k sobě blíž.

Refrén: /:On a jenom On sám:/ hoden je vší chvály, On náš je Spasitel. /:On a jenom On sám:/ svou nás obmyl krví, Onť náš Vykupitel.

2. Dřív bloudil jsem já světem, žil bez vší radosti, já neznal Boží lásky, ni Jeho milosti. Já neznal život věčný, jež Bůh nám v Kristu dal, až když mne Ježíš našel, svůj mír mi daroval.

3. Teď znám už Jeho milost, jež odpouští náš hřích, nás korunuje slávou, ač svět má pro nás smích. Já spokojen jsem v Bohu, v Něm mám svou naději a v nebeský svůj domov s radostí putuji.

4. Rád všechněm vypravuji, náš Bůh vás miluje, On zve vás všechny k sobě, vás dětmi jmenuje. Jen pojdte k Pánu všichni, dnes čas je milosti, čest vzdejte Bohu svému a pějte s radostí.

305. Od hříchů očištěn (A)

1. Od hříchů očištěn, teď raduji se jen a věčně slavím jej, Spasitele. Pokoj mám a mír již, sňata jha velká tíž, Jeho krev všechno přikryla.

Refrén: /:Já věřím, já věřím, srdcem celým věřím Spasiteli, já věřím, já věřím v Ježíše, Syna Božího.:/

2. Vesel se u víře, díím, Ježíš splatil mne víím a vděčně slavím jej, Spasitele. Jeho obraz nyní duši moji plní, já sám, že On mne nalezl.

3. Smím spočívat tiše na prsou Ježíše, okoušet milosti Jeho lásky. Blažen, kdo uvěřil, Ježíši se svěřil, jenž na kříži nám život dal.

306. Ty jen, ó Jezu (D)

1. Ty jen, ó Jezu, srdce mé jsi utišil, svým mírem, spásou jsi je naplnil. Nedošel jsem klidu, až jsem vzhlédl na Tvůj kříž a v Tvých ranách našel bezpečnou skrýš.

Refrén: Jezu, drahý Jezu, Ty jsi můj a já jsem Tvůj. Věrná tvoje láska, Ty mne oblažuj.

2. U víře, Jezu, spatřiv Tě na kříži Tvém, byl nebesky jsem svlažen v srdci mém. Jaké moře slasti v nitru mém se rozlilo, slzy bolu, blaha oko ronilo.

3. Ó, jaké blaho v srdci, v mysli mé, když víím, Tvým že jsem, Jezu, navždy Tvým. Tvým, tak omilostněn, věčnou spásou ozdoben, Tvým, v krvi očištěn, s Bohem usmířen.

4. Teď již, ó Jezu na Tě chci vždy patřiti, ve kráse ran Tvých,

Tebe slaviti. Naděje mé základ, Tvoje smrt jest jediné, útěchou a touhou po všechny dny mé.

307. Necht' nám srdce plní radost (C)

1. Necht' nám srdce plní radost, blaženého vděku cit! Otec v nebi zve nás dětmi: tak můžeme šťastni být.

*Refrén: Vždy veselo, vždy veselo, každodenně slunka svít!
Překrásná je cesta k nebi, tomu kdo chce věčně žít.*

2. Bůh nás jako Otec vede širou pouští světa sám, chrání v boji a den za dnem milost, sílu dává nám.

3. Jen když my se odvrátíme, tu se náhle zatmí v nás; nejisté jsou naše kroky, a život je prázdný krás.

308. Láska Boží nemá žádných mezí (D)

1. Láska Boží nemá žádných mezí, hlubší je než moře nejhlubší. Září výše než kam stkví se hvězdy, vnikne dál, než temno nejhlubší.

*Refrén: Bůh mne přijal hříšného, svým šatem oděl bídného,
mně všechnu vinu odpustil, svým dítětem mne učinil.*

2. Kam až oko moje může zřítí, vidím Jeho moc a mohutnost, každý tvor a každé země kvítí lásku hlásá, Jeho slávy skvost.

3. Mládí své když oddati smím Jemu, perlu žití získal jsem tak zde. Ujít světa svodům, všemu zlému, pokoj v srdci, mír mít v duši své.

309. Jistota blahá: Ježíš můj jest (C)

1. Jistota blahá: Ježíš můj jest! Okouším nebes slávu a čest. Dědic jsem spásy vykoupený, zrozený z Ducha, očištěný.

Refrén: To je má píseň, to je má zvěst, vzdávati Pánu chválu a čest, to je má píseň, to je má zvěst, vzdávati Pánu chválu a čest.

2. Jeho být cele, jaká to slast! Štěstí mi kyne, nebeská vlast. Andělé s hůry nesou mi v zem poselství lásky, spasen že jsem.

3. Jeho jsa cele, sladký klid mám, On mi je štěstím, blaženstvím sám. Vzhlížeje vzhůru, čekám tu Naň, naplněn láskou, staň se, co staň.

310. Ježíša ja vždy rád mám (I)

1. Ježíša ja vždy rád mám, v službu sa mu vydávám. Preňho chcem žiť, preňho mrieť, v ňom mám žítia, lásky kvet.

Refrén: 3x:/Ježíša rád mám,./ len Jemu srdce dám.

2. Mám ho rád a v každý čas znie mi v srdci Jeho hlas. Neviaže ma táto zem, Ježíša keď milujem.

3. Mám ho rád, som istý tým, že ma láska spája s Ním. On je mojej sily zdroj, Ježíš verný Priateľ moj.

4. Mám ho rád a viem, že raz príde doby plná krás, s Ježíšom až vkročím tam, kde je večný blaha chrám.

311. Bez Ježíša hoc by som mal všetko (D)

1. Bez Ježíša hoc by som mal všetko, bude márný žítia môjho

boj, srdcu nikto neposkytne úkryt, nikde šťastia nevidím zdroj. Bez Ježiša, hoc by som mal všetko, odkiaľ silu pre každý deň vziať? Či mi môže klamná rozkoš sveta miesto Pána niečo dať?

2. Keby som mal poklady aj slávu, medzi ľuďmi jako vládca žil, víchor lodku po mori by zmietal. V núdzi, bôli ktože by ma skryl? Hoc by som mal bez Ježiša všetko, ktorý hriechy z mojej duše sňal, pokoj, radosť, odpustenie, voľnosť ktože by mi v celom svete dal?

3. Bez Ježiša celá zem je pustá, všude núdza, temno, hriechu klam. Bez Ježiša rodný kraj je cudzí, kto ho nemá ten je vždycky sám. Odkiaľ by som zobral lásku, vernosť, jako zvolil pravú cestu, cieľ? Smrti tmavou dolinou ma vedie, v raji krásnom dá mi večný diel.

4. Aké šťastie: s Ježíšom mať všetko, Jeho láska liekom mojich rán, krvou obmyl najčernejšie hriechy bermä, starosť nesie Ježíš sám. Akže Pána mám a Jeho milosť, či si ešte niečo môžem priať? V ňom je hojnosť, On je pre mňa všetko, viac mo nemože už nikto dať.

312. Vím, že Ježíš miluje mne (A)

1. Vím, že Ježíš miluje mne, co bych tedy žádal víc? On mne těší mile, jemně, dává darů na tisíc. Co je svět a jeho vnady proti lásce Kristově? Byť i pouští, půjdu všady s ním, neb On mne miluje!

2. Jdu-li trním, On je růží, jež v tom trní rozkvétá; když se strasti k smutku druží, On v ně radost proplétá. Když mi svět žluč v nápoj vlévá, On ji v sladkost změňuje, ať se svět ten, jak chce, hněvá, Ježíš vždy mne miluje!

3. Když mne hrůza obkličuje, On mne sílí, podpírá, On mne

mocně obhajuje, nepřítel když dotírá. Co svět klade za neštěstí, On mi v štěstí změňuje; Jemu jen vždy dám se vésti, neboť On mne miluje.

4. Blahoslavená buď chvíle, v níž jsem poznal Ježíše! Ó, jak jsou ty doby milé, jež mi dává k útěše. Radostně i smrti chladné jazyk můj vstříc zapěje: „Nemáš pro mne hrůzy žádné, neb mne Ježíš miluje!“

313. Jezu, Spáso duše mojí (B)

1. Jezu, Spáso duše mojí, rač mne na svých nadrech skrýt, když kol větry divé dují, /:vlny chtějí mne sehlitit.:/

2. Kohož měl bych kromě Tebe? Tys mou schránou jedinou. Plň mé srdce vírou v Tebe, /:sil mne, řiď a vládni mnou.:/

3. Ó, jak blaze, Jezu, Tobě v důvěře se oddati, k Tobě vzhlížet v každé době /:navěky Tvým zůstatí.:/

4. Jezu, Ty jsi pramen žití, rozlévejš se v srdci mém. Z Tvého zdroje smím-li pítí /:věčně živ a blažen jsem.:/

314. Jak úžasná musí ta láska být (G)

1. Jak úžasná musí ta láska být, co přišla k nám o vše se rozdělit, dát novou vláhu poušti spálené, přiblížit nám nebe tak vzdálené.

2. Svou slávy říš opustils kvůli nám, nemusels jít, a přece chtěl jsi sám. Tvář přátelskou jsi nikde neviděl, když proklínán jsi k popravišti šel.

3. Tam místo nás život jsi položil, vrátil ses zas, abys ho rozmnožil, vím, abych já moh věčný život mít, musel můj Pán

tou cestou kříže jít.

315. Tvá vzácná milost (G)

1. Tvá vzácná milost, šťastný den! Spasila lidský vrak, já ztracený byl nalezen, slepému vrácen zrak.
2. Úzkostí musila mne vést, by strach můj zlomen byl! Mou nejšťastnější chvílí jest den, kdy jsem uvěřil.
3. Že mnohou bouří, nástrahou má cesta vzhůru jde? Mám všechno, když mám milost Tvou, ta domů dovede.
4. Až moje srdce znavené se navždy zastaví, Tvá milost do nového dne mne v slávu postaví.

316. Ve svět hřícha (C)

1. Ve svět hřícha, v propast lidských vášní Ježíš sestoupil, aby vykoupil i mou duši a v svém milování šel až na kříž golgatský.

Refrén: Můj Přítel nejvěrnější dal z lásky za mne život svůj a díky Jeho oběti smím šťastně k nebi kráčet: Ježíš je nejvěrnější přítel můj.

2. Ač do nitra mého srdce viděl, moje skutky znal a spatřil můj žal, přec se za mne bídneho nestyděl a mým přítelem se stal.
3. Nyní vím, co je to pravá radost, v každém soužení On nade mnou bdí, vše, co třeba dává Jeho milost, Jeho láska postačí.

317. Ovečkou že Páně jsem (G)

1. Ovečkou že Páně jsem, rád a vždycky hlásám všem. On můj dobrý Pastýř je, do nebe mne dovede, s láskou o mne pečuje,

jménem mým mne jmenuje.

2. Vede mne i v nesnázi, láskou svou mne provází. Na zelené mne nivy vodí, kde potok živý duši moji žíznivou občerstvuje vodou svou.

3. Ó, jak velkou radost mám, Pastýř můj že Ježíš sám! Když pak skončí žití čas, On mne přijme v nebes jas, kde mu věčnou chválu vzdám. V Kristu život věčný mám!

318. Ovečkou že Božou som (G)

1. Ovečkou že Božou som, tým sa těším nocou, dňom. On môj dobrý Pastier je, do neba ma dovedie. Ved' vždy starosť o mňa má, On ma podľa mena zná.

2. Vodí k pastvám zeleným, k vodám živým, studeným, núdze pri ňom nemávam. A keď často ustávam, na plecía ma berie sám, nesie v slávy neba chrám.

3. Pán Ježíš je Pastier môj, raz dal za mňa život svoj. Bolestnú smrť podstúpil, by ma z hriechov vykúpil. Ó, tak plesám nocou, dňom, ovečkou že Božou som.

319. V lásce mne věčné ()

1. V lásce mne věčné má Ježíš, Pán můj, víc nemůže mne zlo sevřít v klín svůj. On za mne v oběť život svůj dal, Ježíši náležím.

Refrén: Ježíši náležím již, Ježíš pak mým je zas, nejen po dobu pouti mé, nýbrž pro věčný čas.

2. Propasti hříchů kdys byl jsem shlcen. Pán však svou láskou pohnul mým srdcem, pozvedl mne ze vší bídy mé, Ježíši

náležím.

3. V duši mé kypí radost ze spásy, že pout svých zproštěn zřím nebes krásy, že Jeho drahou krví jsem čist, že Jemu náležím.

320. Všechny hříchy smývá Ježíšova krev ()

1. Všechny hříchy smývá Ježíšova krev, svoboden jsem, svoboden, v bojích sílu dává Ježíšova krev, spokojen jsem, spokojen.

Refrén: Haleluja, haleluja, Ježíšova krev mne od hříchů obmývá, haleluja, haleluja, Ježíšova krev mne obmývá.

2. Proč se v hříchu trápíš, pospěš k Ježíši, každou bolest tvou On zná, v milosti své On tě jistě vyslyší, spasení i pro tě má.

321. Já Otce mám! ()

1. Já Otce mám! Jak plesá srdce moje a buší radostí, že sloužit Bohu svému smím již v své mladosti! Žel, dlouho snil jsem kdysi ten prázdný světa sen, však mocným slovem Páně jsem z něho probuzen.

2. Já Otce mám! Jak rád u Jeho nohou si tiše posedím a v oko plné lásky se v touze zahledím! Chvil nad ty neznámi krasších, jež trávím s Bohem svým, a plesám, že ho věrným svým Otcem zváti smím.

3. Já Otce mám! Já nevěděl to tehdy, když v světě bloudil jsem, a v cizí zemi vzdálen jsem hynul v hříchu zlém. Až když mne Ježíš našel, On zjevil mi to sám, že už jsem dítko Boží, že v nebi Otce mám.

322. Pod ochranou Nejvyššího (B)

1. Pod ochranou Nejvyššího rozvesel se, duše má, strážné oko Tvůrce tvého /:nespí ani nedřímá.:/
2. Pod ochranou Nejvyššího k spáse vede tvoje pouť, v bouřích žití vezdejšího /:nedá On ti utonout.:/
3. Je-li Pán Bůh skrýše tvoje, tvoje zbraň i záštita, vítězstvím své skončíš boje /:triumf tebe uvítá.:/
4. Rozvesel se duše v těle, oběť chvály obětuj! Nikdo z ruky Stvořitele /:nevyrvé ti podíl tvůj.:/

323. Můj Jezu, mám Tebe rád ()

1. Můj Jezu, mám Tebe rád, vím, že jsi mým a rozkošem světa zde výhost dám zlým. Ó, nejdražší Pane, jen k sobě mne vznes; ach, víc nežli dříve Tě miluji dnes!
2. Já miluji Tě, neb Tys dřív mne měl rád a na dřevě kříže jsi život svůj klad. Tys korunu z trní za hříchy mé nes, ach, víc nežli dříve Tě miluji dnes!
3. Chci milovat Tebe zde v života dnech a chváliti vděčně, co stačí mi dech! A kdybych již na smrti lože zde kles, vím víc nežli dříve Tě miluji dnes!
4. Tam v příbytcích slávy, kde věčný den jest, tam budu Tě slavit a vzdávat Ti čest a zpívati budu v ten nebeský ples: ach, víc nežli dříve Tě miluji dnes!

324. Môj vzácný Priateľ ()

1. Môj vzácný Priateľ, ktorý so mnou kráča, dlh ťažký z lásky zaplatil, to viem. Keď som bol celkom zapredaný hriechu, tu ma On našiel, v nebi diel mať smiem.

Refrén: Či túžiš poznať Jeho slavné meno a kráčať cestou, ktorou chodil On? Nuž pozri na kríž, na Golgotu slávnú: Syn Boží je tvým Priateľom.

2. Tam Jeho láskou okrialo mi srdce, kde za mňa vylial svoju svätú krv. V ňom šťastie, radosť našiel som i pokoj, už zmizol smútok, čo ma trápil prv.

3. On má ťa rád a otvára ti náruč, len odlož hriech i svetskej slávy šial. Chce každú vinu odpustiť a prikryť, dať pokoj svätý, v radosť zmeniť žiaľ.

325. Aké nádherné sú zvesti ()

1. Aké nádherné sú zvesti plné spásy, života, Boží Syn že čistý svätý mrel na vrchu Golgota. Pre moje On neprávosti svoju dušu v obeť dal, navrátil ma z cesty zlosti, Božím dietkom som sa stal.

2. Viac než východ od západu od Boha súc vzdialený, vystavený smädu, hladu, môj duch hynul v trápení. Dnes pre drahú obeť kríža, stojím v Božej blízkosti, obživený duch i duša, spieva pieseň radosti.

3. Baránkovi zabitému, chválu vzdávaj nebo, zem, pokloňme sa s ústou Jemu, Spasiteľom On je len! Chabá tu je naša chvála, ktorú Jemu môžeme vzdať, v nebi bude neskonalá, keď nás príde k sebe vziať.

326. My v Kristu skálu máme ()

1. My v Kristu skálu máme, ten základ pevný zde. My slovo pravdy známe, jež nikdy nezajde. My v boji zbroj těž máme, štít víry v každý čas. My oblak Boží známe, jenž k slávě vede nás.

Refrén: My zde již plnost máme, co Spasitel nám dán. My dědictví v Něm máme, On domov chystá nám. My štěstí plné máme, jež k nepopsání jest. Nám v Kristu vše jest dáno, buď Jemu věčná čest.

2. My nebes manu máme, již nezná tento svět. My zastínění známe, před horkem parných let. My pramen živý máme, jenž nikdy nevyschne. My sílu Páně známe, tou nic již nepohne.

3. My útočiště máme, i v bouři hrozná, zlé. My bohatství těž známe, jež není mizivé. My také milost máme, a denně nová je. My slitování známe, jež v Bohu mocné je.

327. Slavně jsem spasen již ()

1. Slavně jsem spasen již, chvála buď Bohu, dík. Drahou svou krví mne obmyl můj Slitovník. Mocí svou svou ostříhá, Hospodin, Panovník, haleluja, šťasten jsem tak dnes.

Refrén: Haleluja, šťasten smím být dnes, všecka tíha moje sňata jest. Sproštěn hříchů, všech béd, vzdávám již Bohu čest. Haleluja, šťasten jsem tak dnes.

2. Moje pomoc je On, v každé zlé hodině. Mojí silou a potěšením jedině. Mraky když valí se, věřím Mu dětinně. Haleluja, šťasten jsem tak dnes.

3. Přeslavným pokojem stále jsem naplněn, mannou, tou nebeskou v každý čas nasycen. Den zde dne Jemu víc, být

smím podoben. Haleluja, šťasten jsem tak dnes.

328. Ku Tvým ó Jezu zrakům ()

1. Ku Tvým ó Jezu zrakům, rád vždycky vzhlížím jen, Tvým naslouchám tak slovům, aj tiše každý den. Ve Tvoji přítomnosti mi kyne sladký klid. Ó Jezu nejmilejší, jak blaze s Tebou žít.

2. Ó Jezu nejmilejší, co směl jsem Tebe žít, nic není svět mi zdejší, když Tebe smím jen mít. Na této zemi dlím-li, anebo ve slávě, jak časně, tak i věčně, mé všecko jsi právě.

3. Ó pohled' jen a zkus mne, zda nesu obraz Tvůj, a věrně každého dne, Ti dávám život svůj, chci Tebe poslouchati bych cele posvěcen, tak v duchu, duší, mysli, byl Tobě podoben.

4. Ó Tobě podobden jen, tak má a musí být, tak píšeš v srdce moje, to v duši slyším znít. Až plně obraz ve mně , Tvůj zaskvěje se tak, mně k sobě z této země, aj vtrhneš slavně pak.

5. Ač bojuji na světě, tam v nebi však již dlím, kde palma pro mne kvete, šat bílý obržím. Na této zemi jsem-li, anebo ve slávě, jak časně, tak i věčně, mé všecko jsi právě.

329. Ó Baránku milovaný na veky ()

1. Ó Baránku milovaný na veky, svätý Bože milosti, si veliký! Jak je krásné veriť v Teba samého a nemyslieť viac do sveta bludného!

2. Jak je krásné ľubiť Pána Ježíša! Uňho len je pomoc pre nás najbližšia, On pomôže, keď vo viere prosíme, keď tak, jak On rozkázal žiť, chodíme.

3. Ó krásné je nad všetko Ho milovať a svoj život len Jemu

obetovať; pre Neho žiť, Jemu slúžiť v časnosti, tak môžeme s Ním byť i vo večnosti.

4. Ach, krásné je v Ňom sa cele ponoriť, vierou, láskou a nádejou z Neho žiť a zanechať svet hriechom omámený, márnosťou a Išťou satana zvedený.

5. Šťastná duša, ktorá Krista v srdci má, ta už na tento svet viac nepozerá, nepozerá ani ho nechce lúbiť, túži ona na veky len s Kristom žiť.

6. Ó Baránku svätý Boží jediný, Tys vylial svou krv za naše viny. My len v Teba jediného veríme, všetku nádej v Tebe samom skládáme.

7. Nádej máme, drahý Pane, v Tebe len, až sem prídeš v svojej sláve v istý deň, že si nás Ty tam poberieš, Kde si Ty a bude náš život večitý.

330. Ja som uveril pravde ()

1. Ja som uveril pravde, haleluja, Baránku! Chcem to vyznávať všade, ó sláva buď Bohu! On ma spasil, vykúpil, večnou láskou naplnil, aby som blažene žil. Haleluja, Baránku!

*Refrén: /:Haleluja!:/ Já som prešiel rieku tú a mám radosť velikú.
/:Haleluja!:/ Teraz žijem pre oslavu Kristovú.*

2. Som v kráľovstve Kristovom, haleluja, Baránku! V krvi Jeho umytý, ó sláva buď Bohu! Skrz silu Dcha, oheň, žijem Kristu deň co deň, z večnej Skály nepohnem. Haleluja, Baránku!

3. Už som prijal ten život, haleluja, Baránku! Ktorý slúbil v Kristu Boh, ó sláva buď Bohu! Preniesla ma krv svätá zo smrti do života, vidím nový deň svitá, haleluja, Baránku!

4. Sme v zhromáždění svätých, haleluja, Baránku! Pán nás všetkých požehná, ó sláva buď Bohu! Ježíš svoj ľud posvätil, Duchom svätým naplnil a nemocných uzdravil, haleluja, Baránku!

331. Milostivá láska Božia ()

1. Milostivá láska Božia mňa objala, že mi od Neho utiekať viac nedala, dostal som sa do Ježíšovho zajatia, moja je večného života sloboda.

Refrén: Ježíšovi večná sláva! Moja duša veleslaví toho Kráľa. Jeho všetci spasení v nebesiach chvália.

2. Ešte i dnes je otvorená ta brána, za ňou v nútri zástup teba čaká, volá: „Slož bremeno a pod!“ znie to denne z rána. Ešte je dnes otvorená spásy brána.

3. V nebesiach zbory anjelov sa radujú, keď hriešnici v pokání hriech vyznávajú, radostne hlaholí spev i vykúpených, keď Boh cirkvi pridáva k počtu spasených.

332. Veľkú radost v srdci mám ()

1. Veľkú radost v srdci mám, že ma z hriechov umyl Pán. Keď som smädom zomlieval, Boh mi živej vody dal.

Refrén: Boh mi živej vody dal, ach, aký som blažený! Piesňou slávim Ježíša, bo Ním som vykúpený.

2. S Kristom ukrižovaným, pri Jeho nohách stojím, idem smelo do boja v mene Kráľa pokoja.

3. Keď ma Ježíš privinie, búrka ihneď pomine, pri Ňom sa hned

spokojím a nikdy sa nebojím.

4. Od hriechov som umytý krvou Krista z Golgoty a z trónu Jeho z neba, tečie mi živá voda.

333. Kríž môjho Vykupiteľa ()

1. Kríž môjho Vykupiteľa je moja radosť celá. Moja duša túži odísť, k zdroju blaženosti prísť.

Refrén: Moje srdce nedbá o svet, on zhynie sta poľný kvet. Pána Ježiša milujem, hlasu sveta nepočujem.

2. Hoci ma svet aj pokúša, Spasiteľ víťazstvo dá. Keď sa vierou na kríž dívám, vždy víťazím, neklesám.

3. Život radostný, blažený, svetlo, pokoj vnútorný len zhora pochádza z neba; Pán Ježiš má pre teba.

4. Bolesti srdca i bázeň pominú pod krížom len, na ktorom Ježiš krv vylial, nám spasenie vyzískal.

334. Zdvihnime ruky a chvalme ()

Zdvihnime ruky a chvalme Ježiša, vzácná Jeho milosť, predivná láska. Chvály hodný je Boh náš veliký, len k Ňemu dvíhajme ruky.

335. Mně Ježíš je dražší (C)

1. Mně Ježíš je dražší než drahokam, mně Ježíš je dražší než bohatství klam, mně Ježíš je dražší nad statky vše, mne v domov vede ruka Ježíše.

Refrén: Než mít království a být otrokem, hrozně moci hříchů

svých; mně Ježíš je dražší a Jeho říš, kterou spatřím v nebesích.

2. Mně Ježíš je dražší než slávy jas, mně dražší je v úzkostech mít Jeho hlas! Nechci obdiv světa a pochvalu, jen Jeho jménu věren zůstanu.

3. On krásnější, čistší nad vzácný květ. On milejší nade vše, co dává svět. On duše mé toužení utiší, já chci dáti svůj život Ježíši.

336. Co z moci hřícha vyproštěn ()

1. Co z moci hřícha vyproštěn, co v Ježíši jsem svoboden, tu nedbám víc pozemských běd. Mně září nebes sláva teď.

Refrén: Ó haleluja, On zvítězil, můj Ježíš mne osvobodil! Ať moře, zem, ať blaho, strast, kde Ježíš, nebes tam je slast.

2. Co spatřil jsem tu Jeho tvář, osvěcuje mne nebes zář, teď život můj, víc není na věky již, ó Jezu, Tvým.

3. Neptám se víc na časy, dny, na světa rozkoš, blaha sny; v Ježíši skryt jsem, bezpečen, v Něm pokoj mám a blažen jsem.

337. Víš, kdo srdci radost dává ()

1. Víš, kdo srdci radost dává, víš-li komu náležím? Pán Ježíš, buď jemu sláva, smím jej zváti navždy svým.

Refrén: Pán Ježíš, On má je spása, Pán Ježíš můj smazal hřích. Duše moje láskou jásá, Pánu slávy v nebesích.

2. Láska v Kristu věčně září, Bůh je milost věčná sám. Svou mne předchází vždy tvář, On je pro mne vším, co mám.

3. Můj život je v rukou Krále, sláva jeho je můj díl. Víry zrak je upřen stále, k cíli který zaslíbil.

4. Domov jeho mým je chrámem, krásu jeho uzřít smím. Tam se setkám se svým Pánem, lásku jeho oslavím.

338. Králi svého srdce (E)

1. Králi svého srdce sborem zazpívejme, k nebesům ať zazní zvučný hlahol náš. Spoj se s námi každý, kdo máš tužby stejné a kdo jeho láskou k lidským duším pláš!

Refrén: Nám srdce blahem hoří, miluje věci Boží a Kristu chceme celý život zasvětit. Svět ať se třeba boří, Bůh lid svůj vždy rozmnoží, On Duchem svým chce každé srdce láskou naplnit.

2. Svět se modlám klaní, tretkami se kráší, v marnostech svou duši bídne nechá mřít. My však život nový v Ježíši jsme našli, proto cestou spásy šťastni chceme jít.

3. Pánu svému dáme svoje mladé síly, na vinici jeho budem pracovat, sloužit, jasně, svítit, jiné věsti k cíli, se tmou, hříchem, věrně bojovat.

339. Musím to volat ()

1. Musím to volat, musím to říkat, celému světu dnes to zpívat: /:Ježíš mne našel,:/ Ježíš dal radost duši mé! Musím to zpívat, musím to volat, Ježíš dal radost duši mé.

2. Života sílu, radostnou víru, darů svých vždycky hojnou míru, dává mi Ježíš, Spasitel Ježíš, Ježíš dal radost duši mé! Musím to zpívat, musím to volat, Ježíš dal radost duši mé.

340. Slyš, Pán Ježíš přišel (B)

1. Slyš, Pán Ježíš přišel, by spasil mne a pokoj do srdce dal. Teď bezpečně životem vede mne, neb On je můj Pán a Král. Pán Ježíš můj Pán a Král.

Refrén: Ó, jak je předivné a jak radostné, jak předivné, že Pán Ježíš vykoupil mne a v slávu svou mne jistotně dovede. Ó, jak je předivné a jak radostné, jak předivné, že Pán Ježíš vykoupil mne a v slávu svou On dovede mne.

2. To z předivné lásky On učinil, že zemřel za hříchy mé. A nejsladší úlevu v duši dal, když povolal k sobě mne, když povolal k sobě mne.

3. On v slávu svou vede mne milostně, můj vůdce Pán Ježíš sám. Smím chválit Jej, velebit, radostně, v Něm Pastýře svého mám, v Něm Pastýře svého mám.

4. Když v Pánu já radost mám na zemi, ó, jaká sláva je tam, kde příbytky věčně jsou střeženy, kde radostně zavolám, já chválu tam, Pánu vzdám.

341. Ó jak blaze tomu je ()

1. Ó jak blaze tomu je, kdo se v Pánu raduje, komu odpuštěn je hřích, svůj kdo cíl má v nebesích. Radost spasení, to mu v srdci zní, k Spasiteli Ine, v lásce upřímné. Duši prochvívá radost nebeská, která Pána v srdci má.

2. Ó jak blaze tomu je, kdo se v Pánu raduje, kdo již od své mladosti, žije život svatosti, zhrdá tím, co svět, mládí svého květ, Pánu zadává a tak uzrává vděčným se srdcem, sladkým ovocem, oblažuje život všem.

3. Ó jak blaze tomu je, kdo se v Pánu raduje, ten kdo blaho nejvyšší našel v Pánu Ježíši. Cestou života, Boží dobrota, vždy mu vesele všechny svízele, mění v sladkosti, tak, že s radostí, spěje cestou k věčnosti.

342. Můj Ježíš mé je světlo (I)

1. Můj Ježíš mé je světlo, chci k Jeho slávě žít, již rozhodnut jsem provždy /:jen za Ním všude jít.:/

2. On přived k Otci svému mne, dítě ztracené, jež nyní s Jeho stádcem /:spojeno navždy je.:/

3. A v Něj že směle doufám, jdu ve křtu vyznati, ó, nechci, světe, nechci /:už ve tmách tápati.:/

4. Chci mrtev býti všemu, co Kristu nežije, pro světa rozkoš, slávu /:mé srdce nebije.:/

5. Jak Kristus sám byl pokřtěn a nám v tom příklad dal, byl z kříže sňat a pohřben /:a zase z hrobu vstal.:/

6. Chci v pohřbu, ve vzkříšení být Jemu podoben a s lidem vyvoleným /:být v jedno zapojen.:/

7. Chci v těle Páně spojen se sborem bratrským a láskou oděn kráčet /:k výšinám nebeským.:/

8. Tam duší miliony, jež s Kristem zemřely, se spojí v jednom sboru, /:by čest mu zapěly!:/

343. Jak bych neměl vyvoliti Jej (D)

1. Jak bych neměl vyvoliti Jej, jenž vůdcem nejlepším? Jak bych neměl za Ním jíti, za Beránkem za Božím?

Refrén: /:Haleluja, chvalte Pána, haleluja, amen!:/

2. Jak bych neměl s ochotností sloužit Jemu, chválit Jej? Jak bych neměl v poslušnosti ve křtu vyznat víru v Něj?
3. V smrti chci i ve vzkříšení připodobněn Pánu být, v potupení, v oslavení, ve všem s Kristem podíl mít.
4. Otče, dej, bych pohřben hříchu v Kristu živ byl každý den, by mne našel v první lásce, až se zjeví oslaven!

344. Oblak svědků chválí Pána ()

1. Oblak svědků chválí Pána v nebes svaté radosti; palma vítězství jim dána za odměnu stálosti. Rci, zda přistoupit chceš k nim, k zástupům těm nebeským?
2. Věrou svět ten přemáhali a svět nebyl hoden jich, Spasitele vyznávali, jenž má zalíbení v nich. Rci, za přistoupit chceš k nim, k zástupům těm vítězným?
3. Teď pak dlí u trůnu Páně, Boží láskou poctěni, ač dřív putovali v hanbě na zemi a v trápení. Rci, za přistoupit chceš k nim, k zástupům těm poctěných?
4. I na zemi v pohanění oblak svědků putuje, již své k Bohu mají zření, jenž je v Kristu miluje. Rci, za přistoupit chceš k nim, k svědkům Bohu milným?
5. Jsou sic chudí, v mnohém bolu putování mají své: Putujít v slz hořkých dolu, domova nemají zde. Rci, za přistoupit chceš k nim, k zástupům těm zhaněným?
6. Ale blaho věčné mají, odpuštěn je jejich hřích. Pána svého

lásku znají: Ó kéž bys byl jedním z nich! Přístup k svědkům, přístup k nim, k svědkům v Kristu blaženým.

345. Příkazom svätým krst je nám ()

1. Příkazom svätým krst je nám, Kristovou pečatou. Rozumieť, Pane, uč nás sám, čo jeho podstatou. Byť mŕtvý pre svet, jeho zvod, pre vášeň, hriech a zlosť, vstať z mŕtvých ako nový rod, žiť s Kristom na večnosť.

2. Vnorený v meno Otcovo som Božím dieťaťom. Vnorený v meno Synovo obmytý krvou som. Vnorený v Ducha svätého, do Jeho plnosti, som členom ľudu nového, mám podiel v milosti.

346. Vím, že víra v Tebe jen ()

1. Vím, že víra v Tebe jen, Pane, ztiší srdce sten. „Véra živá,“ Písmo dí, „Pána svého nezradí.“ V této víře pomoc mám, radost, i když v smutku lkám.

2. Pane, vím, že láskou jen zlý hněv bývá ukrocen. Láska křísí srdce mé, parnem žití zmučené. Vím, že Tebe milovat znamená mít lidi rád.

3. Nelze věřit v ústraní, kde mi nikdo nebrání. Svět ať vidí víru mou, lásku z Tebe vytrysklou! Ve křtu slavně vyznat smím, žeš Ty můj a já jsem Tvým.

4. Křest, že nespasí mne, vím; v něm však slavně vyznat smím: „S Kristem zemřel jsem i vstal, abych žil, jak On si přál: Jeho rouchem přioděn, z hříchu svého vymaněn.“

347. Chci přivinout se směle ()

1. Chci přivinout se směle zde k lidu Páně již a odvrhnout cele

vší zloby hříšnou tíž. Lid Boží, láskou spojen a oddán Ježíši, mne volá z hluku světa, zve k míru pro duši.

2. Že mdlý jsem, vím, i bídny; však Spasitele mám a Jeho obětí svatou u víře vyznávám. V svém nitru lásku cítím zde k bratřím, sestřám, všem, chci s nimi v blahu, v bolu být v jedno zapojen.

3. Zde Bůh mi Krista zjevil a právo dítky dal a z bludných světa vírů mne k sobě zavolal. Hle touha mne, i Bůh můj, do sboru bratří zve, zde domov můj; zde Pán mne, až přijde, nalezne.

348. S Kristem kdo zemřeli ()

1. S Kristem kdo zemřeli, s Ním také budou žít, ve křtu s Ním pohřbeni, díl v světle budou mít. Povstali k životu, jím úkol slavný dán: Jeho být předvojem, jít do všech světa stran.

2. Drahá krev Kristova smyla z nich hřích a vinu. Duch svatý svědčí jim, že mají právo synů. Po cestě úzké již jim kyne spásy cíl, září jim Kristův kříž a v Bohu jejich díl.

3. Pokorně, Pane můj, se kladu ve Tvou náruč, Duchem svým obživ mne, Tvou vůli konat nauč! Z výsosti silou mne pro svatý zmocni boj, pod jhem Tvým rozkošným mé srdce upokoj!

349. Všichni, kteří křtíte se ()

Všichni, kteří křtíte se, v Krista oblékáte se. Haleluja!

350. Nezapudni, nezapudni (C)

1. Nezapudni, nezapudni, že ťa Ježíš kúpil draho! By s Otcom zmierit' mohol, by získal večné blaho, vzdal sa slávy, neľutoval, radosť nebies pre teba On obetoval.

2. Nezabudni, nezabudni, na noc bojov v Getsemane. Pre hriech tvoj ho stihla zrada, výsmechy a bičovanie. Taká úzkosť, také boje vo večnosti trápiť mali srdce tvoje.

3. Nezabudni, nezabudni, koľko tvoja duša stála utrpenia, poníženia na Golgate nebies Kráľa! By ťa vyrval z moci pekla, z jeho rán krv na potupnom kríži tekla.

4. Nezabudni, nezabudni! Z lásky obetoval seba. On ťa, dieťa, porušenia, určil za dediča neba. Vo tmách hynie, mrie svet blúdny, Ježíš vymanil ťa z neho, nezabudni!

351. V tu noc, kdy milý Spasitel ()

1. V tu noc, kdy milý Spasitel Pán Ježíš zrazen býti měl, vzal chléb a s díky činěním jej dával učedníkům svým.

2. „Vezměte, jezte,“ řekl jim, „já duše vaše nasytím, neb tento chléb je tělo mé, na kříži za vás lámané.“

3. Když povečeřel, kalich vzal a Otcí zase děkoval; pak podal učedníkům svým s utěšeným zaslíbením:

4. „Hle, kalich ten jest jistotně ta nová smlouva v krvi mé! V mé krvi, kterou vylévám, bych vykoupení zjednal vám.“

5. „To čiňte na mou památku!“ - tak děl jim v jejich zármutku. Smrt Páně věrně zvěstujte, než přijde v moci, v slávě své!

352. Necht' každý sebe zkušuje ()

1. Necht' každý sebe zkušuje, zda Krista v pravdě miluje, kdo Páně smrt chce zvěstovat a v hodu tomto podíl brát!

2. Kdo v Kristu svatě nežije, ten tělem Páně vinen je, neb zlehčil

Jeho svatou krev a svodí na se Boží hněv.

3. Kdo zanechal však hříchů svých a želí, nenávidí jich, kdo vírou údem Krista je a Pána svého miluje.

4. Ten s vděčností ať hoduje a Páně smrt tak zvěstuje; ať bere v této svátosti si pečeť Boží milosti.

5. Tu pečeť hříchů zproštění, znak s tělem Páně spojení, jež Pán nám z lásky odkázal, by víru naši podpíral.

6. Kdo hodovníci hodní jsou, od Páně stolu blazí jdou a vzrůstají pak hojněji ve víře, lásce, naději.

353. Ó, duše, pomni lásky ()

1. Ó, duše, pomni lásky na kříži zjevené a z mysli nikdy nepuť to tělo zbodené! Ty, podrobená hříchu, zde žilas ve strachu, však v oběti té drahé svou našlas útěchu.

2. A nyní zvěstuj spásu, jež v Kristu zjevena a rci, proč hlava svatá tak byla zraněna, proč vtělená ta láska tak mřela v bolestech! Jdi, pověz, že Syn Boží to nesl hříchy všech.

3. A zkoumej srdce svoje, zda k bratru, sestře lne? Zda za ně v oběť dát se jsi hotov upřímně? Pak vezmi chléb i kalich, smrt Páně vyznávej a za věčný díl v Kristu své díky Otci vzdej!

354. Zde sešli jsme se ()

1. Zde sešli jsme se, církev Tvá, ó Pane, s vděčností a chválíme Tě, že jsi nás již vyvedl z temnosti! Ó Pastýři, Tys hledal nás a našel, neopustils nás. My poznali jsme, Ježíši, že Tys náš poklad nejdražší, my známe Tě, ó Pane, známe Tě!

2. Chléb, který dnes tu lámeme, náš Pane, svědčí nám, že jistotně jsi tělo své dal v oběť za nás sám. My těšíme se z toho již, žes, Kriste, strpěl za nás kříž. Tvé rány, Tvoje zsinalost jsou lék náš, zdraví, sláva, skvost, ó manno Ty, ó nebes manno Ty!

3. Ten kalich, z něhož pijeme, je smlouva v krvi Tvé, již za nás, Pane Ježíši, jsi vylil z lásky své. Náš hřích je smyt a smířen Bůh, to stvrzuje nám Svatý Duch, když k pokání a víře své si přivlastníme dílo Tvé, ó Otče náš, ó Bože, Otče náš!

4. Při stole Tvém se těšíme, že brzo přijdeš již. Ó Hlavo církve, nemeškej a prosbu naši slyš: my s touhou denně víc a víc zde zříme Tvému příští vstříc, přijď brzo, církev vezmi svou tam na večeri nebeskou! Ó nemeškej, ó Jezu, nemeškej!

355. Ó Kriste, naša Hlava ()

1. Ó Kriste, naša Hlava, náš Vodca vzkriesený, sme údmi Tvojho tela, Ty Pán náš jediný. Ty Cesta, Pravda, Život, dals seba v obetu a prosil Otca za nás, za všetkých jednotu.

Refrén: My Tvoje, Pane, stádo, Ty Pastier jediný.

2. Je mnoho rôznych darov i rôznych ducha vzlet, i rôzne služby dáváš Ty, svojej cirkvi stred. My jedno telo spolu, duch jeden, jeden Pán, krst jeden, jedna viera, Boh jeden Otcom nám.

3. Keď známe cenu lásky, dar zväzku pokoja, daj nám ju zachovávať, sa chrániť rozbroja, ist' svorne v každej službe, niešť bremä bližných rád. Svet pozná Božiu lásku, keď našu bude znať.

4. Nás viaže jedna láska, my máme jeden stôl, kde delíš chlieb i víno, kde tišíš mnohý bôľ, kde vďačne spomínáme vždy na Tvoj kříž a skon, kde bratská láska spájá nás v duchovný Tvoj dom.

5. Nuž bystro k práci, k službe, čas rýchlo zaletí, svoj plnme verne úkolu v láske, v obeti. Tam, kde si nás Pán zvolá, kde čaká koruna, s Ním budeme žiť všetci, sťa Božia rodina.

356. Pánova dobrota predivná (G)

1. Pánova dobrota predivná prevyší naše viny a hriech. Kristova svätá krv nevinná dušu mi zbielila ako sneh.

Refrén: Božia láska väčšia je nad každý sveta hriech; Božia milosť dušu mi zbielila ako sneh.

2. Zúfalstvo je ako bitie vln, dušu čo ničí sťa búrka čln. Uteč sa k milosti, srdce ztiš, skytá ti záchranu Kristov kríž.

3. Láska ta predivná, nezmerná! Každý, kto verí, k nej prístup má. Ak túžiš Ježišia uvidieť, poddaj sa milosti Božej hneď.

357. Jezu drahý, Spáso moje (F)

1. Jezu drahý, Spáso moje, skryšie duše znavené, u Tvého jen krve zdroje, bezpečí mé jediné.

2. Jezu drahý, vzácný dare, jenž jsi od Otce nám dán, abys sejmul všecko staré, učinil jsi v srdci chrám.

3. Tys dal všecko, mé nic není, na Tebe jen spoléhám. Tys mé zdraví, potěšení, V Tobě vždycky všecko mám.

4. Duchem svatým chceš mne vésti, ostříhati mocí svou, abych nesešel na scestí, dospěl ve vlast nebeskou.

358. Ať se zdá cesta tvá (G)

1. Ať se zdá cesta tvá přenesnadná, nevrát se nikdy zpět. Dále spěj, v duši měj píseň jasnou, nevrát se nikdy zpět. Nehleď ni na levo, nehleď ni na pravo, s Ježíšem jdi stále, jen On tě může dobře vést. Víru měj, vytrvej, neumdlévej, nevrát se nikdy zpět.

2. Na druhé nevěrné nepohlížej, nevrát se nikdy zpět. Stále výš, k nebi blíž, ještě blíže, nevrát se nikdy zpět. Nedej sluch, když tě duch z cesty chce odradit, s Ježíšem jdi stále, Jím vždy dej si poradit. Provede, dovede tě až k cíli, nevrát se nikdy zpět.

3. Den za dnem s úsměvem doprovázej, nevrát se nikdy zpět. Na cesty pochybné neodcházej, nevrát se nikdy zpět. Nikdy se nemeškej, k cíli jen zření měj, s Ježíšem jdi stále, On tě silou obdaří. S důvěrou, s modlitbou dojdeš dále, nevrát se nikdy zpět.

359. S Ježíšem chci (C)

1. S Ježíšem chci věrně v každou chvíli putovati světa údolím. On mne vede k blaženému cíli, v dům i srdce mír se hostí s ním.

2. S ním chci jíti, nechť se co chce děje, k věčnému On vede pokoji. S ním i v bouři srdce písňě pěje, pekelné se zloby nebojí!

3. Nechať hory, lesy, skály, moře obtížnou mi cestu působí: Pán, jež v rozkoš změnit umí hoře, vítězstvím mne posléz ozdobí.

4. On když vůdcem mým a rádcem stále, tu se cíle jistě neminu a když strast mne potká nenadále, vroucněji se k němu přivinu.

5. Ne vždy vonné zdobí cestu kvítí, často bývá trním poseta; budiž chce-li někdy Pán tak míti: vždyť i v trní růže rozkvétá!

6. A když přiblíží se posléz doba, kdy i já svůj časný skončím běh, mé když tělo schvátí smrti mdloba, vím, že šťastně uzřím blaha břeh.

7. Na Tvou milost spoléhám se zcela, Jezu můj, a vím, že nezhygnu. Když pak zprostitíš duši vazby těla, vejdu blažen v nebes otčinu.

360. Choditi s Pánem (C)

1. Choditi s Pánem to je slast, On vede v blahou nebes vlast, On sám mír dává, ó, to vím, šťasten jsem smím-li chodit s ním.

*Refrén: Nauč mne Tobě sloužit víc, nauč mne míti jasnou líc!
Nauč mne pravdu Tvoji znát, nauč mne bližní milovat!*

2. Choditi s Pánem to je mír, byť kolem zuřil zhoubný vír. Těžkostí více nechci dbát, když Pán mi pokoj svůj chce dát.

3. Choditi s Pánem, to je slast! Čeká mne krásná věčná vlast, v slávě, kde stále zřít jej smím a zůstat tam navždy s ním.

361. Za Ježíšem jíti (E)

1. Za Ježíšem jíti, vždy krásnější je den co den, Jemu blížek býti, mé srdce touží jen. Žít pro Jeho slávu, je cílem tužby mé a rád /:v službu Mistru svému já všechno co je mé chci dát.:/

2. I když temné stíny mně zastírají výhled můj, vím, že zlaté slunko přec neztratí jas svůj. Spasitel můj drahý i prudké bouře utiší, /:důvěřím mu cele, On prosby víry vyslyší.:/

3. Jezu, uč mne věřit a věrnost svou ti zachovat, svoje srdce strážiti a Tebe milovat. Uč mne vzhlížet vzhůru, vždy hlasu Tvému naslouchat, /:vůli Tvoji plnit a pro Tebe se všeho vzdát.:/

362. Nad celý svět mi dražší ()

1. Nad celý svět mi dražší je Pán Ježíš Kristu sám; On síla má, den ode dne v Něm všechno blaho mám. Když tesknost přijde tísnivá, Ježíš můj vždy mne těší; když smuten lkám, těší mne sám Příklad můj.

2. Pokušení když blíží se, je se mnou Příklad můj, svou radou vždy mne předchází, Mu věřím stůj co stůj! On dává déšť i slunka jas, života radost vrací zas; On dává déšť i slunka jas, Příklad můj.

3. Nenajdu v světě přítele, jenž nad Něj lepší je; v Něj doufat budu pevně vždy, On je má naděje. Šťastný je život s Ježíšem, On sílu dává k bojům všem; sílu dává vždy k bojům všem, Příklad můj.

4. Příkladu svému, Ježíši, chci věrný navždy být; ó proč bych se měl stydět vždy směle za Ním jít? Za ním když kráčím, nezbloudím, že mne vždy chrání, jistě vím, že mne chrání, to jistě vím, Příklad můj!

363. Mám Přítele, jenž se mnou věrně kráčí ()

1. Mám Přítele, jenž se mnou věrně kráčí a z něžné lásky zaplatil můj dluh. Když ve hříchu jsem bloudil zaprodaný, On našel mne a na svou přitáh hrud'.

Refrén: A tážeš se, jaké je Jeho jméno, kde přebývá, kde hledati Jej mám? Ne v paláci, ne na královském trůnu, na kříži golgatském, toť Ježíš sám!

2. Pak okrálo mé smutné srdce v lásce a v utrpení, která za mne nes. V Něm již jsem svoje štěstí našel, radost a bolest má se proměnila v ples.

3. I tobě dnes On otvírá svou náruč, jen odlož hřích a světské slávy třpyt. I tobě On chce odpustit tvou vinu a pokoj dát ti, svojí lásky svit.

364. Tebe jen, můj Spasiteli ()

1. Tebe jen, můj Spasiteli, Tebe jen chci za Pána; za Tebou již v tomto žití cesta má je blažená.

Refrén: /:Tebe jen,:/ Spasiteli, Tebe jen!

2. Ty jediný v duši mojí pramenem jsi radosti, mám-li Tebe, synu Boží, pevně stojím v milosti.

3. Budiž, Jezu, po vše věky Přítelem mi nejbližším; pro Tvou lásku všechno jiné rád a směle opustím.

4. Vzhůru spěchej, duše moje, až Jej spatříš tváří v tvář, až se tobě místo slunce zaskví trůnu Jeho zář!

365. Když tu s Pánem vpřed jdem (D)

1. Když tu s Pánem vpřed jdem, jak nám dí v Slovu svém, jakým blahem nám plní se hrud! Když Mu poslušni jsme, má nás v náručí své, nuže, věř mu a poslušen bud!

Refrén: Věř, poslouvej, tak své spásy vždy dbej, jest to jediná cesta, věřit, poslouchat Jej!

2. Není břemene víc, slza neskropí líc, bez své odměny, dobře to znej! Není ztráta ni žal, ani kříž, slunce pal, jen když věříš a posloucháš Jej!

3. V společenství s Ním být, v Jeho slávu pak vjít, ten svůj cíl

vždy jen na mysli měj! Kam chce On, jdi vždy rád, cestou trnitou snad, jdi jen, neboj se, poslechni Jej!

366. Pro Ježíše nikdy neváháme (C)

1. Pro Ježíše nikdy neváháme, Pro Něho chceme rádi pracovat.
Kam nás vede, vždy se Mu oddáme, Jeho dílo chceme dokonat.

*Refrén: Rádi za Mistrem, rádi za Ním jdem, rádi za Ním jdem.
Rádi za Ním jdem, Jeho dílo konat chcem.*

2. Radostně my všechněm vyprávíme, k hříšníkům jak On se sklání sám, v Něm že plnost božství, dobře víme, Ducha svého chce vždy dáti nám.

3. Za svým Mistrem nadšeně vždy jdeme v Jeho šlépěji, jak velí nám. Obtížené hříchem k Němu zveme, hojný pokoj všem nabízí Sám.

367. Niet podobný priatel (I)

1. Niet podobný priatel jak Ježíš je, /:nik iný.:/ Dušu nemocnú On uzdravuje, /:nik iný.:/

Refrén: Pán Ježíš nás pozná najlepšie. On v každej dobe spomôže. Niet podobný priateľ, jak Ježíš je, /:nik iný.:/

2. Není tak svätý a veľký nikto, /:nik iný.:/ Neprišiel ku mne tak blízko nikto, /:nik iný.:/

3. Niet nikoho, by ma neopustil, /:nikoho.:/ Nikto by ma tak milovať nevedel /:ako On.:/

4. Opustil On svojich voľakedy? /:Nikdy nie.:/ Odoprel On voľakoho kedy? /:Nikdy nie.:/

368. Ó, skálo pouště (G)

1. Ó, skálo pouště má schráno v čas zlý, v tvém stínu bezpečně duše má dlí, vítej, ó město ty útočištné, ó skálo pouště, duše má k Tobě Ine.

Refrén: /:Duše má k Tobě Ine:/, Ó, skálo pouště, ó, skálo pouště, ó, skálo pouště, duše má k Tobě Ine.

2. Ó, skálo pouště, jsem šťasten, když vím, na Tvou že ochranu spoléhat smím; jenom když záře Tvá povede mne, ó, skálo pouště, duše má k Tobě Ine.

3. Ó, skálo pouště, jak občerstven jsem vodou, jež vytryskla na boku Tvém, Tys život, radost má, Ty mé jsi vše, ó, skálo pouště, duše má k Tobě Ine.

4. Ó, skálo pouště, jak občerstven jsem vodou, jež vytryskla na boku Tvém, Tys život, radost má, Ty mé jsi vše, ó, skálo pouště, duše má k Tobě Ine.

5. Ó, skálo pouště, Ty spasení mé, co že se vyrovná té lásce Tvé? Na soud již nepřijde Tvým kdo již je, ó skálo pouště, duše má k Tobě Ine.

369. Na každý den Tě hledá duše má (I)

1. Na každý den Tě hledá duše má, Ty, který víš o každém tvorů svém; a spoléhám, že slyšíš vzdechy mé, když k Tobě lkám o pomoc v světě zlém.

Refrén: Na péči spoléhám se cele, Bože Tvou, když cestou života jdu neschůdnou, a vím, že láska tvá můj život zachová, neb v rukou Tvých je dobře být.

2. Já jsiťe vím, že křehký život můj je vzácnější před lásky pohledem, než vrabečků a květů na tisíc a proto vím, že ve Tvé péči jsem.

3. Na každý den Tvé hledám pomoci, ó laskavý u vířev lásku Tvou a spoléhám, že v každý okamžik Ty přepevnou mi budeš žáštitou.

370. Ochotne já za tebou (G)

1. Ochotne já za Tebou kráčám, dobrý Pane můj, vkládám ruky v Tvoju dlaň, Ty veď ma k nebesiam.

Refrén: Verne za Tebou kráčám, Pane moj, rád ti srdce dám, v ňom vybuduj svoj chrám.

2. Slabý som a bezmocný, k dobrým činom neschopný, Ty však všetko môžeš, vieš a to je blažené.

3. Nebezpečie z všetkých strán hrozí, Ty ma ostriehaj, nado mnou drž svoju dlaň, tak doved' k nebesiam.

371. Říkají mi (F)

1. Říkají mi: „Nebezpečí jsou na cestě, kterou jdeš!“ Nevědí však, Jezu drahý, že Ty sám vždy se mnou jdeš.

Refrén: Ó, když Ježíš sám mne vede, nic mi nemůž škodou být, ale nikdy nechtěl bych sám tímto širým světem jít.

2. Říkají mi: „Přijdou boje, zklamou krásné naděje!“ Vím však, komu uvěřil jsem, On můj život, síla je.

3. Říkají mi: „Srdce klame, láska tvoje malá tak!“ Ale v Pánu

smím být vítěz, k Němu obracím svůj zrak.

372. Slyším Spasitel jak volá (F)

1. /:Slyším, Spasitel jak volá,:/ slyším, Spasitel jak volá: Vezmi kříž svůj, kříž svůj, za mnou pojď.
2. /:Půjdu za Ním, kam mne vede,:/ půjdu za Ním, kam mne vede, půjdu za Ním, za Ním, v nebes říš.
3. /:Půjdu s Ním skrz Getsemane,:/ půjdu s ním skrz Getsemane, půjdu za Ním, za Ním, každý krok.
4. /:On mi dá milost a slávu,:/ On mi dá milost a slávu, půjde se mnou, se mnou každý krok.

373. Za Ježíšem kráčet chci ()

1. Za Ježíšem kráčet chci, věrně v Jeho šlépějích. Ze světa nic nežádám si, dosti chci mít jenom v nich. Nic není na země tváří, nic co kráslí nebe tam, jen ta stopa Páně září, jak jsem šťasten, že ji znám.
2. Za Ježíšem chci vždy jíti, u víře a v naději. V Něho chci se pohroužiti, na každý den plněji. Jasněji než nebes hvězdy, září Jeho stopy lesk, když i život kalí někdy, zármutku a bolu stesk.
3. Páně šlépěj chci vždy zřítí, zřejmě jasně každý den. Bezpečně bych mohl jíti, k nebesům tam za Ním jen. Že On trpěl kdys na kříži, to nechť před svým zrakem mám, a sňal ze mne všecku tíži, vznes mne k nebes výšinám.
4. Páně šlépěj milovat chci, dnem i nocí v každý čas. Vlastní cestu zanechat chci, následovat Jeho hlas. Radostně Jej nechat vlásti, nechť On činí jak jen chce. V Jeho ruce všecko klásti, Jeho

slovem řídit se.

374. Poutníčkové, kam kráčíte (A)

1. Poutníčkové, kam kráčíte, v ruce hůl a proč ten spěch? Kázal Pán a my poslušně vydali jsme v tenn běh. Přes hory a širé pláně putujeme k městu Páně, /:putujeme k městu Páně, tam do lepších krajů těch.:/

2. Málo vás; i což nedbáte přístrachů a škůdců všech? Proč se bát? Hle, mnoho přátel hledí s nebe na náš běh! Chutě vpřed, neb nejsme sami, Ježíš, Pán náš, kráčí s námi, /:Ježíš, Pán náš, kráčí s námi až do lepších krajů těch.:/

3. Poutníčkové, co vás vábí do daleké vlasti jít? Věčný život, plný život bez hříchů a svodů žít! Z potoka vod živých pít, v městě svatém Boha zříti, /:v městě svatém Boha zříti a tak v nebi domov mít.:/

4. Poutníčkové, smíme s vámi jít do lepších krajů těch? Ó, jen pojdte, pro nás všechny místa je na výsostech! Pojdte všichni, nemeškejte, volá Pán, nuž k Němu spějte! /:Volá Pán, nuž, k Němu spějte tam do lepších krajů těch.:/

375. Pro Pána žíti a věren Mu být (F)

1. Pro Pána žíti a věren Mu být, Jemu se líbit a za Ním vždy jít. Jeho být cele, být šťasten a mlád, cesta to plná je nebeských vнад.

Refrén: Ó, Tobě, Spasiteli se dávám oddaně, neb Ty v svém spásném díle dals' sebe cele mně. Já nemám jiných pánů, mé srdce trůn je Tvůj, pro Tebe je žít každý den, toť Kriste cíl je můj.

2. Pro Pána žíti, jenž na kříži mřel, nesl mé hříchy, bych já život měl. Láska ta mocná vždy táhne mne blíž, proto jdu za Ním, rád nesu svůj kříž.

3. Pro Pána žíti, ať kdekoliv jsem, konati dílo, jak chce v Slově svém. Hotov být trpět i snášeti žal, pěti mu vždycky žalm díků a chval.

4. Pro Pána žíti zde okamžik ten, dokud nesvitne mi nebeský den. Hledati ztracené, k Němu je vést do nebes domova z bludných jich cest.

376. Celkom Ti náležím ()

1. Celkom Ti náležím, Boh môj a Pán, do Tvojich svätých ruk život svoj dám. /:Radosť keď blaží, či zajde ma tieň, patrím Ti úplne na každý deň.:/

2. Celkom Ti náležím, ach, koľko dní hriechu som otročil poviazaný. /:Žalár si otvoril, slobodu dal, v srdci mi zavládni, slávny môj Kráľ.:/

3. Celkom Ti náležím. Aký v tom jas, prácou keď naplníš celý môj čas. /:Čakať keď kážeš mi, vtedy mám kľúd, dobre je v Tebe vždy odpočinúť.:/

4. Celkom Ti náležím, úplne vždy; viem, že tak prežijem blažené dni. /:Proti zlu povediem víťazný boj, lebo som celkom a naveky Tvoj.:/

377. Nikdy se báti nebudu již zlého()

1. Nikdy se báti nebudu již zlého, vždyť mizí jako mlhy na horách. Když vím, že život můj je v rukou Jeho, když chrání mne, proč má mne soužit strach?

Refrén: Já věřím v Něj a vytrvám v svém díle a splním úkol, jenž mi svěřen byl. Vždyť vím, že v Boží vyplním jej síle, ve snaze, aby Pán se spokojil.

2. Nebudu míti v ničem nedostatku, neb pro mne Bůh má mnohý štědrý dar. Proč bych měl dlíti v pochybách a zmatku, že lhostejný Mu žití mého zdar?

378. Vezmi jméno Krista s sebou (F)

1. Vezmi jméno Krista s sebou, dítko trudu, bolesti! Na tvých cestách sprovedí tě nebes čistou radostí.

Refrén: Jméno to mile zní, nebi, zemi, blahem jest. Jméno to mile zní, nebi, zemi, blahem jest.

2. Jméno Krista vezmi vždycky, co štít v pokušení zlém. Vyslov je, když nepřítel jde, opakuj je v srdci svém.

3. Ó, ty drahé jméno Ježíš! Jak mou duši blaživáš, když se srdce Tebou těší, v duší písní zazníváš.

4. Před tvým jménem, Pane, padám, k nohám Tvým se skloňuji. Králem králů zvat Tě žádám jednou v slávě po boji.

379. Pane, ja Ti dôverujem (I)

1. Pane, ja Ti dôverujem, Kráľu slávy, Ježíšu. V Tebe srdce roztúžené nájde radosť najväčšiu.

Refrén: S kým ty kráčáš, vždy je šťastný žitia jeho každý rok. Pod' i so mnou, bez Teba ja nechcem praviť ani krok.

2. Pane, ja ti dôverujem, dôverujem každý deň. Milosť Tvoja

prežiaruje noci bôľov, žiaľu tieň.

3. Tyś ma slávne vyslobodil z krutej moci satana., krvou Tvojou na veky je moja vina zmazaná.

4. Ó, Ty viac mi nedovolíš klesnúť znova v hriechu noc. Všetky zvody, pokušenia premúže len Tvoja moc.

5. Pane, ja Ti dôverujem, dôverujem v každý čas. Do večnej ma uveď slávy, tam kde znie Tvoj sladký hlas.

380. Můj Ježíš mé jest žití ()

1. Můj Ježíš mé jest žití, můj díl a zisk můj jest; chci stále při Něm dlíti /:a vzdávati Mu čest.:/

2. On nejvyšší je dání, jež Otec můj mi dal, když On se ke mně sklání, /:tu prchá bol a žal.:/

3. Jen když On v duši mojí s svou láskou přebývá, v tom, co ji ku pokoji, /:pak nouzi nemívá.:/

4. On moje rány hojí svým vínem, olejem a v Jeho krve zdroji /:čist od všech hříchů jsem.:/

5. On pokrm můj, mé zřídlo, On ve tmách světlem mým, On vůdcem v nebes sídlo /:a v boji vítězstvím.:/

6. Co bych jen mohl chtíti, by v Něm mým nebylo? V Něm blaha rajské kvítí /:mně zde se rozvilo.:/

7. V Něm nebe mi je dáno, kde věčně budu s Ním: ó, Ty, mé duše schráno, /:Tě víc se nespustím!:/

381. Takovou lásku nezřel svět ()

1. Takovou lásku nezřel svět, již září zraky Tvé, však hřích nám brání pohledět v ty oči laskavé.
2. Nezřím Tě ani neslyším a přec jdeš se mnou dál. To místo je mi nejdražší, kde jsi mne vyhledal.
3. Zatím dokud Tě nevidím, u víře chodívám. A přec Tě rád mám, přec jsi mým, ač nezřen, jsi mi znám.
4. Až pečeť smrti zavře zrak, tep srdce utiší, až závoj spadne, uzřím pak Tvou slávu, Ježíši.

382. V světle svém Bůh mne vede (C)

1. V světle svém Bůh mne vede vpřed, vede vpřed, jistě vede vpřed, po cestě, po níž Mistr šel vede, vede vpřed.

Refrén: Ó, v nebesích, tam bílý šat, tam korunu, tam domov mám. Tam vítěze též palmu dá mi v rukou Ježíš, můj hřích smyl krví svou. Teď v jeho lásce šťasten jsa, zdroj krve jeho životu mne vrátil.

2. Kráčím vpřed hřicha zástupy, kráčím vpřed, směle kráčím vpřed. S Kristem jda, neznám potupy, kráčím, kráčím vpřed.
3. Kráčím vpřed ducha ve síle, kráčím vpřed, směle kráčím vpřed. Vítězím proti přesile, kráčím, kráčím vpřed.

383. Když bývala jsem ztrápená ()

1. Když bývala jsem ztrápená, starostmi světa znavená, přišel Pán Ježíš, laskavý Ježíš a do srdce mi zvonky dal. V mém srdci zvonky radosti zahání všechny starosti. /:Dá mi je Ježíš, můj

drahý Ježíš, abych byla šťastná navždy.:/

2. A vím, že často umdlévám a radost vždycky nemívám, v té chvíli přijde, můj Ježíš přijde, svou rukou zvonky rozkývá. Ty Jeho zvonky radosti zaženou všechny starosti. /:I tobě je dá, i tobě je dá, abys byla šťastná navždy.:/

384. Snažně běžím, časem těžím (F)

1. Snažně běžím, časem těžím, spěji k výšinám! V tuhém boji, nepokoji, sílu v Tobě mám. Jsem-li sláb neb znavený, sílu mám v Tvém rameni; bojem krutým projít musím, k Tobě v nebes chrám.

2. Povolání, bez reptání jsme před Boží trůn. Všichni spěšte, neboť vězte: zavřen bude dům! Snažně-li kdo neběží, zmešká Krále večerí. Cíl náš věčný, nekonečný, spějeme k nebesům.

3. Jezu drahý, duše snahy k cíli zaměřuj! Učiň celou duši bdělou a vždy při mně stůj! Hřích mne láká, však nedbám, ničeho se nelekám; ved' mne cestou svojí úzkou k cíli, Jezu můj.

4. Táhní sám mne, neb Tvé rámě sílu k tomu má; sám jsem slabý k běhu chabý; duše zemdlívá. Ty však hojnou sílu dáš, Duchem svým mi pomáháš, bych až k cíli, Pane milý, dospěl v sídla Tvá.

385. Vezmi Pane ruku moji ()

1. Vezmi Pane ruku moji, nechci bloudit, neznat cíl. Důvěřuji v sílu Tvoji, dej, bych s Tebou věčně žil.

Refrén: /:Ved' mne sám,:/ domů ved' mne Pane sám. Světem tmy a hřichu ved' mne, Spasiteli, ved' mne sám.

2. Bez Tvé síly bezmocný jsem, bez Tebe jsem sám a sám. Osířelý jako dítě, to ti, Pane, vyznávám.

3. Víím, že v Tobě mám svůj domov, který sám jsi připravil. K Tobě obracím svůj pohled, ze Tvé slávy chci mít díl.

386. Mám zde přítele (G)

1. Mám zde přítele, Pána Ježíše a na Jeho rámě spoléhám. V Něm štěstí mám, pokoj nalézám, když na rámě Jeho spoléhám.

Refrén: Boží rámě je v soužení náš pevný hrad; Boží rámě - uť se na Ně vždycky spoléhat.

2. Jak je sladké být v Jeho družině, když na rámě Jeho spoléhám, jak se života cesta zjasňuje, když na rámě Boží spoléhám.

3. Čeho bych se bál, čeho strachoval, když na rámě Boží spoléhám? Mír je v duši mé, když On blízko je, když na rámě Jeho spoléhám.

387. Poutníče v onu vlast nebeskou ()

1. Poutníče v onu vlast nebeskou, stále hled' na Ježíše. On něžně vést tě chce rukou svou, stále hled' na Ježíše.

Refrén: /:Stále hled' na Ježíše.:/ Chce tě vésti nocí, dnem, stále hled' na Ježíše.

2. Sejít-li z cesty jsi pokoušen, stále hled' na Ježíše. Je úzká cesta, však vpřed jdi jen, stále hled' na Ježíše.

3. U dveří tvých až smrt ozve se, stále hled' na Ježíše. Na zlatý břeh On tě přenes, stále hled' na Ježíše.

4. Když zase na věky budeš s Ním, spatříš tam tvář Ježíše. Bude to největším štěstím tvým, vidět v slávě Ježíše.

Refrén 2: /:Nikdy se již nezmění,:/ co ti Pán zaslíbil tvůj, nikdy se již nezmění.

388. Ach již příliš dlouho trvá ()

1. Ach již příliš dlouho trvá satanova lest a moc. Na den nový čekám stále, až se skončí temná noc. /:Když i temno,:/ /:věřím v slova Páně moc.:/

2. Jitřní zřím zář vycházeti, zmizí rychle noci stín. Hřích, strach musí odcházeti, nový den jde, život s ním. /:Odpověď to,:/ /:modlitbám mým jistě vím.:/

3. Pane, čekám na Tvé příští, neustále vzhlížím, bdím. Stojím na Tvých věrných slibech, že Ty přijdeš brzy, vím. /:Ano, věřím,:/ /:věřím, Jezu, slovům Tvým.:/

4. Nyní chci vždy vítěziti, jak Tys, Pane, vítězil. Tvoje ruka probodená, ta mne vždycky říd' a sil. /:Vítězem být:/ /:smím, když jsi mne vykoupil.:/

5. Ty jsi Králem na svém trůně, proto platí slovo Tvé. Korunu, kříž se mnou dělíš, srdce moje slaví Tě. /:Haleluja:/ /:Otci, Synu, Duchu zde.:/

389. V Ježíši zůstaň, duše má (G)

1. V Ježíši zůstaň, duše má, On tvá je skrýš, tvá ochrana. Mimo něj úraz, svůdců roj. Mimo něj hřích, blud, nepokoj.

2. Město On útočištné jest: nesažá nepřátel tam lest. V Něm

hříšník najde duši klid, v Něm srdci lze se spokojit.

3. Ó, zůstaň duše, zůstaň v Něm, v tom drahém Spasiteli svém!
Když došlav něm jsi spasení, měj stále v Něm své bydlení!

4. V Něm blaze duši věřící, jež ušla hřícha vichřici! Bez Něho
nikdy nechci být, z Něho se nechci odvážit.

390. Páně krev a Jeho rány ()

1. Páně krev a Jeho rány, to jest moje lékařství. Zde mi brány
zotvírány v Jeho věčné království.

*Refrén: Jeho lásku chci vždy hlásat, ona život a zisk jen,
všechno jiné zmizet nechat, jenom v Něm když vždycky jsem.*

2. Ježíš nesl moje viny, zlořečenstvím sám se stal. Plný pokoj,
život jiný, smrtí svou mne vyzískal.

3. Jeho láska srdce mění, věrný On v svém vedení, k Němu
všecko moje zření, neb v Něm blaho pramení.

4. Nemá mne již více másti světa zlého lest a klam. V Jeho
náruč smím se klásti a zde libě spočívám.

391. Rcete zda mohu smuten být ()

1. Rcete zda mohu smuten být, když mám já Spasitele. Nač
děsit se a strachem chvít, byť v hrob vše kleslo cele. Necht' svět
si zuří tu a tam, přec chválen bude věčně Pán. /:Toť radost
vždycky moje.:/

2. Aj, nemám žádný srdce bol, když Ježíš po pravici; On kráčí
napřed když boj kol, svou mocí vítězí. Víím, že to ziskem pro
mne jest, u víře vždy se nechat vést. /:Toť rukou Spasitele.:/

3. Kdy dují větry kolem mne, chci věřit Pánu stále. Bouří-li moře a se dme, chci vzhůru hledět dále. Mám dosti, když jen Jeho jsem. On jest nad světem vítězem. /:Můj Ježíš Král jest králů.:/

4. Nemluvte mi o smutku víc, když já mám Spasitele, jenž v bolu nese těchu vstříc, v své lásce něžné, vřelé. Jsem ztišen, radost má On sám, Jemu se cele přenechám, /:než vezme si mne domů.:/

392. Zní na loukách zpěv ()

Refrén: Zní na loukách zpěv, tam zpívá si květ, já v srdci radost mám; zní na loukách zpěv, tam zpívá si květ a já v svém srdci radost mám.

1. Na všech cestách v tomto světě Pán tě vede k nebi blíž, a svým Duchem přivede tě k Slunci, které uvidíš.

2. Na všech cestách naší země najdeš pouta přátelství, potkáš bratra, jemuž denně také bratrem můžeš být.

3. Na všech cestách širé vlasti jeden cíl je před námi, zve nás přes radost i strasti k velikému setkání.

4. Na všech cestách v tomto světě nač se bát, jen doufej dál; Pán tě vede, k víře zve tě, pokoj tobě přichystal.

393. Ze zajetí hřícha duše zachraňuj ()

1. Ze zajetí hřícha duše zachraňuj, statečně v boji stůj. Neboj se, vždyť Ježíš sám je Vůdce tvůj, statečně v boji stůj. Celé peklo v cestu když se postaví, neutíkej, věř v konečné vítězství, i když v boji budeš raněn, nezoufej, pro Ježíše dál bojuj.

Refrén: Směle jdi vpřed, jdi vpřed a nechod' zpět. Pro Ježíše nasad' život svůj. Ježíš je pravda, život je tvůj, proto statečně v boji stůj.

2. V nebesích pak věčná bude radost tvá, statečně v boji stůj. Potkáš bratra získaného pro Krista, statečně v boji stůj. Mnoho duší bez pomoci zahyne, pospěš k nim, posviť na cestu z hřícha ven, odevzdej je do náruče Ježíše, jen bojuj, dokud je den.

394. Kdybych znal andělskou mluvu ()

1. Kdybych znal andělskou mluvu, kdybych znal tajemství slov a neměl za sestru lásku, byl bych jak řinčící kov.

Refrén: Láska i v neštěstí doufá, láska je útěšná zahrada, láska si na píseň troufá, a nikdy nepadá.

2. Kdybych měl prorocké dary, kdybych byl objevitel a neměl za sestru lásku, marně jsem životem šel.

3. Kdybych měl velikou víru, kdybych měl veliký cíl a neměl za sestru lásku, stejně jsem nadarmo žil.

4. A kdybych rozdal své jmění, kdybych i smrti šel vstříc a neměl za sestru lásku, tak nejsem nic, nejsem nic.

395. Můj Ježíš ví, kdy jsem samoten (E)

1. Můj Ježíš ví, kdy jsem samoten, On zná můj žal, vidí slzy, rozumí srdci mého žití, rozumí i pomáhá mi.

Refrén: On potřeby mé mysli zná, rozumí mě, potřeby zná, každého dne svou radou vede mne, při mně je, zvedá mne.

2. Můj Ježíš zná mé duši těžkost, ví, že ji neunesu sám a když

upadám, svoji rukou podpírá mne, pomáhá mi.

3. Když přátelé se zapomenou, vůkol mraky, naděj mizí. Můj Ježíš zase myslí na mne, „Já jsem s tebou,“ to praví Pán.

396. Plamen světla z mého srdce (F)

1. Plamen světla z mého srdce jasně svítí, /:je to Ježíš,:/ Žádná temnost světlo toto nehasí, nic nezhasí v srdci jasné světlo to.

Refrén: /:Je to Ježíš,:/ svítit bude věky věků v každý čas. I když slunce, měsíc, hvězdy dávno zhasnou, v nebes slávě svítit bude světlo to.

2. Když já kráčím s Ním, On léčí moje rány, /:je to Ježíš,:/ jeho rámě činí vždycky mě bezpečným, až nadejde příštý jeho slavný den.

3. Přes údolí stínu smrti On provází, /:je to Ježíš,:/ a za ruku do bezpečí mě uvádí, Ježíš v temné noci vždycky blízko je.

397. My jdeme s jassem v líci ()

1. My jdeme s jassem v líci a s písni hlaholící, my zvěsti Boží ve svět celý chceme nést! My jdeme s jassem v líci a s písni hlaholící, že máme Krista, v Něm spása naše je!

2. My chcem by svět si zpíval celý, my chcem by zvony vyzváněly, tu píseň radostnou o Pánu Ježíši. My chcem ti přinést zvěst o vykoupení, o lásce, která srdce změní, my chcem, by svět zpíval o Pánu Ježíši.

398. Ó, zůstaň se mnou (Eb)

1. Ó, zůstaň se mnou, připozdil se den, již večer tu, ach zůstaň,

Pane jen; když horkem dne jsem všecken unaven, Ty, sílo má, ach zůstaň se mnou jen.

2. Jak rychle plyne žití mého čas, a mizí vše, co dříve plno krás; jen Ty jsi tentýž, věčný, bez proměn, a proto, Pane, zůstaň se mnou jen.

3. Bez Tebe nechci ani chvilku být, jen milost Tvá mi dává vítězit; ať bouřný, aneb jasný žití den, Ty veď mne sám a zůstaň se mnou jen.

4. Když Ty mi žehnáš, proč bych bát se měl? Bol každý lehký, bychť i zaslzel. „Kde osten smrti?“ volám potěšen, „a pekla moc, když Ježíš se mnou jen?“

5. Před oči mé svůj stav mi vždycky kříž, veď noci k světlu, ku nebesům blíž; stín noci prchne, svitne nový den, v životě, smrti zůstaň se mnou jen.

399. Stezka přímá trnitá ()

1. Stezka přímá trnitá ke koruně slávy cílí. Blažen, kdo ji uvítá, hotov jít jí každou chvíli. Blažen ten, kdo v běh se dal, nekles, víru zachoval!

2. Přehojná je odplata všechněm až do smrti věrným, kteří vyšli ze světa Pánu cele zasvěceným. Jejichž naděj jediná, vítězství je koruna!

3. Ten, jenž za nás krvácel, způsobil nám vykoupení, moci pekla zpodvracel, z prachu zdvihl ku spasení. Vítěz On nad smrtí sám. „Dokonáno,“ řekl nám!

4. Táhni bojovníků svých, táhni, nás, ó Pane k sobě! Zde hluk jenom bouří zlých, nahoře klid v každé době. Za hrobem a smrtí

tam nové jitro kyne nám.

5. Vzhůru tedy, bratři, vpřed směle jděte krátkou pouští. Bděte, k Němu buď váš vzhled, prostě, On svých neopouští! Boží moc se v slabých skví, v Kristu naše vítězství!

400. Hospodin Světlo, Spása má ()

1. Hospodin Světlo, Spása má. Mě netřeba se bát. Hospodin život, síla má. Aj proč se strachovat.

2. Když útok zlostných strojen jest, jenž tělo zničit chce. Nepřátel marná všecka lest, však sami potknou se.

3. Své stany byť i proti mně rozbili válečné, přec neleká se srdce mé. V Něm skryt jsem bezpečně.

4. To jedno žádal jsem sobě a chci vždy hledati, byť v domě Hospodinově směl stále bývati.

5. Okrasu Hospodinovu tak viděl den co den a v chrámě Jeho poznovu zpytoval vždycky jen.

6. Tu v stánku skryje sobě mne, a jistě uchová. Na Skálu věků zdvihne mne, tak zvýší, zachová.

401. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj (C)

1. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj, naděje má jistá, jen vždy při mně stůj! Když tíží mne hříchů mých břímě, vléváš v duši moji útěchy símě. Ó, Jezu milý, naděje má, veď mne šťastně k cíli, tam, v sídla svá!

2. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj, útěcho má jistá, jen vždy při mně stůj! Žal, bolesti, uť tiše nésti, rač mne v blaha lůno

milostivě vésti, kde žádné hoře, kde žádný hřích, Jezu, lásky moře, do síňců svých!

3. Lásko věčná, čistá, Ježíši můj, pomoc stálá, jistá, jen vždy při mně stůj! Když tento svět budu opouštět, vévodo života, k sobě mne přiveď. Tam k trůnu slávy, v říši nebes, kde je pokoj pravý a věčný ples.

402. Nic nechci být, ničím slouti ()

1. Nic nechci být, ničím slouti, na Ježíše tiše zřím, zda chce On mne v službu jmouti, ač jsem střepem nehodným. Tak Jemu se kladu k nohám a nechci a nehledám nic, jen moc Jeho Ducha si žádám, bych chváliti Jej mohl víc.

2. Nic nechci být, ničím slouti, On vodiž mne sám a sám, za nástroj mne chce-li míti, jdu, v ničem se nezdráhám. Ať kamkoli káže jíti, jsem hotový na slovo vstát, ať žitím neb smrtí Jej ctíti, já k rozkazu Jeho chci stát.

3. Nic nechci být, ničím slouti, jak blaze přes těla vzdor, ku Kristu se vším se pnouti, kde spása a žití vzor. Nic já, jen On všechno ve všem, hle, jaké tu plnosti skrývá! Ó, prozpěvuj zvýšeným hlasem, kdo sebe jen v Ježíši zříš.

403. Kdyby jenom stále slunce svítilo (F)

1. Kdyby jenom stále slunce svítilo, bez požehnání, jímž déšť blaží svět, silí bychom símě by se dařilo? A doufali, že jednou vydá květ?

Refrén: S jasnem též déšť se vlahý musí snést, víry, lásky jas, déšť nebeský zas, jasno a déšť by růže mohly kvést. Sešli, Pane, jasno své a déšť.

2. Kdybychom již kříže nésti neměli, pro Něho, jenž sňal z nás všech hříchů tíž, zda bychom o lásce Jeho věděli a chtěli bychom jítí vůbec výš?

3. Zda je možno cenit jasno v každý čas a toužit truchlit, když tu přijde mrak? Zda lze dosáhnouti žití pravých krás, když slza nikdy nesvlaží náš zrak?

404. Ježíša viac chcem poznávať ()

1. Ježíša viac chcem poznávať, o Ňom viac vedieť, rozprávať, viacej brát z Jeho plnosti, viacej Ho chváliť z vďačnosti.

Refrén: /:Viac Ježíša poznať.:/ ved' je On Boh môj, Pán a Král, z lásky sa za mňa v obeť dal.

2. Viac svojim bližným svedčiť chcem, že On je láska, keď to viem. Nech každý hriešnik o tom zvie, Pán Ježíš že ho miluje.

3. Dozvedieť sa ja túžim viac, ako On k sebe volá nás, uzdravíť všetkých chorých vie, život je On i vzkriesenie.

4. Počuť chcem ako z vlasti krás príde On na zem druhý raz, kráľovstvo svoje zaujať, spasených k sebe v nebo vziať.

405. Ži krásne v časnom živote ()

1. Ži krásne v časnom živote, šír vôňu lásky kol seba. /:Putuješ tam, kde slz už niet, sústrasti tvojej netreba.:/

2. Na konci žitia všeličo márnosťou sa ti bude zdať. /:Nad časom v láske prežitým nebudeš nikdy ľutosť mať.:/

3. Pokorne nos kríž za Kristom, prepálí oheň tvoje „ja“. /:Po bojoch v rúchu zbielenom s Ježíšom vstúpiš do raja.:/

4. Keď rozkazuje Pán, tak choď. Keď velí: „Stoj!“ tak poslúchaj! /:Bez Neho zblúdiš k priepasti, s Niím do nebeských vojdeš brán.:/

406. Po všetch cestách Pán mne vodí ()

1. Po všetch cestách Pán mne vodí, nač bych jinam hledět měl? Nezměrná je milost Jeho, se mnou žitím celým šel. Nebes mír a božské blaho vírou v Něho přijímám, /:jist jsa, nechť se co chce děje, v Něm že svoji pomoc mám.:/

2. Po všetch cestách Pán mne vodí, mírní každý větru van, milost dává ve všech zkouškách, žití chléb mi Jím je dán. Noha moje klopýtá-li, duše žíznivá je snad, /:pramen štěstí z věků Skály jasný vidím vyvěrat.:/

3. Po všetch cestách Pán mne vodí, plnost lásky v Něm jest jen, mír mně v domě Otce mého dokonalý zaslíben. Až můj duch se jednou vznese vzhůru k Bohu nad ten svět, /:zpívat budu po vše věky: „Po všetch cestách Pán mne ved!“:/

407. Deň čo deň, Ježíšu ()

1. Deň čo deň, Ježíšu, pre Teba žiť, deň čo deň milosti Tvojej zrieť svit, deň čo deň v modlitbách pred Tebou stáť, blaho je, ktoré svet nemôže dať. Deň čo deň premáhať satana zlosť, deň čo deň niešť kríž, kým nepovieš: „Dost.“

Refrén: V žití aj v smrti deň zostať vždy Tvoj, Ježíšu drahý, v tom šťastia je zdroj.

2. Deň čo deň šíriť tu Kristovu česť, deň čo deň pre Neho pohanu niešť, deň čo deň v Jeho len službe vždy stáť, blaho je, ktoré svet nemôže dať. Deň čo deň počúvať Ježíšov hlas, v

nebeskej otčine spočinúť raz.

3. Deň čo deň prežívať pokoja slasť, deň čo deň víťazne premáhať strasť, deň čo deň lepšie vždy Boha smieť, blaho je, ktoré svet nemôže dať. Deň čo deň uniká života let, napokon zaletí, smútku kde niet.

408. Moc lásky svätej zvelebujem ()

1. Moc lásky svätej zvelebujem, ktorú mi Ježíš zjavil sám. Hoc červ som, mňa si zamiloval, tak i ja Jemu rád sa dám. Už nebudem sa s sebou boriť, do mora lásky chcem sa vnoriť.

2. Tak verne Ty sa ku mne skláňaš, so mnou chceš kráčať, so mnou žiť. Ja Tvojou láskou pritiahnutý k Tebe Ínem, Tvojím chcem vždy byť. Tys za mňa celý život vydal, Ježíšu drahý, Ty si môj Kráľ.

3. Ach cítim, že mať musím Teba, cítim, len Tebe mám sa dať. Nie v stvorení a zemských daroch, šťastie len v Tebe možno mať. Ty moju dušu upokojíš, k prameňom živých vôd ma vodiš.

4. Ó, Pane, svätosť mena Tvojho nech aj mňa cele posväťí, a srdce, myseľ Tvoja láska milovať bližných roznieťí. Nech z každého mi skutku, slova zračí sa bytosť Ježíšova.

409. Co chtít, než věřit ()

1. Co chtít, než věřit, doufat dál, však nezklamal Bůh nás: On přítel věrný, Pastýř, Král, jen dál mu věřme zas!

2. Co víc, než dává On, si přát? Vždy naše dobré chtěl; jek nést vše a jak dál se brát, vždy nejlíp rozuměl.

3. Kam jíti máme s touhou svou? Což nevyslychal nás? Nuž, k

Němu s víry modlitbou vždy znovu, zas a zas!

4. Nám nejlíp je vždy zůstat s Ním a doufat v Něho zas: i stínu smrti údolím On ví, jak provést nás!

410. Ó, Ty hĺbka večnej lásky (G)

1. Ó, Ty hĺbka večnej lásky v Kristu zjavenej, čuj hlas mojej hladnej duše, túžbou zomdlenej.

Refrén: Otče v Kristu, Ty si láska sám! Naplň sebou moje srdce, v Tebe všetko mám!

2. Sľubil si, že dary Tvoje vierou môžem vziať, pomôž mi v tom chladnom svete zrnka lásky siať.

3. Daj mi lásku, čo vie v blížnom dobrým premôcť zlo, ktorá bdie, by nepriateľstvo v ľuďoch nevzniklo.

4. Ako kvapka nesie odlesk slnka veľkého, tak svieť Tvoja láska z môjho života celého.

411. Ako tie hviezdičky blednú ()

1. Ako tie hviezdičky blednú a hasnú, zrána keď na nebi slnka jas vzplál, podobne stratíš raz krásu tú časnú, ostane len, čo si Kristovi dal.

Refrén: Kto dušu svoju pre Krista stratí, znášať vie pre Neho bolesť i žiaľ, Boh mu ju iste raz v nebesiach vráti, nezhyne to, čo si Kristovi dal.

2. Iný raz prevezme rúk tvojich prácu, nebudeš roľu žať, v ktorú si sial. Boh ti len za to dá odmenu, prácu, čo si tu do služieb Kristových dal.

3. Len ten, kdo ochotne pre svojho Pána seba i život obetoval, uvidí svetlo raz večného rána, všetko tam nájde, čo Kristovi dal.

412. Zmíraje s Ježíšem ()

1. Zmíraje s Ježíšem, s Ním budu žít, kráčeje s Ježíše, jdu v Otcův byt. Vzhlížeje k Ježíši, zřím slávy svit, v každičkou chvíli chci Tvým, Pane, být.

Refrén: V každičkou chvíli chci v lásce Tvé stát, v každičkou chvíli chi život Ti dát, v každičkou chvíli chci na Tebe zřít, v každičkou chvíli chci Tvým, Pane, být!

2. Spomáhat v nesnázích - toť Jeho čest, On každé břemeno pomůže nést. Když přijdou bolesti, Lékařem jest, v každičké chvíli chce jen On mne vést.

3. Není Mu lhostejný žádný můj žal, slzy mé počítá - proč bych už lkal? On si mne povede bezpečně dál, v každičké chvíli je při mně můj Král.

4. Kráčím-li temnotou, On světlem sám, jsem-li já slaboučký, v Ném sílu mám. Ó, já se Jemu bždy rád vésti dám - v každičkou chvíli, až do nebes bran!

413. Daj Pán, by sme verní zostali (C)

1. Daj Pán, by sme verní zostali, pred trónom raz jeho zlatým, pred rytierstvom Božím, svätým veniec víťazov sme dostali.

Refrén: Verne zotrvej! Verný zostaň! Bratu, sestro, verne zotrvej! Verne zotrvej! Verný zostaň! Na odmenu večnú pamätaj!

2. Úzká je ta cesta spasenia, šťastný, kto z nej nevykročí, k nebu upiera vždy oči, nezablúdi v noci súženia.

3. Nech ťa zloba sveta neľaká, bolesť z cesty nevyrazí. Kto sa bojí, nezvíťazí. Sláva zbabelého nečaká.

4. Vzhliadni k slavným nebes výšinám. Hľa, tam Otec mocný býva, s láskou sa na teba dívá, Pomocníkom verným On je sám.

414. Boh zmocňuje tých ()

1. Boh zmocňuje tých, čo v Neho dúfajú a za Kristom ticho s krížom kráčajú. Tým On zvláštne dary Ducha zaslúbil, skrze ktoré Jeho ľud vždy zvíťazil.

Refrén: /:Vítazstvo:/ skrze krv Jeho. Pán ide pred námi, vedie chodníkami, vždy s Ním víťazíme skrze krv Jeho.

2. V boji s vernými do konca vytrvaj, aj keď diabol zúri, však sa nepoddaj! Pán je s tebou v boji, vždy len choď za Ním; v boji dá víťazstvo, v nebi budeš s Ním.

3. Po skončení boja koruna kynie, zvíťaziť dá ti Pán, hoc telo zhynie. V sile Ducha predivnú moc obdržíš, spasen budeš, iným k spáse poslúžiš.

415. Som vojak Ježiša Krista (F)

1. Som vojak Ježiša Krista, Jeho nasledujem, smelo o Ňom hlásam svetu a vždy hlásať budem.

Refrén: Keď boj dokončíme /:získame korunu,:/ získáme korunu. Keď boj dokončíme získame korunu hore u Pána. Príjmeme korunu, tú víťaznú korunu. Keď boj dokončíme získame korunu hore u Pána.

2. Cítim, že musím bojovať, Pane, Ty mi pomôž všetky Satana, sveta, tela premôcť.

3. Pane, učiň ma ritierom, daj rytierske rúcho; štít viery daj proti strelám, pravdou vycvič ucho.

4. Obuté nohy v hotovosť, daj lebku spasenia; meč Ducha dvojstranne ostrý, viesť k cieľu spasenia.

5. Daj viac Ducha zmužilosti Tvoje slovo šíriť. Všade pôjdem, kde ma pošleš, keď Ty budeš síliť.

416. Všade s Pánom Ježišom ()

1. Všade s Pánom Ježišom smiem bezpečný byť. Keď je so mnou, šťastný som, niet sa čo strašiť. Keď je so mnou On, vždy mám blahé pocity, ale kde není On, tam niet radosti.

Refrén: Všade len s Ježišom, /: všade len, ./ deň jak deň šťastný som a len v Ňom spasen.

2. Nikde s Pánom Ježišom nie som chudobný. Túžim v žití len po Ňom, byť Mu podobný. Aj púšťou ma povedie keď aj samého. Všade so mnou bude spasenie Jeho.

3. Všade s Pánom Ježišom spokojne zaspím. Prenasledovaný som, však spokojný s Ním. Bezpečne odpočívam, lebo chráni ma. S Ním hoci v cudzine, cítim sa doma.

417. S Tebou chcem, Jezu môj ()

1. S Tebou chcem, Jezu môj, svetom putovať, pod Tvojou zástavou vždy chcem bojovať. /:S Tebou žiť, s Tebou mrieť, v Tvoj večný svet zaletieť, u Tvojeho Otca večne dlieť.:/

2. Neváhaj, ó duša, přijat' Ježiša, uvidíš, čo v Ňom má oddaná duša, /:ktorá Mu svoj život k službe Jeho venuje a Jeho nad všetky veci miluje.:/

418. Rukou svou, Pane můj (G)

1. Rukou svou, Pane můj, posiluj, při mně stůj, znavený, zemdlený, poklesám. Bouří zlou v klidný sen, nocí tmou v jasný den.

Refrén: Pane můj, rukou svou ved' mne dál. Ved' mne sám, Pane můj, ved' mne sám, v nebes chrám. Pane můj, rukou svou ved' mne sám.

2. Když se zdá za Tebou cesta má nesnadnou, před Tebou, Pane můj, poklekám. Slyš můj bol, slyš můj pláč, utiš žal, ztiš ten pláč.

3. A když smím naděj mít, Tvou že tvář budu zřít, zrak můj mdlý k výšinám pozvedám. Nebes zář jasně plá, Ježíš Pán, On mne zná.

419. Pán mne vede ()

1. Pán mne vede, On mne vede, svou mocnou rukou vede mne. Chci věčně věků Jeho být, ne, nedám se od Něho odloučit.

Refrén: /:On vede mne,:/ svou mocnou rukou vede mne. Chci věčně věků Jeho být, svou ruku v Jeho ruce mít.

2. Můj Bože, svírám ruku Tvou, tu laskavou a všemocnou. Kam povedeš mne, půjdu tam, z ní vytrhnout se nenechám.

3. I když mě někdy vedeš tmou, když nad hlavou se mračna

dmou, přijď, co přijď, budu spokojen, vždyť Ty noc v nejsvětější měníš v den.

420. K dílu volá nás ()

1. K dílu volá nás Páně milý hlas, volá všechny v šíř i dál: bude za chvíli zralé obilí, napnem k práci každý sval!

Refrén: /:Nuž pojď,:/ k dílu již se měj, i tebe zve tvůj Pán! Nuže, neváhej, k žni se přichystej, je pole velký lán!

2. Duším chceme nést Páně blahou zvěst, snad jen na nás čekají; chceme světlem být, věrností se skvíť širém světě po kraji.

3. Volnost nesmělým, sílu nesmělým, bědným slovo radosti: Pán dá spasení, život promění, v duši ráj se uhostí.

421. Sejme záhy símě (A)

1. Sejme záhy símě, dobré símě lásky, símě vůle Boží sejme v každý čas! Pán dá požehnání, símě Boží vzklíčí, o žni budem jásat: „Rychle zraje klas!“

Refrén: /:Rychle zraje klas, rychle zraje klas! O žni budem jásat: „Rychle zraje klas!“:/

2. Sejme, kde jsou stíny, i kde slunce svítí, kde je půda skalná, sejme zas a zas! Práce všude mnoho, času málo máme, o žni budem jásat: „Rychle zraje klas!“

3. Sejme vždycky věrně, bez bázně a strachu, byť i bylo z dálky slyšet bouře hlas! Až se práce skončí, budem uvítání, o žni budem jásat: „Rychle zraje klas!“

422. Ó, pracuj, dřív se schýlí ()

1. Ó, pracuj, dřív se schýlí, než pomyslíš, den tvůj, a snažně s věrnou pílí čas vzácný vykupuj! Hned v jitřních hodin svitu se k dílu Páně měj, za rosných perel třeptu k žni věčné rozsívej.

2. Ó, pracuj, i když výše žhnoucí slunko pne a věrně pro Ježíše žár nes i břímě dne. Nechtě pot ti skrápí skráně, ty hled' jen k odplatě, k níž brzy milost Páně s věrnými svolá tě.

3. Ó, pracuj, i když množí se stíny k večeru; tak mnohou oko Boží zří ještě mezeru! Byť ubývalo síly, jho ještě nesvrhuj, až Pán tě v pravou chvíli sám přijme v pokoj svůj.

423. Vstaňte k práci ()

1. „Vstaňte k práci, vstaňte k dielu!“ Spasitelov volá hlas. Bez zastatia napred k cieľu, krátky je už k práci čas!

Refrén: Deň sa kráti, noc sa blíži, zobudte sa, nespíte! Beda tým, čo driemať budú, keď hlas zaznie: „Vyjdite!“

2. Vstaňte k práci, vstaňte k dielu! Pred nami púť daleká: s pravdou Božou prejsť zem celú, milosti čas uteká.

3. „Vstaňte k práci, vstaňte k dielu!“ Tak znie Pánov vážny hlas. „Do srdca dám lásku vrelú, k bojom vystrojím si vás.“

424. Svou práci konej (C)

1. Svou práci konej, jež Bůh tvůj ti svěřil, pomáhej s radostí, dokud je čas. Co zbude ti z věku, ježž zde prožil? Jen dílo lásky, jak bohatý klas.

Refrén: /:Nic ti nezbude, nic ti nezbude, všechno byť krásné,

vše jednou zajde. Co jsi však vykonal z lásky ke Kristu, přetrvá věky, uznání dojde!:/

2. Neměř čas starostí, jež srdce tíží, pomáhej nešťastným, mírni jich bol! Sviť jako jitřenka v noc jejich bídy, jak maják ke Kristu, všem lidem kol.

3. Tvá práce pro Krista, strádání, hoře, nebylo nadarmo v úsilí tvém. Jednou tam za hrobem, Pánu se koře, najdeš, cos rozsíval zde, v potu svém.

425. Jak miluješ svého Ježíše (C)

1. Jak miluješ svého Ježíše, když tvé oko láskou nedýše, jakým světlem chceš být v temnotách, když tvé oko hasne v mrákotách!

Refrén: Bratru zemdlenému pomáhej, jménem lásky zmírat neváhej a nivy spustošené vykvetou v utěšený ráj. Chmury odeháněj úsměvem, buď i tomu dítku přítelem a duši unavené vykvete vytoužený, slunný ráj.

2. Slůvko něhy duši posilou, promluvené láskou hřejivou léčivým je bratru balsámem, který hříchem ztýrán, omámem.

3. Kdybych všecky hvězdy jménem znal, kdyby svět byl o mně plný chval, ztracen je i nejkrásnější den, který Lásce nebyl posvěcen!

4. Z Nazaretu vyšel chudý král, ten je žití mého ideál. Jeho jméno lásky ozvěnou, ta chce spasit duši mou i tvou.

426. Kdo k pluhu ruku svou přiložil (C)

1. Kdo k pluhu ruku svou přiložil již, ten vytrvej v díle jen, krátká

je doba než nastane noc a tvůj zajde den. Modlitbou začni hned z rána, sílu si vypros od Pána, ať práce tvá požehnaná má plný zdar.

2. Kamení brání snad v práci ti tvé, jen vytrvej v díle dál. Pomni, že místo na vinici své svěřil tvůj ti Král. Nauč se snášeti břímě, bez bázně rozsévat símě, při tobě, tak jako při mně, stojí náš Král.

3. Chraň svoje srdce před sobectvím zlým, patř na bolest bližních svých. Láska nechť strůjcem je myšlenek, slov, i všech činů tvých. Ochotně snášej i hanu, podoben buď svému Pánu, k slavnému dovede ránu On duši tvou.

4. Až skončí práce a v Otcovský dům tě zavolá Ježíš sám, ve věčném štěstí tvůj spočine duch, kde bol není znám. Tam skončí všechny tvé žaly a písně radostné chvály zapěješ svému pak Králi již doma tam.

427. Život je práce čas (I)

1. Život je práce čas, nemeškaj ni deň, Pán Ježíš volá nás, ťa na svoju žeň. Pracuj každý veselo, zaspievaj pieseň, rob, len vše rob pre Krista.

Refrén: Rob, rob, rob, rob, rýchlo hodiny prchajú, nech láskou sa naplňajú, je radosť pracovať, bližnému pomáhať, rob, len vše rob pre Krista.

2. Život je práce čas, nadarmo nemar, ale ber každý deň ako vzácný dar. S trpiacimi súcit maj, ruku im podaj, rob, len vše rob pre Krista.

3. Život je práce čas, konaj podiel svoj, nedaj sa znechutiť, smelú mysel maj. Ježišovi dôveruj, za Ním pospiechaj, rob, len

vše rob pre Krista.

428. Pozri sa okolo ()

1. Pozri sa okolo, kde smútok je, pomôž niekomu dnes. Modlitba útechu vždy priniesie, pomôž niekomu dnes.

Refrén: Pomôž niekomu dnes a jeho bremeno nes! Nech smútok mu zajde, nech priateľov najde, ó pomôž niekomu dnes.

2. Mnohí dnes čakajú na laskavosť, pomôž niekomu dnes. Povzbud' ich slovom, daj lásky im skvost, pomôž niekomu dnes.

3. Bremená mnohých sú príťažké niest', pomôž niekomu dnes. V srdci je každého bolesť a stesk, pomôž niekomu dnes.

4. Nieкто je uštvaný, nemocný, mdlý; pomôž niekomu dnes. Domov sa vrátiť chce zablúdily, pomôž niekomu dnes.

429. My stojíme na troskách ()

1. My stojíme na troskách sveta, jenž hřích na oltář postavil, nuž, život svůj dejme mu v službu, obnovit, co hřích zohavil.

Refrén: Pojd' budovat život nový, pojd' pod praporem Kristovým, vlož v Jeho se vedení cele, pojd' se srdcem nadšeným.

2. Nám rve srdce lidská ta bída, již hřích po léta rozsévá, jen láskou ji přemáhat budem, již Kristus v nás rozlévá.

3. Chceš stát opodál s chladným srdcem, chceš nechat lidstvo bloudit dál? Nuž, zvol sobě Ježíše četu, zasvěť život tomu, jenž Král.

430. Na světě, kde tolik žalu ()

1. Na světě, kde tolik žalu všude je, kde jsou duše, které smutek skličuje, mnoho požehnání lidem můžeš dát, když kol sebe radost budeš rozsévat.

Refrén: /:Sej zrna štěstí, jak jdeš podle cesty, radostí a mírem naplň každý den!:/

2. Často malý skutek sejme velkou tíž, malým slovem lásky bolest zahojíš. Ó, jak mnohým srdcím může ulevit tvoje víra v Pána, píseň, lásky cit!

3. Když se kolem mračí, zpívej vesele, když svět naděj ztrácí, měj se zmužile! Pevně drž se víry v čase dobrém, zlém, na trampoty žití patří s úsměvem!

4. Komu odpuštěno, ten se raduje, pramen jeho blaha v Spasiteli je. O svou radost rád se s lidmi rozdělí, čím víc dá ji, tím víc Pán ji udělí.

431. Pastýře slyšte teskný hlas (F)

1. Pastýře slyšte teskný hlas, zaznívá pouští zas a zas. Ovečky volá zbloudilé, v neštěstí velkém vidí je.

Refrén: Hledejte, hledejte! Moje ovečky hledejte! Hledejte, hledejte! Jen jim zahynouti nedejte!

2. Zachráněn kdo jsi, pomáhej, vyzývá Pán tě, neváhej! Upadlé v propast zachraňuj, nebeský konej úkol svůj.

3. Mnoho je duší nešťastných, svět pro ně má jen pustý smích. Z plnosti Páně kdo jsi vzal, milosti zvěst nes dál a dál.

432. Ó, bratře mileny ()

1. Ó, bratře mileny, hynoucích hledej v propasti hříchů a bídy a tmy! Bloudícím bez Boha umřiti nedej, k Ježíši, spásce všech, mile je zvi.

Refrén: Hynoucích zachraňuj, bloudící hledej, pověz jim, Ježíš že Spasitel je!

2. Ač jím i zhrdají, přec čeká na ně, čeká, zda domů kdo vrátí se z nich. Jdi, mluv k nim důrazně, mluv s láskou Páně, pověz, Ze každý jim odpustí hřích.

3. V srdci tak zdupaném hříchem a strastí city jsou pohřbeny, vzkřísit jež lze tomu, jenž miluje, jemuž je slastí hříšníky k Ježíši přivádět zde.

4. Hynoucích zachraňuj! Povinnost velí, v síle jdi, kterou dá Spasitel tvůj! Vyprávěj hříšníkům něžně. Jsa smělý, za ně že na smrt dal Pán život svůj.

433. Vzhůru, bratři, k boji (D)

1. Vzhůru, bratři, k boji krácej každý vpřed, hled' na Vůdce Krista, následuj ho hned! V boji proti hřichu povede nás Pán, proč bys jeho cestou za ním jít se bál?

Refrén: Vzhůru, bratři, k boji, krácej každý vpřed, hled' na Vůdce Krista, následuj ho hned!

2. Jako Boží vojsko církev kráčí dál, válčíc proti hřichu, proč bys ty jen stál? Jako jedno tělo, jako jeden Duch ve víře se spojme, jeden je náš Bůh.

3. Říše, trůn když mizí, nový povstává; Kristova však Církev

stále zůstává! Nikdy brány pekla církev nezmohou, Ježíšova slova klamat nemohou.

4. Vzhůru tedy, bratři, připojte se k nám, přidejte hlas, ruce k jeho oslavám! Sláva, čest a chvála, Kriste, Králi náš, vzdávána buď Tobě tam, kde věrné máš!

434. Pro Krista v boj ()

1. Pro Krista v boj zvou strážní ctné Boží rytíře; jsou dnové zlí a vážní, v boj, věrní u víře! Lev z Judy sám nás vodí a vodit bude dál, až svět se znovuzrodí a vyzná: „Kristus Král!“

2. Pro Krista, lide Boží, spěj k praporu a v zbroj! Ať tam se reci množí, kde nejvíc zuří boj. Hněv nepřátel ať vzpruží mdlé rámě silou lví, ať na vzdor škůdce muži udatně odpoví.

3. Pro Krista, bratři směle, ne v síle člověka! Odění Boží celé nechť každý obléká! To v lidské moci není, Bůh síla naše jest. Na modlitbách a v bdění nás k vítězství chce vést.

4. Pro Krista v boj a v čas boje! Den míru blízko již. Král Kristus věrné voje uvede v slávy říš. Kdo s Ním zde zvítězili, na trůnu budou s Ním. Pro Krista, bratři milí, v boj s bázní, třesením!

435. Pouštěj chléb svůj ()

1. Pouštěj chléb svůj v každém čase po vodách, tak velí Pán, dozajista, že ti zase hojnou měrou bude dán.

2. Pouštěj chléb svůj v prudké vlny, nechť si zuří v lůně skal; ony pouze pomáhají šířit pravdu dál a dál.

3. Jako símě zanesené mořem na břeh vzdálený, mnohé duši opuštěné chléb ten bude vážený.

4. Dávej hojně z celé síly, ze všeho a vždycky rád, pouštěj chléb svůj v každé chvíli, zaplatí Bůh tisíckrát.

436. Púšťaj chlieb svoj ()

1. Púšťaj chlieb svoj v každom čase po vodách! Tak káže Pán. Pre trpiacich mávaj dvere otvorené dokorán.

2. Ako semä zanesené do krajiny vzdialenej, tak tvoj chlebník bude vzácny duši hladom zmorenej.

3. Dávaj hojne, nehľad' straty, zo všetkého vždy a rád, púšťaj chlieb svoj, tvoje dary Boh ti vrátí tisíckrát.

437. Náš život jako letní den ()

1. Náš život, jako letní den, má stín i slunce jas; leč v krátce mizí jako sen a nevrátí se zas.

Refrén: Jako sen pomijí čas, kterým Pán daří nás. Zvadlý květ ku večeru ráno měl svou nádheru.

2. Však tato žití chvilenka je drahý spásy den, v němž rozséváme seménka pro nekonečnou žeň.

3. Nuž, pracuj každý za rána a neslož ruce v klín, by práce byla zdošana, než přijde smrti stín!

4. Jak šťasten, kdo svůj práce čas zde věrně naplní, jej přivítá pak nebes jas a věčné spasení.

438. Ztracené vždy vyhledávat prospěš ()

1. Ztracené vždy vyhledávat prospěš, bratře, dokud čas! Pouta

vězňů rozvazovat hled', než mine dnešek zas. Světlem buď jim v temnotách, dřív než den tvůj zmizí v tmách; rychlý je ten čas let, nelze chvilky zadržet!

Refrén: Nemeškej, nemeškej, bratře můj, nemeškej! Práce mnoho zbývá nám a čas nelze zadržet.

2. Neslož ani okamžení nečinně svou ruku v klín! Volej spící k probuzení, než je schvátí smrti stín! Hlasem buď, jenž radí všem spojití se s Ježíšem; ve zlém všechen leží svět, nelze chvilky zadržet!

3. Velí Pán tvůj lidstvu všemu nabídnouti spasení; velí všechny zvátí k němu: „Ať se dům můj naplní!“ Svědkem buď a vypravuj, jak je dobrý Ježíš tvůj! Žeň se blíží, zraje svět, nelze chvilky zadržet!

439. Ty víš, Pane, co bych rád ()

1. Ty víš, Pane, co bych rád, dokud živ jsem, zdráv a mlád: rád bych celým srdcem svým sloužil velkým cílům Tvým.

2. Ty chceš, Tvým by celá zem řídila se rozkazem a já rád bych ze všech sil snahu k tomu přičinil.

3. Světem vládne svár a hněv, pravá láska vzácný zjev: Ty jsi láska, to vím sám, k Tobě bližní zavolám!

4. Svět je plný bolů, běd, slzy sčíst bych nedoved; kde je zřídlo těchy, vím, oznámím to lkajícím!

5. Svět je zlý a plný vin, každý z nás je smrti syn; v Kristu chceš nám život dát, k němu budu lidi zvat!

6. Ty víš, Pane, co bych rád, dokud živ jsem, zdráv a mlád. Rád

bych sloužil cílům Tvým, pomáhej mi Duchem svým!

440. Zdali musím s prázdnou rukou ()

1. Zdali musím s prázdnou rukou Spasiteli jíti vstříc, nedav ani dne mu služby, nepřinášeje mu nic?

Refrén: Zdali musím s prázdnou rukou Spasiteli jíti vstříc, neveda ni jedné duše, nepřinášeje mu nic?

2. Ne tak smrti já se lekám. Neboť v Kristu spasen jsem, že však mám Jej prázdný vítat, to mne plní zármutkem.

3. Ó jak mnohá léta drahá v hříchu jsem zde promarnil! Kéž by se mi vrátit mohla, vše bych Pánu nahradil.

4. Dřív než smrti moc tě schvátí, snaž se duše k Pánu vést! Každý pracuj, dokud k dílu milost tobě dána jest.

441. Do práce tě volá Spasitele hlas ()

1. Do práce tě volá Spasitele hlas, pospěš, dokud sílu, zdraví máš a čas. Když přestane volat a pak běda ti! Už se příležitost tvoje nevrátí.

2. Vše pro Něho opustí, hoden toho On! Bolestmi tě, strastmi vede na Sion, kde je žití tvého a tvých tužeb cíl. Bez Něho bys z cesty navždy zabloudil.

3. Pevně k Němu viň se v žalu, radosti, z probodených roukou si tě nepustí! Na Golgatském kříži drahou krví svou nesmrtelnou koupil sobě duši tvou.

442. Běží o duše, jež unáší proud ()

1. Běží o duše, jež unáší proud, když za svou žádostí snad chtěly plout. Kdo dbá a slyší jejich zoufalý hlas, jen vypluj a vrhni jim záchranný pás.

Refrén: Vrhněte lano, záchranné lano, někoho strhává proud. Nebudte hluchí, zachraňte duši, nenechte ji utonout.

2. Vyplujte s lodí jim k záchraně vstříc, což o své bližní již nedbáte nic? Než náruč smrti je obejmeme zas, jen vhodte jim s lanem též záchranný pás!

443. Náš Pán chce z nás rybáře mít (E)

1. Náš Pán chce z nás /:rybáře mít,:/ rybáře mít. Náš Pán chce z nás rybáře mít, kdo chce za Ním jít? /:Kdo chce za Ním jít?:/ Náš Pán chce z nás rybáře mít, kdo chce za Ním jít?

2. Dusz rybakami /:uczynię was,:/ uczynię was. Dusz rybakami uczynię was, pójdzie za mną w ślad. /:Pójdzie za mną w ślad:/ Dusz rybakami uczynię was, pójdzie za mną w ślad.

3. I will make you /:fishers of men,:/ fishers of men. I will make you fishers of men, if you follow me. /:If you follow me:/ - I will make you fishers of men, if you follow me.

444. Pane, ved' mne (C)

1. Pane, ved' mne - dítě své, ruka Tvoje mocná je! Skála má jsi, také hrad; k Tobě hledím vždycky rád.

Refrén: /:Ved' mne,:/ ved' mne nocí v světla den! Když vše mizí jako sen, v Tobě jsem vždy bezpečn.

2. Boj-li hrozí, můj jsi štít, v bouři jsem u Tebe skryt. Když i obklíčí mne tmy, všecko ve všem jsi mi vždy!

3. Proto ved' mne rukou svou ve vlast onu nebeskou! Ved' a říd' mne tak, jak chceš, jen když, Jezu, se mnou jdeš!

445. Jak mořská vlna (A)

Jak mořská vlna, když ji vítr dme, láska Ježíšova uchvátila mne. Přes bouře jek a vichru vztek, Jezu, proved' mne uprostřed vln. Přes bouře jek a vichru vztek, Jezu, proved' mne.

446. Když kol tebe zuří moře (D)

1. Když kol tebe zuří moře vzbouřeno a ty chceš lkát smuten, že vše ztraceno: sečti všecky dary, které Pán ti dal a v tvém srdci zazní nová píseň chval!

Refrén: Sečti dary, které Pán ti dal, sečti dary, které už jsi vzal, sečti dary, v nichž ti požehnal, a v tvém srdci musí zaznět píseň chval!

2. Pod břemenem práce ran a obtíží, když tvé oko marně pomoc vyhlíží, sečti všecky dary, a vzdáš Pánu čest, a v tvém srdci zazní: On má pomoc jest!

3. Když má jiný růže, ty však trní jen, hled' na Boží sliby, budeš spokojen! Sečti všecky dary, které nemá svět a v tvém srdci zazní: Já netoužím zpět!

447. Má duše, nic se nelekej (A)

1. Má duše, nic se nelekej, Bůh v péči své tě má! V stín jeho křídel vždy se skrej, On v péči své tě má.

*Refrén: Bůh v péči své tě má, po celý den, na cestách všech.
On v péči své tě má, Bůh v péči své tě má!*

2. Když ze všech stran ti hrozí boj, Bůh v péči své tě má, zná každý ztížit nepokoj, On v péči své tě má!

3. Dá, čeho třeba, v pravý čas, Bůh v péči své tě má, Tvé tužby zná, tvůj slyší hlas, On v péči své tě má!

4. Přijď co přijď, třeba smrti stín, Bůh v péči své tě má, slož hlavu svou jen v Jeho klín, On v péči své tě má!

448. Na věky Bůh v slibech stojí (G)

1. Na věky Bůh v slibech stojí, neklamné, pevné jsou, zpečetil Ježíš je krví svatou a nevinnou.

Refrén: Nebe, zem oheň schvátí, hory se v moře zvrátí, věř však a Bůh dá znát ti, že stojí v slibech svých.

2. Jako když Abraham vzhůru k nebesům vzhlížet máš. Roste tvá naděj a víra, když hvězdy počítáš.

3. Věř, i když kol kolem tmí se, slunka plam nevyhas, malou jen chvílku a vzejde věčného jitra jas.

4. Věř, i když svět uvrhl tě v ohnivě pece plam, podobný Božímu Synu zůstane s tebou tam.

449. Tak často viery zrak sa zahaluje ()

1. Tak často, často viery zrak sa zahaluje v čierný mrak a v srdci plno úzkosti sa smutok uhostí. V tom uprem k nebi pohľad svoj a zvolám: „Pane při mne stoj!“ On radost hotový je dať a pokoj v srdce vliať.

2. Na Spasitele spomínám, jak krvácal na kříži z ran, a život svoj v hrob položil by som ja večne žil. Vďak vrúcny vznesiem v nebes ríš: O Bože veľký slyš ma slyš! Ja darom obeť srdca dám, by v ňom svoj mal si chrám.

3. V tom pieseň viery veselá sa srdcom mojim zachvēla a radost, síla nadšenie, že plesám blažene. Až skončím pozemský svoj diel a stihnem večný žitia ciel, tam zmizne smútok docela u noh Spasiteľa.

450. Umdléváš-li, tíží-li tě ()

1. Umdléváš -li, tíží-li tě hříchů těžké jho věz, že nemáš nad Ježíše jiného!

2. On tě volá, pomůže ti, pospěš k Němu dnes, zbědované srdce svoje Jemu nes!

3. Neodmítne, neodsoudí, vyjde tobě vstříc: než se nadáš, zarmoucenou zjasní líc.

4. On svou něžnou láskou svatou pozdvihne tě výš, radost ráje, pokoj nebe okusíš.

451. Když tmavá noc (C)

1. Když tmavá noc a černý mrak ti visí nad hlavou a nesnáž svírá všelijak, až klesáš únavou, když zmáhá tebe žal, ty přece kráčeš dál: jen promluv o tom s Pánem bude dobře zas!

Refrén: Jen promluv o tom s Pánem, bude dobře zas, jen promluv o tom s Pánem, bude dobře zas! Čím větší neseš tíž, viň k Ježíši se blíž a promluv o všem s Pánem, bude dobře zas!

2. Když ti, kdož srdci draží jsou, tak zchladli zklamali, vše, co ti bylo útěchou, když prchlo do dáli, když všecko svět ti vzal, proč už bys toho dbal? jen promluv o tom s Pánem bude dobře zas!

3. Jen častý hovor s Pánem měj, to srdce posílí! Jak učedníci pozvi jej, když den se nachýlí. Byť před smrtí jsi stál, proč příliš by ses bál? jen promluv o tom s Pánem bude dobře zas!

452. Pokušení přemoz ()

1. Pokušení přemoz, podvodný je hřích, strhej jeho sítě, sic jsi lapen v nich! Jednej mužně, bratře, vášni odpírej, Ježíš pomoc jistá, k Němu zření měj.

Refrén: Vzývej svého Mistra, On dá pomoc včas, po vítězném boji slávy vzejde jas.

2. Straň se špatných přátel, chraň zlé řeči vést, snadno bys byl sveden z úzkých pravdy cest. Miluj jen co čisté, pravdy pilně dbej, Pán pomůže jistě, k Němu zření měj.

3. Bojuj boj ten dobrý, ke koruně spěj, nepřatel se neboj, aniž hany dbej! Čím je těžší zápas, tím je bližší Pán, vytrvej, jen věrným věnec bude dán.

453. Slož, co srdce tísní ()

1. Slož, co srdce tísní, péči světu nech! Pánu pověz v písni o svých strastech všech. V temné noci žele pospěš k Ježíši, věř, a doufej směle, bouř se utiší!

2. Zná Pán, co tě tíží, zná tvé prosby hlas, s pomocí svou v kříži dostaví se včas; slunce v zlatém lesku vzejde poznovu, ozáří tvou stezku k nebes domovu.

3. Víš-li pak, kdo kvílí v žalu, jak byl tvůj, jdi, jdi v této chvíli a jej potěšuj! Ať se vzepře zlému, času nemaří, s ním di, ved' ho k svému duše lékaři!

454. Duše bolem obklíčená (E)

1. Duše bolem obklíčená, věř jen Bohu svému, věř. Chce, bys byla pocvičena vším tím bolem, jenom věř.

Refrén: Nezoufej si v temné chvíli, slovu Jeho důvěřuj. Splní vše, co zaslíbil ti, věř, ó věř a pevně stůj.

2. Nedej, by tě překonala satanova temná moc. Vždyť i Pána skličovala vším tím bolem celou noc.

3. Nedbej světa, jenž tě mámí, Pána drž se samého. Na své dítky nedopustí víc, než co je dobrého.

455. Ó, nepochybuj, důvěřuj (I)

1. Ó, nepochybuj, důvěřuj. Vždy cele Pánu věř a Jemu přenech život svůj, vše z Jeho rukou beř!

Refrén: Slav Boha den co den, buď On vždy veleben! Věčný Bůh, svatý Duch, Král tvůj, Spasitel!

2. V Jeho aj, ruce všecko je, věrný On vůdce Pán! On síla tvá i naděje, v Ném život nový dán!

3. Nic nechť tvé srdce nezleká, byť stála v cestě strast. Cíl zřítí lze již z daleka a nová kyne vlast.

456. Dotek jen roucha postačil (I)

1. Dotek jen roucha postačil, rukou prostičkou víry té, a Ježíš to

ihned pocítil, obrátil se k nemocné.

Refrén: Spasitel tvůj tě uzdravil, na kříži když krev svou prolil, nemoci tvoje On nesl, slyš, a vnesl je tam na kříž.

2. Netrap se déle, jenom věř, že On tobě též všecko dal. Jeho rukám jen se cele svěř, sejme On každý tvůj žal.

3. Aj, viz Beránka v mukách tam, trpícího za tě, za tě. Nese všecken viny tvoje sám, aby tak uzdravil tě.

4. Jediný pohled jen na kříž uzdraví tě a prchne vše. K Pánu hled' a nepatř na se již, víře pak dáno jest vše.

5. Beze citů ni bys co zřel, věrou vezmi a stane se. Naplní se všecko, co On děl, Páně řeč nepohne se.

457. Ať kříž, jež Pán dal (C)

1. Ať kříž, jež Pán dal, tíží velice: jeho milost váží víc; ať mraky kol mne honí vichřice: jeho nezastře mi líc.

Refrén: Není kříže víc než milosti a bouř tichne v Jeho blízkosti. Vždy jsem spokojen, když vím, že jest Ježíš vůdcem mým, s ním nade vším zvítězím z milosti.

2. Když trním jít mám, není ostřejší než to, jímž On raněn byl; a kalich můj zde není trpčejší, než On v Getsemane pil.

3. Víím, lásky že žář svítí jasněji, když jsem blíže u kříže a k nebesům že kráčím snadnějí, když mne země nevíže.

4. Ne jak chtěl bych já, ved' mne, Pně můj, Ty sám vyměř moji pouť! Ty světlo i stín, jak chceš rozděluj, však mi nedáš zahynout.

458. Nade mnou když bouře ()

1. Nade mnou když bouře hřímá, vlny kol se vzdouvají, náruč Páně má je spása, Jeho ruce skrývají.

Refrén: On mne skrývá, věrně skrývá, duše má v Něm pookřívá. On mne skrývá, věrně skrývá v stínu mocné ruky své.

2. I když bol mé srdce svírá, tím víc s Pánem toužím být. V Jeho ruce, i když trestá, chci své útočiště mít.

3. Nepřátelé obkličují, satan Istí svou útočí, však do skrýše Božích rukou nikdo za mnou nevkočí.

4. A tak cestou úzkou kráčím vedle srázů, propastí. Ruka pro mne probodená dovede mne do vlasti.

459. Pane můj, prosím Tě (C)

1. Pane můj, prosím Tě, pomoz mi, nenech mne zahynout, ochraňuj života lodku mou, nenech mne utonout.

Refrén: Když přijde bouře, vír, budeš v mé lodce stát, Ty moře utišíš, s Tebou já plout chci dál.

2. S Tebou je plavba ta bezpečná, nevede na scestí, s Tebou se života nebojím, propluji úskalím.

3. Srdce mé nemůže neslavit Toho, co přišel k nám, přinesl nám na svět spasení, cele se Jemu dám.

460. Ó, ujmi ruku moji (D)

1. Ó, ujmi ruku moji a ved' mne sám na cestě zde a v boji, ať

neklesám. Já nevím sobě rady, ó Pane můj, Ty sám mne proved' všady, vždy při mně stůj!

2. Na milost Tvou se spouští mé srdce již, Ty rájem ved' neb pouští, je spokojíš. U nohou Tvých, ó Pane, dlít každý den, nechť stane se co stane, chci věřit jen.

3. Bychť pak i nezřel rámě, jímž Pán mne ved, vím přec, že nenechá mne, že kráčím vpřed. Ó, ved' mne tedy, Pane, ó, ved' mne sám, až tam má noha stane, kde zaplesám!

461. Když kol noc se rozprostírá ()

1. Když kol noc se rozprostírá a vše halí temnota, strach a úzkost duši svírá, boje, hluk, nejistota. Neboj se, ó stádce malé, to vše také musí být. /:Vzhůru hlavu, směle dále, brzo budeš Pána zřít.:/

2. Když se vůkol všechno hroutí, klame každá opora, strast jen podíl zemskou poutí, cenu nemá úspora. K Pánu svému měj vždy zření, lide Boží s radostí. /:Bouři změni v utišení, zachová tě v milosti.:/

462. Když žal, bolest srdce ()

1. Když žal, bolest srdce trápí a tvé lůžko slzy skrápí, pochybností roj se množí, věř jen, uzříš slávu Boží.

2. Pode jhem-li úpíš hřicha, když bezmocně duše vzdychá, Ježíš volá, ustaň v hoři. Věř jen, uzříš slávu Boží.

3. Přišel vyprostit On tebe, brány otevřít ti nebe. Zhojí rány z hřicha hloží, věř jen, uzříš slávu Boží.

4. Ohnivé-li satan šípy střílí, mocné vede šiky. V pouta vzít tě

hrozí, věř jen, uzříš slávu Boží.

5. Ó, jen čekej Pána svého, vůdce, Reka udatného, On ti píseň v srdce vloží, věř jen, uzříš slávu Boží.

463. Když příkrá trnitá je stezka ()

1. Když příkrá, trnitá je stezka tvá, kol propasti se v temnu ztrácet zdá, pěj o Slunci lásky, nechť noc, či den. Zpívej, věř, že slavně skončí vše jen.

Refrén: Zpívej o Slunci, vpusť jeho jas. Dobře vše jednou se skončí a včas.

2. Zpívej, až pronikne tě světla zář, starosti prchnou a zjasní se tvář. Zpívej, ať všichni v tom mají svůj díl, s radostí zpěvem svůj sledují cíl.

3. Zpívej o Slunci, jež nezastře mrak. Pán Ježíš to k Němu obrať svůj zrak. On světlo věčné, jež Otec nám dal, zpívej píseň Jemu, vždy vděčných chval.

464. Mraky temné nad hlavou keď visia (G)

1. Mraky temné nad hlavou keď visia, povedz to, brat moj, pred Spasiteľom. Božia láska z dohľadu ti zmizla? O tom tiež rozprávaj s Ním.

*Refrén: Hovor o všetkom so Spasiteľom, Priateľ je najvernejší!
Čokolvek ťa v dennej púti stihne, o tom tiež rozprávaj s Ním.*

2. Zlostník ak chce v duši tvojej vládnuť, povedz to, brat moj, pred Spasiteľom. Strácaš silu? Duch tvoj začne slabnúť? O tom tiež rozprávaj s Ním.

3. Na srdce snád' tiene smútku padlí, povedz to, brat moj, pred Spasiteľom. Alebo si spokojný a šťastný? O tom tiež rozprávaj s Ním.

465. Jen doufej, srdce zbouřené ()

1. Jen doufej, srdce zbouřené, jdouc strastmi na světě; slyš slovo Pánem vyřčené: „Já nepoustím tě.“

2. Jen doufej, duše, nezoufej, nes tiše úděl svůj; s vším sebe Pánu odevzdej, On s tebou, důvěřuj!

3. Jen doufej, mrak-li zahalí ti temnem stezku tvou a mineš každé úskalí, jda k světlu nocí tmou.

4. Jen doufej, když tě tříbí Pán a zkouší v soužení, věz: Každý zármutek je dán ti k tvému spasení.

5. Ó, doufej, v slovu Božím jen svůj maje klid a štít; i nejbouřnější ze všech den se musí utišit.

466. Neboj se, ni lekej (A)

1. Neboj se, ni lekej, tak zní Páně hlas, na cestu mi září jako hvězdy jas. Půlnočními mraky mocně proniká blahé zaslíbení: nikdy mne nezanechá!

Refrén: Ne, nezanechá, ne, nezanechá! On slíbil, se mnou že bude, nikdy mne nezanechá.

2. Květy vadnou v parnu, padá krásný květ, zklamou všechny sliby, které dává svět. Nezvadne však Růže, Růže sáronská, nezklame můj Ježíš, nikdy mne nezanechá.

3. Ještě budou šípy mířeny v mou hrud', ale Pán mi šepce:

„Dobré mysli bud!“ Jako s písni ptáče v háje zalétá, tak v mé srdce radost, On že mne nezanechá.

467. Obavy když srdce trápí (E)

1. Obavy když srdce trápí v boje čas, temno kolem, temno v nitru děsí nás, vpusťte oknem, vpusťte dveřmi slunka zář, rozjasní se vaše tvář.

Refrén: /:Rozjasní se vaše tvář,:/ vpusťte oknem, vpusťte dveřmi slunka zář, rozjasní se vaše tvář.

2. Když cítíte, kterak slábné víry vzhled, modlitba jak marně čeká odpověď, Vpusťte oknem, vpusťte dveřmi slunka zář, rozjasní se vaše tvář.

3. Příkrou cestu možno konat s radostí, nekvělte a nezmírejte starostí, vpusťte oknem, vpusťte dveřmi slunka zář, rozjasní se vaše tvář.

468. Tys, ó Jezu, spása moje (F)

1. Tys, ó Jezu, spása moje, světlo mého života, v dobách bouře, nepokoje Tvá mi svítí dobrota.

Refrén: /:Blažen, kdo Tebe má, a v Tobě vždy zůstává.:/

2. Když kol mne jest všecko temné a nic nikde nevidím, ve Tvé ruce probodené všechny věci poručím.

3. Byť i ďábel co chtěl strojil, Tebe jenom když já zřím, byť se vztekal nebo hrozil, s Tebou přece zvítězím.

4. Když i smrt svou ruku vztáhne, konec pouti učiní, vyrveš z moci její zrádné, v Tobě mám své vzkříšení.

469. Světlo po temnotě (D)

1. Světlo po temnotě, po noci den, po slzách plesání a blaho jen; slunéčko po dešti, po mrazu jas, po horkém umdlení oddechu čas.

2. Radost po zármutku, po bolu lék, po ztrátě útěchy, líbezný vděk, síla po slabosti, po haně čest, tiché zakončení bouřlivých cest.

3. Pokoj po námaze, po práci klid uchystán u Boha pro Jeho lid; úleva, soužení, koruna, kříž: nesou nás k domovu, k nebesům blíž.

4. Hojnost po chudobě, svobody jas, z vyhnanství návratu blažený čas. Po smrti ožití, spasení, cíl - je Božích zvolených nádherný díl.

470. Dnes, Pane, vzbud' v nás (G)

Refrén: Dnes, /:Pane, vzbud' v nás starou víru:/, dětí svých mocnou víru, ta je pro nás dobrá dost.

1. /:Byla dobrá pro Abrama,:/ u Abrama mocná byla, bude mocná i při nás.

2. /:Byla dobrá pro Mojžíše,:/ u Mojžíše mocná byla, bude mocná i při nás.

3. /:Byla dobrá pro Davida,:/ u Davida mocná byla, bude mocná i při nás.

4. /:Byla dobrá pro Marii,:/ u Marie mocná byla, bude mocná i při nás.

5. /:Byla dobrá též pro Jana,:/ u Jana též mocná byla, bude mocná i při nás.

6. /:Byla dobrá i pro Pavla,:/ u Pavla též mocná byla, bude mocná i při nás.

7. /:Dovede nás v slávu nebe,:/ tam poznáme, Pane, Tebe, tam uzzíme Tvoji tvář.

471. Ježíš tě v péči má (C)

1. Ježíš tě v péči má, co bys chtěl víc. V bouřích a mrákotách kráčí ti vstříc. Svědky své zachová v soužení zlém, zaslíbil: „Neboj se, s tebou vždy jsem!“

Refrén: Pomoc ti nabízí na každý den, zahojí rány a utiší sten. Zachová, ochrání, pomůže rád, šťasten, kdo s vírou se v náruč Mu klad.

2. Ježíš tě v péči má, rozptýlí tmu, nezklame, nezradí, důvěřuj Mu! Svěř se Mu na věky, na Něho hled', na tvoje volání ozve se hned.

3. Ježíš tě v péči má, slyšíš tu zvěst? Pokoř se do prachu, vzdávej Mu čest! Místo ti připravil, plno tam krás, kéž bys byl hotov, až přijde Pán zas.

4. Ježíš tě v péči má, v poslední čas odvede věrný lid do říše krás. Vítěze čeká tam královský stan, raduj se, brzo již zavolá Pán.

472. Nad smrt silnější ()

1. Nad smrt silnější je moje milování, v němž utone tvé duše

každý žal. Tvé jméno vryl jsem navždy ve své dlani, ó, slyš, co dí ti věčné lásky Král.

Refrén: Jen důvěřuj, vždyť má tě rád, On tebe může zachovat. Tvým světlem je, tma prchá v dál, neb věčnou láskou tebe miloval.

2. Byť stínem vedl někdy kroky tvoje a životem jít musels sám a sám. I tobě chystá skrytě štěstí zdroje, až uvede tě ve své lásky chrám.

3. Kdo se slzami rozsávali símě, ti s písní na rtech žítí budou v sled. Na srdci Jeho přebolejí rány, až přivine tě k sobě naposled.

473. Málo nás a přec se nebojíme ()

1. Málo nás a přec se nebojíme; málo nás, a přece spějeme v dál! S námi kráčí, v něhož důvěříme: Ježíš nás! Kdo by se tedy bál? On jest milostivý nám, vždyť by vykoupil nás, sám se v obět dal.

2. Bůh je s námi, to nás v boji sílí, Bůh je s námi, to vždy blaží nás! Bdí nad námi, brání v každou chvíli, když nás ďábel zničit chtěl by vráz. Ved' nás, Pane, opatruj, ved' nás tam, kde trůn je Tvůj, do vlasti krás!

474. V moři žití mnohá bouře zmítá ()

1. V moři žití mnohá bouře zmítá lodičkou, vlnobití její ničí snahu každičkou.

Refrén: Vzhůru srdce k činu útoku odolej Kristus Pánem větrů, bouře, u víře Jeho přivolej, hle! Kristus Pánem větrů, bouře, u víře Jeho přivolej.

2. Ó jak mnohý sobě zoufal v světa víru zlém, ač mu Ježíš chtěl vždy býti božským přítelem.

3. Nejkrásnější z synů lidských, jehož srdce mé. Nejmocnější z synů Božích ujal se i mne.

475. Sloužíš-li Pánu věrně jen ()

1. Sloužíš-li Pánu věrně jen, tu brzo vznikne boj. Satan číhá na každý den, s ním celý pekla roj. Však Bohu chvála, čest, dávno zkušeno jest, že slovo jedno Pán jež dí, vše prosvítí.

2. Obkličuje-li tebe tma a bouře prudká kol, tvá duše jenom úzkost má, na cestě samý bol. Vše Spasiteli slož a v ruku Jeho vlož, to slovo jedno Pán jež dí, vše prosvítí.

3. Když přítel, jež jsi v lásce měl, nevěren zklamal tě, k tvým nepřátelům odešel, aby pak zradil tě. Rád odpust' jemu však a rci to Pánu pak, to slovo jedno Pán jež dí, vše prosvítí.

4. Loučení-li postihne tě a zůstaneš jen sám. Život bolest připraví tě, a štěstí vše to tam. Potom budiž tvůj ples, Pán sám jež hřích tvůj nes, to slovo jedno Pán jež dí, vše prosvítí.

476. Já utíkám se vždy k Ježíši ()

1. Já utíkám se vždy k Ježíši, mé touhy ztišit zná jen Pán. V starostech všech k Němu se vinu, ó jak jsem šťasten, že Tebe mám.

Refrén: Tys věrný Pán, mě neopustíš, mě v bouři chráníš Ty sám. Nelekám se, vždyť Tys mou skrýš, ó jak jsem šťasten, že Tebe mám.

2. Slyším Tvůj hlas ve vlnobití, Pane můj, v Tobě pomoc mám.

Haleluja, voláš mne k sobě, ó jak jsem šťasten, že Tebe mám.

3. Blíží se noc. Ty jsi mým světlem, v Tobě já jitřní hvězdu mám. Ona mi září, ač temno vůkol, ó jak jsem šťasten, že Tebe mám.

4. Až skončím boj všechny zlé časy, pak spočinu u Pána tam, kde píseň má se rozhlaholí, ó jak jsem šťasten, že Tebe mám.

477. Pane, buď vždy vůdcem mým ()

1. Pane, buď vždy vůdcem mým v plavbě mezi úskalím! Bouře děsí duši mou, pomoz! Hledám spásu Tvou. Ved' Ty sám mne slovem svým, Pane, buď vždy vůdcem mým!

2. Jako matka dítě své moře tišíš bouřlivé. Na rozkaz a vůli Tvou vlny ihned utichnou. S pomocí včas spěcháš k svým, Pane můj, buď vůdcem mým!

3. Ku břehu až přistanu, vezmi mne v svou ochranu; v jeku bouře divoké přiviň k sobě dítě své, těš mne: „Nic se nestrachuj! Já jsem jistý vůdce tvůj!“

478. Netráp sa a nežial ()

1. Netráp sa a nežial, že len s mnohým bojom doputuje kresťan k blaženosti zdrojom. Čuj, čo dávno bolo v Slove Božom povedané: Iba verné dieťa víťazom sa stane.

2. Netráp sa a nežial! Vedz, že cez mrákavy dieťa Božie prejde v ríšu večnej slávy. Vtedy ono pozná, nad mrakami že slnko žiari a že rany zhojí svetlo Božej tváři.

3. Netráp sa a nežial, žes nie pochopený, že si v svätom boji krivo obvinený. Na úsudok ľudí hviezda nebies nepýtá sa, ale ticho svieti; v tom jej večná krása.

4. Netráp sa a nežial, že si vysmievaný a že svet ťa v hneve ustavične haní. Pán to iste vidí, ráz dá pokyn, všetko minie, ty žiť budeš večne, svet však večne zhynie!

479. Lúč kmitá v diaľke ()

1. Lúč kmitá v diaľke, lodník, nič sa neboj! Vichor hučí, pomoc ide, tú si osvoj! Vonku hrozí ztroskotanie lodky tvojej tu je záchranná loďka, vystri ruky k nej!

Refrén: Po mori chodí On, vystri ruky k Nemu, On ukryje ťa na veky, nie na seba viac, ale naňho spoľahni, nech sa v hrobe stratia na vždy tvoje trosky!

2. Ver, vždy na teba myslí Spasiteľ tvoj, aj keď zurí proti tebe satanský boj, keď ťa vlny jeho zlosti, chcú prikryť už, On to vidí, k brehu tiahne, Jeho sa drž!

3. Nad hlavou ti vidieť lúče červené, tmú noci odoháňa slnko milené, si vyslobodený, hľa, den ťa uvítal! Halelujah! Vďačne zaspievaj pieseň chvál!

480. Ó, proč bychom se báli ()

1. Ó, proč bychom se báli, když Ježíš s námi jest? On břímě dne i horko chce s lidem svým vždy nést. On napřed kráčí v boji a cestu razí nám a nejlítější šípy On na se bere sám.

2. Ó, proč bychom se báli, když svatý vedem boj, v němž láska jen a pravda jest jediná nám zbroj? Ó, blaze, kdo tou zbraní je v srdci poraněn, v tom vzkvete nový život a věčný svitne den.

3. Ne za zboží, jež hyne, je vytasen náš meč, ni pro království světa se berem v tuhou seč. Jen věnec z rajských květů, jejž

nemůže dát svět, ten před námi se skvěje, svůj k němu nesem hled.

4. Nuž, směle tedy, bratři, se každý k dílu měj a k praporu jen Páně se udatně vždy znej! Ač maličké jsme stádce, Pán sám náš řídí voj, On přes hrozby a strachy sám slavně skončí boj.

5. Pán, v jehož jménu jdeme, ten bude kralovat a každý jayk v světě čest Jeho zvěstovat. Nuž, chtějme Jeho lásce svět celý podmanit a s Ním ho vroucím díkem na věky velebit!

481. Pre Krista smiem žiť (c)

1. Pre Krista smiem žiť, pre Neho mrieť, o, to je blaho, nad ktoré niet. Hodno preň trpieť, bojovať, križ niesť, pre Neho hodno opustiť svet.

2. Pre Krista smiem žiť, niesť hanu, strasť, vojst' ako víťaz v nebeskú vlast. S korunou slávy před Bohom zastať, na veky tam žiť, o, to je slasť.

3. Pre Krista smiem žiť, pokým je deň, no aj keď smrti bliží sa tieň. Jemu vždy slúžiť, zostať mu verný, takúto milosť dáva Boh len!

482. Kdo Boha má za pevný hrad (D)

1. Kdo Boha má za pevný hrad, nic nemusí se zlého bát. I v bouři může kliden být, neb nad ním Bůh svůj drží štít.

2. On zná i každou naši tíž, čím přítel dál – tím On je blíží! On setře každou slzu s řas a promění noc v jitřní čas.

3. Nad vrchy, doly, vodami je ruka Páně nad námi, jen spoléhejme pevně Naň a dál se Jeho vůle staň!

483. Upokoj se, ó duše má (D)

1. Upokoj se, ó duše má, ač těžký mrak nad světem tím, však nad vším kdosi vládu má, ten kdosi, je přec Bohem tvým.

Refrén: Upokoj se, ó duše má, On celý svět má v rukou svých, tvé slzy zří i žal tvůj zná, nermuť se víc, On Bohem tvým.

2. Když oheň mých nadějí zhas, když cesty moje skryje stín, když slzy očí plní zas, Bůh vede mě, to jistě vím.

484. Již se blíží čas ten blahý ()

1. Již se blíží čas ten blahý, v kterém evangelium hlasem mocným všude zazní všechněm světa národům. Země zaplesá, pouště vzkvetou, život nový vypučí, i to moře plésat bude, zvukem hromu zazvučí.

Refrén: Mizí noční mrákota, již se jitřní hvězda skví; lide Boží, vstaň a hotov se, blízko již den vítězství!

2. Již se blíží čas ten blahý, v kterém ztichnou rozbroje a pod vlajkou Beránkovou vzkvete palma pokoje. Klidně pod svým vinným kmenem každý bude bydleti a v té skrýši žádný škůdce nesmí nás už děsiti.

3. Již se blíží čas ten blahý, po němž lkali otcové, o němž vyprávěli z dáвна svatí Boží sluhové. Všemu lidstvu v stínu smrti vzejde světlo života, Boží milostivé léto všemu světu zavítá.

485. Pán Ježíš přijde zas (A)

1. Pán Ježíš přijde zas na zem k nám, což, kdyby přišel dnes?

Přišel v své moci a lásce sám, což kdyby přišel dnes? Pro nevěstu si přijde svou, pro ty, kdo zde se jeho zvou jemu i v kříži věrní jsou. Což kdyby přišel dnes?

Refrén: Sláva, sláva, zaznívej v šíř i v dál! Sláva, sláva, přijde Pán, slávy Král! Sláva, sláva, připravte cestu jen, sláva, sláva, On přijde v slávy den!

2. Satana vlada pak přestane, kéž by to bylo dnes, radost a plesání nastane, kéž by to bylo dnes! V Pánu kdo zesnou, vstanou pak, aby šli k němu do oblak. Kdy as tu slávu spatří zrak? Což, kdyby přišel dnes?

3. Zda by nás našel věrné Pán, kdyby již přišel dnes? Bdíci a na cestě v nebes stan, kdyby již přišel dnes? Znamení příští množí se, vysílá východ světlo své. Bděme, neb čas již blízko je! Což, kdyby přišel dnes?

486. Brzy již přijde z nebe Spasitel ()

1. Brzy již přijde z nebe Spasitel, naděje sladká, můj Vykupitel. Od slávy Jeho být pak proměněn, konečný cíl toť běhu mého jen.

Refrén: Ó, jaká slast, ó, jaká slast až Jeho slávy zaskví se zář! Ó, jaká slast, ó, jaká slast až uzřím Jeho tvář.

2. Vzdálenost změni v plné spojení, tesknost ve blahé u Něho dlení. Zesnulé vzkřísí hned v okamžení, živé pak ve svůj obraz změni.

3. Slunce jas změni všecku temnotu, noc promění se v denní jasnotu. Bouře hluk v plné béd utišení – promění pláč v žalm chvály, plésání.

4. Mdloba se zmení v silu víťeznou; zármutek, bolesť v rozkoš nezmerňnou. Plné již bude naše poznání, víra, když zmení se u vidění.

487. Pán náš Ježíš príde k nám ()

1. Pán náš Ježíš príde k nám, On istotne slúbil nám. /:Kto Ho nemiluje, ten sa neraduje, Pán náš, Ježíš, príde k nám.:/

2. Ja Ho čakám v radosti, ved' som v Jeho milosti. /:On ma zamiloval, keď som Ho ja neznal, On je hoden mnoho chvál.:/

3. Hoc by som žil tisíc let, predsi chcem ťa zaletieť, /:kde On slzy stiera, v tom je moja viera, láska bránu otvára.:/

4. Hotovím sa v každý čas, bo On príde skoro zas, /:a jas Ním zaletím, bo Mu pevne verím a čo verím, uvidím.:/

5. Uvidím Ho tvárou v tvár, to je mojej lásky zdar /:a jak Ho milujem, srdce mu darujem, že je toho hodný, viem.:/

6. Vás blízkých i ďalekých hriechami unavených /:volá Pán k večeri: „Podťe veľkí, malí, stol je pre vás hotový!“:/

488. My čakáme Ježíša, keď príde ()

1. /:My čakáme Ježíša, keď príde,:/ my čakáme Ježíša, my čakáme Ježíša, čakáme Ježíša keď príde.

2. /:My skloníme sa pred Ním, keď príde,:/ my skloníme sa pred Ním, skloníme sa pred Ním, skloníme sa pred Ním keď príde.

3. /:Ó, hriešnik, si hotový, keď príde?:/ ó hriešnik, si hotový, hriešnik, si hotový, hriešnik, si hotový keď príde?

4. /:Ó, hriešnik, čo učiniš, keď príde?:/ ó hriešnik, čo učiniš, hriešnik, čo učiniš, hriešnik, čo učiniš keď príde?

5. /:Ó mnohí volať budú, keď príde,:/ ó mnohí volať budú, mnohí volať budú, mnohí volať budú keď príde:

6. /:„Hory, padnite na nás, bo ide,:/ hory, padnite na nás, ó padnite na nás, ó padnite na nás, bo ide.“

7. /:„Baránok Boží ide svet súdiť,:/ Baránok Boží súdiť, On Baránok súdiť, Boží Baránok ide súdiť.“

489. Už príjde Pán (E)

1. Už príjde Pán, haleluja! však ne již v nízkosti; jest věčné, ó haleluja! to Jeho království.

Refrén: Hotovte se vstříc Mu jít, slávu Jeho věčně zřít! Co slíbil nám, haleluja! chce také naplnit.

2. Už přijde Pán, haleluja! Jenž tich jak Beránek nes hříchy kdys, haleluja! a zemřel z Judy Rek.

3. Už přijde Pán, haleluja! ve krále skvělosti; On zvýšen jest, haleluja! nad všecky mocnosti.

4. Už přijde Pán, haleluja! jenž řídí světa kruh, a chválou svou, haleluja! jej plní, Pán, náš Bůh.

490. Jisté známky konce se jeví ()

1. Jisté známky konce se jeví v tento čas. Nevěry moc pustá svůj pozdvihuje hlas. Ó, prociť, lide Boží a rychle připrav se, /:ve svatebním tě rouchu Tvůj Ježíš nalézt chce.:/

2. Mnohé zhubí smrti ten zlostník, starý drak. Zástup hle již zbitých v čas poslední náhle tak, lze krvavý zřít vláti, aj temna prapor ten /:a krev jež k Bohu volá, již barví tuto zem.:/

3. Tušení též hrozné zlých časů, bolů, běd, že snad v krátké době má celý schvátit svět. Ó, prociť, lide Boží a rychle připrav se, /:ve svatebním tě rouchu Tvůj Ježíš nalézt chce.:/

491. Plésej, dcerko Sionská ()

1. Plésej, dcerko Sionská, jásej Jeruzaléme. Aj hle, Král tvůj přichází, jde již Kníže pokoje.

2. Hosanna Králi náš, lid Tvůj Tebou požehnán. Přijď Tvé věčné království, hosanna v nebesích.

3. Hosanna míru Pán budiž zdraven, přivítán. Věčný trůn Tvůj pokoje, kníže z domu Davida.

492. Maranatha bylo heslem ()

1. Maranatha bylo heslem záhy v prvním křesťanství, zvlášť kdy naděj v příští Páně církve byla radostí.

*Refrén: Nevěsto, slyš, Beránkova, věčně že mu patřit máš!
Maranatha, naděj blahá: Ó, přijď brzy, Pane náš!*

2. Maranatha budiž i dnes známým heslem v křesťanství, srdceš všech nechť mocně buší, kdo jsou Páně vlastnictví.

3. Maranatha těchto věrných dnes v té době soužení, Ježíš přijde, vysvobodí z bídy, smrti trápení.

4. Maranatha přepaž bedra, připravenou lampu měj! Hlásej zvěst o Jeho příští, důraz mocný tomu dej!

5. Maranatha, Pán jest blízko! Znamky konce lze již zřít!
Hotovme se, čekající místo s Ním na trůnu vzít!

493. Maranatha, Maranatha ()

1. Maranatha, Maranatha, Maranatha, přijde Pán! Národové,
zvěst tu slyšte, znící víc, než dříve jistě, ústy k ústům v každém
místě, /:Maranatha, přijde Pán!:/

2. Maranatha, Maranatha, Maranatha, přijde Pán! Tvorstvo,
vzdycháš spolu s syny? Čekáš a lkáním život jiný? Přijdeť Pán se
všemi svými, /:Maranatha, přijde Pán!:/

3. Maranatha, Maranatha, Maranatha, přijde Pán! Bratře, uč se
vyčkávati, v strasti, nebezpečí státi, naději svou zachovati,
/:Maranatha, přijde Pán!:/

4. Maranatha, Maranatha, Maranatha, přijde Pán! Vpřed bez
nářku dej se vésti, odvaž se též kříž svůj nésti, hle vše již den
nový věstí, /:Maranatha, přijde Pán!:/

5. Maranatha, Maranatha, Maranatha, přijde Pán! Hříšný, slyšíš
to s chvěním? Ó, pojd' k žití zaslíbením, Pán tě čeká s
odpuštěním! /:Maranatha, přijde Pán!:/

494. Život drahý je nám darovaný ()

1. Život drahý je nám darovaný, Kristus Pán je náš Vykupitel.
Ide s námi do tej krásnej vlasti, vodca náš a drahý Spasiteľ.

*Refrén: Pán pojde s námi, Svätý Syn Boží až pred trón Boží.
Jemu buď sláva, kráčáme do tej vlasti.*

2. Skoro príde náš Spasiteľ v sláve. Ukáže si kráľovstvo svoje,

vyvolení s Ním kralovať budú navždy v sláve v kráľovstve Jeho.

3. Haleluja, znie pieseň spasenia. Prichádza Pán i ľud ten svätý. Preto raduj sa a buď Mu verný. Korunou ťa tvoje Pán odmení.

4. Všetci verní pred Pánom sa stretnú, keď zavelí svojim povelom. Mrtvi v Kristu vstanú najprv z hrobu, živých vychvátí si v oblakoch.

495. Naděj naše, že v krátké době ()

1. Naděj naše, že v krátké době, náhle a rychle přijde Pán a nás též vtrhne, tam vzhůru k sobě, kde tak, jakž jest, zjeví se nám.

Refrén: /:Podobní Spasiteli pak budem, uzříme Jej tak, jakž On jest.:/

2. Blahou útěchou jest příchod Pána, až prchne tma před světlostí a těla změní se křehká schrána před Jeho tváře jasností.

3. Proto modlete se a bděte! Čekejte Jeho slávy den, věrně dle slova Jeho vždy jděte, nechtě mnohý ještě zachráněn!

4. Znamky času příchod ten věští, Pán se již hlásí k dítkám svým; naděj i jistota, jaké štěstí, že až On přijde, půjdem s Ním!

496. Slyš, nevěsto Beránkova (A)

1. Slyš, nevěsto Beránkova, jež na Pána čekáš zde! Brzy On se zjeví v moci, není dalek, hle, již zde! Jsi zdobena Jeho rouchem a hotova Jemu vstříc? Čas se blíží Jeho svatby stále víc.

Refrén: /:Maranatha, haleluja!:/ Maranatha, haleluja! Přijde Pán! Den svatby nastane pak nám.

2. Světa můžeš-li se zříci, zaplatiti cenu tu? Obcování tvé-li v nebi, hotova vždy na cestu? Ještě k zemi připoutána, či pro Boží volna plán? Svoji svatbu slavit bude brzy Pán.

3. Vzhlížíš ku příchodu Páně již se srdcem ochotným? Šíříš zvěst o Jeho příští slovem ba i skutkem svým? Horlíváš-li pro ženicha, nebo marně tu stojíš? Brzy svatba Beránkova bude již!

4. Učí nás i světa krize, den ten že již blízký jest, temnou nocí již prokmitá záře nových jitřních hvězd. Když to vše se počne díti, vzhůru k nebi vznes zrak svůj! Beránkovi, Jeho slovu důvěřuj!

5. Srdce moje patří k nebi, není smrti, pláče tam! Kde to staré pominulo, ale nové dáno nám. Když můj Ježíš lid svůj přijme církve Svoji – tělo Své hodina pak Jeho svatby bude zde.

497. Ženich jde, Ženich jde ()

1. „Ženich jde, Ženich jde!“ zazní jednou z nebe hlas. Připrav každý s bedlivostí lampu duše, mysli své, v zásobě měj k hotovosti olej víry, lásky, naděje! Ženich jde, Ženich jde!

2. Hotov! Hotov se! Ozdob lampu mysli své! Musí býti vyčištěna mocí krve Kristovy, pravdou býti ozdobena, spravedlností čistou ať se skví! Hotov se! Hotov se!

3. Připrav se, otevř se k naplnění olejem, neb jen z Něho duše svítí čistým, jasným plamenem; včas jej pospěš obnoviti, nemluv o příchodu vzdáleném! Připrav olej svůj!

4. Ženich jde, Ženich jde! Vždycky modli se a bdi! Nedej mámiti se světu, jenž tě hledí uspati, počínej si bedlivě tu, bys pak radostně moh zvolati: „Ženich jde, Ženich jde!“

498. Slyšíte hlahol těch zvonů (I)

1. Slyšíte hlahol těch zvonů, k slavnosti vyzvání, Ježíš pro nevěstu přijde, již stojí za dveřmi. Ze všech národů světa lid Boží chystá se na slavné setkání s Pánem, k svatbě hotoví se.

Refrén: Sláva, sláva Bohu domů že půjdeme, sláva, sláva Bohu, Pána že uzříme. Sláva, haleluja, přichází pro svůj lid, slavně odměnit, hříchu pozbavit, v nebi žít.

2. Hřích ve své bezduždné moci nevejde v nebes říš, Bůh bolest, rány zahojí, i slzy setře z líc. Nebeská radost a krása bude ti odměnou, kterou ti vydobyl Kristus krví svou prolitou.

3. Nepravost, zklamání, bolest, násilí, neštěstí práh toho svatého města nikdy nepřekročí. Všude jen zpěv bude zníti, s jáсотem chválení za spásu v Ježíši Kristu, za plnost smíření.

4. Příteli, proč dlíš ve světě daleko od Boha, obrať směr k nebeské metě, věř v Syna člověka. Smutek tvůj změní se v radost, v naději a víře, láska ti zbohatí život, dítkem žes Ježíše.

499. Až zatroubí anděl Páně (F)

1. Až zatroubí anděl Páně, počet dnů až přestane, jitra věčného pak zář se zjeví nám. Když již spasených ten slavný veliký den nastane, v nebi budou čtena jména, budu tam.

Refrén: /:Až tam čtena budou jména,:/ /:až tam čtena budou jména:/ budu tam.

2. Toho překrásného jitra, jež nezkalí žádný mrak, které připravil všem svatým Ježíš sám. Kdy všem vyvoleným Páně radostí zazáří zrak, až jich čtena budou jména budu tam.

3. Nuž, jen pracujme zde pilně, dokud žití trvá den, všechněm zvěstujme, co Pán učinil nám. Pak , když přejde život, práce, přejde také smrtí sen, čtena budou jména v nebi, budu tam.

500. Ó príd', ó príd', Emanuel ()

1. Ó príd', ó príd', Emanuel. Tak túžobne lká Izrael a neprestajne čaká Ťa, sťa opustená sirota.

Refrén: Už blízko deň ó, Izrael, keď príde tvoj Emanuel.

2. Ó príd', ó príd', prút Jesseho! Zlo potri mocou bezmedznou. Z dna hlbokosti vyved' nás a z ohňa zachráň, Mesiáš!

3. Ó príd', ó príd', Ty Vychod dňa! Tvoj národ, hía, sa zobúdzá. Hmlu hustej noci rozožeň, nech svitne nad ním jasný deň.

4. Ó príd', ó príd', Syn kráľovský! Spas ľud svoj, zbav ho žalosti. Ty do neba mu priprav púť, nech nemusí raz zahynúť.

5. Ó príd', ó príd', Ty veľký Kráľ, čo na Sinai raz si stál. Svet ohromujúc slávou, príd' raz pred súd ľudstvo postavíť.

501. Plesaj, Božia rodina ()

1. Plesaj, Božia rodina, haleluja, amen! Ide slávna hodina, haleluja, amen! Príde Ježíš v krátky čas, zaniese tam sebou nás, anjelský kde zvučí hlas, haleluja, amen!

2. Vážme čas prípravy, haleluja, amen! Nech sa v nás Pán oslávi, haleluja, amen! Olej viery schystajme, v svätých ctnostiach vzrastajme, Pána svojho čakajme, haleluja, amen!

3. Blažený to bude čas, haleluja, amen! Keď On príde vziať si nás, haleluja, amen! Svätí budú zmenení, spravodliví

vzkriesení, před Boží trón nesení, haleluja, amen!

502. Ešte malú chvíľu ()

1. Ešte malú chvíľu na zemi žiť budem a potom už môjho Pána v sláve uzriem. Či to bude na hlas trúby archanjela a či moju dušu z tela Pán odvolá.

2. Ešte malú chvíľu, ty, ktorý si Kristov nepúšťaj zbraň z ruky, kým nezrieš víťazstvo, víťazstvo to slávne a za ním koruna. Ktorí zvíťazili, len tým bude daná.

3. Ešte malú chvíľu, my Boží zvolení, budme verní, Pán to bohate odmení. Raz udrie hodina a to znenazdanie a za ňou jasný lúč svitania.

4. Ešte malú chvíľu, duša moja, čakaj a hrozbami sveta kormútiť sa nedaj! Veď to na Boží hlas všetko raz prestane, čo pre Boha žili, tým radosť nastane.

5. Ešte malú chvíľu a už nebudem viac spomínať na zemskosť ani na ten jej žiaľ, bo radosť ta večná bolesti zahojí, keď při nohách Božích spočiniem po boji.

503. V sile Božej pevne stojme ()

1. V sile Božej pevne stojme, bo Pán príde čoskoro! /:Rúcho sväté, čisté majme, On je Kráľ spravodlivý a svätý!:/

2. Nechcem žiadne povýšenie od toho zlého sveta. /:Tam, kde ma čaká, mám zrenie, jedna koruna svätá, ach svätá.:/

3. Čakám na ten deň víťazstva, keď smrť telo podvrátí. /:Vykúpenia je istota s Ježíšom na Golgate, Golgate.:/

4. Nečuješ jak ťa Pán volá, prečo ešte vždy váháš? /:Jemu nikto neodolá. Či na súde obstojíš, obstojíš?:/

5. Zavrhni od seba hanbu, ak nies vyslobodený! /:Bohu ver a vyznaj svetu a budeš ty a tvoj dom spasený.:/

504. V onom městě svatém ()

1. V onom městě svatém, ulic kde zlatých zjev, vody živé mocný proud se šíří, tam, kde nebeský jas, slávy též libý zpěv, tam největším štěstím jest Ježíš!

Refrén: Jaká jen radost nám kyne, spatřením všech darů těch, z města svatého tam, kde ulic zlatých zjev! Však největším štěstím jest Ježíš!

2. Ti, kdož v Kristu zemřeli a ožili pak, svatí proměnění, již zde žili, zástup jich všech tam zřít jak náš potěší zrak! Však největším štěstím jest Ježíš!

3. Ach, jak krásné bude v Páně družině dlít při tom v nebes kochati se slávě, kde již nelze, žal, strast, smrti též osten zřít. Však největším štěstím jest Ježíš!

4. Závoj až nevěstě Jeho nezastře líc, ona podobna Mu vedle stane, touha splněna jest, aniž co chybí víc, s Ježíšem spojena na věky!

505. Až dnové práce pomínou ()

1. Až dnové práce pomínou a uzřím já Páně tvář, ke mně slova Jeho zalétnou: „Vejdí v nebes slávy zář!“

Refrén: /:Nebem navždy bude mi tam, až Ježíš můj Pán dí: „Pojd' domů již.“:/

2. Tam v domě Otce spočinu, kde příbytek uchystal nám, a spatřím tu věčnou otčinu, kde nebem On bude sám.

3. On vytrh mě z hříchů vin a nový mi život dán, však jeden pohled na Něho vím, nebem bude mi pak tam.

506. Počuj, Íude, počuj slova ()

1. Počuj, Íude, počuj slova, jak Duch Svätý k tebe volá, si hotový, pripravený vkročit cez perlové brány.

Refrén: Pospiechaj, pospiechaj, zrychli krok svoj, nemeškaj.

2. Pospěš Íude ku tej skale z ktorej plyne zvláštný prameň, uvidíš čo všetko v ňom máš, keď sa Pánu cele oddáš.

3. Pozri vierou na tu skalú, nadobudneš novú silu. Kto na ňu s vierou pozerá, posilnený stále býva.

4. Nehľad', Íude, po márnosti, bo z nej plynú samé zlosti. Ježíš volá, krásna skala, z nej vyplyvá blaho rája.

5. Prekrásna vlasť pripravená teba, Íude, očakáva, ohliadni sa vôkol seba, čo pre včnosť ti potreba.

6. Láska, viera a nádeja, v tom sa každá cnosť zaviera, ohladni sa vôkol seba, ktorá cnosť ti ešte chýba.

507. Tisíce vykúpených po stupňoch ()

1. Tisíce vykúpených po stupňoch trónu šli, to zástup tých, čo vo krvi si rúcha zbielili. Je koniec všetkým trdom, boj s hriechom skončený. Nuž, zlaté brány, prijmite tých, čo sú spasení.

Refrén: Sláva Baránkovi, sláva Tomu, ktorý v hrobu spal. Sláva Baránkovi, sláva, On slávne z hrobu vstal.

2. Sta chvalozpevov plní chrám nebies jásotom, a tisíc tónov zlatých harf sa nese nad svetom. To deň, keď vrúcne prianie každého splnené. Deň šťastia, blaha, radosti, jak bolo sľúbené.

3. Ach, budem šťastím spíati v tom dome Božích krás, kde všetky slzy usuší nám Otec lásky z rias. Zrak blahom bude jasať, čo v slzách mal svoj diel. Tam radosť bude bez medzí, kde života je cieľ.

508. Jak zdlouhavě se vleky dny (I)

1. Jak zdlouhavě se vleky dny a obzor zdál se nekonečný, jen z dálky bylo slýchat hlas, jenž únavou se sotva třás:

Refrén: „Ó, myslete na Kanán, kdo jste cestou unaveni! Ó, myslete na Kanán, zemi krásných nadějí.“

2. Tam v pušti páčil slunce žár, že zástup žíznil, nemohl dál, pak místo spánku v moci mráz, a ráno kdosi zpíval zas:

3. Pak přišla vláha, přišel stín, lid zapomínal na bolesti, křik s jásotem se rozléhal, hlas Mojžíšův v něm zanikal:

4. A národ prošel pustinou, tam žíznil, bloudil, nezahynul, však přece dospěl do země v té písni dávno sľíbené:

509. Kdybych znal zemi tu (A)

1. Kdybych znal zemi tu, kde není žalosti, kde je radost, pokoj, mír, kde již není nemoci, není rozloučení, život věčný trvá tam, ještě dnes bych kráčel do této země.

Refrén: Zemi znám, kde jsou vždy všichni šťastní, žijí věčně den co den bez žalosti. Když mne jednoho dne Pán zavolá domů, přijdu tam, ve věčný stan, pln radosti.

2. Kdybych znal zemi tu, po které toužím zde, tam kde není rozbrojů, vládne tam věčný pokoj. Tam jsou naši drazí, budem navždy s nimi. Ještě dnes bych krácel do této země.

510. My se ubíráme cestou ()

1. My se ubíráme cestou k nebesům, tam kde hřích, ni bolest nemají svůj trůn. Andělské kde pluky, harfeníků sbor, Stvořitele svého slaví každý tvor.

Refrén: Každý, kdo život má, slavte Boha, slavte Boha. Ó, slavte Boha, každý, kdo život má, slavte Boha, On pomůže, zbaví tě zla.

2. Cesta žití vede údolím stínů, cíl však jasný máme: nebes otčinu. Denně smíme sloužit láskou zmocnění, všechněm našim bližním zvěstí k smíření.

3. Spasitel náš Ježíš v nebi chystá byt, kde budeme věčně v blaženosti žít. Jaká radost plní duši vyprahlou, drahý Spasiteli, jdeme za Tebou.

511. K nebesiam túžbu každý deň nesiem (G)

1. K nebesiam túžbu každý deň nesiem sa, hoci vysilen. Pane, k sebe ma viac tiahni; keď v mdlobe klesám, pozdvihni.

Refrén: Ó Jezu, vyššie ma zdvihni, keď slábnem, znovu posilni. K nebesiam túžbou každý deň nesiem sa, hoci vysilen.

2. Medzi tými nádej svoju nechcem mať, čo pochybujú, hoci sa na čas spokoja, ja chcem ísť dalej do boja.

3. Keď budem smieť v nebesiach žiť, kde zlý nesmie znepokojiť, ach, tam získam radosť večnú, pieseň svätého zástupu.

4. Chcem sa na ten vrchol dostať, vidieť Božiu slávu, jásať. O to prosím, Pane, Teba, zjav mi viac samého seba.

512. Prekrásne sú Božie príbytky ()

1. Prekrásne sú Božie príbytky, kde sa zhromáždí ľud Boží, v pravdivom priateľstve bude tam. Ó by som i ja raz stál tam!

Refrén: /:Tam krásne, tam bude, ó by som raz stál v tom počte!:/

2. Ozdobené sú stánky Božie zlatom a drahým kameňom. S radostnou túžbou tam pozerám. Ó by som i ja raz stál tam!

3. Oslavujú lásku pokoja v rúchach bielych tak prekrásnych a v korunách zlatých na hlavách. Ó by som i ja raz stál tam!

513. Tam za vodou na druhé strane ()

1. Tam za vodou na druhé strane je zástup svätých, oslávených, ich úbezný spev tak sladko znie! Ó aký je to zjav prekrásny!

Refrén: „Ó, pod' domov, ó pod' už domov!“ tak čujem ich volajúci hlas, oni čakajú na teba a nás, ó pod' už domov, ach, pod' už raz!

2. Tam rodičia s túžbou čakajú svoje dieťa, že sa uvidia. „Pod' za nami!“ túžby volajú. Chod' za nimi, nech ťa uvidia!

3. Moji milí už ma predišli, krásni musia byť v Božej sláve! Oni na nás čakať odišli, kde je pokoj a šťastie pravé.

4. Do tej milej vlasti ja túžim, pri Spasiteľovi miesto mám, tam sa večnou láskou oblažím. Priateľu, poď so mnou aj ty tam!

514. Duša moja túží po tej večnej vlasti (I)

1. Duša moja túží po tej večnej vlasti, kde už hriech nebude ani žiadnej strasti; kde Baránok tróni, svätí spievať budú, starci najkrajšie na harfách hrať budú.

2. Oj, ta blažená vlasť radosť je tam bývať. Duša radosť cíti, keď sa môže tam dívať. Odtiaľ rosa pôdu srdca ovlažuje duši, ktorá verne Pána miluje.

3. Oj rosička svätá, svlaž i srdce moje, aby vzrastať mohlo to ovocie Tvoje; aby som den po dni len Bohu slúžila, Jeho lásku, milosť vždy si vážila.

4. Pomáhaj mi, Pane, v tejto sveta púšti doputovať šťastne k večnej blaženosti. K večnej blaženosti tam za Tebou samým nech Ťa v Tvojom dome večne velebím.

515. V sláve nebes domov mám (D)

1. V sláve nebes domov mám, ach, mé srdce touží tam vejít a s Ježíšem večně věky být. Věrnost mou tam odmění, smutek v štěstí promění. Jeho drahou tvář až věčně budu zřít.

Refrén: Jaká radost, jaký jas, v sláve nebes čeká nás, o, jak srdce touží jednou vejít tam. Ztiš se, srdce moje, ztiš, záhy vejdeš v slávy říš, blahem tvým kde bude navždy Ježíš sám.

2. Myslím na to den co den, jak jsem draze vykoupěn smrtí,

kteřou za mne Pán můj z lásky snes. Nelze srdci tlumit svou vděčnou píseň jásavou: Pane, s Tebou je nám dobře býti dnes.

3. V žití den či v smrti noc přispěchá mi na pomoc věrně drahý Pán můj, to vždy jistě vím. Až pak vejdu v míru říš, čist od poskvrn světa již, slavit budu lásku jeho zpěvem svým.

4. Slyš, i tebe Páně hlas volá v domov plný krás, zdaliž srdce tvé chce také Jemu žít? Zanech svět, Pán ti dá víc, blahých slastí na tisíc, byť bys musel za Ním cestou úzkou jít.

516. Do krásnej nebeskej otčiny ()

1. Do krásnej nebeskej otčiny ja túžim zaletieť a zostať tam večne, viem, že mňa prijme tam môj drahý Spasiteľ, ja zostanem u Neho večne.

Refrén: Tam potom dostanem korunu života v nebeskej prekrásnej otčine, môj duch vždy dňom nocou túžbou tam zalietá, do Božích príbytkov k rodine.

2. Kým život pozemský viaže ma na zemi, dlžný som vernosťou obcovať, zvestovať spasenie vhodnými slovami, pred hriechom a diablom varovať.

3. Práca je predo mnou, musím ju vykonať, dobrý Boh mi k tomu síly dá, korunu dostanem, však musím sotrváť, pred tvárou anjelov mi ju dá.

517. Kde najde duše má ()

1. Kde najde duše má tu pravou svou vlast, kde nalezne pokoj a žádoucí slast? Ach, není svět tento můj pravý byt, kde hříchu již není, kde baze lze žít! /:Ne, ne,:/ není to zem; tam domov jest duší, kde věčný je den!

2. Ó, opusť již zemi, bys uzřel tu vlast, kde oblaží duši jen krása a slast, kde slávou se nový skví Jeruzalém, trůn Boží a Beránkův utvrzen v něm. /:Ano,:/ jedině tam svůj pokoj všem věrným dá Pán Ježíš sám!

3. Ó, jaký to pokoj je u Pána tam, kde hřích, smrt a bolest již nehrozí nám, kde zvučící harfy a plésání hlas, zpěv chvály a radosti uvítá nás! /:Pokoj,:/ věčný pokoj tam rozlévá Ježíš, sám pokoje zdroj.

4. Jak blaze je v nebesích u Krista dlít, jím od hříchů obmyt se čistotou skví a v nesčetném zástupu před Bohem stát, dnem, nocí mu sloužit, Jej zvelebovat! /:Ticho,:/ kratičký čas, a povolá k sobě i nás Páně hlas.

5. Jen, duše má, pevně vždy u víře stůj! Žij Pánu zde k chvále, On díl bude tvůj. Tak jako On miluj, svou nehledej čest, jho rozkošné Jeho se tiše uč nést! Tiše kříž svůj za Ním vždy nes, tvůj žal změní se v radost, pláč promění v plés!

518. Až zajde slunce (D)

1. Až zajde slunce a v nové ráno s drahým svým Pánem setkám se sám. Kde mizí bolest, kde věčná sláva. Až zajde slunce, odejdu tam.

2. Až zajde slunce, zmlkne zvuk pláče, nenajde bouře více svůj sten. Věčný den slávy, věčný den spásy. Až zajde slunce, zaplesám jen.

3. Až zajde slunce a ruka Páně povede dále k Otce mne blíž. V nebeském stánku na břehu novém. Až zajde slunce, složím svůj kříž.

4. Až zajde slunce, jaká to radost, společně zpívat, chválit vše jen. Ve vlasti Páně, ve vlasti Krále. Až zajde slunce, začíná den.

519. Kráčejíce do Kanánu (G)

1. Kráčejíce do Kanánu, máme Boha vůdcem svým, za Ním třeba cestou pustou, jdeme krokem bezpečným. V temnotách a nejistotě není možno zbloudit nám, my kráčíme jenom za Ním, cestu razí však On sám.

Refrén: Dál, zmužile dál, zmužile kráčeť do té krásné vlasti Kanán! Dál, zmužile dál, zmužile kračeť, když tě Bůh sám ráčí vest. Dál, zmužile dál, zmužile kráčeť do té krásné vlasti Kanán! Dál, zmužile dál, zmužile kráčeť do té krásné vlasti tam, do Kanán.

2. Kráčejíce do Kanánu, stravu máme andělskou, s noční rosou Bůh posílá svou nám manu nebeskou. Čerstvé vody hojnost proudí ze skály nám k nápoji, proto dlouhé cesty pouští Boží lid se nebojí.

3. Kráčejíce parnem pouště, hned jsme svěží poznovu, když se ozve v řadách našich: Blížíme se k domovu. Okraj země požehnané již nám mile kyne vstříc, z příbytků tam za Jordánem nepůjdeme nikam víc.

520. Úzká je a plná trní (G)

1. Úzká je a plná trní cesta k výšinám, poutník zemdlený když po ní stínem kráčí sám a sám. Pozvedni však zraky s novou vírou přese mraky, jdeme výše, jdeme blíže k nebes domovu.

Refrén: /:My jdeme k domovu,:/ v náruč Otcovu, k domovu, /:my jdeme k domovu,:/ mizí tíseň, na rtech píseň, k domovu.

2. Přátel kruh nás očekává v čisté radosti, v nebesích, kam nesmí starost, navždy skončí žalosti. U zlatého trůnu Spasitel nám dá korunu, píseň chvály zazní Králi v nebes domovu.

3. Poutníče, jenž plný hřícha kráčíš životem, v Ježíši smíš milost vzíti, s naším spoj se jáсотem. Neotálej více, setři slzu smutku s líce, ó, pojd' s námi, pojd' jen s námi k nebes domovu.

521. Ó, pověz mi, bratře ()

1. Ó, pověz mi, bratře, kam chvátáš? Tvá cesta tak trnitá jest. A sestro, proč stání tu nemáš, co cílem tvých obtížných cest? My spějeme k nebesům vzhůru a daleko nemáme tam, kde jásati budem u trůnu, že zvítězil Beránek sám.

Refrén: My spějeme v nebeský stan a daleko nemáme tam, kde jásati budem u trůnu, že zvítězil Beránek sám.

2. Mluv, bratře, o vlasti té milé, tak ráda bych bydlela tam. Rci, sestro, jak dojdeme cíle, ó, pověz, co činiti mám? My povolni budeme Duchu, jež v hojnosti udílí Pán. On k práci a boji dá sílu a uvede do nebes bran.

3. Ó, bratři a sestry, já s vámi chci zvoliti nebeský cíl a věřím, že Spasitel dá mi, bych věrným též nalezen byl. Buď vítána, spasená duše, již půjdeme spojeni dál, u víře se ponese výše, kde vítěze uvítá Král.

522. Jeruzaléme zlatý ()

1. Jeruzaléme zlatý, kde samé blaho jen, když vzpomínám na tebe, jsem slastí opojen. A lidský duch můj sláb je a nemá dosti sil, by chápal všechnu Slávu, jíž Bůh tam připravil.

2. Ach, jaké chvalozpěvy se ozývají tu z úst mnohých

mučedníků a svatých zástupů. Tam věrně nad svým lidem bdí
Kníže pokoje a ku zeleným pastvám Sám mile vodí je.

3. Před trůnem Beránkovým tam jástot hlaholí těch, kteří
zvítězili ve světa údolí. Ti, kteří Boží rukou zde byli vedeni, tam
v sněhobílá roucha jsou věčně oděni.

4. Ó, požehnaná země, kdy uzřím slávu tu? Kdy pohlédnu na
Tebe, ó, Boží Beránku? Ó, plésej, plésej, duše, ó, jásej, prachu
můj, Pán věčný, požehnaný, On Bůh a díl jest tvůj.

523. Krásnou vlast připravil pro svůj lid (F)

1. Krásnou vlast připravil pro svůj lid milý náš Spasitel na nebi,
radost jen vládne tam, věčný klid, Tvůrce tam zástupy velebí.

*Refrén: Krásnou vlast na nebi připravil věrným svým Spasitel,
krásnou vlast na nebi připravil věrným svým Spasitel.*

2. Efata, otevři se i nám, bráno ty nebeská z milosti! Pane náš,
k nadhvězdným končinám veď a nás v domě svém uhosti.

3. Až se náš na zemi zboří stan, příbytek od Boha v nebesích
pro Svou krev předrahou dá nám Pán, žít kde s Ním budeme ve
plesích.

524. Otčino, otčino ()

1. Otčino, otčino, krásná vlasti má, po tobě touha horoucí v
mém srdci plápolá. Ach, svět mi není domovem, rád v duchu
zalétám do otčiny mé nadhvězdné, kde pravé blaho mám.
Otčino, otčino, krásná vlasti má, po tobě touha horoucí v mém
srdci plápolá.

2. K nebesům, k nebesům vznáší zrak se můj, tam jsou již

mnozí z drahých mých, stan dosud zde mám svůj. Boj vzrůstá, soumrak zastírá zde celý širý svět, mně teskno jest ve víru tom lži, hříchů, lsti a běd. K nebesům, k nebesům vznáší zrak se můj, tam jsou již mnozí z drahých mých, stan dosud zde mám svůj.

3. Brzo již uplyne zemských zkoušek čas a uzřím v domě otcovském věčného blaha jas. Co oko žádné nezřelo, neslyšel lidský sluch a více než se myslit dá, tam připravil mně Bůh. Brzo již uplyne zemských zkoušek čas a uzřím v domě otcovském věčného blaha jas.

525. V zemi, kde je věčný den (C)

1. V zemi, kde je věčný den, leží město krásné. Jeho konce neshlédnem, nemá noci žádné.

Refrén: Tam Bůh setře slzy mé, tam smrt, bolest nebude, tam dnů počet přestane, tam už noc pomine.

2. Všechny brány z perel jsou, v tomto městě krásném. Ulice též zlatem jdou, a není noci v něm.

3. Všechny brány dokořán v tomto městě krásném, vody živé hojnost tam, a není noci v něm.

4. Slunci není východ dán v tomto městě krásném, Ježíš žitím, slunce sám, a není noci v něm.

526. Vlasti má, vlasti má (I)

1. Vlasti má, vlasti má, v kraji nadhvězdném i mně dal právo měšťana Pán v zlatém městě svém! Zde hostem jsem a příchozím na krátký jenom čas /:a nic se toho nehrozím, že dále musím zas.:/

2. K nebesům, k nebesům s touhou stále zřím, tam již tak mnohý z drahých mých, já teprv jít mám k nim. Boj tuhý zde a parný den v tom světa údolí /:a často volám unaven: „Ó Pane, brzo-li?“:/

3. Kyne Pán, kyne Pán, skončen bude boj, ó duše má, buď hotova a domů jít se stroj. Tam radost bude bez změny a věčně nové dnes, /:tam věčné prameny slávy a nekonečný ples.:/

527. Zdaliž sejdem tam se zase (D)

1. Zdaliž sejdem tam se zase, andělských kde hlahol strun, žití strom kde zelená se, Pán kde svůj má zlatý trůn?

Refrén: Ano, sejdem tam se zase, v překrásném tom, překrásném čase, strom žití věčně kde zelená se, Pán kde svůj má zlatý trůn.

2. Tam kde potok vody živé, z Páně trůnu řine se, zdaž i nás ať dél, ať dříve, loďka žití zanese?

3. Zda kde slunce ani svíce nebude již potřebí, Bůh kde slzu setře s líce, zda se sejdem na nebi?

528. Zemi nádhernou já znám ()

1. Zemi nádhernou já znám, touhy mé se nesou tam. Otec mi tam připravil domov bych v něm šťasten byl.

Refrén: K domovu nesou mne hučící vlny, k domovu vedou mne andělů sbory, k domovu, ku blaženému břehu, nebeské pluky mne vedou tam.

2. Často pouť, když měřím svou, ptám se jistou obavou: V

pravdě jednou stanu tam, sluncem kde je Ježíš sám?

3. Nač bych strachovat se měl? Stanu tam, když Bůh tak děl. Za zpěvu tam u trůnu žití vezmu korunu.

4. Do krajin těch nadhvězdných směr se nese tužeb mých, Otec kde mi připravil domov, bych v něm šťasten byl.

529. Stavení překrásné ()

1. Stavení překrásné, královský stan, připravil svatým svým v nebesích Pán. Tamť hlasů tisíce Pána vděčně chválíce, jak kdo může nejvíce, zní ze všech stran.

2. Tamť nový zaskví se jasnější den, uprchnou bolesti jak noční sen: Otcovské líbání všecku bázeň zahání, plynět bez přestání blaha pramen.

3. Ó, světe, s pýchou svou jak bídny jseš! Nic tomu rovného dát nemůžeš; jáť lepší podíl mám, zlosti tvé se nelekám, ni slibů tvých co dbám, jsou klam a lež.

4. Tvůj jsem, ó Ježíši! Tys věrný Pán! Připrav mne, abych byl tak, jak chceš sám. Posvěť mé žádosti a po této bídnosti vezmi mne z milosti v svůj věčný stan!

530. Tam v nebesích je má otčina ()

1. Tam v nebesích je má otčina, nesnází, bolestí zproštěná. Kde vyvolení, neustále nadšeně slaví nebes Krále.

Refrén: /:V nebesích, v nebesích, moje otčina je v nebesích.:/

2. Mnozí milí mne předešli tam, kde je všechmy uvítám. jednou Společně na věky budem žít, tam, kde nehasne slunečka svit.

3. Již zde na zemi slast prožívám, že Tě tváří v tvář uzříti mám.
Vytrhni mne z světa ciziny, k sobě do nebeské otčiny.

4. Já se též blížím ke své otčině, vroucí prosbu mám Otče, k Tobě.
Způsob to, laskavý Pane můj, by tam vstoupil též služebník Tvůj.

531. K nebesům vzhůru vždycky zřím (G)

1. K nebesům vzhůru vždycky zřím, kdes lepší písni slaven, vím
a v duši touha vzniká, slyš, táhni mne, Pane, k sobě výš.

*Refrén: Tebe si žádá srdce mé, táhni mne k sobě do nebe. Tak
mysl, ducha uzdravíš, táhni mne, Jezu, k sobě blíž.*

2. Tobě vždy klaní se můj duch, nevábí mne světa víc ruch,
navždy Tvým býti toužím již, táhni mne, Pane, k sobě blíž.

3. Ztiš se jen srdce a vzdej čest, spasení tvé hotovo jest,
Golgatský, hle, září ti kříž, táhni mne, Pane, k sobě výš.

*Refrén 2: Jezu, jak blažen nyní jsem, když ve Tvou říš přenesen
jsem. Tu zdrávo, duch vznáší se výš. Táhni mne, Pane, k sobě
blíž.*

4. Co jsem do svatyně té všel, v každé jsem cestě nebe zřel.
Dřív mdlel jsem, svoji nesa tíž, nyní mne táhneš k sobě výš.

*Refrén 3: Potom na konci cesty mé, aj, nebe mi otevřeš své,
kde stanu z pouhé milosti, věčně ve Tvoji blízkosti.*

532. Sione nádherný a svatý (B)

1. Sione nádherný a svatý, ty sídlo pokoje, vyhlíží po tobě srdce

zde v říši rozbroje.

Refrén: Ó město nádherné, svaté, slíbená vlasti má, jak často touží má duše už vejíti v sídla tvá.

2. Není tam nemoci více, běd ani loučení, tam duše teprve pozná, co značí spasení.

3. Aj, tam trůn Ježíšův jasný, na němž v své slávě On, kolem pak mohutně zvučí díků a chvály tón.

533. Až pomine tento svět ()

1. Až pomine tento svět, až i slunka zhasne vznět a já stanu s Kristem tam, kde vše zjevné bude nám, pak zvím, Pane teprve, co jsem dlužen lásce Tvé!

2. Až před trůnem milosti, oděn rouchem svatosti, spatřím zemských poskvrn prost, slávu Tvoju a velebnost, pak zvím, Pane, teprve, co jsem dlužen lásce Tvé.

3. S harfami až Božími, andělský zpěv zazní mi jako hromů dunění, jako ráje šumění, pak zvím, Pane, teprve, co jsem dlužen lásce Tvé.

534. Idem v ústrety Majstrovi ()

1. Idem v ústrety Majstrovi, idem vysoko já už v svete nemám miesta, mám vlast' daleko. /:Podťe, nemeškajte vela, času málo je, Spasitel i vás volá, prijmite Ho dnes.:/

2. Kráľu večného pokoja, príď skoro pre nás. Vieš, že my tu nie sme doma, tak čujeme Tvoj hlas. /: Hľa, my chceme ísť preto, kde mráz nedôjde, kde bude večné leto, sídlo pokoja.:/

535. V prekrásnej otčine ()

1. V prekrásnej otčine, tam v domove večnom, kde viac není noci, vo svetle úchvatnom ozdobná koruna strojí sa pre mňa dnes. Pane, slovo Tvoje ma tam zanies!

Refrén: Prekrásny dom, živá voda, z cesty tej Pán zblúdiť nedá, kým Ho úprimne milujem a vo všetkom vždy nasledujem.

2. V prekrásných zahradách rajských chodiť budem, zo stromu života ovoce jesť budem so svätými v raji možno, že ešte dnes. Pane, slovo Tvoje ma tam zanies!

3. Z rieky živej vody čistej ako kryštál, vytekajúcej mi z Jeho trónu piť dal. Napoj, Pane, živou vodou duše i dnes! Pane, slovo Tvoje ma tam zanies!

4. Jeruzalem nový mesto plné krásy, kto ho v duchu videl, prekaziť nedá si túžbam srdca, ktoré tiahne slávy záblesk, Pane, slovo Tvoje ma tam zanies!

536. Ach, kedy ja už zaletím ()

1. Ach, kedy ja už zaletím v tie ríše bležené, kedy uzriem, po čom vždy len túží srdce moje?

Refrén: Je to zem, nová zem, nový Jeruzalém, prídem tam až s nepriteľom bojovať prestanem.

2. Tu na mňa diabol útočí, závidí spasenie, ktoré Pán Ježiš pripravil skrze utrpenie.

3. Doved' ma tam, moj Ježišu, doved' ma šťastne tam, kde Ťa bez všetkých prekážok na veky sláviť mám.

537. Ó krásny domov Pán moj pripravil (F)

1. Ó krásny domov Pán moj pripravil, ó krásny domov tam v nebesiach, kde nieto bolu, kde nieto plaču, kde večne budem žiť v radoostiach.

Refrén: Ó, krásné mesto, krištál a zlato, tam moje miesto dal mi moj Pán. Hľa, aká krása až srdce jása, v meste tom krásnom večne žiť mám. Já tam žiť mám, ty tam žiť máš, veď pre nás tiež tam miesto prichystal, nech dial a dial ta zvest' sa hlásá, že skoro príde pre nás drahý Pán.

2. Nemám tu miesta na tejto zemi, kde iba bolesť, smútok a žiaľ. Túžim ísť domov za mojím Pánom, kde moje srdce, tam poklad mám.

3. Príd', Pane, prídi pre svoju cirkvev, ktorá je v Tebe vykúpená, od svodu sveta, od svodu diabla, od smrti večnej zachránená.

538. Ó, v nebesích, tam bílý šat (C)

Ó, v nebesích, tam bílý šat, tam korunu, tam domov mám, tam víťaze též palmu dá mi v ruku Ježíš sám. Mým Spasiteľom Ježíš můj hriech smyl krví svou, na Golgatě dluh můj splatil, teď, Jeho láskou obšťastněn já zpívám cestou svou, zdroj krve Jeho životu mne vrátil!

539. Ó Jeruzalém zlatý (I)

1. Ó Jeruzalém zlatý, ty krásna moja vlasť, keď na teba len myslím, hned' naplní ma slasť. Viem, nebies radost, slávu tu, nepochopí duch a nevládze ju vnímať zrak zemský a sluch.

2. Ten s anjelmi sa teší, kto Bohu žil a mrel, z úst mučedníkov svätých vždy zvučí chválozpev. Hľa, Baránok sám k živým ich

vodí prameňom, nič nechýbá im viacej, už všetko majú v Ňom.

3. Len tomu jásoť v duši sťa vatra zahorí, kto ako víťaz kráčal aj plaču údolím. Ti, ktorí Svätým Duchom tu boli vodení, tam snehobielym rúchom sú navždy odení.

4. Ó mesto plné šťastia a nevýslovných krás, ó Jeruzalém zlatý, ó krásná moja vlasť! Kto za mňa krv a život si v obeť svätú dal, Ty veď ma v kraj ten krásny, môj Spasiteľ a Kráľ.

540. Ó Bože, uděl požehnání ()

1. Bože, uděl požehnání i této láska nové rodině. Tvá s nebe ať se sklání v jich srdce v každé hodině. Tvůj pokoj, vzácný nebes dar, provázej mladý tento pár!

2. Kde, Pane, Tys, bam bydlí radost, tam hájí srdce Boží mír; zlo utíká, svár, hněv a starost, i každý vášně zhoubný vír. A vše, co třeba. Ty to znáš, jim podle slova svého dáš.

3. Váš domov staň se svatostánkem, kde s lidmi Bůh sám přebývá a mírem svým, jak jarním vánkem, spojená srdce ovívá. Kéž Ježíšův vás pojí Duch v rodinný, pevný, svatý kruh!

541. Blaze tam, kde sliby svaté ()

1. Blaze tam, kde sliby svaté samo nebe posvěťí, tam, tam, kde splynou Pánu v oběti. Blaze k sňatku věna v nebesích se skládají; blaze tam, kde muži žena v duchovní dům vzrůstají.

2. Tam jen pravé blaho vzkvétá, Pán kde ve všem radívá, ať i trní k růžím vplétá, žehná nebo ranívá. Tam jen čistá rozkoš blaží, Pán kde všechno spravuje, po něm touhou vše kde baží, jej vždy vroucně miluje.

3. Novomanželé, vy milí, Pána k svatbě pozvěte, s ním se ubírejte k cíli s ním vám štěstí rozkveté. Srdce vaše nechať stále láskou k Pánu plápolá, k věčné svatbě nebes Krále Bůh i vás pak zavolá.

542. Vzácné sľiby Pán Bůh dává ()

1. Vzácné sľiby Pán Bůh dává na cestu vám v tento čas, poutí zemskou v říš nebeskou, povede vás v nebes jas.

Refrén: Láska věrná, nechť vaše věno, statek nejvyšší. V radosti i v těžkém boji nechať vás nic nerozdvojí, /:Bůh buď vaší záštitou.:/

2. Pro pozemský šťastný domov, základ jistý v Bohu měj, srdce sílu, ducha zdraví, Pán vám v hojné míře dej.

3. I když půjde život stínem, ba i v dechu posledním, následujte slova vůdce, povede vás zrakem svým.

543. Chvála Ti za život ()

Chvála Ti za život, který dáváš, chvála Ti za hvězdy na nebi. Chvála Ti, že vedeš každého dne dítě svoje. Chvála Ti za lásku velikou.

544. Na cestu žitia prijmite prianie (G)

1. Na cestu žitia prijmite prianie, láska nech ako vóna ruží vanie /:z príbytku vášho v celý šíry kraj, aby svet ľahšie našiel raj.

2. S Ježíšom všetko, všetko je možné, nezláka chvála neporania ostne. /:Bremeno jeho užitočné je, srdce keď plné nádeje.:/

3. Pán Ježíš nechže v srdci vždy tróni, dajte sa vďačne viesť len

jeho vóli. /:Bohu ste krvou draho kúpení, budte s ním navždy spojení.:/

545. Bože, skloň sa s žehnáním ()

1. Bože, skloň sa s žehnáním k svojim dieťkam pokorným. Tento svázok manželský nech má základ nebeský. /:Obdar ich palmou mieru, lásku im daj a vieru, radosťou z Teba vždy nech oplývajú.:/

2. K Tvojej práci dávaj chuť, stále s nimi, Pane, buď. Keď si im dal žitia cieľ, pomôž plniť daný diel. /:Daj im a s nimi i nám privádzať ľudí v Tvoj chrám, aby sme Teba mohli oslavovať.:/

546. Dve srdcia láska v jedno spája ()

1. Dve srdcia láska v jedno spája, ako určil Pán. Nuž, vzlietni naša vďaka, chvála v Boží svätý stan. Už dvaja jedno telo tvoria a srdcia v šťastí pootvoria Bohu dokorán.

2. My s nimi spolu pred trón Boží vysielame hlas: Ó, Bože, ľud tvoj vrúcne prosí, vernosťou ich zviaž. Nech žijú život čistý, nový a chodia v stopách Ježíšových v každý žitia čas.

3. Ó, pomôž manželskému páru, dobrý Bože náš, nech cítia blízkosť Tvoju stálu, Ty len cestu znáš. Daj svoje svetlo, Ducha dary, len tam sa vždycky dobre darí, kde Ty požehnáš.

547. Ve svetle večné lásky Tvé ()

1. Ve svetle večné lásky Tvé, ó Jezu, blaha zde zdroji, milujících srdcí dvě dnes v jednotu se pojí. Ó, slituj se a budiž jim v čas bouře hradem bezpečným, Ó, slituj se a budiž jim hradem bezpečným!

2. Ty v dobách štěstí i dnech zlých jim sviť, ó slunce spásy, ať lásku, která plane v nich, mráz světa neuhasí! Dej, ať ta láska pramen má v Tvé lásce, jež je nezměrná, i ať skrze Ducha Tvého v nich vždy se rozlévá!

3. V naději též a ve víře za Kristem, drazí, spějte a k hlasu svého Pastýře se vždycky rádi mějte! Kéž v záři jeho spasení jste láskou stále blažení, nuž, buďte v Jeho spasení stále blažení!

548. Pár tento žehnaj, Pane ()

1. Pár tento žehnaj, Pane, veď čo Ty požehnáš, je večne požehnané, Ty, dobrý Otče náš. Ich srdcia naplň láskou a čistou radosťou, zviaž vernosti ich páskou a Tvojou milosťou.

2. Nech rozlievá sa plne v ich srdciach pokoj Tvoj, nech viera, láska, nádej sú pre nich štít a zbroj. Ak tvrdé žitia boje, žiar slnka, krutý mráz, im zničia kvety Tvoje, daj vyrásť novým zas.

3. Ty sám, čo dobrý pastier tu stále s nimi choď, ich na zelené pastvy a k vodám tichým vod'. Dnes pridaj svoje „Amen!“ k ich sľubu jednoty a veď ich ta, kde prameň je Tvojej dobroty.

549. Provázej, ó, Hospodine ()

1. Provázej, ó, Hospodine, duše Tobě oddané, provázej je pouští světa až do vlasti blažené. Občerstvuj je, nasycuj je, mannou s nebe v každý čas!

2. Pane, věčnou čistou, svatou láskou svou je potěšuj, v každém bolu, v každé mdlobě při nich vždycky mocně stůj. V každém čase na perutích svých je vznášej k nebesům!

3. S radostí svou, jemnou, tichou vstup do jejich o příbytku.

Bydli v jejich srdcích, Pane, stále jim buď na blízku. Vždy je, mocný Hospodine, láskou dař i radostí!

550. Blažený dům (D)

1. Blažený dům, jenž ze všech vzácných hostí, Ježíši drahý, Tebe s pokorností, s úctou a láskou do svých přijme stěn, nejvíc kde vítán, nade vše jsi ctěn. Všecka kde srdce vroucně Tobě tlukou, každý jen čeká na pokyn Tvých rukou, kde na Tě s plesem patří očí všech, kde každý ptá se po Tvých rozkazech.

2. Blažený dům, kde svorně muž i žena, obmyti krvi Tvou, jež jimi ctěna, ve svazku lásky téže víry jsou, společně kráčet chtějí za Tebou. Po Tobě touhu v hloubi srdce nosí, ať v srdci jas, ať slza oko rosí, zdar je či nezdar bude stíhati: v blízkosti Tvé vždy chtějí zůstat.

3. Blažený dům kde svorně otec, matka, jisti, že jejich drobná nemluvňátka naleznou plnost lásky v loktech Tvých, nosí je k Tobě na modlitbách svých. U nohou Tvých kde naslouchá vše rádo Tobě a vůli Tvoji, dosud mládo, učí se znát, ji vůkol zvěstovat z celého srdce Tebe milovat.

4. Blažený dům, kde radost s lidmi sdílíš, v zármutku těšíš, pozdvihuješ, sílíš, podáváš lék, když nemoc začíná, s vděčností kde Tě každý vzpomíná. Po konečné pak denní práci každý tam, odkud přišel, navrátí se navždy, blaženě patří v nebes výšiny, do velké, krásné, volné otčiny!

551. Má Pán Ježíš (F)

1. Má Pán Ježíš, má mne rád, praví Písmo nastokrát: všechny děti, jak jen jsou, srdce jeho zálibou!

Refrén: Má Pán Ježíš, má mne rád, praví Písmo na stokrát!

2. Má mne rád, neb krví svou vykoupil též duši mou. Odpustí mi každý hřích, když se v pravdě kají z nich.

3. Má mne rád a v nemoci, když již nikde pomoci, jako strážce při mně dlí, praví: „Já tě miluji.“

4. Má mne rád! On Pastýř můj, ze mne nespustí zrak svůj; jestli Jeho zůstanu, do nebe se dostanu.

552. Ó, Pane, dítek přileli ()

1. Ó, Pane, dítek přileli! Duch náš se v Tobě veselí, že dítky naše miluješ /:a žehnaje jim,:/ celuješ.

2. Když dítky béřeš v náručí, ó, jak tu srdce zazvučí, že skláněje se k maličkým, /:díš: Nebraňte jít:/ ke mně jim!

3. Jak pastýř svoje jehňátka, tak paseš naše robátka: Ty nad nimi vždy mile bdíš /:a o potřebách:/ jejich víš.

4. Jak dítky vroucně miluješ; zda přítelem jich nesluješ? Ó, přijmi slaboučký náš dík, /:žes dítek našich:/ milovník.

5. Náš pastýři, ó, pas je sám a k nebes ved' je výšinám; ó, drž je mocnou rukou svou /:a dej jim milost:/ nebeskou.

6. Ach, Pane, v nich je náš též hřích, ó, zběl jich duši jako sníh! Tvá krev též za ně tekla již /:i za ně strpěls:/ smrti kříž.

553. Učiň mne, Bože (F)

1. Učiň mne, Bože, světélkem, jež kolem ve tmy říš, svým jasným svítí plaménkem, kam Ty je postavíš!

2. Učiň mne, Bože, květinou, jež šíří vůni kol; mou snahou ať jest jedinkou ztišovat lidský bol.

3. Učiň mne, Bože, ptáčetem, jež k nebi smí se vznést, radostnou písní nad světem zvyšovat Tvoji čest.

4. Učiň mne, Bože, hvězdičkou, jež vodí zbloudilé, sám ved' mne cestou celičkou, až stanu u cíle.

5. Učiň mne, Bože, čím chceš sám, jen když vím, že jsem Tvůj a že mně září láska Tvá a vodí vždy Duch Tvůj!

554. Muž moudrý stavěl (F)

1. 3x/:Muž moudrý stavěl dům svůj na skále,:/ potom nastal prudký déšť. 3x/:Déšť padal a voda stoupala,:/ dům na skále pevně stál.

2. 3x/:Muž blázen stavěl dům na písku,:/ potom nastal prudký déšť. 3x/:Déšť padal a voda stoupala,:/ dům na písku sebrala.

3. 3x/:Stav na Kristu dům svého života,:/ každou bouři přetrvá. 3x/:Když bouře zlá naň se oboří,:/ Skála věků se nepohne.

555. Když máš jeden rok (F)

Když máš jeden rok neb dva, můžeš zavřít očka svá, abys sepjal ručky své k Ježíši. Když máš kolem tří, čtyř let, všechněm dětem řekni hned, že i oni mohou jít k Ježíši.

Refrén: A když je ti pět a šest a nebo sedm, můžeš to povědět i vašim sousedům, když máš osm, deset let, můžeš všechněm povědět, že i oni mohou jít k Ježíši.

556. Ježíš má rád všechny děti (F)

1. Ježíš má rád všechny děti, rád je má, i když jsou tak malé jako ty a já. Takové, jak já, na kolena bral, všechny volal k sobě, by jim požehnal.

2. Ježíš má rád děti malé jak jsi ty, chce, by byly v Jeho krvi umyty. Všecky má je rád, nebo chce jim dát, Ježíš má rád děti malé jak jsi ty.

3. Ježíš všechněm dětem dobře rozumí, i když ještě jsou tak malé, jako my, Naklání se k nim, slzy stírá jim, Ježíš má rád děti malé, jak jsme my.

557. Když na zem padne vrabeček ()

1. Když na zem padne vrabeček, Bůh v nebi o tom ví, že také o mne zájem má, můj jazyk vyznat smí.

Refrén: /:On má mne rád,:/ vím, že má rád i mne! Když má rád, co je maličké, má jistě rád i mne!

2. Bůh kráší květy na poli, ač zvadnou za měsíc! A když má květiny tak rád, mne jistě rád má víc!

3. Bůh stvořil kvítka, ptáčky též, svět velký, nízký keř - že myslí také na děti, je pravda, ty ji věř!

558. Čím víc už o světě vím ()

1. 3x/:Čím víc:/ už o světě vím, /:tím víc:/ se ke Kristu obracím.

Refrén: Bez Jeho lásky nemohu žít, Pán můj mne spasil, já Jeho jsem a slovo Bible jak slunce svítí na cestě /:víry za Kristem.:/

2. /:Svůj hřích:/ já kladu pod hrubý kříž. /:Toužím:/ jen Bohu náležet již.

559. Řekl jednou chlapec malý ()

1. Řekl jednou chlapec malý otci svému v slunný den: „Mohu také přijmout Krista a být z hříchů očištěn?“ „Hochu, ty jsi ještě malý“, otcova odpověď zní: „Dospělí ho potřebují, malí ti jsou bezpečni.“

2. Potom ptal se otec chlapce, když se bouřka hnala blíž: „Hochu, ovečky jsi zahnal do bezpečí všechny již?“ „Ano, ale jen ty velké,“ slova hošíkova zní. „Jehňátka jsem nechal venku, malí jsou přes bezpečni.“

3. Milý bratře, učiteli, zdaž i tys tak nečinil? Čekáš snad, až dětské srdce starší věk by zatvrdil? „Nechte dítek jíti ke mně, nebraňte jim,“ Ježíš děl. „Jejich jest království Boží.“ Kéž bys tomu rozuměl!

560. Věřím, že Pán Bůh je v nebesích ()

1. Věřím, že Pán Bůh je v nebesích, že On je slavný Král, aby nás zachránil, smyl náš hřích, až na smrt Syna dal.

2. Píseň mám svázanou v uzlíčku, zpívám, že šťasten jsem, šlapu si vesele cestičku za Pánem Ježíšem.

561. Měl srdce jsem černé (C)

Měl srdce jsem černé jak noc, než Pán v něm dokázal moc. Svou krví v něm umyl můj hřích, teď bělejší je nežli sníh. A v Bibli čtu, že smím, žít v městě ze zlata s Ním. Den slavný to, překrásný byl, když Ježíš hříchy mé smyl.

562. Čistě umýt nádobí (C)

1. Čistě umýt nádobí, dobře zamést podlahy, prát a žehlit, zašívát, dívanka má pomáhat.

Refrén: /:Chci pro Ježíše žítí,:/ a podoben Mu býti.

2. Chlapec vždy má hotov být dříví, uhlí nanosit, nakupovat chodit rád, v kuchyni též pomáhat.

563. Proč svítí sluníčko (C)

1. Proč svítí sluníčko po celý den, a v noci hvězdičky proč svítí jen? To Pán Bůh poručil, On je to naučil a ony poslušně svítí na zem.

2. Proč ptáček zpívá a proč tam hájí drobounké fialky rozkvétají? To Pán Bůh poručil, On je to naučil a ptáček s květinou poslouchají.

3. Pán Bůh má poslušné hvězdičky rád, ptáčky i květiny i celý sad. Chcem jak ty hvězdičky svůj život celičký všem svítit na cestu a poslouchat.

564. Slétlo jaro mezi děti ()

1. Slétlo jaro mezi děti, vůkol samý smích a ples. Pozor dej, kdo zaklepe ti na dveře, snad ještě dnes! Otevři Mu, dřív než kvítí na záhonech spálí mráz! Otevř! Dokud slunko svítí, dřív než zmlkne Boží hlas!

2. Ježíš k tobě s láskou kráčí! Tys Ho dosud nepoznal? Snad ti Jeho pohled stačí, bys Mu celé srdce dal. Otevři Mu, dokud ťuká, dříve než se zešeří! Co tě čeká? Věčná muka, odejde-li od dveří!

3. Jezu, k Tobě, spásy zdroji, oči s touhou upírám: Nechci žít v nepokoji, nechci zůstat déle sám. Otvírám Ti nitro celé, duši, srdce dokořán, abych s Tebou vešel směle do perlových nebes bran.

565. Moje malé světélko (C)

1. ./:Moje malé světélko, chci, aby svítilo,./ svítilo, svítilo, svítilo.
2. ./:Skrýt ho pod nádobu? Ne! Chci, aby svítilo,./ svítilo, svítilo, svítilo.

566. Doma, doma, u těch mojich ()

1. Doma, doma, u těch mojich každý kútik vzácný je. Tu mi srdce ináč zvoní, bratskou láskou ožije.

Refrén: Neteším sa v slávnych zámkoch, v cudzom kraji nechcem žiť, mojich milých lúbe hlasy viac ma vedia oblažiť.

2. Domov, domov, keď sa vraciam, každý krok je pesničkou, všetky struny v duši zvučia melódiou nebeskou.
3. Domov, k Otcovi keď pôjdem, k výšinám až zaletím, Pane, daj, nech všetky tváre mojich milých uvidím.

567. Podte ku mne, milé deti ()

1. Podte ku mne, milé deti, volá Pán, všetko dobré veľkým, malým zdarma dám.

Refrén: Počujte, počujte, že vás volám, vždy sa z toho radujte.

2. Na zemi i na nebesiach ja som Kráľ, nebojte sa, svoje dary dám aj vám.

3. Ó len pojdte, lebo vás ja milujem, na nebi vám príbytky už hotujem.

568. Pojdte ke mně, milé děti (I)

1. „Pojdte ke mně, milé děti“ — Ježíš zve, nabízí vám všecko dobré, z lásky své. /:Pospěšte,:/ srdce, by je očistil, Mu přineste!

2. S důvěrou Mu svoje srdce podejte, od Něho vše nejlepší jen čekejte. /:Pospěšte,:/ vše co máte s radostí Mu přineste.

3. Na nebi i na zemi On Pánem sám, co je Jeho, to nabízí všem nám. /:Pospěšte,:/ srdcečka svá, Jeho láskou potěšte.

569. Ó vitaj, sladká hodina (D)

1. Ó vitaj, sladká hodina, v nej skláňam svoje kolená pred svojim Otcom, nebeským, na modlitbe Ho slávim, ctím. V žiali, biede i súžení z Neho mi radosť pramení; tu pokušeniam unikám, keď sa tak k Nemu utiekam.

2. Ó sladká prosieb hodina! V nej moja túžba vtržená je pred trón Boží na nebi, ktorý zná moje potreby a tiahne k Sebe bližšie len a požehnáva každý deň. Ja svoju ťažkosť predložím, keď sa Mu k nohám položím.

3. Sladká chvíľka prosieb mojich, nech užívám slasti Tvojich, až z blízka vlast tú uvidím a do jej ticha zaletím. Až rúcho tela zanechám a hore vznesiem sa v Tvoj chrám, budem Ťa chváliť z horlenia. Ó, slasťná chvíľka modlenia.

570. Vzácny dar svůj (I)

1. Vzácny dar svůj, živou víru, Pane můj, mi zachovej, na plnou

ji uveď míru, čeho třeba ještě, dej! Co jsem bez té víry v Tebe? Nad propastí zoufalec; netěší mne zem ni nebe, ceny nemá žádná věc.

2. Leč i v hoři vše mne blaží, mám i v bídě všeho dost, ani smrt mne nezaráží, mám-li tento vzácný skvost. Práce v Pánu marná není, láska k Pánu má svůj díl; vím, že smrt jen místa změní a dá snaze vyšší cíl.

3. Nechci hvězdy na blankytu, nevábí mne slávy klam, nežádám si zlata třpytu, jen když živou víru mám! Vzácný dar svůj, tuto víru, Pane můj, mi zachovej, na plnou ji uveď míru, čeho třeba ještě dej!

571. Pán Bůh prosby vyslýchá ()

1. Pán Bůh prosby vyslýchá, věřím tomu, že vyslýchá, zkusil jsem, že vyslýchá, budiž Bohu čest.

2. Slovo Boží pravda jest, věřím tomu, že pravda jest, zkusil jsem, že pravda jest, budiž Bohu čest.

3. Pán Bůh slovu dostojí, věřím tomu, že dostojí, zkusil jsem že dostojí, budiž Bohu čest.

4. Víím, že brzo přijde Pán, věřím tomu, že přijde Pán, jisté je, že přijde Pán, budiž Bohu čest.

572. Slyším, Pane ()

1. Slyším, Pane, jak déšť z nebe, jejžs dal z lásky nesmírné, v dáli šumí; prosím Tebe, svaž tou rosou také mne! /:Také mne,:/ svaž tou rosou také mne!

2. Otče můj, zda pominouti chceš své dítě zemdlené? Ach ne,

Ty znáš, co mne rmoutí; viz můj Otče, také mne! /:Také mne,:/ viz můj Otče, také mne!

3. Jezu, připuť k uchu svému lkání duše znavené! Přijď, můj Pane, k ubohému, obmyj, očisť také mne! /:Také mne,:/ očisť také mne!

4. Duchu svatý, též v mém nitru konej dílo milostné, tmy ať ustoupí již jitru, uchvať mocně také mne! /:Také mne,:/ uchvať mocně také mne!

5. Pane, Ty jsi v slibech stálý, svazky Tvé jsou přepevné; Pane, když tak žehnáš v dáli; požehnej, ach, také mne! /:Také mne,:/ Pane, žehnej také mne!

573. Prosby klíčem jsou (I)

1. Prosby klíčem jsou, jímž na kolenou brány nebes otvírám. Vstup do svatyně v každé hodině v jménu svého Pána mám.

2. Jdu za Pánem svým slovem prostinkým, jak je v hloubi duše mám. K němu nesu tíž, On mne táhne výš, až pln díků jásávám.

3. Není žádného příliš hříšného, aby nesměl volati. Bůh je blízky všem, kdo ho v upřímném duchu chtějí vzývati.

574. Ó, jak vzácné štěstí pro mne (E)

1. Ó, jak vzácné štěstí pro mne, Ježíš můj že přítel jest! Co mne v srdci hněte, v domě, v modlitbě smím k němu nést. Marně jitřil jsem svou ránu, marně snášel mnohý žel, proto jen, že nést vše Pánu v modlitbě jsem zapomněl.

2. Cokoli tě rmoutí, tíží, jho ať tvých či cizích běd, směle pospěš s každou tíží na modlitbě k Pánu hned. Kde se najde v světě

širém přítel rovný Ježíši? Šťasten, kdo si strastí vírem s prosbou k němu pospíší.

3. „Pojďte ke mně, obtížení!“ praví Pán všem lkajícím; proto spěšte bez prodlení na modlitbě mluvit s ním. Mluvte s ním, jenž vaše schrána, jako přítel k příteli, mluvte s ním a mnohá rána v modlitbách se zacelí.

575. Věřím vzácným zaslíbením (A)

1. Věřím vzácným zaslíbením Kristovým, chválu chci mu vzdávat celým srdcem svým. Sláva jemu, jenž je Spasitelem mým! Věřím zaslíbením Jeho ctným.

Refrén: Věřím, věřím, věřím věrným zaslíbením Spasitele; věřím, věřím, já věřím zaslíbením Jeho ctným!

2. Věřím zaslíbením, jež se nemění, i když hlasy pochybnosti kolem zní. Nezklame On ani v chvíli poslední: věřím zaslíbením Jeho ctným.

3. Věře Jeho zaslíbením, neklesám, přijímaje Ducha Jeho, sílu mám. V Něm mám vše a jiných pánů nehledám, věřím zaslíbením Jeho ctným!

576. Otevři, Pane, oči mé (A)

1. Otevři, Pane, oči mé, ať vidím záblesk pravdy Tvé, předivným klíčem otevři svým bránu mi k žití tajemstvím! Čekám teď s duchem pokorným, naplň mou duši světlem svým, osvět můj zrak, ať jasně zřím, ó, Pane můj!

2. Otevři, Pane, uši mé, ať slyším slovo pravdy Tvé! Budu-li hlasu pravdy Tvé dbát, nesmí lež v duši panovat. Čekám teď s duchem pokorným, naplň mou duši světlem svým, ať slova

pravdy uslyším, ó, Pane můj!

3. Otevři, Pane, ústa má, bych hlásal slova pravdivá, otevř mé srdce, Tebe uč dbát, nauč mne sloužit, milovat! Čekám teď s duchem pokorným, naplň mé srdce ohněm svým, poslání své ať naplním, ó, Pane můj!

577. Můj Bože, k Tobě s vroucí touhou ()

1. Můj Bože, k Tobě s vroucí touhou se duše moje upíná: ó, utvrď kroky mojich nohou. Ty útěcho má jediná! Ať nejsem jako stébla v bouři, na všechny strany zmítaná, leč skála v rozbouřeném moři, již vlnobití nezdolá!

2. Jak břechtan zelený kol kmene své pevně vine úponky, ni v krutém vichru nezahyne, ač v sobě sám je slabounký: tak chtěl bych s každou mdlobou svojí ke kříži Tvému přilnouti a k Tobě, Božské síly zdroji, své snahy všechny upnouti.

3. Ó, dej i v nejkruťších bojích, kdy nikde pomoc viděti, bych uměl dlít u nohou Tvojich a duši v Tobě tišiti! A když pak skončím časně boje a vejdu v město vítězů, tu opět všechny snahy svoje jen Tobě v oběť ponesu.

578. Ó, přijdiž, přijdiž, léto Páně (C)

1. Ó, přijdiž, přijdiž, léto Páně, nám odedávna slíbené, ať vzkvetou zase širé pláně té naší vlasti milené! A země, jež tak zpleněná je, se zaskví pestrou krásou máje.

2. Ó, přijdiž, přijdiž, roso s hůry a rozvlaž roli žiznivou, ať oprostěna tuhé kůry vyprahlá srdce oživnou! A všechno dobré, krásné, milé, zde vypučí zas v nové síle.

3. Ó, přijdiž, přijdiž, ohni z nebe a rozněť vůkol všecku zem, ať srdce naše bleskem z Tebe zahoří svatým plamenem! A mocně, radostně a vřele pro svého tlukou Spasitele.

4. Ó, přijď Ty sám, náš milý Pane a navštiv svoji vinici a dílo svoje požehnané vždy chraň svou mocnou pravicí! Ať všecken svět to zřejmě vidí. Že ono z Tebe a ne z lidí.

5. A dejž, ať v Tebe vkořeněni, jsme jedno srdce, jeden duch; Tvou láskou v jedno zapojeni se v lásce vinem k druhu druh, až věčně jasné, beze stínu, nám vzejde léto ve Tvém klínu.

579. To já, ó Pane můj (E)

/:To já, ó Pane můj, stojím tady v modlitbách.:/ Ani otec, ani matka, ale jsem to já, stojím tady v modlitbách. Ani můj kněz, ani vládce, ale jsem to já, stojím tady v modlitbách. /:To já, ó Pane můj, stojím tady v modlitbách.:/

580. Ó, Bože, obživ zas ()

1. Ó, Bože, obživ zas své lásky práci v nás, ať novou k dílu posilou nám zní Tvůj mocný hlas! I lásky první plam, cit, smysly obnov nám, dej poznat duši zbloudilou a vést ji v domov tam.

2. Ó, Bože, obživ zas i pohled víry v nás, ať jasné světlo pravdy Tvé nám září v pozdní čas! Ať bdíme v modlitbách, ať nás nezemdlí strach, kde Ježíš k své nás práci zve, se ztrácet nechcem v snách.

3. Ó, Bože, obživ zas i naději svou v nás, ať jarní vánek zavěje, kde vládne ještě mráz! I v práci sklonění Tvé zřít chcem znamení, byť jenom záblesk naděje, v tom sláva spasení.

581. Ó Bože můj, daruj mi síly ()

1. Ó Bože můj, daruj mi síly, všetkých tak v pravde milovat a celým srdcom až do smrti mojej službe sa venovať.
2. Daj mi síly všade vydat sa, všetkým v lásce dobre činit a nauč ma k Tebe modliť sa, tak vrúcne k Tebe modlit sa.
3. Ach, Bože, Bože, nevážnosť mám od cudzích i vlastných mojich a ja jim zo srdca odpúšťam. Tak si to praješ pri svojich.
4. Ó, Bože můj, daruj mi síly, Tvoje slova nezabúdať, všetkým odpúšťať, až do smrti. Teba i bližných milovať.

582. Já musím Tebe mít, ó, Pane můj (G)

1. Já musím Tebe mít, ó, Pane můj, nic nedá duši klid tak, jak hlas Tvůj.

Refrén: Ó, já Tě musím míti, chci-li šťasten býti, ó požehnej mi, Pane, já k Tobě jdu.

2. Já musím Tebe mít, buď blízko mi! Snáz v boji vítězit, když u mne jsi.
3. Já musím Tebe mít, přijď ples či žal, ó, račiž se mnou dlít, bys mír mi dal!
4. Já musím Tebe mít, Tvá vůle jen když se mnou děje se, jsem spokojen.

583. Bližní-li ti v prchlivosti (F)

1. Bližní-li ti v prchlivosti potupy šíj v srdce vryl, křehcít jsme, nuž s ochotností odpusť mu, v čem pochybil. Upřimně mu ku

smíření nabídni svou pravici, vždyť sám žádáš odpuštění za své viny dosíci.

2. I když by se obnovilo protivníka sočení, odpusť co prv možné bylo, podruhé snáz k splnění. Čiň, jak praví Páně rada; v dobrou vůli vejdi s ním, nechať slunce nezapadá, nikdy nade hněvem tvým.

3. Neustává-li v své zlobě, odpusť zase, pomni jen, Pán že lid svůj soudit bude, Jemu patří pomsty den. Nedej zvítěziti zlému, duch nechť střeží tělo mdlé, budiž věren Mistru svému, přemáhaje v dobrém zlé.

4. A když škůdce neumdlévá zlovolně tě soužiti, Ten, jenž balzám v rány vlévá, káže zaň se modliti. Vyprázdni-li toul svůj celý, nechtě smíru místa dát, odpusť, jak sám Pán ti velí sedmdesátsedmkrát.

584. Ó, Pane, dílo své již všude rozhojni ()

1. Ó, Pane, dílo své již všude rozhojni a horlivostí v službě Tvé nám srdce rozhojni!

Refrén: Ó vystroj, ó vystroj na žeň svou dělníky a probud' celý národ náš, ó Bože veliký!

2. Dej Ducha svého nám a uděl tolik sil, by mocným svědkem každý z nás Tí, Bože lásky, byl.

3. V tom díle, Pane, svém, se ujmi nemocných a pokleslého pozdvihni, buď štítem dítek svých.

4. Za dílo, Pane, Tvé, buď Tobě chvála, čest, vždyť všechen úspěch, všechen zdar jen z Tebe, Bože, jest.

585. V Páně jménu shromáždění jsouce ()

V Páně jménu shromáždění jsouce, ruce sobě dáváme. Jedni k druhým svorně se vinouce; upřímně si žádáme, aby pevné byly naše svazky, bychom plápolali ohněm lásky, Pán by věrných přidával, pokoj srdce ovládal.

586. Keď som sa modlil (G)

1. 3x/:Keď som sa modlil, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

Refrén: 3x/:Sláva, haleluja, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

2. 3x/:Keď som já zpieval, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

3. 3x/:Keď som Ho prosil, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

4. 3x/:Keď som bol slabý, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

5. 3x/:Keď som bol chorý , niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

6. 3x/:Keď som v súžení, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

7. 3x/:Keď som Ho hľadal, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

8. 3x/:Keď som já svedčil, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

9. 3x/:Ked' som já kázal, niekto sa ma dotkol,:/ bola to ruka Božia.

587. Ježíši, mne nepomíjej (G)

1. Ježíši, mne nepomíjej, vyslyš lkání mé, jiné-li si vyhledáváš, nepomíjej mne!

Refrén: Jezu, Jezu, vyslyš lkání mé, jiné-li si vyhledáváš, nepomíjej mne!

2. U milosti Tvého trůnu míru hledám, slyš! Potřeného, nedůvěry rychle pozbaviž!

3. Spoléhaje ve Tvých pouze, Pane, zásluh moc, hledám v zkroušenosti Tebe, přijď mi na pomoc!

4. Uzdrav srdce neduživé, života Tys zdroj, milostí Svou zachovej mne a mne s Sebou spoj!

5. Koho bych měl kromě Tebe, zde i v nebesích? Dražší jsi i nad život mi, zdroj všech slastí mých.

588. Toužebně žádá duše má ()

1. Toužebně žádá duše má vždy s Tebou Pane být. Víím, v tom, že všechna libost Tvá; svůj obraz ve mne zřít.

2. Chci jenom Tebe, Jezu mít, oslav se ve mne sám. Rač to mé přání vyplnit a víc si nežádám.

3. Když satan mne kdy přepadne, je blízká pomoc Tvá. Vždy drahá krev Tvá kryje mne, dík Ti, haleluja.

4. Tvá ochrana, mé bezpečí, ať bouře zuří jen. V Tvém spočívaje náručí, Tě chválím den jak den.

5. Tě vzývaje, v Tvou hledě líc, mne světla bude říš, v Tvůj obraz formovat vždy víc, až mne i proměníš.

589. Ó Bože, Otče, uč mne sám (D)

1. Ó Bože, Otče, uč mne sám, když světa pouští bloudě lkám, jak z hloubi duše volat mám: /:„Bud' vůle Tvá!“:/

2. Když kážeš mi, bych Tobě dal, co nade vše jsem miloval, vím, žes jen své jsi nazpět vzal. /:„Bud' vůle Tvá!“:/

3. Ó, přijmi srdce zkoušené, Tvůj svatý Duch nechť vede mne, vše jiné vkládám v ruce Tvé. /:„Bud' vůle Tvá!“:/

4. Svou milost dej mi den co den, bych od hříchu byl svoboděn a vždy byl volat ochoten: /:„Bud' vůle Tvá!“:/

5. Až posléz můj se ztají dech a konec bude bouří všech, pak zvolám s houfem svatých všech: /:„Bud' vůle Tvá!“:/

590. Pane Bože, zmocni nás (I)

1. Pane Bože, zmocni nás, vystroj k dílu srdce, hlas, oči, ruce celý zjev, každé slovo, každý zpěv.

Refrén: Mocí Ducha vystroj nás, učiň mocné svědky z nás, aby vzplála celá zem Tvoji lásky plamenem. Zmocni nás, Pane náš, mocí Ducha vystroj nás!

2. Hle, co duší bloudí, mře! Kdo jim oči otevře? Kdo jim poví, co je svět? Kde je konec klamů, béd?

3. Sám jsem hledal, bloudil, mřel, duši plnou stesku |měl, ale v Kristu našel jsem nové nebe, novou zem.

4. Jak bych mohl míti klid, pokud v hříchu hyne lid, dokud sloužím modlám všem, ale zhrdá Ježíšem?

5. Víím, že nepomůže nic lidských přání na tisíc. Jenom k Pánu Bohu zřím, jemu v prosbě vroucí dím:

591. Pane, ó, vyslyš prosby mé ()

1. Pane, ó, vyslyš prosby mé, jen Ty jsi naše síla, milosti proudy přehojné uzříť dej nám ještě dnes!

Refrén: Milosti proudy, potoky živé! Tvé milosti proudy sešli ještě dnes!

2. Laskavý Pane, na nás patř, pokorně prosím Tebe, v srdci překážky zničit rač, naplň ho Duchem s nebe.

3. Pane, věříme v moc Tvých slov, vyplň svá zaslíbení. Milosti proudy sešli zas, dej nám z nich pít ještě dnes.

592. Kéž víc Tě miluji (G)

1. Kéž víc Tě miluji, víc lásky jen dávej mi, Pane můj, na každý den! Ó, slyš tu prosbu mou, duši mou studenou rozehřej láskou svou: jen lásky víc!

2. Zemských dřív radostí žádal jsem, teď žádám Tebe mít vždy v srdci mém. Tvář svou mi neskrývej, prosbu mou vyslychej, víc lásky, Pane, dej, jen lásky víc!

3. Ať sešleš radosti, ať trpký žal, vždy jsi jim posláním pro nás tu dal: bychom Tě hledali a k Tobě volali, víc lásky žádali, jen lásky

víc!

4. A když se konec můj přiblíží již a budu muset již svůj složit kříž, zašeptnu v loučení, v pokorném ztišení k Tobě, mé spasení: jen lásky víc!

593. Rozsvět záři světla svého ()

1. Rozsvět záři světla svého ve mně, Pane Ježíši, ať se, zproštěn strachu zlého, duch můj v Tobě utiší. Zapuď svou jasností ze mne všechny temnosti, u víře ať srdcem pravým před trůn milosti se stavím.

2. Dejž, ať vstana z hříchu noci, novým životem se skvím a v Tvé velké Božské moci nad žádostmi vítězím! V pokoji svém, Pane můj, srdce mé vždy ustavuj, ať má ústa v každém čase čest Tvou množí zvučným hlasem.

3. Dej, ať nic už v světě celém od Tebe mne neloučí, Tobě ať jen duší, tělem, věrně se vždy poroučím. Za Tebou, ó, Jezu můj, ducha mého pozdvihuj, po pouti ať nebezpečné bydlení mám s Tebou věčné.

594. Beránku Boží, spáso má (F)

1. Beránku Boží, spáso má, k Tobě se vírou blížím, tak, jak jsem hříchy obtížen, ku kříži Tvému vzhlížím. Smiluj se, ó, Pane pro své slovo dané, přijmi mne jen, dnes, v spáasy den, Spasiteli můj drahý, přijmi mne jen, dnes, v spáasy den a posvěť moje snahy!

2. Beránku Boží, slávo má, oslavovat chci Tebe! Vždyť jsi mne spasil, obživil, v Tobě mám nyní nebe. Žít Ti chci i mřítí, Tvým chci věčně býti, přijmi mne jen, dnes, v spáasy den, Spasiteli můj drahý, přijmi mne jen, dnes, v spáasy den a posvěť moje snahy!

3. Beránku Boží, Králi můj, ó, kéž to lidé vědí, jak velmi všechny miluješ, ó kéž jen k Tobě hledí! Chci též pomáhati, všechny k Tobě zváti, přijmi mne jen, dnes, v spásy den, Spasiteli můj drahý, přijmi mne jen, dnes, v spásy den a posvěť moje snahy!

4. Beránku Boží, Pane můj, oslav se ještě jednou v té naší vlasti milené! Nechť se tu mrtví zvednou k hlasu Tvého slova, když tak milost mnohá na všech stranách, v smrti branách, k životu dopomáhá, na všech stranách, v smrti branách, k životu dopomáhá.

595. Tak jaký jsem, ač nemám nic (D)

1. Tak jaký jsem, ač nemám nic, však že mi krev Tvá kyne vstříc a že mne voláš víc a víc, Beránku Boží, k Tobě jdu!

2. Tak jaký jsem a nečekám, bych obmyl se neb spasil sám, jen na Tvou milost spoléhám Beránku Boží, k Tobě jdu!

3. Tak jaký jsem, ač mnohý mrak můj kalí mír a víry zrak a ducha svírá všelijak, Beránku Boží, k Tobě jdu!

4. Tak jaký jsem, pln neřestí, však zdraví, světlo radosti, vše v Tobě doufám nalézti, Beránku Boží, k Tobě jdu!

5. Tak jaký jsem, ač všecko víš, mne přijmeš, spasíš, potěšíš, vždyť Ty své sliby nerušíš, Beránku Boží, k Tobě jdu!

6. Tak jaký jsem, hle duše má se milosti Tvé poddává a již jest Tvá, na věky Tvá, Beránku Boží, k Tobě jdu!

596. Slyš zaslíbení, nezapomenu tě (I)

1. Slyš zaslíbení: Nezapomenu tě, ničím v světě nelze zvrátit duši mou, i když je nutno projít temnou nocí, jist jsem, den že

věčný prozařuje tmou.

Refrén: Nezanechám tě, ni zapomenu, v rukou mých jsi schráněn, vryt jsi do mé dlaně, nezanechám tě, ni zapomenu, Vykupitel jsem tvůj, v péči své tě mám.

2. Ó, kterak vděčnost projevít mám Pánu za to, že mne péči má? Chci všemu světu hlásat Jeho Spásu, aby vděčně přijal Jej ve srdce svá.

3. Ne, nezanechá mne, s tou pevnou vírou vpřed chci radostně jít s chvalozpěvy jen, ať svět mnou zhrdá, ať mne nezná přítel, Ježíš bude se mnou, zjasní každý den.

4. Až tam u zlatých bran pak budu státi, zajde utrpení, prchne každý žal; jak sladce zazní výzva ze rtů Páně: „Služebníče věrný, dobře to, vstup dál!“

597. Bud' vůľa Tvoja (Eb)

1. Bud' vůľa Tvoja, ó, Pane môj, Ty si ma stvoril a ja som Tvoj. Učin ma takým akým byť mám, rád svojej vôle navždy sa vzdám.

2. Bud' vůľa Tvoja, ó, Pane môj, skús ma a poznaj, že som len Tvoj. Očist' ma, by som belší než sneh slávil Ťa cestou na večný breh.

3. Bud' vůľa Tvoja, ó, Pane môj, premocný Lekár, pri mne vždy stoj! Ranený som, ach, uděl mi síl, ku Tvojej sláve aby som žil.

4. Bud' vůľa Tvoja, ó, Pane môj, zverujem navždy život Ti svoj. Plnost mi Ducha svätého daj, po žitia bojoch uved' ma v raj.

598. Pošli, Pane, svojho Ducha ()

1. Pošli, Pane, svojho Ducha, lebo noc že dietky Božie spia; zkázy vládne hluchá, nebadajú, netušia. Satan zúri, števe a búri, seje semä nevery, nieto zväčov opravdivých k Baránkovej večeri.

2. Zatrúb vtrúbu, svätý Strážny, nech sa cirkev prebudí! Uniká deň, čas je vážny, treba nechať preludy. Satan zúri, števe a búri, odpadnutia sadí strom. Pošli, Pane, svojho Ducha, zastav diabla v diele zlom.

599. Mohutné milosti proudy (G)

1. Mohutné milosti proudy, rač jimi zavlažit svět, napojit vyprahlou půdu, občerstvit prahnoucí ret!

Refrén: Mohutné, mohutné proudy, plnost jsi zaslíbil dát; jak už ta rosička blaží, z plnosti Tvé chceme brát.

2. Mohutné milosti proudy, slyšte, jak valí se blíž, Duch Boží hříšné jak budí, zjevuje Kristův jim kříž!

3. Mohutné milosti proudy s hukotem blíží se k nám! Pán Ježíš zvítězí všudy, všem bude hlas jeho znám.

600. Spasiteli, Jezu drahý (G)

1. Spasiteli, Jezu drahý, slyš náš vroucí hlas: jiné když si k sobě voláš, nepomíjej nás!

Refrén: Jezu, Jezu, slyš náš vroucí hlas: jiné když si k sobě voláš, nepomíjej nás!

2. Důvěrně se zrak náš nese k trůnu milosti, pomoz naší

nedověře, z hříchů vyprosti!

3. V zásluhách jen Tvých, ó, Pane, naše naděje, zkroušený duch náš se v Tobě světlem oděje.

4. Koho bychom měli v světě, koho v nebesích? Nad život Ty nám jsi dražší, neopustíš svých.

601. Lásko Boží nejvřelejší (A)

1. Lásko Boží nejvřelejší, Synu z nebe přišlý k nám, příbytek v nás zvol si skromný a tam kraluj věčně sám! Ty jsi, Jezu, slitovník náš, přenesmírná láska jsi, z milosti své nekonečné posilň duše toužící!

2. Vdechni, Pane, Ducha svého v každé srdce bázlivé, dej nám nalézt, dej nám zdědit zaslíbené dary Tvé! Ó, Ty, který moc máš spasit, dej nám žít zde život Tvůj, vrať se k nám a od nás nikdy, nikdy víc se nevzdaluj!

3. Dokonej a vzdělej tedy, Bože, svoje stvoření, ať tu žijem bez poskvrny, jisti svého spasení! Změnění od slávy v slávu u Tebe až budem dlít, lásku Tvoji pochopíme, v ní se budem veselit.

602. Sklamú naše nádeje, priateľ oklame (F)

1. Sklamú naše nádeje, priateľ oklame, avšak jeden Priateľ je, ktorý nesklame.

Refrén: Ježíš verný je, nikdy nesklame. Zem i nebo pominú, však Ježíš nesklame.

2. Hoc aj mraky, čierňavy visia nad hlavou, Ježíš pomoc pripraví rukou všemocnou.

3. Aj keď zblúdím v živote, hriech ma oklame, Ježiš v svojej добрote verný zostane.

603. Pane môj, prosiť a veriť ma uč! (E)

1. Pane môj, prosiť a veriť ma uč! Detinsky dôverne prosiť ma uč! Ty sám ma požehnaj, otvor mi lásky raj, zachrániť duše daj, prosiť ma uč!

2. Pane môj, prosiť a veriť ma uč! Duše mi cenu zjav, prosiť ma uč! Kráľov Kráľ z výsosti, lásky daj, múdrosti, v Duchu a v tichosti prosiť ma uč!

3. Pane môj, prosiť a veriť ma uč! Letí čas života, prosiť ma uč! Vidíš, že slabý som, zbabelstva putá zlom, verne a s víťazstvom prosiť ma uč!

4. Pane môj, prosiť a veriť ma uč! Skoro už prídeš zas, prosiť ma uč! Málo som vykonal, Ty však, môj dobrý Pán, nebo si sľubom dal, prosiť ma uč!

604. Duša, ktorá blízko Ježiša dlie ()

1. Duša, ktorá blízko Ježiša dlie, mnoho času v modlitbe strávi, hoci nám to vždy nie je príjemné, od starostí však uľaví.

Refrén: Daj, Boh, viac modlitebníkov, bo modlitba prenáša hory! Keď sa budeš modliť, bratu, s túžbou, ujdú tej nedôvery hory.

2. Eliáš sa modlil na Karmele a nebesia ho vypočuly, však nebola to malá vec cele, lebo oheň dolu daly.

3. Jeden prorok, pretože sa modlil, bol hodený na zožranie lvom; anjel usmrtiť ho nedovolil a vyviedol Daniela von.

4. Spasitelé hledá přemáhajících modlitbou odhodlanej viery. Či sa tiež k nim v modlitbe pripojíš až ti Boh nebo otvori?

605. Jen vzývej Boha v radostech i žalu ()

1. Jen vzývej Boha v radostech i žalu, ať srdce mdlí, nebo okřívá /:a vzdávej Jemu díky, čest i chválu, On vždy tě dobře vodívá.:/

2. Ó, vzývej Boha, když jsi péči sevřen a zklamán, kde ses nenadál. /:Bez Něho ptáček nepadá ni jeden. Ten prostě tebe nezklamal.:/

3. Jen vzývej Boha v každý čas a všude a snaž se s Ním vše konati. /:Tvá cesta k nebi ozářena bude o v chválách budeš jásati.:/

606. Ach, zbožnosti více si žádám ()

1. Ach, zbožnosti více si žádám bych měl, víc žalu nad hříchem, bych k svatosti spěl. A vítěznou věrou bych přemáhal svět a láskou byl oděn, jak květinka v květ.

2. Víc tichosti, klidu, víc pokory dej, víc čistoty srdce, víc díky mi vlej. Víc k sloužení moci, víc nebeských sil, té plnosti Ducha, víc lidem bych žil.

3. Víc soucitu, něhy, když těšiti mám, víc vroucnosti, světla, když napomínám. Víc nebeské touhy být marnosti prost, ať každý to vidí, že jsem tu jen host.

607. Pane, hledám tě na cestách ()

1. Pane, hledám tě na cestách, kde potkávám bloudící. Hledám tě v zákoutích města, kde živoří trpící. Hledám tě i v

pochybnostech těch, jimž v srdci bodá žal. Tuším, Pane, že jsi s těmi, kdo nevědí, kudy dál.

Refrén: Kde, Pane, jsi, kde je tvá sláva? Dnes v duši mé noc jen je tmavá. Kde, pane, jsi, kde moc je tvoje, jež tiší pláč i nepokoje?

2. Tam, kde dítě marně touží po náručí matčině, kde svědomí vina souží, tam kde vězní nevinné. Tam, kde bližním ku pomoci podám ruku ochotnou, tam uprostřed temné noci uzřím, Pane, slávu tvou.

608. Odpust', že dnes tak jako večera ()

1. Odpust', že dnes tak jako večera jsem tobě věrnost sliboval. Odpust', že z rána do večera jsem tebe skutkem zrazoval, odpust', že zrána do večera jsem tebe skutkem zrazoval.

2. Odpust', že jsem nevyslech bratra, který se mne na radu ptal. Odpust', že jsem se díval spatra na toho, který klopytal, odpust', že jsem se díval spatra na toho, který klopytal.

3. Odpust', že nad svou hněvivostí nechal jsem slunce zapadnout. Odpust', že jsem dnes bez milosti slepého nechal upadnout, odpust', že jsem dnes bez milosti slepého nechal upadnout.

4. Odpust', mi, Pane, zase znova, odpust' mi každý lásky dluh, odpust' všechna zbytečná slova, odpust', jenž slitovný jsi Bůh, odpust' všechna zbytečná slova, odpust', jenž slitovný jsi Bůh.

609. Přijď k nám, na tebe čekáme ()

1. Přijď k nám, na tebe čekáme, zjev nám svoji moc, rozptyl září světla svého zloby temnou noc. Krásnější než růže, růže

překrásná, je tvoje, plameni, záře přejasná, přejasná.

2. Chtěl bych jak sluneční záře tmu proměnit v den, zaplašit ze smutné tváře strach z noci a sen. Ó duchu života, lásky nezměrné, kéž tvoje dobrota hřeje srdce mé, srdce mé!

3. Chtěl bych, jak plameny hřejí, vše kol rozehřát a těm, kdo zimou se chvějí, trochu tepla dát. Rozehřej, ó Duchu, také duši mou, v životě ať hřejí, svítím, láskou tvou, láskou tvou!

610. Spasitele můj, dražší nad svet celý ten ()

1. Spasitele můj, dražší nad svet celý ten, Tys Priateľ verný i v posledný deň, dúfam ja len v Teba, svlaž tou rosou ma s neba, bo ďalej nesmiem žiť, Pane, bez Teba.

Refrén: Jezu, můj Jezu, ó vyslyš prosbu moju. Jezu, můj Jezu, ved' ma k pokoju.

2. Často v zármutku mile si ma potešil, vlny zhubných vôd vždy si utíšil, v Tebe len, ó Pane, pokoj zomdlený nájde, pomoc Tvoja nikdy cieľu neujde.

3. Svet sa pokúsi ducha môjho uhasiť, však lásku nemôž k Tebe udusiť, bárs i mračna kryjú líčce slnka nado mnou, milosť Tvoja navždy zostane so mnou.

4. Spasitele můj, vyslyš tento vrúcny hlas! A ved' ma v ríšu skvúcich bariev jas. A keď v slávny domov duša moja zavítá, láskou čistou bude večne sláviť Ťa.

611. Víra Boží, víra živá ()

1. Víra Boží, víra živá, Ducha pravdy dar, slovem Božím v srdce bývá její dáván žár. Heslo naše: Víru dává v duši zhynulou Slovo

Tvé, ó kdo rozsívá, Pane, s láskou Tvou.

2. Kde je víra, tam i cesta k Bohu volná všem, tam je duše hříchu prosta, skví se krásou jen. Heslo naše: Víro jistá, neopouštěj nás, aby duše byla čistá jako hvězdy jas.

3. Kde je víra, tam i síla, tam i vítězství, tam se daří Boží díla, hyne pohanství. Heslo naše: Víra čilá ať se zmáhá v nás, aby nám se podařila práce Páně v čas.

4. Kde je víra, tam i prosba, moc jež zmáhá svět, tam se stává každá tužba skutkem vždy a hned. Heslo naše: Víry hradba ducha obkličuj, aby každá naše prosba zmohla úkol svůj.

5. Kde je víra, není starost, ani péče tíž, tam jen kvete svatá radost, Pán že spomoh již. Heslo naše: Víry plnost ať vždy v srdci je, aby péči dala vyhost, nás když sužuje.

6. Kde je víra, tam přebývá Ježíš, Boží Syn, tam se člověk přiodívá, Pane, Duchem Tvým. Heslo naše: Víra vlévá v duši tolik vnaď, nebes Pán že přichází a v ní bydlí rád.

7. Kde je víra, tam i lásky oheň v srdcích plá a tam satan svaté svazky nikdy nezdolá. Heslo naše: Z víry božsky lásku dokazuj a tak rozkaz ten královský skutkem naplňuj.

8. Víru, Pane, víru dej mi, moje prosba jest, co překáží, vše odejmi, Tvoje bude čest. Prosba naše: Pane, dej mi víru, jak měl sám a tak naplň, po čem velmi denně toužívám.

612. Z rána hned děkuj, duchu můj ()

1. Z rána hned děkuj, duchu můj, blízký že tobě Otec tvůj! Nad celým vládne vesmírem, stánek však chce mít v srdci tvém.

2. Z rána hned k Tobě mysl svou, Otče můj, vznáším modlitbou.
Z rána hned ze Tvé plnosti pospíchám nabrat milosti.

3. Z rána hned na Tvé vinici dej mi tu mannu sílící, celý den
bych v Tvé službě stál, láskou Tvou, Pane, oplýval!

613. Modli se věrně jen ()

1. Modli se věrně jen, modli se věrně jen, ráno i večer než zajde
den. V modlitbě svěř se Ježíši jen.

2. Modli se věrně jen, modli se věrně jen, Pán Ježíš ztiší každý
tvůj sten, modli se věrně jen.

614. Díky za toto krásné ráno (F)

1. Díky za toto krásné ráno, díky za tento nový den. Díky za to,
co už je za mnou jako těžký sen.

2. Díky za všechny věrné druhy, díky, ó Pane, za Tvůj lid. Díky,
že všechny křivdy, dluhy mohu odpustit.

3. Díky za moje pracoviště, díky za každý drobný zdar. Díky za
všecko krásné, čisté, dík za hudby dar.

4. Díky za to, co zarmoutilo, díky za to, co potěší. Díky, že vedeš
mne, má sílo, cestou nejlepší.

5. Díky, že smím Tvé slovo chválit, díky, že Ducha dáš mi též.
Díky, že na blízku i v dáli lidi miluješ.

6. Díky, že všem jsi přines spásu, díky, toho se přidržím. Díky,
že věřím Tvému hlasu, že Ti patřit smím.

615. Můj Bože, Tebe hned v jitře hledám ()

1. Můj Bože, Tebe hned v jitře hledám, ve jménu Tvém k nebi ruce zvedám. /:Táhni mne k sobě blíže, ztiš moje srdce, ztiš, kraluj v něm sám!:/

2. Byť srdce zkrušila bolest dravá, má duše zraněná do krvava, /:od Tebe z výsosti svou pomoc v tichosti očekává.:/

3. Před Tebou prchají nepokoje, na srdci Tvém tichnou všechny boje. /:V jekotu bouře zlém ukryj mne v stínu svém, křídlo Tvoje!:/

616. Než jsi vyšel z domu (E)

1. Než jsi vyšel z domu svého, zdali modlil ses? Zda jsi prosil Pána svého, by tě chránil všeho zlého dnes, po celý den?

Refrén: Jaká síla je v modlitbě, mění temnou noc na den a když slábněš v žití boji, klekni, modli se!

2. Když v tvé srdce zlost se vkrádá, zdali modlíš se? Zda o milost žádáš Pána, bys vítězně zdolal své „já“, ke všem lásku měl?

3. Když noc temná vůkol sílí, zdali modlíš se? Když v zármutku duše kvílí, zdali k nebi zrak tvůj pílí, kde vždy pomoc je?

617. Důvěřuj se v Pána (C)

1. Důvěřuj se v Pána, ó duše má! Zvečera i zrána On ti pomáhá. On zná tvou strast, promění ji v slast, nový květ okráší tvou pozemskou vlast. On v každé době, On v každý čas pomoci chce tobě, slyší tvůj hlas!

2. Důvěřuj se v Pána, ó duše má! Zvečera i zrána On ti pomáhá. On z žalostí tvoří radosti, v něm nabývá tvoje blaho stálosti. Ó, Bože věčný, jenž srdce znáš, přijmi dík srdečný, Ty Otče náš!

618. Pohled' na nebeský oceán (G)

1. Pohled' na nebeský oceán, milión hvězd kde pluje, /:Hospodin jediný světa Pán, všecky je opatruje.:/

2. Pohled', On každou tu hvězdičku v otcovské dlani nese, /:sice by ztratila cestičku v hlubokém, širém lese.:/

3. Synu a dceru, již důvěřuj žes i ty v rukou Páně, /:jako ta hvězdička klidně pluj po zemském oceáně.:/

619. Když se za hory slunko sklání (I)

1. Když se za hory slunko sklání, a večera se snáší klid, slyš Jezu srdce mého přání, Ty světlo života mi sviť. Buď se mnou ó můj Pane vždy, tak prchne nepřítel ten zlý.

2. Necht' plamen Tvé mě lásky září, tak jako ohnivý sloup ten. Před pádem chrání a zlé maří, když noci připadá aj sen. Přijd', křídly svými skryj tak mně. Ty má jsi těcha jediné.

3. Ty jsi má Spása, duše touha. Můj život, síla, zdraví mé. Drž mne než pomine noc dlouhá a vzejdou červánkové dne. Víím, že jen Tvoje krev drahá mě zbaví bázně, pokoj dá.

4. Občerstvi, Jezu, duši moji, vždy dej mi bdělým, věrným být. Olejem naplň, vírou svojí, necht' lampy mojí září svit. Ach ved' mne Pane jen Ty sám, než Tebe spatřím v slávě tam.

620. Večerní když zvony znějí (D)

1. Večerní když zvony znějí, duše moje, pamatuj, jak mnohá zas dobrodiní prokázal ti Ježíš tvůj!

Refrén: Haleluja, k chvále Páně zvučte nebesa i zem, veleb Jej i ty, má duše, pokorným svým ohlasem!

2. Večerní když rostou stíny, na vlast světla pamatuj, kde již Slunce nezachází, slunce spásy, Ježíš tvůj!

3. Večerní když sbohem dáváš, na Přítele pamatuj, jenž je s tebou vždy a všude bez proměny: Ježíš tvůj!

4. Večerní když hvězda vzplane, na den nový pamatuj, k němu brzo povolá tě hvězda jitřní, Ježíš tvůj!

621. Když tak patříš za večera (G)

1. Když tak patříš za večera, rozhlédni se tmou, rozhlédni se kolem sebe jasnou oblohou. Zříš hvězd krásných na tisíce, které svítí tam, věz, že, jejich dráhu řídí jeden Bůh náš Pán.

Refrén: On je naším velkým Vůdcem, On je náš i Pán, On je naším Spasitelem, nikým nepřekonán. On je naším Učitelem, Rádce můj to vím, bez Něho se neobejdeš, On je prostě vším.

2. Když tak patříš za večera jasnou oblohou, snad říct nechceš, že vše vzniklo jen tak náhodou. Věz, že každá planeta má přesnou dráhu tam, představ si, že všechny řídí jeden Bůh, náš Pán.

3. Snad říct nechceš, že ta kolem krásná příroda, vznikla jenom proto, že se stala náhoda. Zamysli se, zanedlouho přijdeš na to sám, že vše řídí spolehlivě jeden Bůh, náš Pán.

622. Dobrou noc, dobrou noc ()

1. Dobrou noc, dobrou noc! Zase minul den; za dary, Pane, lásky své buď od nás veleben! Tys pomáhal nám břímě nést, Ty práci zdar jsi dal; ó přijmi za to dík a čest a vroucí oběť chval.

2. Dobrou noc, dobrou noc! Pane, odpusť hřích a dej, ať duch náš spočine bezpečně v rukou Tvých! Sil tělo mdlé i ducha sil a dopřej libý sen; dej, každý v svém by věren byl, až nový svitne den!

3. Dobrou noc, dobrou noc! Běh náš dokonán, tuť zvukem trouby probudí k dni věčnému nás Pán, kde hvězdy jitřní v světla říš svou skvoucí lejí zář; jak věrou zde, tam, Pane, již zřít budem tváří v tvář.

623. Noc v širý už padá kraj (D)

1. Noc v širý už padá kraj a slunce v mraků dál zapadlo z večera. /:A hvězdný padá třpyt, že šťastni můžem být, vypráví důvěra.:/

2. Ztich svět a vše usíná, nad námi rozpíná Pán ruku laskavou. /:Ta Jeho pravice hvězd vede tisíce a nám je ochranou.:/

3. A když teď my půjdem spát, dej ráno zas nám vstát v své lásce nejvyšší. /:Bud' stále s námi sám, nás buduj ve svůj chrám, ó Pane Ježíši.:/

624. Až potud nám pomáhal Hospodin ()

1. Až potud nám pomáhal Hospodin z milosti, pročez k nebes výšinám hledme s důvěrností, odkud pomoc přichází nám vždy

v pravé době, tam kde duše nachází nové síly v mdlobě.

2. Posud není zkrácená ruka Hospodinova; a když z lásky k spasení dal nám svého Syna, kterak s Ním by neměl nám, čeho třeba, dáti, k nám jak Otec laskavý k dítkám svým se znáti?

3. Bůh nám dosud pomáhal, pomůže i dále, pročez v Něj jen skládejme doufání své stále! Ví Pán, čeho potřebí, prv než my oč lkáme - a že rád nám pomáhá, z Jeho slova známe.

4. Nám se ovšem někdy zdá, Pán že obmeškává právě snad, když laskavě na lokty nás brává, chtě nás nazpět dovésti do ovčince svého, odkud nás byl vylákal úskok škůdce zlého.

5. Hospodin, jenž s námi byl, vždycky s námi bude, rámě jeho otcovské provází nás všude. On nás cestou života podpírá a sílí a nás posléz přivede k baženému cíli.

625. Dejž, ať se nám dobře daří (I)

1. Dejž, ať se nám dobře daří, Jezu, roku nového, posilň nás, ať před Tvou tváří činíme, což dobrého. Toběť se oddáváme se vším, cožkoli máme; rač se nově smilovati, nový život duši dáti.

2. Dej nám šťastně dokonati, Pane, započatý rok, milostně nám dávej znáti blízkost svou na každý krok. V radostech ni žalostech samotné nás nezanech, ani v smrti hrozném stínu, ale věčně skryj v svém klínu.

626. Již mnoho let jako sen uplynulo (C)

1. Již mnoho let jako sen uplynulo, v tůň věčnosti zapadlo již. Bůh s námi byl a my dnes pozvedáme svá srdce, kde Kristův je kříž.

Refrén: On vodil nás k pramenům života vod a lámal nám nebeský chléb, nás miloval, v péči své vždycky nás měl, /:vždy laskavě nad námi bděl.:/

2. Jak předobry pastýř nás laskavě ved, nám pomáhal na každý den. V své lásce byl stále týž, včera i dnes a nezměněn uprostřed změn.

3. „Já s vámi jsem po všechen života čas!“, tu jistotu Ježíš svým dal. On naše je naděje síla i štít, náš vůdce a Spasitel, Král.

627. Rok starý v moře věků se noří (D)

1. Rok starý v moře věků se noří již, ó, přijmi oběť díků a prosby slyš! Ty věčný věků Králi, v němž není změn, slyš naše žalmy, chvály, buď vroucně ctěn!

2. Tys otvíral svou ruku a žehnal nám, Tys chránil v světa hluku své stádce sám. Tys sirotka i vdovu v své péči měl, Tys na každý den znovu k nám s láskou zřel.

3. Buď chvála Tobě z toho, co nám jsi dal, ať málo nebo mnoho, ať ples či žal. Tys nejlíp věděl, Pane, co máš nám dát, Tvé jméno požehnáno buď tisíckrát!

628. Opět rok nám jeden ()

1. Opět rok nám jeden v moře věčnosti uplynul a krok náš se k svatě hoře nebeské blíž posunul. Vzdejme chválu Otci svému, že nám v Kristu laskav byl a že kdo se oddal Jemu, v obecnství Jeho žil.

2. Chvalme Pána, kdo jsme Jeho, z ruky že nás nepustil, že nás vytrhoval z zlého, vodil nás a s námi byl. Když jsme klesli, zdvihal zase, potěšoval, pomáhal, čeho třeba, v každém čase

milostivě vždy nám dal.

3. Ó náš Pane, Tys byl s námi po celý ten zašlý rok., nepůjdeme v tomto sami roce novém ani krok. Bez Tebe jít, smrt by byla, s Tebou jít život jest; naše duše uložila nespouštěti Tvých se cest.

4. A ač všechno nevidíme, jaká bude budoucnost, že nás vedeš, přece víme, a tak víme, Pane, dost. S důvěrou se Tvému nyní svěřujem dál vedení. Kterých nedáš dobrodiní, když jsi nám dal spasení?

5. Léto vyhlas milostivé, rozvlažení dobu dej, Ducha vylej na žíznivé, k modlitbám se přiznávej! Ved' nás milostivě, Pane; jestliže nás povoláš, pro svou smrt nám požehnané odpočinutí své dáš.

629. Do večnosti plynú roky ()

1. Do večnosti plynú roky, svet je starší deň čo deň, život robí rychle kroky, tiško miznie ako tieň. Iba Ježíš, maják v mori, svieti vekov temnotám. Čo sa rodí, umrie v bôli, nepremenný Boh len sám.

2. Telo hynie, v prach sa mení, žiadosť, pôvab krátky sen: Strach, keď srdca vytriezveli, smútok, lútosť horký, blen. Láska z Ducha narodených, služba Duchom vedená, kresťan vždycky bdely, verný, hodnota v tom nemenná.

3. Spasiteľ náš križovaný umrel, aby ty si žil. Veľkú bolesť, tieseň, rany pre teba On podstúpil. Prijmi, uver spásnej zvesti, nech ju čuje celá zem: Pravý život beze nerestí na každý ti núka deň.

4. Cez roky, co večně bežia, cez všetky dni, v každý čas bude

tvoja radosť svieža, život plný vdáky, krás. Kto je z Boha narodený, nemení sa v hluku chvíí. Pán ho nosí život celý, navždy trvá, žije s ním.

630. Můj Pán má klíč mých dalších dnů (G)

1. Můj Pán má klíč mých dalších dnů, ó, jak jsem rád! Neb kdyby jiný vládl jím, či Pán jej svěřil rukám mým, mně hrozí pád, mně hrozí pád.

2. Co zítřek nese, nevím dnes; přec pokoj mám! Když vzejde nám den nový zas, hned v branách jitra slyším hlas: „ Vždyť nejdeš sám! Vždyť nejdeš sám!“

3. Ač mdlý zrak nezří budoucnost, přec klid mám svůj; vždyť cítím ruku vodící a slyším hlas mne těšící: „Jen důvěřuj! Jen důvěřuj!“

4. Já nevím, jak mne provede; však tolik vím, že pečlivě bdí nade mnou a Jemu všechnu starost svou že svěřit smím, že svěřit smím.

5. Ó, Jezu, to mi postačí a šťasten jsem, že klíče všeho máš Ty sám; vždyť proto se tak dobře mám na srdci Tvém, na srdci Tvém!

631. Začínáme s Bohom tento nový rok (I)

1. Začínáme s Bohom tento nový rok. On nám bude žehnať každý ďalší krok. Počúvame nežný, tichý Otcov hlas, ktorým milo teší, vyučuje nás.

Refrén: Napred, deti svetla, netreba se báť, Božie slovo platnosť má i bude mať!

2. „S tebou som ja, tvoj Boh, vpred bez strachu hlad! Podopriem ťa, zdvihnem, večne ťa mám rád. Povolananý navždy, vyvolenaný moj, predo mnou choď v pravde celý život svoj!“

3. Večná Božia láska starosť o nás má, smädným dušiam zdarma živú vodu dá. Posilňuje slabých, smutných poteší, hriešné duše spasí, k sebe pojme si.

4. Nezklame Pán nikdy, neopustí nás. Jeho večnú zmluvu neporuší čas. Jeho sľubom verme, netreba se báť! Boh nám v novom roku bude pomáhať.

632. Nový nastal rok ()

1. Nový nastal rok, spravuj sám náš krok, Spasiteli, Jezu drahý, ťiď i všetky naše snahy, uchraň v prístích dneh od zlých nehod všetch!

2. Prijmi chválu, čest, ze všetch divných cest, jimiž vedla Tvoje ruka, buď že k plesu, buď že v muka; byľť oboje cesty pokoje.

3. Tak vždy ved' nás dál, Vůdce náš a Král, jehož oči vše to znají, před námi co skryto v taji; spoľhněme naň, staň se pak, co staň!

4. Korunuj i svým milosrdenstvím, Hospodine, Bože svatý, z milosti Tvé započatý nový tento rok, v něm náš každý krok!

633. Vďační sme Tebe, Bože náš ()

1. Vďační sme Tebe, Bože náš, že mocnou rukou vodiš nás. Nový rok si nám dožit' dal, ó prijmi za to pieseň chvál.

2. Nad nami stále stráž si mal, a sýtil dobrým, svätý Král. Vždycky si k nám bol laskavý, náš Otče dobrý, predrahý.

3. Veríme, že aj tento rok Ty budeš viesť náš každý krok. Na to sa, Pane, tešíme a Tebe všetko zveríme.

4. Tebe česť, chválu vzdáváme a v úcte sa Ti klaniame. V Kristu si ľudstvu milosť dal, buď sláva Tebe, večný Kráľ.

634. Čas mizne, letia hodiny (D)

1. Čas mizne, letia hodiny, ktože ich zastaví? Tvoj život krátky, jediný sa skoro odplaví.

Refrén: Posledný zajde žitia deň a noc sa priblíží. Sťa svetlo večné žiari len Spasiteľ na kríži, Spasiteľ na kríži.

2. Svet ťa už sklamal, poranil a srdce krváca. Dost' si už hriešnym zvodom žil, späť k Bohu navráť sa!

3. I teba čaká lásky Kráľ, On zomrel za teba. On všetky tvoje viny vzal, On cesta do neba.

635. Slyš, ó Pane, píseň chval (I)

1. Slyš, ó Pane, píseň chval za vše, čemu vzrúst jsi dal, za bohatý pole klas, za milosti vzácný čas.

Refrén: Pohľadte, ku žni se bělejí lány, pospěšte, k večeru se den již sklání, čas zajde Božího milování, úrodu sklízeti přijde Pán.

2. Vše, čeho nám potřebí, mocný Pane na nebi, dal jsi nám, však více máš, nebeskou rosou svaž.

3. Nežli zajde doba žní, den než zajde poslední, prosím, Pane, dej mi včas vyrúst v krásný, plný klas.

636. Hle, člověk oral ()

1. Hle, člověk oral, sázel a plody země vzal, když jeho tvrdé práci Pán žatvy požehnal. On seslal tichý vánek, déšť vlahý v pravý čas a slunci velel vscházet, by uzrát mohl klas.

2. Bůh dobrodinec náš je, On Tvůrce všech je krás, On šatí květy v poli i hvězdám dává jas; Jej poslouchají bouře. On ptáčky v péči má, On všem svým dětem v světě chléb každodenní dá.

3. Náš Otče, Bože svatý, dík za Tvou dobrotu! Dík za bohatou sklizeň i sílu k životu a za to, že v svém Synu chléb života's nám dal. Kéž každý z nás by Tobě se cele odevzdal!

637. Sláva Ti, Bože ()

1. Sláva Ti, Bože, Tvoja síla zvlažuje pôdu vyschnutú, Ty pôsobíš, by urodila chlieb, potrebný nám k životu.

2. Mračnému nebu prikazuješ, aby dážd' na zem dávalo, a slncu svojmu denne kážeš, by dobrým i zlým svietilo.

3. Bez Tvojho, Bože, požehnanía prestal by život na svete. Duch náš sa Tebe s úctou klania, vždy vďačný Tvojej добрote.

4. Velebí Teba Duch náš vrúci za Tvoje múdre vedenie. Čuj prosby, Bože všemohúci: daj nové Ducha zvlaženie.

638. Požehnaní Boží zdobí ()

1. Požehnaní Boží zdobí naši zem, úrodu nám dává, hojnost lidem všem.

2. Od Boha jsme vzali darů na tisíc, z vděčnosti mu nesme celé srdce vstříc!

3. Duše ke žni věčné chystejme už dnes, aby jednou směly k Bohu do nebes.

4. Lidem k spáse žijme, práce zbývá dost, sbírejme včas klasy zralé pro věčnost!

639. Skončili jsme práci ()

1. Skončili jsme práci, Pane láskavý, úrodu sme zviezli šťastne, vo zdraví. Preto Tebe vrelú vďaku vzdáváme, piesne chvály ku cti Tvojej spievame.

Refrén: Bože, Otče drahý, neba, zeme Král, prijmi naše vďaky, prijmi obeť chvál.

2. Ty si k práci silu dal nám láskave, ako v zime, tak aj v slnka pálave. Pane, v Teba svoju nadej skládáme, Tvojmu menu chválu s úctou vzdáváme.

3. Požehnávaj prácu v poli, v továrni, milostive na nás všetkých pohliadni. Daj, by každé dielo usilovných rúk, taktiež dielo ducha malo dobrý zvuk.

4. Keďže mohli sme sa v Božom stánku zísť, ráč Ty, dobrý Pane, medzi námi byť. Sýť nás Slovom večným, po ňom je náš smäd, veď to Tvoje Slovo sladšie je než med.

640. Ó Bože, Otče náš ()

1. Ó Bože, Otče náš, jenž štědrou rukou jsi požehnal a zdar dal práci naší. Z dobroty Tvé dnes srdce vděčně tlukou, oslavy, chvály ples se k Tobě vznáší.

2. Tvá milost svět náš dobrodiním plní, Tvá láska nevystihlá zdobí luhy, krajina bujným osením se vlní, kyprou kde zemi zryly ostré pluhy.

3. Marně však ryly by, kdybys Ty, Pane, sám nebyl vzrůst dal zemi ze své moci, nedával dny, kdy slunce jasně plane, nezaléval ji deštěm, rosou v noci.

4. Odpouštěl jsi nám hříchy naše četné, déšť chladivý i teplo slunce dával, na bezbožné že také krůpěj slétne, Tys věděl, Otče, a přec požehnával.

5. Nedal-lis všechno podle našich přání, jež chovali jsme skrytě ve své hrudi, v tom také je Tvé věčné slitování, které jen dobro pro Tvé dítky budí.

6. Ó, přijmi díky, Bože všemohoucí! Tys Dárce, všechno nejlepší jenž dává. Stvoření všecko kéž Ti v lásce vroucí zapěje dnes: „Bud' Tobě dík a sláva!“

641. Pluh orá naše pole ()

1. Pluh orá naše pole, my zrna kladem v zem, než Bůh v nich život budí, je sytí nocí, dnem. Sníh v zimě sype s hůry, žár v létě časem svým, chlad s vláhou dává z jara a dar žní na podzim.

Refrén: Od Boha pochází náš každý dech i zdar, a proto dík mu vzdejme dnes za každý dar!

2. V Něm původ je všech věcí, jež blízko jsou, či dál. On barví louky kvítím, On hvězdám záři dal. On vlny větrem víří, On kojí ptáků hlad, má péči o své děti, neb má je všechny rád.

3. Ó, nebeský náš Otče, měj pokorný náš dík, za dobu žní i setí, za každý okamžik! Náš přijmi skromný dárek, jak úrok za náš dluh, a posvět naše srdce a spravuj Tvůj je Duch.

642. Všichni vděční, pospěšte ()

1. Všichni vděční, pospěšte, píseň díků zpívejte! Žeň je šťastně v stodole, sníh než lehne na pole; dobrý Bůh, náš Stvořitel, o všechny nás péči měl. K němu všichni pospěšte, píseň díků zpívejte!

2. Stinný sad a žírný lán požehnal nám dobrý Pán! Jaro, dítě naděje, selo květů závěje. Pod laskavou oblohou všechno zrálou pohodou. Podzim jako štědrý král z hojných zásob rozdával.

3. Vše to, Bože, z Tebe je, Ty jsi naše naděje! Požehnání Ty jsi zdroj, k díkům naše srdce spoj! Proto, vděční, pospěšte, píseň díků zpívejte, k Pánu všichni pospěšte, za žeň díky vzdávejte!

643. Slyšíme opět poselství k lidu ()

1. Slyšíme opět poselství k lidu: Děkujte Bohu za každý dar! /:Za chvíle práce, za doby klidu, za sílu v mdlobě, za díla zdar!:/

2. Uprostřed zmatku výzvu nechť slyší každé tu srdce, Bohu vzdá čest, /:předním se vděčně v pokoře ztiší, vyzná, že dárcem dobrého jest!:/

3. Svět že dnes tone v žalu a pláči, v končinách všech je zášť, hněv a boj? /:Z vlastní to vůle lidstvo tak kráčí, zbloudivši s cest, kde pokoje zdroj!:/

4. Věrné však svoje Bůh bude míti, k němu již v každý vzhlížejí čas. /:Jeho jim milost na cestu svítí, k naději, k spáse jeho zve hlas.:/

644. V tomto tichém stánku ()

1. V tomto tichém stánku milujme se, radujme se, jako v Boží chrámku, chrámečku! Láska lásku rodí, milujme se, radujme se, ale hněvy škodí srdéčku.

2. Dobrý rád se učí, milujme se, radujme se, zlý každého mučí jak zlý duch. Mladost, ta je radost, milujme se, radujme se, učiní-li zadost, jak chce Bůh.

3. Jako holoubátka, milujme se, radujme se, jako ta jehňátka pod lesem. Spasitel k nám praví: „Milujte se, radujte se! Buďte vždy laskaví k lidem všem!“

645. Být blažený a jiné blažit ()

1. Být blažený a jiné blažit, což možno štěstí větší zažít? Vždy sedět lásky na výsluní, být pokoje a štěstí plný a lásku šířit kolem sebe-což není, bratře, v tom kus nebe?

2. Být blažený a jiné blažit a nikdy po marnosti bažit? A ruce hříchem nešpinit si, nesedět hříšných na lavici, jen Kristu vydat duši, tělo, což oko blaho větší zřelo?

3. Být blažený a jiné blažit-chceš nadále se o to snažit? Ó, k tomu dám ti radu jistou: Dej napřed srdce obmýt Kristu, dej Jemu v srdci prvé místo a poznáš hned, že nebe jest to.

646. Tam není Pán, kde láska chladne (D)

1. Tam není Pán, kde láska chladne již, duch mrakem různic neprohlédne výš, jen tam je Pán, kde láska vládne vždy, duch svornosti a srdci jednoty.

2. Tam není Pán, kde víra vadne snad a mrazem pýchy žlutne všecken sad, leč tam je Pán, kde láska vládne jen, kde jarně kvete jedné víry kmen.

3. Tam není Pán, kde při únavě dne již prapor naděje se nezvedne, jen tam je Pán, kde láska vládne přec, vše v jednu naděj vkládá na konec.

647. Král věčný nás požehnej (I)

1. Král věčný nás požehnej požehnáním svatým a všecko nám dobré dej, chudým i bohatým! Račiž nás naplniti svou svatou milostí, potom k sobě přijmouti do věčné radosti!

2. Amen! To požehnání přijdiž na nás všechny, abychom po skonání vešli v ráj nebeský a tam s andělskou říší Boha také ctíli: dejž nám to ó, Ježíši, Spasiteli milý!

648. Pán Bůh je přítomen (G)

1. Pán Bůh je přítomen, klanějme se Jemu, přistupujme s bázni k Němu! Bůh je mezi námi, ztiš se s uctivostí, srdce s čistou upřímností. On buď jen veleben, Bůh náš, pramen žití, Jeho sluší ctíti.

2. Pán Bůh je přítomen, Jemu bez přestání serafů se sbory klaní. Svatý, svatý, svatý, andělé Mu pějí, vůli Jeho konat spějí. Též i k nám rač se sám, Pane, nakloniti, když Tě chceme ctíti.

3. Velebný a svatý Bože, slavit Tebe toužíme, jak ctí Tě nebe. Před Tvým obličejem chceme vždycky chodit, rač nás v Duchu, v pravdě vodit. Ať se jen den jak den v Tobě těšit smíme, Tebe velebíme.

4. Prostými nás učiň, srdce dej nám vroucí, ať Tvé lásky slunce

skvoucí hřeje nás, svítí nám, ať se rádi dáme pěstovat Ti, Tebe máme za svůj skvost, a tím dost. Přijmi děkování za své smilování!

649. V sjítí tomto pravme sobě ()

1. V sjítí tomto pravme sobě, jaká radost v Páně domě, jaká hojnost utěšení, nedostatku žádných není.

2. Dobrota v něm jest i milost, pokoj, láska, sjednotilost, jasnost, sláva, moudrost, jmění, nade všecko pomýšlení.

3. Jest v něm zdraví, sličnost, krása, mladost, síla, pravda, spása, bázeň, čest i pokoj pravý, zboží hojná, věčné zdraví.

4. Radost má druh z druhu svého, jako by vše bylojeho, co kdy na kom slávy vidí, přeje mu a nezávidí.

5. Vyšší k nižším má se tiše, kdo je níž, nežádá výše, každý z nich má na svém dosti, nasycen jsa blažeností.

6. Nikdy z lásky nevypadnou, v milování nevychladnou; i když v světě různě žijí, stejně jim vždy srdce bijí.

7. Ejhle, obcování svatých, duchem pravdy v světě vsátých, církve Boží vyvolené, po všem světě rozptýlené.

8. Pospěšme tam, bratři milí, dokudž máme k tomu chvíli, do té svatých společností, kde je vždy a všehodosti.

650. Radujme se bratři ()

1. Radujme se bratři, slavný nastal čas, chválu vzdejme sestry, k Bohu náš leť hlas. Někdy sobě cizí, dnes jme rodinou, stali jsme se blízcí, krví Kristovou.

Refrén: Chvalte Boha haleluja, chvalte Boha haleluja, On nám spásu, život dal, a On nám spásu život dal, a v knize žití Beránkově, v knize žití Beránkově naše jména již zapsal, je v knihu již zapsal.

2. Nepřistoupili jsme k vrchu Sinai, tam kde pomstu hroznou, zákon netají. Drahé slovo spásy z kříže svědčí nám, Bůh nás v Kristu smířil, vede k výšinám.

3. Víra s láskou dává krokům směr a cíl, hříchy smyty krví, v nebi máme díl. Světla naděj dává, v duši pokoj, slast, s Kristem v nebi čeká, pravá věčná vlast.

651. Přijď, Králi věčný náš (E)

1. Přijď, Králi věčný náš, jenž vše v své moci máš, a žehnej nám! Uč nás dle pravdy cest Ti oběť chvály nést a jakž Ti libé jest, v nás kraluj sám.

2. Přijď, Slovo věčnosti a moc své milosti zjev lidem všem! Ať všemu stvoření Tvé vzkazy mocně zní a všecka ku Tvé žni se chystá zem.

3. Přijď, Duchu milosti a mocí s výsosti nás přioděj! Máš moc i smrti sen proměnit v slávy den, ó, vzbud' v nás život ten, posilni jej!

4. Ó, Bože veliký! Od věků na věky jest sláva Tvá. Dejž, bychom s anděly ve věčnou neděli Ti nové zapěli: Haleluja!

652. Znáte místo tiché, milé (B)

1. Znáte místo tiché, milé, v svátém veselí, kde ty krásné blahé chvíle, každou neděli? Známe, známe všichni spolu, dobře

známe ji, nedělní tu naši školu, naši naději.

2. Znáte úkol, cíl těch schůzí? Důvěrně se ptám: smíme my a mohou druzí s námi v ten váš chrám? Od dětinství Slovo Boží učíme se znát, a kdo řady naše zmnoží, vítán tisíckrát.

3. Tak již pojďte, kdož jste koli, malí, dospělí, pojďte s námi do té školy každou neděli! Dva neb tři kde v Páně jménu, chce vždy být i On, v něm pak máme připravenou cestu na Sion.

653. Mně jméno Ježíš drahé jest (A)

1. Mně jméno Ježíš drahé jest, chci po světě je celém nést. V něm radost moje plná jest, v tom drahém jménu Ježíš.

Refrén: Ježíš nejkrásnější z jmen, Ježíš stále tentýž jest. Zástup spasených vzdej čest na věky jeho jménu!

2. To jméno nad vše miluji, vždyť každou bolest zahojí. Strach, úzkost před ním prchají, jak rád mám jméno Ježíš!

3. To jméno mi tak mile zní, zvuk jeho vždy mne povzbudí a každou úzkost zapudí, ó, chvalte jméno Ježíš!

4. Kdo v celém světě může znát moc jména, které mám tak rád? Je každý tvor má zvyšovat, to svaté jméno Ježíš!

654. Kto ku Kristu na kríži (F)

1. Kto ku Kristu na kríži upiera zrak, je z milosti uzdravený. Pod', ty, koho zahalil zúfalstva mrak, ver Bohu! Si zachránený!

Refrén: Hľad', hľad', brat môj, hľad'! Kto ku Kristu na kríži upiera zrak, je z milosti zachránený.

2. Či nezničil Pán Ježíš každý tvoj hriech, či nestrpel aj Boží hnev? V tej krvi už všetko je očistené, tam slobody zasvitol deň.

3. Len viera a modlitby, pokánia plač ťa privedú v otcovský dom. Pán Ježíš ťa spasil, nuž na neho hľad! Už k Otcovi prístup máš v ňom.

4. Ver, duša, a v pokore ku krížu príd', už dávno ťa Pán povolal. Ty z Ježíša čerpať smieš, blažene žiť, Boh za teba v obeť ho dal.

655. Pán Bůh se každému do srdce dívá (C)

1. Pán Bůh se každému do srdce dívá, vidí, kdo hněv a kdo lásku tam mívá. Kdo se rád hněvává, anděl mu šeptává, že se nestydí, když ho Bůh vidí!

2. Pán Bůh se každému do srdce dívá, vidí, kdo hněv a kdo lásku tam mívá. Kdo bližní miluje, anděl ho celuje, Kristus mu dává královská práva.

656. Pán Bůh je síla má (g)

1. Pán Bůh je síla má, všecka obrana má! Bezpečně má státi, aniž se lekati duše má.

2. Byť vojsko povstalo, proti mně se bralo, byť jich bylo mnoho, nebojím se toho za málo.

3. Neboť při sobě mám, v něhož silně doufám, bojovníka toho, jenž jest mocen všeho, nezoufám.

4. Jedné věci žádám a té vždycky hledám, abych v domě Páně přebýval v ochraně věčně tam.

5. Uslyšíš mne, Pane, ohlédniž se na mne, utíkám se k Tobě, rád

Tě mám při sobě, můj Pane!

6. Tváře své přede mnou neskrývej, buď se mnou; Tys mé spomožení, i vysvobození, Bože můj!

657. Proudý živ plynou z trůnu milosti ()

1. Proudý živ plynou z trůnu milosti, celou zemí šumí mnohým k radosti. Plnými chci doušky píti z těchto vod, ó, mne smrti dravé nemůže poranit hrot.

Refrén: Za pravdou chci jít, pro pravdu jen žít a pravdu vyznávat směle, Kristovým svědkem vždy být.

2. S pravdou půjdu směle, nebudu se chvět, mého Pána musí poznat celý svět. Necht' se stydí za něj, kdo ho nepoznal, mně by hanbou bylo, kdybych jej nemiloval.

3. Svět si věnci slávy hroby pokrývá, vábně svoji bídu zlatem odívá. Mne jen vábí pravda, pravda prostinká, cílem mým je život, život, jenž nezaniká.

658. Neklam seba, neklam seba! ()

1. Neklam seba, neklam seba! Ludi klamať můžeš, Boha neoklameš. On zná vnitro tvoje, neklam seba!

2. Neživ pýchu, neživ pýchu! K závisti ťa zvodí, sváry, hnevy splodí. Pre Krista odumrieš, neživ pýchu!

3. Nesúd' krivo, nesúd' krivo! Akým súdom súdiš takým trpieť musíš, keď Pán Ježíš príde, nesúd' krivo!

4. Neutekaj, neutekaj! Za more hoc zájdeš, Boh ťa i tam nájde. Jemu nemôžeš ujst', neutekaj!

5. Zmier sa s Bohom, zmier sa s Bohom! Podobný si tráve, môžeš skonat' náhle. Zakosí smrť , zhynieš, zmier sa s Bohom!

659. Všichni, kdož v tom světě (I)

1. Všichni, kdož v tom světě šťastni chtějí býti, k ovečkám se Krista musí připojiti!

2. On je stále vodí na zelené nivy, sebe sama dává jim za pokrm živý.

3. Žízeň jejich kojí v přebohatém zdroji, jež jim sám otevřel svatou krví svojí.

4. I já Tvou, ó Jezu, ovečkou chci býti, rač mne milostivě v ochranu svou vzíti.

660. Je tiché miesto pokoja (C)

1. Je tiché miesto pokoja pri tróne nebeskom. Tam hriechy nás už nemoria, utíchnu zemsky zhon.

Refrén: Ó, Kriste, Slovo z neba, od Otca večného, drž nás vždy blízko seba a chraň nás od zlého.

2. Je miesto vzácnej dôvery pri Božom tróne tam, kde Spasiteľ nám hovorí: pokoj svoj dávam vám.

3. Je miesto, kde tak dobre je: pri nohách Pánových. Tam smädný pútnik okreje, sila sa obnoví.

661. Čti svou Bibli, čti den co den (C)

Čti svou Bibli, 3x/:čti den co den:/, čti svou Bibli na modlitbách,

chceš-li v Krista rúst! Chceš-li Krista znát, chceš-li v Krista rúst!
Čti svou Bibli na modlitbách, chceš-li v Krista rúst!

662. Žijeme krátko na svete ()

1. Žijeme krátko na svete, ako tá rosa na kvete, na ktorú slnko posvieti, rosa hned' zmizne, uletí, rosa hned' zmizne uletí.

2. Život je ako ruže kvet, uvädne, uschne, už ho niet. Ako tá tráva zelená , podťatá kosou usychá, podťatá kosou usychá.

3. Život je ako letný čas. Len čo sa rozvil, a už mráz kazí mu krásu deň čo deň, život je krehký ako sen, život je krehký ako sen.

4. Nuž, ak je život jak rosa, nech láskou Božou skveje sa. A keď je život ako kvet, nech milou vôňou teší svet, nech milou vôňou teší svet.

5. Ak život je sťa letný čas, nech je v ňom plno pestrých krás, nimi nech vďačne velebí Tvorcu a Pána na nebi, Tvorcu a Pána na nebi.

663. Čuj, kto meno Krista nosíš (E)

1. Čuj, kto meno Krista nosíš, kresťanom sa menuješ, skúmaj seba: komu slúžiš, koho najviac miluješ? To je kresťan opravdivý, smie to drahé meno mať, kto má za cieľ Ježíšovi vo všetkom sa podabať.

2. Pán tých učil, čo šli za ním; ak chcú s ním aj do neba, musia s sebezapieraním kríž brať denne na seba. Utrpenie, posmech, hanu znáša keštan s radosťou, povďačný je za to Pánu, zve to Božou milosťou.

3. Kto je z Boha narodený, vládne v ňom duch Ježíšov, prejaví to v milovaní bratstva, aj nepriateľov. Čistá láska kresťanovi največšia je ozdoba, v tom nech sa náš život nový Ježíšovi podobá.

4. Vždy sa snažme prejavovať život hodný kresťana, Kristovu tvár zobrazovať, v obeť dať sa pre Pána. Nedúfajme v žiadnom mene, nový život žiada Pán, tým budev nás spečatené: meno kresťan patrí nám.

664. Jeden život máme ()

1. /:Jeden život máme, ach, aj ten je krátky:/, /:ani jedna chvíľa:/, späť sa nenavrátí, späť sa nenavrátí, nenavrátí.

2. /:Neprišli sme na svet žiť len svojmu blahu:/, /:slúžiť máme bližným:/, šíriť Božiu slávu, šíriť Božiu slávu, Božiu slávu.

3. /:Svietme ako zora svieti nad obzorom:/, /:čiňme skutky lásky:/, v mene Ježíšovom, v mene Ježíšovom, Ježíšovom.

4. /:Milujme vždy verne, láska neustáva:/, /:ona svoje dielo:/, smrťou dokonáva, smrťou dokonáva, dokonáva.

5. /:Príde Pán náš, príde, svojich vyhladá si:/, /:odmení ich vernosť:/ blahom večnej spásy, blahom večnej spásy, večnej spásy.

665. Kdo jsou bratři moji? ()

1. Kdo jsou bratři moji? Kdo jsou sestry mé? Ti, jež Kristus pojí láskou v tělo své.

2. Boží stádce malé k pastýři se zná, poslušno i v mále, k němu láskou plá.

3. Těmto dítkám Božím, jež svět nemá rád, jest nade vše zboží Boha milovat.

4. To jsou bratři moji, to jsou sestry mé, znám se k nim, jsme svoji v lásce upřímné!

666. Ó jak je to utěšené ()

1. Ó jak je to utěšené, v lásce bratři žijí li, Duchem spjati v jednom těle, v Kristu, drahém Příteli. Hojnost svého požehnání udílí jim slávy Pán, příkladem je v milování cestou v slavný nebe stan.

2. V srdcích cele milujících chrám si staví Spasitel; těší ducha zarmoucených, vypuzuje všechen žel. Rosu svého milování, žití chléb též daruje tomu, kdo zde bez pokrytství bratry svoje miluje.

3. Hlad i žízeň jejich kojí věčným slovem života, které v mocném, silném zdroji skýtá jeho dobrota. Ten kdo slovo jeho slyší, vždy je věrně ostříhá, v Boží lásce odpočívá a v ní život věčný má.

4. Ó, Ty dobrý, mocný Pane, lásku v srdce naše vlij, ať i nám kdys hlas tvůj zazní: „Ke mně pojd' a věčně žij!“ Vštěpuj v naše srdce stále víru, lásku, naději, ať se k cíli ubíráme vždy jen ve tvé šlépěji!

667. Bože velký od večnosti ()

1. Bože velký od večnosti, Ty zem, nebo spravuješ. I mňa láskou od mladosti vedieš, pred zlým varuješ. Tento deň je svätý nám, v ňom Ti vďačnú chválu vzdám.

2. Aký milý je deň Pánov, lebo sviatkom Božím je; odpočívam pod ochranou toho, ktorý kraľuje. On ma v svojom náručí ceste spásy naučí.

3. Nenávidí svätý Boh náš rozkoše a záhálku, pýchu, ktorú v svete poznáš, pokytectvo, pretváрку. Pane, čo som a čo mám, všetko dnes Ti oddávám.

4. Za deň Pánov Bohu vďaka, slúži nám ku spaseniu. Pán i teraz duše čaká k uprimnému modleniu. Šťastný, kto mu chválu vzdá, v piesni vďaka vyspieva.

5. Múdry je, kto Bohu slúži, zasvätil mu život svoj; blažený kto poznať túži v jeho Slove pravdy zdroj. Blažený, kto k nemu len hľadí s vierou každý deň.

6. Povedz, Bože, na to „ameň“, však sme Tvojím dedičstvom. Pod ochranou Tvojich ramien vládzem, i keď slabý som, do nebeskej vlasti prejsť, tam Ti večne vzdávať česť.

668. Tvá, Pane, Kriste, věc to jest ()

1. Tvá, Pane, Kriste, věc to jest, jež nám zde svěřena; a že jest Tvá a pro Tvou čest, nemůž být zmařena. Však než-li símě ujme se a užitek svůj přinese, dřív umírá však v Boží čas přec vstává slavně z hrobu zas; přec z hrobu zas povstává v Boží čas

2. Ty cestou kříže, Pane náš, jsi kráčel k oslavě a touže cestou vodíváš i učedníky své. Ó, dejž, ať při nás těž se skví Tvůj kříž i Tvoje vítězství, a také nám se promění hrob v slavnou bránu vzkříšení! Hrob promění se v bránu vzkříšení!

3. Ty sám, co zrno obilné, jsi zemřev, ožil zas; ó, dejž, ať z Tebe vyplyne proud žití také v nás! Své mocné evangelium k všem

vyslati rač národům, ať vzejde den a všecka zem již zplesá novým životem, a všecka zem ať zplesá životem!

669. Bratři, sestry, spěšte spolu (A)

1. Bratři, sestry, spěšte spolu v srdci Páně spočinout! Zář své lásky v blahu, v bolu, nechte k Pánu vyšlehnout. Hlava On, my tělo, údy, světlo On, my světla svit, Mistr On, my bratři všudy, Vůdce On, my Jeho lid.

2. Dítky Boží, pojďte, spějte obnovit tu smlouvu svou! Spasiteli přinášejte lásku, věrnost srdečnou. Když pak vaše milování zeslabil by světa ráz, prostě, lkejte bez přestání, až je Ježíš vzpruží zas.

3. Každý jako Boží sluha hled' své bratry milovat, aby druh za svého druhu hotov byl i život dát. Hle, Pán uměl k nám tak lnouti, krev svou cedil jako rek; považte jak Jej to rmoutí v sváru-li jsme vespolek!

4. Tak, ó, Pane, spoj nás všudy, jak jsi s Otcem jedno Ty! Ať již v světě zde Tvé údy nedělí zlé různoty. Z Tvého žáru nechať béře naše světlo jasno své, svět pak, činům našim věře zví, že Tví jsme učňové.

670. Milujte se! ()

1. „Milujte se!“ V každé době věrným sluhům velí Pán. „Jedni druhých břímě neste, vstup vám k nebi dokořán.“ Láskou viň se k druhu druh, to chce po nás svatý Bůh.

2. „Milujte se!“ To je odkaz Božích reků v plamenech, „láskou jev se víra vaše, beze lstí a klamů všech.“ Vždyť to káže Boží Syn: „Nepříteli dobře čiň!“.

3. „Milujte se!“ Odkaz Páně zapaluj vždy srdce nám; v lásce tedy svorně spějme k ráje věčným výšinám. Láskou viň se k druhu druh, neb to na nás žádá Bůh!

671. Boh je medzi nami (G)

1. Boh je medzi nami, pokloňme sa jemu, pristupujme v bázni k nemu. Milostivý Boh sa k svojim dieťkam skláňa, chváľte preto nebies Pána. Kto ho znáš, chváliť máš Pána laskavého za dar spásy jeho.

2. V ríši večnej slávy svätí cherubíni oslavujú jeho činy. Dňom i nocou zneje: Svätý, svätý, svätý! V milosti Boh prebohatý! Aj náš hlas v každý čas chváliť neprestane Teba, drahý Pane!

3. Všetkých slastí sveta vzdáváme sa, Pane. Na oltár Ti radi dáme svoju vôľu, telo, život, všetky sily, prijmi ich, ó, Jezu milý! Ty len sám buď vždy nám večné útočisko, Boh, Kráľ, Svetlo čisté!

672. Pánu všichni prozpěvujte (I)

1. Pánu všichni prozpěvujte, kdežkoli kteří bydlíte! Vstupte před něj s důvěrností, služte mu stále s věrností.

2. Vězte, že On je sám Bůh náš, ne my sebe, On stvořil nás, a že jsme jím zvoleného ovce pastvy lidu jeho.

3. Proto to rozvažující, do jeho bran vcházející, oslavujte v síňcích jeho jej, k nám vždy tak laskavého.

4. Chválu srdečnou s vděčností vzdejte jeho velebnosti. Jméno jeho vyvyšujte, chvalte, ctěte, vyznávejte!

5. Nebo dobroty jest plný, od věků v ní neproměnný. Jest i

věčná pravda jeho, nikdy nemýlí žádného.

673. Jezu, rač Ty sám ()

1. Jezu, rač Ty sám cestu razit nám! Tam, kde Tvoje šlápěj svatá, tam i duše naše chvátá: ved' nás z ciziny v radost otčiny!

2. Bude-li nám zle, uč nás vesele, bez reptání, bez bolesti každé těžké břímě nésti; vždyť tou strastí zde k Tobě cesta jde.

3. Vlastní-li nám žal srdce rozbodal, nebo cizí bol když tlačí, potěš Ty sám v každém pláci. Povznes mysl nám k nebes výšinám!

4. Jezu, v dobách všech spravuj sám náš běh! I když cesta drsná bude, Ty jen chraň, Ty jen chraň a braň nás všude, potom poutníkům otevři svůj dům!

674. Ó, jak drahú chvílu ()

1. Ó, jak drahú chvílu Pán Boh nám daroval, že vidíme sestry a bratov /:a Pán Ježíš s námi bude, jak povedal. Nech letí zo srdc Jemu spev!:/

2. Příjemné je nám medzi nami vidieť vás a boje pozemského žitia /:zabudnúť v spojení svätom s vami na čas a piť radosť čistú, svätú.:/

3. Odpočinieme tu a znova pôjdeme v novej sile danej od Otca. /:Odpočinuvši, za Ním ďalej pôjdeme, bo v svete je hriech bez konca.:/

4. Blízko silne budme vždy okolo Krista, oči k nebesiam pozdvihnime. /:Ku predu, ku predu učme sa od Krista, bez bázne za Ním pôjdeme.:/

5. Aká radosť bude nám stretnúť sa, bratia, pri prestole Ježiša Krista! /:Súženie a boje pozemské sa stratia, rozlúčenia tam nebude.:/

675. V jitřní záři úsměv v tváři (F)

1. V jitřní záři úsměv v tváři, procit opět nový den. Opět čilý ten svět milý pohlížet smím probuzen.

Refrén: Boha chválí slunce v dáli, i to ptáče na sněti; jakž bych v ránu neměl Pánu já svou píseň zapěti!

2. Strasti země netkly se mne, nebeský můj Otec bděl; byť pak i byl hořem tříbil, vím jen dobro mé tím chtěl.

3. Vstal kdo kolem sevřen bolem? Potěš, Pane Ježíši! Ó, kéž všudy pláč a trudy milost Tvoje utiší!

4. A již vůkol čeká úkol, nuže, chutě ku práci! Pán dej síly, žehnej píli, ať vše v zdar se obrací.

676. My máme vykoupení (I)

1. My máme vykoupení, Kristovou krví jen. Jsme s Bohem usmířeni, nový nám vzešel den. A kněze nejvyššího, u Boha pro nás tam; přímluvce nejlepšího, jenž za nás zemřel sám.

Refrén: Jedno ve jménu Páně, smířeni v krvi té; v milosti slovu jedno, i v její záštitě. Nás pojí láska Otce, jenž Ducha svého dal, by těšil svoje stádce a v plnost vedl dál.

2. My pokoj v srdci máme a radost v Pánu svém. Útěchu v bolu známe, On naším lékařem. Pastýř On, k nám vždy vzhlíží v Jeho chcem strážiti stát, když se i konec blíží, On bdí, dá setrvat.

3. Však Jeho slovo máme, světlo jež ptýlí noc; nám ve dnech temných dané, osvědčí vždy svou moc. Ze slova Páně víme , že přijde brzo Sám, modlíme se a bdíme, jak praví také nám.

677. Či znáte svätý Boží ľud? ()

1. Či znáte svätý Boží ľud? On dlho v putách žil, keď zlému slúžil pánovi a jemu otročil. Ach, nebolo preň vymanenia a žiadnej výhody, kým nezasvitlo slávne ráno, mu pravej slobody. Oj sloboda, oj sloboda, oj sloboda, si drahá nám.

2. Či znáte už ten nový svet, tú čarokrásnu vlasť? To mesto slávy žiarivé, kde vládne samá slásť? Kam ľud ten s mnohým ťažkým bojom vždy smelo putuje, že prv už k nemu nezamieril, tak veľmi ľutuje. Oj krásna zem, oj krásna zem, oj krásna zem si drahá nám.

3. Či viete, kto ten Boží ľud si z rabstva vymanil? A kto i diabla premohol i putá odstránil? Ach, On to bol , Král večnej slávy, Syn Boží, Ježíš sám, a v svetle jeho božskej lásky žiť, mrieť je dobre nám. Ježíšu náš, Ježíšu náš, Ježíšu náš, si drahý nám.

678. Probud' se již církvi ()

1. Probud' se již církvi Boží z dřimoty své tu i tam. Nebo hlas ti brzo zazní, aj hle ženich již jde sám. Chce On tobě klenot dáti, krví svojí dobytý. Probud' se k novému žití, zlatý den ti zaskvíti.

2. Probud' se a chval již Pána. Slyš šum deště milosti. Boží Duch chce proudy vylít, na žiznivé v hojnosti. Slovo Páně jako oheň, zaněcuje poznovu, všecko co je Otci drahé, co dal v ruku Synovu.

3. Probud' se již pohled' kolem, jak Pán hříšné probouzí, kterak

všechněm dítkám svým, stůl svůj strojí, nabízí. Slav jej neb On divy činí, hojí nemoc, bolesti. Lide Boží vzdej dík Jemu, za vzácný čas milosti.

4. Probuď se již Jeho ctíti, přines Jemu všecko své. Jeho slávu rozmnožiti, pro Něj jenom býti zde. Probuď se již církvi Boží, vezmi lampy přepaš se. Vyjdi vstříc aj svému Králi, vzhůru hlavu, blíží se.

679. Nečekej, až velký skutek (C)

1. Nečekej, až velký skutek se ti objeví, o veliké světlo nepečuj! Tiše konej práci svoji, jakou Pán ti dal. Ozáří věrně koutek svůj!

*Refrén: Ozáří věrně koutek svůj, ozáří věrně koutek svůj!
Někoho snad z bludné cesty šťastně odvrátíš, ozáří věrně koutek svůj!*

2. Můžeš-li jen jeden mráček slovem zahnat, usiluj se o to, usiluj! Můžeš-li jen jedno smutné srdce zahřáti, ozáří věrně koutek svůj!

3. V povinnostech malinkých tě potřebuje Pán, proto nikdy se jich nevzdaluj! Mnohého Pán spasiti chce skromnou rukou tvou, ozáří věrně koutek svůj!

680. Když Bůh je s námi (F)

1. /:Když Bůh je s námi, kdo je proti nám?:/ On Syna nelitoval, za lidstvo jej obětoval, jak by nám s ním všeho nedal Bůh, náš Pán?

2. /:Kdo na lid Boží bude žalovat?:/ Bůh spravedlnost mu dává, Kristus vrací synů práva, Svatý Duch pak nepřestává za ně lkát.

3. /:Kdo pozbaví nás lásky Kristovy?:/ Ni peklo, ani země ať si hrozí, vábí, jemně: Pán, „co mého, přijde ke mně“, odpoví.

681. Hrad přepevný jest ()

1. Hrad přepevný jest Pán Bůh náš, zbroj výborná i síla: Onť nás chrání, když satanáš své proti nám vysílá. Ten starý nepřítel zkazit by nás chtěl, moc a mnohá lest hrozná zbraň jeho jest, v světě nemá rovného.

2. Nástroj lidský jest v tom špatný, snadnit jsme my k zmožení. Však hájí nás Rek udatný, ježž Bůh nám dal k spasení; kdo by ten byl, nevíš? Jest Kristus Ježíš, Bůh a Pán všeho, a neníť jiného, pole jistě obdrží.

3. Byť svět ďáblů plný byl, chtějících nás shltiti; však žádný by z nás nebyl, musejíť odstoupiti! Kníže světa toho, ač bouří mnoho, co chce, nespraví, soud Boží ho dáví, slovíčko jej porazí.

4. Ďábel, svět musejí jistě ustoupit slovu jeho, neb s námi jest v každém místě Pán s dary Ducha svého. Přijde-li na zmatek čest, hrdlo, statek: nechť sobě mají, nic tím nezískají, nebes nám však nechají.

682. Máme poselství pro všechno lidstvo ()

1. Máme poselství pro všechno lidstvo, které k spáse přivedlo nás, to poselství pravdy, lásky, /:vzkaz pokoje, štěstí jas!:/

Refrén: Temnou noc ono změní v jitro, jitro v poledne jasnou zář a království Boží přijde k nám, nám zastkví se Boží tvář!

2. Máme vzkaz, který všem chceme nésti, že náš Bůh, Pán všeho a Král, nám daroval svého Syna /:a s ním věčný život dal.:/

3. Máme Krista, jež chcem kázat lidstvu, který cestou zde kříže šel, by národům všeho světa /:svá nebesa otevřel.:/

683. Ó lide můj, ta zvěst ať světem letí ()

1. Ó lide můj, ta zvěst ať světem letí: Bůh světlo je a světlo je náš díl! On péči má, by nikdo z jeho dětí po cestách tmy a hříchu nebloudil.

Refrén: Hlásejte spásy radostnou zvěst, vzdávejte Ježíši chválu, dík a čest!

2. Vizte, jak hřích zhým poutem mnohé svírá, v otroctví jak se svíjí umdlení! Neste jim zvěst, že volnost neumírá, Pán otevřel již dveře vězení.

3. Hlásejte všem, že Ten, jenž život řídí, má všecky rád, neb svatá láska jest; k pokorným že se sklání duším lidí a smrtí svou je do nebe chce vést.

4. Necht' Boží lid na brány světa tluče, necht' pracuje na tvrdé souvrati! Necht' k spásy dílu všichni spojí ruce a Pán svým věrným štědře odplatí.

684. Viz tu lásku Kristovu ()

1. Viz tu lásku Kristovu, k pomoci vždy hotovu! Hledá ve dne, hledá v noci, ať je vedro nebo mráz; po městech i po dědinách slyšet její něžný hlas.

2. Viz tu lásku Kristovu, k pomoci vždy hotovu! U komůrky srdcí stává, čeká, zda se otevrou, ztišit chce ty stezky tajné, vzkřísit tužby, které mrou.

3. Viz tu lásku Kristovu, k pomoci vždy hotovu! Byť i srdce hříchem zhrublo, nebo žalem hynulo, On je zcela může změnit, aby láskou vzplanulo.

4. „Měls tu lásku Kristovu, k pomoci vždy hotovu?“ Tak se bude ozývat v nitru duše nejhlubším, když se bude Soudce ptáti: „Jak jsi jednals bližním svým?“

685. Jezu, jako pastýř vod' nás ()

1. Jezu, jako pastýř vod' nás, chceme býti stádcem Tvým! /:Z pouště světa doved' sám nás k pastvám věčně zeleným.:/ Všechněm bídňým v širém světě ohlašuješ milost svou, i my Pane, slyšíce Tě, vyhlížíme za Tebou.

2. V koho, Pane, jako v Tebe, směli bychom důvěřit? /:Vždyť jsi pro nás přišel z nebe, pro nás dal se umučit!:/ Ani jedna ovce Tvoje se Ti nikdy neztratí, neb i z posledního boje rámě Tvé ji vychvátí.

3. S kým Ty kráčíš, Pane, tomu ani vlas se nezkříví, /:sladká manna z Tvého domu na věky jej obživí.:/ Pod Tvou berlou půjdem směle, blažená to bude pouť! Všechny hrůzy nepřítelů duší naší nepohnouť.

4. Těšíme se, ač Tě tváří nyní ještě nezříme, /:že nás slyšíš a že v záři nebeské Tě spatříme!:/ Blaze, až tam budem státi, kde nás Otci odevzdáš. Ó již nyní dej nám znáti, že jsme Tvoji a Ty náš!

686. Ty nás proved', Hospodine ()

1. Ty nás proved', Hospodine, pouští světa vyprahlou! Slabí jsme, Tys, Bože silný, posilň duši naši mdlou! Spoléháme, spoléháme ve všem jenom na Tebe.

2. Světu zjev tu Skálu věčnou, z níž se život pramení, ukoj žízeň zmirajících, ukaž své jim spasení, Spasiteli, Spasiteli, zaskvěj všem se národům!

3. Rozhojní v své církvi, Pane, dary Ducha slíbené, by se každý k dílu hlásil, kdo okusil lásky Tvé. Vítězně ať s chvalozpěvy k příští Tvému spějeme.

687. Moudrosti poklad z nebe ()

1. Moudrosti poklad z nebe je Boží slovo nám, jež ku poznání sebe podává nám Bůh sám. Toť světlo k zjevení nám v Kristu Boží tváře na věčné spasení, k životu sladké vůně a v modlitbách sílení.

2. Tou hřivnou se vši péči nám těžít velí Pán a svaté jeho řečí skládati v srdce stan. Když On, ten věčný Král, k nám poselství své děje, chce, by naň každý dbal, a zhyne bez naděje, kdo by jím pohrdal.

3. Tvé, Pane, slovo spásy se nikdy nezvrátí a slávy mu ni krásy už nikdo nezkrátí. Kdo věrné k němu lne a jako k skále v moři se pevně k němu pne, ten šťastně všemu hoří i smrti unikne.

4. Kdo v slovu Tvém Tě cele, ó, Pane, přijímá, ten radostně a měle se všeho ujímá. Ten škodně nevězí již v chytré ďábla síti a hříchu řetězy již nedaje se jíti, udatně vítězí.

5. Ó, Otče věčný, s nebe na stádce popatř své, jež vzdavší Tobě sebe, milosti žádá Tvé! Svě svaté učení nám čisté zachovávej a k jeho činění nám chuť i sílu dávej, k Tvé slávy zvýšení!

688. Pán je mocný zachovati ()

1. Pán je mocný zachovati duši sobě oddanou bez úrazu, bez úhony až za bránu hrobovou. Na Něj spolehni jen směle v každém kroku, v každý čas; Jeho plnost otevřena ať je bouř neb slunce jas.

Refrén: Požehnaný Spasiteli, vodiž mne, až u trůnu oči moje spatří v slávě Tvoji tvář a korunu.

2. Otec vše dal v ruce Pána, posílaje svatého, aby hledal vyděšené, domů volal každého. Také tebe volá, hledá; obrať dnes se k domovu; zemřel za tě na Golgatě, viz tu lásku Kristovu.

3. Přijde Kristus v slávě Otce na nebesích s anděly, zjeví pravé vyznavače, zapře ty, kdož zapřeli. Vydej světlo, vyznej pravdu, Pán tě volá k svědectví, mizí způsob toho světa, v dáli kyne vítězství.

689. Za dar Slova, Bože milý (D)

1. Za dar Slova, Bože milý, přijmi srdcí našich dík! Byl jsi s námi tuto chvíli, buď dál každý okamžik! Haleluja! K Tvojí chvále žítí chceme, Bože náš, posiluj nás neustále; z milosti Tvé život náš.

2. Nechť Tvé světlo jasně plane a ostříhá našich cest! Bezpečně vždy noha stane, když Tvé slovo svící jest. Haleluja! Cestou Tvojí jítí chceme, Bože náš; z nepokoje ku pokoji jediný Ty vodit znáš.

690. Aj není lásky také ()

1. Aj není lásky také jako Páně, ona věrná stálá je. Přes to, že hřích a špína světem vane, ona vždy všecky miluje.

Refrén: Nic není nad tuto lásku, která k nám se sklání lne. Kdo zruší tu něžnou pásku, že Ježíš tak miluje mne.

2. Když v odsouzení svatém spravedlivém, osud můj byl zpečetěn. Hlas Páně zazněl mi a jeho vlivem, k životu byl jsem probuzen.

3. Jak divuplná jest ta láska Toho, kterýž život za mne dal, za hříšníka na věky ztraceného, na kříži v mukách dokonal.

691. Ó, pojďme všichni zpívat (D)

1. Ó, pojďme všichni zpívat o Pánu Ježíši! On velkých nás i malých je přítel nejlepší. On v nepřístupném světle trůn velebnosti má, a přec i naše hlasy v své lásce přijímá.

2. Jak milo zpívat o něm a hlásat jeho čest a vypravovat všechněm, jak dobrý byl a jest. On neodepřel nikdy z béd lidem pomoci; i naše dosud léčí a hojí nemoci.

3. Jak milo zpívat o něm, jenž z nebe přišel k nám a pro spasení naše dal v oběť sebe sám. Jsa Bůh a dědic všeho, vzal nízkou podobu a z lásky k lidem snášel strast, hanu, chudobu.

4. Jak milo zpívat o něm, jenž slavně z mrtvých vstal a ďabla, smrt i peklo tak mocně přemáhal. Na zemi i na nebi On věčně vévodí, když On náš a my jeho, nám kdo že uškodí?

5. Nuž, pějme, tedy o něm vždy rádi na zemi! Pak novou písní chválu mu vzdáme na nebi. Kdo Ježíše zde vyzná, i Ježíš vyzná jej a dá mu v nebi vidět svůj jasný obličej!

692. Jak vzácný poklad ()

1. Jak vzácný poklad tobě Bůh složil ve svém slově. Na cestu v každé době až do nebes tam.
2. Jak libá jsou to slova, jež zní ti stále znova. Ten zdroj, jenž v sobě chová věčné lásky moc.
3. Ó, vzdávej Bohu díky, že můžeš jej též míti. A prospěch z něho vzítí dokud ještě čas.
4. Dnes, kdy tě zve a volá, jen víra stačí holá. Slyš cele a ne zpola ku spáse hle tvé.
5. Aj, doba jednou přijde, ten poklad hledán bude od moře k moři všude, nenajdou však jej.

693. Můj otec, jenž v nebi dlí ()

1. Můj otec, jenž v nebi dlí, o strastech mých také ví. Svoji mocí řídí svět, šatí v poli každý květ.
2. Také mne On miloval Syna Svého za mne dal. Sejmul se mne každý hřích, nebýt toho zhynul bych.
3. Ježíš věné blaho mé, umyl On mne v krvi Své. Pro mne umřel, pro mne žil, abych věrou spasen byl.
4. Ducha Svého také dal, radost v srdce píseň chval. Proseb mojich slyší hlas, dává všeho v pravý čas.
5. Na tom trvám vždycky jen, vlastnictím že Páně jsem. Netíží mě hřích můj již, Ježíš Kristus má jest skrýš.

694. Svatá doba, Páně den ()

1. Svatá doba, Páně den, Hospodín buď veleben! On sám den ten oddělil, požehnal a posvětil. I já práci odkládám, duši Pánu oddávám.

2. Ticho vůkol, svatý čas, z nebe volá Páně hlas: „Pojďte, lační, žízniví, já váš Otec pečlivý, bídu vaší dobře znám, mannu z nebe sešlu vám!“

3. Něžně volá Boží Syn:“ Pojď, kdo lkáš pod tíží vin! Hříchy tvé i bídu tvou obmyl jsem již krví svou, spasení ti vydobyl, v nebi se mnou tvůj je díl!“

4. Nemeškej, ó, duše má, Bůh i tobě požehná, pospěš blaha ke zdroji, Pán tvé touhy ukojí! V srdci prostém starostí svatý mír se uhostí.

5. Přijď, ó, Duchu svatý, přijď, sám jen kroky moje říd, srdce moje osvěcuj, s mocí svou vždy při mně stůj, abych jednou a anděly věčnou slavil neděli.

695. Buď žehnán svazek ten (F)

1. Buď žehnán svazek ten, jenž v Kristu víže nás a kruh náš zůstaň sjednocen, jak v nebi bude zas!

2. Spojených proseb hlas chcem před trůn Otcův vznést, vždyť jedna snaha vede nás a cíl náš jeden jest.

3. Též svorně chceme nést společné břímě, žal, soucitu slzu vyronit s bratrem, jenž zaplakal.

4. Když rozchod nastává, nám v srdci teskno je, však nelkáme, neb zůstává shledání naděje!

5. Ta naděj sílí nás na cestách života, neb víme, že se blíží čas, kdy Pán nás uvítá.

6. Tam vysvobozen z bíd, únav i hříchů prost, kruh náš i všechen Boží lid se spojí na věčnost.

696. Jak rozkošné a milé ()

1. Jak rozkošné a milé, když bratří s druhem druh /:jsou svorni při svém díle a v srdcích jeden duch!:/

2. Jak rosa Hermon splývá na stráně Božích hor, /:tak požehnán též bývá vždy věrných bratří sbor.:/

3. I Jeruzalém svatý se jimi obnoví /:kde svobody věk zlatý, kde spadnou okovy.:/

4. Tak kolem svého vládce lid bude shromážděn, /:tam, jedno bude stádce a jeden pastýř jen.:/

697. Lámej mi, Ježíši, chléb ()

1. Lámej mi, Ježíši, chléb z nebe svůj, jak lid kdys u moře mne nasycuj! Za slovy knihy Tvé Tebe chci zřít, po Tobě touží duch, Tebe chce mít.

2. Požehnej slovo své, Pane, též mně, jako jsi žehnal kdys chléb v ruce své! Povolí vazba, již stísněn můj duch; pro Tebe budu žít, jenž jsi můj Bůh.

3. Ty jsi mi, Ježíši, chléb živý sám, ve svatém slově tvém svou sílu mám. Dejž mi, bych s Tebou vždy jedl a žil, Tvou pravdu miloval, Tvým věčné byl!

698. Pod praporem Krista ()

1. Pod praporem Krista kráčí každý rád, kdo se Božím dítkem stal, kdo si zvolil heslo bratry milovat, jak to Mistr přikázal.

Refrén: Kupředu, kupředu, jen bratři, sestry za Kristem, směle jen pod Jeho praporem a každý bude vítězem.

2. My se nelekáme hrozeb ni hany, ať nepřatel sebevíc. Vůdcem Ježíš, slávou korunovaný, celá věčnost jásá vstříc.

3. Ať to každý slyší, že je Kristus Pán všeho světa Spasitel, že je každý hříšník k Jeho srdci zván, aby na soud nepřišel.

4. Hle, již svítá v dáli nový, jasný den: přijde Boží království. Pak ten Ježíš všude, kde byl pohaněn, bude slavit vítězství.

699. Vůdcem naší čety (G)

1. Vůdcem naší čety Kristus Pán je sám; nebudeme váhat, když vpřed velí nám. Ač válečné plány Jeho neznáme, hotovi jsme za Ním jít.

Refrén: „Ty pojd' za mnou“, to je Jeho hlas, „ty pojd' za mnou“, slyšte Jeho hlas! „Ty pojd' za mnou“, nuž my chceme jít, s naším vůdcem Kristem zvítězit!

2. Slavný prapor lásky vysoko nechť vlá, před Ním prchnout musí ďábla čeled' zlá. Vůdce naší čety bude vítězem a my máme za Ním jít.

3. Nechať zuří bitva, dlouhá nebude, ze všech našich vrahů nic tu nezbude. Vůdce nás pak vezme v nebeský svůj stan, i tam máme za Ním jít.

700. Vzhůru bratři, prapor Krista (B)

1. Vzhůru bratři, prapor Krista v nový zve nás boj, obsadte již všechna místa, hotova buď zbroj!

Refrén: Heslo naše: „Nebojme se, kupředu vždy dál!“ Korunu již s palmou nese Kristus, vůdce Král.

2. Nepřítel náš mocné pluky v krutou vede seč, z nás však žádný nesmí z ruky pustit ducha meč!

3. „S námi Bůh!“ Ó, proč se báti pekla nástroje? Vítězství Rek z Judy dá ti, směle do boje!

4. Nebojte se jejich zlosti, hledte na Pána: Přijde včas a slovem: „Dosti!“ bitva vyhrána.

5. Pán co svěřil, držte cele, ani na krok zpět: u nohou až Spasitele pokoří se svět.

701. Kristova krev a spravedlnost (D)

1. Kristova krev a spravedlnost je svatební můj šat a skvost, jímž pro nebe se přistrojím a před Bohem ctně; obstojím.

2. V Ježíše cele důvěřím, v Něj věře, smrti neuzřím, již, Bohu dík, jsem všeho prost a dluh můj splacen na věčnost.

3. Již smazán je i zápis ten, jež proti mně byl vystaven, krev kříže všecko obmyla a staré věci zrušila.

4. Beránek svatý, nevinný, na dřevo kříže zvýšený, jenž za můj hřích se v obět dal, On jest můj Bůh, můj Pán i Král.

5. Víím, krev že Jeho předrahá je věčně vzácná u Boha, že na ni

patří s libostí a slyší naše žádosti.

6. Té svaté krve krůpěje jsou jediná má naděje; buď živ jsem, aneb umírám, ke krvi kříže zření mám.

7. Jsa také jist, že pro tu krev již netíží mne Boží hněv a že již nejsem ďáblův man; s radostí činím, co chce Pán.

8. Ó králi slávy, Pane náš, jenž v nebi s Otcem přebýváš, se všemi námi lítost měj a stádcí svému požehnej!

702. Což trůn Tvůj, Pane ()

1. Což trůn Tvůj, Pane, vyvýšený v nebi není dost nádherný, že v hloubi duše mé zkroušené zasednout chceš na trůn chvály? Můj rozum nemůže pochopit tak převelikou lásku Tvoji a tak zázračnou.

2. Cože Ty místa máš tak málo tam v nebeské Svě krajině, žes vybral mé nicotné tělo a buduješ v něm svatyni? Nikdy mé srdce nepochopí, že z bídy mé tak skvělé dílo Tvá láska stvoří.

3. Což máš snad, Pane, v nebi málo vojsk andělských ku chválení, že se Ti ještě dobrým zdálo slyšet z hříšných úst slavení? Ne, rozumem nepochopená jest láska Tvá svatá, předivná, v svém ponížení.

4. Cožpak jsem dražší srdci Tvému než Tvůj syn jednorozený, že na smrt jít jsi kázal Jemu, abych já byl vykoupený? Před Tebou kaji se a v moře Tvé milostné lásky se noře, Tobě se kořím.

5. Což do Tvé služby, Pane milý, tak málo v nebi sluhů bylo, že i skrze mé slabé síly chceš vykonat své dílo? Zvláštní řízení Tvé milosti! Více chci sloužit Ti v časnosti ze vší své síly!

703. Ty staré, staré zvěsti ()

1. Ty staré, staré zvěsti již vypravujte všem, o Ježíši a štěstí, jež světu vzešlo v něm! Nehledanými slovy, jak dítkám prostě jen; kdo ví, nechť dále poví, jak laskav Pán jest všem.

Refrén: Ty staré, staré zvěsti chci dál a dále nésti, o radosti a štěstí, jež v Kristu vzešlo nám.

2. Jen jasně každé rčení o svatých věcech těch, o Božím vykoupení, o léku hříchů všech. Ne jednou jen, vždy znovu chci slyšet věci ty, ať od slova jsou k slovu mi v srdce vyryty.

3. Mluv něžně, bez vší zloby buď slovům důraz dán, jsem člověk plný mdloby, jež spasit přišel Pán. Mluv ke mně bez přestání, že prost jsem hříchů, bíd, v té svaté krvi Páně že spasen mohu být.

4. Mluv mi ty staré zvěsti, když bude zdát se ti, že světa klam na scestí mne hrozí sváděti; když marná světa sláva mne vábí s pravdy cest, nechť zníti nepřestává ta stará, stará zvěst!

704. Nereptat a nehněvat se ()

Nereptat a nehněvat se, neurážet, nesoudit, odpouštět a v lásce snášet, mluvu solí ozdobit. Snažně zváti, díla dbáti! Pán chce život, jmění, vše! Poddán bratru něžně nad ním bdíti v svornosti a pokoře.

705. Já jsem zde příchozím ()

1. Já jsem zde příchozím uprostřed ciziny, mně v dáli nadhvězdne kyne břeh otčiny: Služebnost smíření svěřil mi nebes Král, bych nes ji světem dál a dál.

Refrén: To je můj vzkaz, jež nesu vám jež nes by anděl vděčně sám: Smiřte se s Bohem svým pro oběť Kristovu, smiřte se s Bohem, Otcem svým.

2. Toť rozkaz královský, by každý, kde kdo jest, kál se a odstoupil od svodných hříchu cest. Kdo bude poslušným, má věčně vládnout s Ním, to Páně vzkaz všem zbloudilým.

3. Krásnější má je vlast Sáronské nad háje, radost a věčná slast strastí všech prosta je Můj král mi káže zvát smrtelné v žití stan, toť úkol, jež mi dal můj Pán.

706. Už jen ten čas ()

1. Už jen ten čas, sestry a bratia milí, v ktorom sa my skutkom máme milovať. /:Pán Boh dobrý je laskavý, On nám vykúpenie dal, Syna za nás na golgatskú smrť vydal.:/

2. Duša drahá, nehľad' na ten svet márnny, ale sa dívaj na Pána Ježíša! /:Hovorí nám Jeho slovo, my ho vždy zachovajme, prikázania Jeho v srdci skladajme.:/

3. Zjavil nám lásku, ktorou nás miloval, keď za nás smrť podstúpil na Golgate. /:„Pokoje vám dávám!“ riekol, keď učedníkov požehnal. Radostne som plakal, keď mne požehnal.:/

707. Svíce mým nohám ()

1. Svíce mým nohám a stezce mé na všech mých cestách je Slovo Tvé; vůdcem je, rádcem neomylným, učí mne neklamým pravdám Tvým.

Refrén: Svaté Písmo, světlo mé, převzácný můj poklade, ty mne učíš cestám svým, díš mi, komu náležím!

2. Studnice vody pro žíznící, ze skály věků se prýští, manna mně s nebe darovaná, v zápasu s hříchem tys síla má!

3. Budiž ty dále nadějí mou, jak vždy jsi byla mně útěchou, skryší a hradem, ó, Kniho knih, až dojdou radosti v nebesích!

708. Z Bible svätej nech znie ()

1. Z Bible svätej nech znie slovo drahé, poteší srdcia smutné, strápené. Slovo to večné, ľudom s nebadané po celom svete má byť hlásané.

Refrén: Biblia svätá slávnym žiarí svetlom, najdeme v nej vždy vzácne poklady, s ňou chceme verne kráčať týmto svetom, pravdou nás riadí, láskou pohladí.

2. Z Bible svätej nech znie slovo drahé, zjavuje Krista, jeho lásky moc. Porazil diabla, hriechu sily dravé, premenil v život temnú smrti noc.

3. Z Bible svätej nech znie slovo drahé, Otcov hlas z nebies, ktorý volá nás. Otvára náruč, dieťa milované pozdvihne k sebe, do nebeských krás.

4. Z Bible svätej nech znie slovo drahé, prúd živej vody nech nás zaplaví! Obmyté duše, znovu požehnané, chváliť Ťa budú, Bože láskavý!

709. Jednu knihu starou znám (F)

1. Jednu knihu starou znám, Bůh z ní ke mně mluví sám, do dávna mi vrací obsah jejich stran. Matka má mi četla z ní, vzpomínám na chvíle ty, kdy radostně zněla zvěst jak sladký van.

Refrén: Převzácná ta kniha svatá, ó jak žízni po světle tom i můj duch. Je mi dražší každý den, cestou přímou vede mne do otčiny tam, kde věčně vládne Bůh.

2. Matka četla z knihy té, o krvi té přesvaté, jak Pán Ježíš trpěl a na kříži mřel, slzy tekly z mých očí, když pravila: „Pojď i ty, toť pro tebe převzácný ten Jeho dar.“

3. Již ty chvíle minuly, však to Slovo svítí mi, v srdce mé z té knihy pramen jasný vnik. Množství nových vzácných krás v ní odkrývám zas a zas, v tom světle chci v stopách Spasitele jít.

710. Mám rád svou Bibli ()

1. Mám rád svou Bibli, vždy učí mne jak mohu šťasten býti, mám rád svou Bibli, vždy učí mne, jak cestou Boží jít.

2. Mám rád svou Bibli, ta učí mne, milovat všechny lidi, mám rád svou Bibli, vždy učí mne, kde třeba posloužit.

711. Pane, pusť nás s požehnáním ()

1. Pane, pusť nás s požehnáním domov v Tvojom pokoji. Láska v nás nech ľudom štványm rany srdca zahojí. Ty si Boh náš, dary Ducha v našom srdci rozhojní!

2. Ďakujeme Tebe, Pane, za prijatú pravdy zvestí! Hoc sme dosiaľ v sveta hane, náš duch chce sa k nebu vzniesť. Ty si s nami v žitia púti, pomáhaš nám bremä niesť.

3. Až nás do nebeskej slávy pozveš, rukou pokyn dáš, zaspievame chorál chvály u Teba, tam v ríši krás. Budeme dlieť v blaženosti večne s Tebou, Pane náš!

712. Hodina už odbila ()

1. Hodina už odbila, prišla chvíľa lúčenia, Otec náš čo zhrmáždil, pracovať zas posielal. Nemožno vždy v Elime žiť, kým sme v svete, na nebeský Sion cezeň cesta vedie.

2. Nekonečná blaženosť, pokoj, radosť bez zmeny čaká na nás iba tam, Boh kde býva nemenný. Teraz ešte musíme sa rozísť, bratia, povinnosti života sa znovu vrátia.

3. Myslievajte na seba v širom svete rozviati, na chvíľočky strávené pri stoloch tak bohatých; ako sme tu v bratskej láske svorne žili, z vody živej koľko sily vyvážili.

4. Svetlo srdcia zhrievalo, láska všetkých blažila, jedna krásna chvíľočka ku druhej sa družila. Dobré nám tu, dobre bolo spolu bývať, preto nám je rozlúčenia chvíľa clivá.

5. Za to nie sme sklúčení, uzrieme sa, Pán to dá. Nerozlúčia viacej nás žiadne prúdy života. Čisté, verné srdcia diaľka nerozdvojí, v láske Božej ostaneme navždy svoji.

713. Bůh buď s vámi (C)

1. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas! Moudrost svoji vždy vám dávej, v lásce své vás zachovávej, Bůh buď s vámi, než se sejdem zas!

Refrén: Než se sejdem, než se sejdem u nohou tam Ježíše, než se sejdem, než se sejdem, Bůh buď s vámi, než se sejdem zas!

2. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas! Zastírej vás svými křídly, obdaruj dny pokojnými, Bůh buď s vámi, než se sejdem zas!

3. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas! V těžkostech a v

nebezpečí On vás laskavě měj v péči, Bůh buď s vámi, než se sejdem zas!

4. Bůh buď s vámi, než se sejdem zas! V lásce své vás zachovávej, zhoubných vichřic uchovávej, Bůh buď s vámi, než se sejdem zas!

714. Ukončené shromáždění ()

1. Ukončené shromáždění máme zase dnes /:a do svého domu každý jdeme radostně.:/

2. V míru, klidu a tichosti se rozejdeme /:a co jsme se naučili, do srdce vezmem.:/

3. Proto budeme vždy chodit do shromáždění /:a učit se pravdě Boží jak život žít. :/

715. Blíž k tobě, Bože můj (F)

1. Blíž k tobě, Bože můj, jen k Tobě blíží, byť by mne táhnout měl blíží k Tobě kříž. Zaplesá vždy můj duch, blíží k Tobě, jenžs můj Bůh! Blíž k Tobě, Bože můj, jen k Tobě blíží!

2. Byť mne tma objala, slunka zhas svit a já na kameni strojil si klid, můj bude, Pane, sen, Blíž k Tobě, Bože jen; blíží k Tobě, Bože můj, jen k Tobě blíží!

3. Ukaž mi, cesta má k nebi že jde, a vše, co sesíláš, z lásky že je! Andělů pokyn zřím, blíží k Tobě jít že smím, blíží k Tobě, Bože můj, jen k Tobě blíží!

4. A když pak procitnu pln díků, chval, v Bethel Ti postavím každý svůj žal. Tak by mne každá tíž vedla jen k Tobě blíží, vedla jen k Tobě blíží, jen k Tobě blíží!

5. A když mne nad slunce v nebeskou výš povznese perut' Tvá ve věčnou říš: můj hlahol uslyšíš: /:Můj Bože, k Tobě blíží!:/ Jen k Tobě blíží!

716. Bližšie vždy k Tebe len (F)

1. Bližšie vždy k Tebe len, ó Bože môj, hoc by ma tlačil kríž, unavil boj. V najtmavších chvíľach dňa srdca spev dvíhá ma bližšie k Tebe len, ó Bože môj!

2. Na púšti života desí ma noc, poklesnem na kameň, nemám už moc. Jakobov sen mi daj, v nebeský povznes kraj, bližšie vždy k Tebe len, ó Bože môj!

3. Úskalím vedie ma k Tebe môj krok, ako se prediera k moru vôd tok. Tvojej nech lásky prúd usmerní moju púť bližšie k Tebe len, ó Bože môj!

4. Nádherný svitne deň, koniec už tmám, z tvrdých skál skúšok Ti postavím chrám. S plameňom obetí duch môj rád zaletí bližšie vždy k Tebe len, ó Bože môj!

5. Keď raz púť ukončím, posledný ston túžobne zašepká: ku mne sa skloň. Pomôž mi v smrti dni, k sebe ma pozdvihni, bližšie vždy k Tebe len, ó Bože môj!

717. Keď kresťana sa pýtám ()

1. Keď kresťana sa pýtám: kde náhliš, kde? /: On vraví, nuž domov, tam v kraje nebeské.:/

2. Tu nikto niesme doma, na ceste len /: a skoro sa skončí náš krátky žitia deň.:/

3. Tak mnohí ešte blúdia vo svete zlom. /: Vlast' večnú im skrývá ten klamý žitia zhon.:/

4. No, Kristus cesta istá, jeho čuj hlas, /: zvolí jeho za vodcu, kým Boh ti dáva čas.:/

5. Aj teba Ježíš volá, poslúchaj, ver! /: On život dá večný, ťa čaká nebies mier.:/

6. A preto každý pútnik na Krista hľad! /: Slúž jemu, a budeš s ním domov večný mať.:/

7. Keď lúčime sa s bratom, čo skočil púť, /: to vieme, že k Bohu sa vzniesol jeho duch.:/

8. Keď sestra naša milá skončila púť, /: to vieme, že k Bohu sa vzniesol už jej duch.:/

718. Až práci zde všechnu složím (G)

1. Až práci zde všechnu složím a spěch, dostihnu bezpečně krásný ten břeh, Pán můj kde splnění tužeb dá všech, ó, jaká po věky bude to slast!

Refrén: /:To bude slast, to bude slast,:/ až v jeho přesvatou popatřím tvář, to bude slast, ach, to bude slast.

2. Až On mne přenese z milosti tam, od něho místo kde schytané mám, největším blahem mým On bude sám, ó, jaká po věky bude to slast!

3. Družina přátel tam shledá se zas, v mohutný chvalozpěv spojíme hlas a když Pán pozdraví úsměvem nás, ó, jaká po věky bude to slast!

4. Řadami svatých svých až půjde Pán, pak před ním pokleknu neodehnán a jizvy políbím těch jeho ran: ó, jaká po věky bude to slast!

719. Tam k nebes výši ()

1. Tam k nebes výši povznes zraky, tam k Bohu zalet, duchu můj, tam vzhůru, vzhůru nad oblaky, kde pomoc tvá, kde díl je tvůj! Viz ony věčné blaha stany, pro věrné jež jsou uchystány!

2. Viz zástupy před tváří Páně, jsou rouchem bílým oděny a věnce zdobí jejich skráně zpívají v svatém nadšení. Bůh sám jim náruč otevírá, každou jim slzu s očí stírá.

3. Viz slávu, kterou Pán Bůh zdobí ty, kdož svůj tiše nesli kříž; ni světa zášť, ni pekla zloby jim neškodí zde více již. Tuť žití strom a voda živá, tu smrt již více nepřebývá!

4. Viz, jaká radost tebe čeká, již Kristova krev ti dobyla; kde cherub před svým Tvůrcem kleká, se tobě palma rozvila. I tebe Kristus k svatbě zove, nuž, stroj se k svatbě Beránkově!

720. Když slunce zář (G)

1. Když slunce zář a světlo hvězd /:hasne nám,:/ tu milo bývá ducha vznést /:vzhůru tam,:/ kde noci více nebývá, neb denní jas tam rozlívá ta hvězda věčně zářivá: /:Ježíš sám!:/

2. Když kolem nás se vzmáhá hřích, /:lest a klam,:/ duch rád na víry perutích /:vzlétá tam,:/ kde mír již vane po boji a všecky bouře spokojí a všecky rány zahojí /:Ježíš sám.:/

3. Když přítel dává naposled /:s Bohem nám,:/ duch rád svůj truchlý zvedá hled /:k nebi tam,:/ kde utichá již každý vzdech, neb dosažen je spásy břeh a stírá slzy s očí všech /:Ježíš sám!:/

721. Když s tím se máme rozloučit ()

1. Když s tím se máme rozloučit, co každý z nás měl rád, i v rozchodu má jasno být pro naděj na návrat.

Refrén: To není, není loučení, byť chvěl se nám i hlas, jsme vírou v Krista spojeni a sejdem se zas.

2. Byť návrat nejistý snad byl a temná budoucnost, dlaň stiskni s dlaní ze všech sil z nás každý, smutku prost.

3. Zde loučení jen časné je, však věčný je náš cíl, tam z různých stran přec dospěje, kdo pravdivě zde žil.

722. Jsem jen poutník ()

1. Jsem jen poutník, cizinec pouhý, zůstanu zde, zůstanu zde přes noc jen! Nezdřijte mne, spěchám v zem jinou, štěstí kde zřídla stále již plynou.

Refrén: /:Jsem jen poutník, cizinec pouhý, zůstanu zde, zůstanu zde přes noc jen.:/

2. V městě onom, kde cíl mé pouti, Spasitel můj, Spasitel můj světlem je, tam žalů není, jež duši drtí, ni slz, ni vzdechů, tam není smrti.

3. Slunce jasné tam vždycky září, tam mé srdce zalétá. Na zemi této tak pusté, tmavé, já dlouho bloudil, neznal dny jasné.

723. Jak para život rozplývá sa ()

1. Jak para život rozplývá sa, priam vädne ako pekný kvet. Na vlnách času mladost', krása sa minú, nevrátia sa späť. Aj národ

starne v svojom behu, zem vekom vrásky dostáva, jar všetko má i skonáva.

2. Smrť tela nie je koniec duši, hrob nie je žitia záverom; čas dielo Božie neporuší, Boh tvorcom je, je všetko v ňom. Kto v dôvere ku Kristu ziera, nič nemusí sa zlého báť, a nikdy, nikdy neumierá: v ňom večný život bude mať.

724. Já věřím v svého Mistra ()

1. Já věřím v svého Mistra moc a smrt mne neleká; a vím, že svítí v bouři noc mi přístav zdaleka.

2. Nuž, přijmi země, kořist svou, což jest mi těla chýš? Než klesne ta v tmu hrobovou, můj duch z ní vyšel již!

3. Ten nad vší prachu porobou už nebes dýchá vzduch a světlem mu i ozdobou už navěky je Bůh.

725. Nebeský Otče náš (e)

1. Nebeský Otče náš, všetko, čo v moci máš, všetkého Stvoriteľ, od hriechov Spasiteľ, Tvoju tvár hľadáme skrúšene žiadame, na nás tu pohliadni, srdcia Ty ovládni. Prišla smrť v domov náš, láskave poteš nás.

2. Skončil boj života, Tvoja však dobrota pre nás vždy pomoc má, poteší, požehná. Urobil si už tak, odstránil smútku mrak, pretože v Kristovi stánok máš hotový pre sestru, pre brata, v nebesiach zo zlata.

3. Tebe sa klaniame, vďaka Ti vzdáváme za milosť, za spásu, za život, za krásu. Ďalej nás ochraňuj, podopri, obraňuj! Kým aj nás odvoláš, alebo prídeš zas, aby sme zmenení boli v raj

nesení.

726. Slovo plné nádeje ()

1. Slovo plné nádeje a lásky mierni bolest, uhládza nám vrásky. /:Bratom dáva v rozlúčení kľud, navždy spája vykúpený ľud.:/

2. Božia vôľa s najbližším ak delí, úzkou cestou Pán ti kráčať velí. /:Nechaj tieseň, zlož svoj ťažký žiaľ, všetko správne riadi lásky kráľ.:/

3. Keď sa žitia rozchádzajú cesty, bolestná smrť drahé trhá zväzky, /:dúfaj, večne nerozlúčí nás, v nebi stretneme sa všetci zas.:/

OBSAH

Ač dosud jsi bez Boha.....	148
Ach již příliš dlouho trvá.....	388
Ach, dlouho již.....	120
Ach, jak bych v Pánu nezaplesal.....	295
Ach, Jezu Kriste, kebych nemal Teba.....	244
Ach, kedy ja už zaletím.....	536
Ach, už raz sa rozhodnite.....	135
Ach, zbožnosti více si žádám.....	606
Aj není lásky také.....	690
Aj pramen plyne spásný.....	150
Aj stojím u dveří a tluku.....	167
Aj velký div lze zřít.....	90
Aj, Ježíš, lékař veliký.....	130
Aj, stojím u dveří tu tvých.....	151
Aké nádherné sú zvesti.....	325
Ako tie hviezdičky blednú.....	411
Anjel Pánov z nebies slávy.....	67
Ať hrozivé vlny se proti mně dmou.....	289
Ať kříž, jež Pán dal.....	457
Ať se zdá cesta tvá.....	358
Až dnové práce pominou.....	505
Až pomine tento svět.....	533
Až potud nám pomáhal Hospodin.....	624
Až práci zde všechnu složím.....	718
Až zajde slunce.....	518
Až zatroubí anděl Páně.....	499
Beránku Boží, spáso má.....	594
Bez Ježíša hoc by som mal všetko.....	311
Bez lásky světem sám.....	226
Běží o duše, jež unáší proud.....	442
Blaze tam, kde sliby svaté.....	541
Blažený dům.....	550

Blízko kríža zdržuj ma.....	238
Blíž k tobě, Bože můj.....	715
Bližní-li ti v prchlivosti.....	583
Bližšie vždy k Tebe len.....	716
Bloudil jsem po horách.....	200
Boh je medzi nami.....	671
Boh náš je láska.....	36
Boh zmocňuje tých.....	414
Bol to moj veľký nádherný deň.....	279
Bože veľký od večnosti.....	667
Bože, skloň sa s žehnáním.....	545
Bože, Tebe chválíme.....	6
Boží moc je táž.....	121
Bratři, sestry, spěšte spolu.....	669
Brzy již přijde z nebe Spasitel.....	486
Bud' Pánu čest!.....	26
Bud' Tobě náš dík.....	27
Bud' vůla Tvoja.....	597
Bud' žehnán svazek ten.....	695
Bud', Pane, ctěn.....	98
Budiž chválen Ježíš Král.....	44
Bůh bud' s vámi.....	713
Být blažený a jiné blažit.....	645
Být Jezu tvůj.....	296
Celičké srdce mé.....	237
Celkom Ti náležím.....	376
Co bych chtěl být?.....	249
Co chtít, než věřit.....	409
Co z moci hřícha vyproštěn.....	336
Což trůn Tvůj, Pane.....	702
Čas mizne, letia hodiny.....	634
Čas radosti, veselosti.....	55
Češť, sláva bud' Bohu.....	12

Či znáte svätý Boží ľud?.....	677
Čím víc už o světě vím.....	558
Čistě umýt nádobí.....	562
Čti svou Bibli, čti den co den.....	661
Čuj, kto meno Krista nosíš.....	663
Čujte slávny neba ples.....	64
Daj Pán, by sme verní zostali.....	413
Dáno je s nebe jméno svaté.....	263
Dávej radost v srdce mé.....	45
Dávno som ja mal tužbu.....	225
Dejž, ať se nám dobře daří.....	625
Deň čo deň, Ježíšu.....	407
Den nastává, viz slunka svit.....	162
Díky za toto krásné ráno.....	614
Díky, Pane, za dny.....	277
Dlouho šli jsme bludným světem.....	213
Dnes, Pane, vzbud' v nás.....	470
Do krásnej nebeskej otčiny.....	516
Do práce tě volá Spasitele hlas.....	441
Do večnosti plynú roky.....	629
Dobrořeč, duše má.....	3
Dobrou noc, dobrou noc.....	622
Dokud proseb hlas zní kol.....	125
Doma, doma, u tých mojich.....	566
Domova Otcova vzdálen.....	179
Dotek jen roucha postačil.....	456
Drahý Jezu, aké blaho.....	202
Drahý Jezu, jaké blaho.....	207
Duch kde Boží pracuje.....	99
Duchu svätý, pravdou svou osvět.....	113
Duchu svätý, v celom svete.....	106
Duša moja túží po tej večnej vlasti.....	514
Duša, ktorá blízko Ježíša dlie.....	604
Duše bolem obklíčená.....	454

Duše moje chválu stále zpívá.....	31
Duše nám zemdlívá žízni.....	100
Důvěřuj se v Pána.....	617
Dve srdcia láska v jedno spája.....	546
Eště malú chvíľu.....	502
Golgata, můj útulek.....	91
Haleluja, haleluja.....	97
Haleluja, chvalte Boha.....	1
Haleluja, jásej každý.....	17
Hlídá Ježíš ovce stratené.....	155
Hlas Ježíšův jsem uslyšel.....	215
Hláste celým svetom.....	190
Hle, člověk oral.....	636
Hle, jakou láskou Bůh.....	235
Hle, pokoj chybí tobě.....	141
Hlouběji a hloub, Pane.....	233
Hodina už odbila.....	712
Hospodin Světlo, Spása má.....	400
Hospodin zástupů.....	5
Hospodinu, Bohu svému.....	4
Hrad přepevný jest.....	681
Hvězdou mojí jasnou.....	283
Chcem Ti vyrozprávať.....	299
Chcem, ó drahý Ježíšu.....	193
Chceš býti svoboden.....	142
Chceš žít cele pro Ježíše.....	128
Chci pěti o svém Spasiteli.....	255
Chci přivínout se směle.....	347
Choditi s Pánem.....	360
Chtěl bych každému pověděti.....	260
Chvála Ti za život.....	543

Chvalme Boha.....	2
Chválu svou o Ježíši.....	34
Idem v ústrety Majstrovi.....	534
Já dal jsem život svůj.....	86
Já jsem zde přichozím.....	705
Já musím Tebe mít, ó, Pane můj.....	582
Já nad hvězdami.....	47
Já nemám zlata, bohatství světa.....	270
Já nemohla bych šťastná být.....	267
Já nevím, proč Bůh milost svou.....	291
Já Otce mám!.....	321
Ja som uveril pravde.....	330
Já stříbro a zlato nemám.....	254
Já utíkám se vždy k Ježíši.....	476
Já věřím v svého Mistra.....	724
Jak bych neměl slavit.....	10
Jak bych neměl vyvoliti Jej.....	343
Jak čerstvých vod.....	111
Jak miluješ svého Ježíše.....	425
Jak mnozí v Ježíši šťastni jsou.....	126
Jak mořská vlna.....	445
Jak Pane v apoštolských dnech.....	101
Jak para život rozplývá sa.....	723
Jak rozkošné a milé.....	696
Jak sladké, Jezu, jméno Tvé.....	20
Jak Tě mám dost milovati.....	285
Jak úžasná musí ta láska být.....	314
Jak vzácný poklad.....	692
Jak zdlouhavě se vlekly dny.....	508
Jaká milost je mi údělem.....	268
Je místa dost a dosud čas.....	149
Je pramen krví naplněn.....	242
Je tiché miesto pokoja.....	660

Jeden život máme.....	664
Jednu knihu starou znám.....	709
Jen Bohu věř.....	165
Jen doufej, srdce zbouřené.....	465
Jen jedno znám na zemi štěstí.....	273
Jen jednu lásku věčnou znám.....	272
Jen v Tobě jezu našel jsem.....	259
Jen vzývej Boha v radostech i žalu.....	605
Jeruzaléme zlatý.....	522
Jest jasno v duši mojí dnes.....	256
Jest noc.....	80
Jezu drahý, Pane můj.....	253
Jezu drahý, Spáso moje.....	357
Jezu, jako pastýř vod' nás.....	685
Jezu, milovníče můj.....	198
Jezu, rač Ty sám.....	673
Jezu, Spáso duše mojí.....	313
Ježíš Kristus z hrobu.....	95
Ježíš má rád všechny děti.....	556
Ježíš před Pilátem.....	92
Ježíš přišel vykoupiti.....	35
Ježíš tě laskavě k domovu zve.....	127
Ježíš tě v péči má.....	471
Ježíš volá tebe duše.....	192
Ježíša ja vždy rád mám.....	310
Ježíša viac chcem poznávať.....	404
Ježíši krásný, Panovníče jasný.....	29
Ježíši, mne nepomíjej.....	587
Jisté známky konce se jeví.....	490
Jistota blahá: Ježíš můj jest.....	309
Již mnoho let jako sen uplynulo.....	626
Již se blíží čas ten blahý.....	484
Již sladím svoji harfy tón.....	30
Jsem jen poutník.....	722
Jsem poutník k sionským výšinám.....	261

Jsem vykoupený.....	302
K dílu volá nás.....	420
K nebesiam túžbu každý deň nesiem.....	511
K nebesům vzhůru vždycky zřím.....	531
Každý může šťastný být.....	161
Kde budeš věčnost trávit?.....	180
Kde hledáš spásu, útěchu.....	160
Kde Kristus kraluje.....	25
Kde najde duše má.....	517
Kdo Boha má za pevný hrad.....	482
Kdo jsou bratři moji?.....	665
Kdo k pluhu ruku svou přiložil.....	426
Kdo podá srdci útěchu.....	172
Kdyby jenom stále slunce svítilo.....	403
Kdyby nás Bůh neměl rád.....	71
Kdybych znal andělskou mluvu.....	394
Kdybych znal zemi tu.....	509
Kdys myslil jsem.....	248
Když Bůh je s námi.....	680
Když bývala jsem ztrápená.....	383
Když jiné zpět jít vidím.....	250
Když jsem tonul v hříších svých.....	219
Když jsem ve hříchu žil.....	227
Když kol noc se rozprostírá.....	461
Když kol tebe zuří moře.....	446
Když máš jeden rok.....	555
Když na zem padne vrabeček.....	557
Když nebeský duši mou proniká mír.....	301
Když příkrá trnitá je stezka.....	463
Když s tím se máme rozloučit.....	721
Když se světem loudáš sám.....	164
Když se za hory slunko sklání.....	619
Když si v Bibli své.....	74
Když slunce zář.....	720

Když tak patříš za večera.....	621
Když tmavá noc.....	451
Když tu s Pánem vpřed jdem.....	365
Když v temnotách hřícha.....	214
Když vánek Boží věje.....	103
Když zřím ten divuplný kříž.....	81
Když žal, bolest srdce.....	462
Keby som nemal Teba.....	195
Keď kresťana sa pýtám.....	717
Keď som budil v svete.....	212
Keď som sa modlil.....	586
Keď som vo svete žil.....	216
Keď ti zármutok srdca zastierá.....	189
Kéž by, Jezu, zas v tom světě.....	102
Kéž víc Tě miluji.....	592
Kráčejíce do Kanánu.....	519
Král věčný nás požehnej.....	647
Králi svého srdce.....	338
Krásnou vlast připravil pro svůj lid.....	523
Krev Kristova mne obmývá.....	286
Kristova krev a spravedlnost.....	701
Kristovým sa krížom pýšim.....	290
Kristu Pánu náležím.....	292
Kristus Pán vstal z hrobu.....	96
Kříž môjho Vykupiteľa.....	333
Krv Pána Ježiša aj mňa obmyla.....	231
Kto ku Kristu na kríži.....	654
Ku Tvým ó Jezu zrakům.....	328
Kvetoucí mládí.....	191
Kým Ježíš zve ťa k sebe.....	186
Kým Krista som nepoznal.....	205
Lámej mi, Ježíši, chléb.....	697
Láska Boží nemá žádných mezí.....	308
Lásko Boží nejvřelejší.....	601

Lásko věčná, čistá, Ježíši můj.....	401
Lúč kmitá v dialke.....	479
Má duše chce být nebi blíž.....	241
Má duše, nic se nelekej.....	447
Má naděj na tom spočívá.....	294
Má Pán Ježíš.....	551
Má víra pohlíží.....	223
Málo nás a přec se nebojíme.....	473
Mám mocného, velkého Krále.....	41
Mám Přítele, jenž se mnou věrně kráčí.....	363
Mám rád svou Bibli.....	710
Mám velkého, mocného Krále.....	38
Mám zde přítele.....	386
Máme poselství pro všechno lidstvo.....	682
Maranatha bylo heslem.....	492
Maranatha, Maranatha.....	493
Máš-li místa pro Ježíše.....	129
Mé hříchy Ježíš když navždycky smyl.....	287
Mé srdce plné chval.....	105
Měl srdce jsem černé.....	561
Meno Ježíš nevybledne.....	37
Milost pouhá jen nová každý den.....	247
Milostivá láska Božia.....	331
Milujte se!.....	670
Mně dostalo se slitování.....	257
Mně Ježíš je dražší.....	335
Mne Ježíš miluje.....	278
Mně jméno Ježíš drahé jest.....	653
Mně nelze pochopit.....	281
Moc lásky svätej zvelebujem.....	408
Moc túžby horí mi v srdci.....	298
Modli se věrně jen.....	613
Mohutné milosti proudy.....	599
Môj vzácný Priateľ.....	324

Moje malé světélko.....	565
Moudrosti poklad z nebe.....	687
Mraky temné nad hlavou keď visia.....	464
Můj Bože, k Tobě s vroucí touhou.....	577
Můj Bože, Tebe hned v jitře hledám.....	615
Můj Jezu, mám Tebe rád.....	323
Můj Ježíš mé je světlo.....	342
Můj Ježíš mé jest žití.....	380
Můj Ježíš ví, kdy jsem samotný.....	395
Můj Ježíš vždy mne miloval.....	23
Můj otec, jenž v nebi dlí.....	693
Můj Pán má klíč mých dalších dnů.....	630
Můj Pán mne pozval.....	236
Můj Spasitel mi dí.....	201
Můj život marnou byl jen honbou.....	234
Musím míti Spasitele.....	229
Musím to volat.....	339
Muž moudrý stavěl.....	554
My čekáme Ježíša, keď príde.....	488
My jdeme s jasem v líci.....	397
My máme vykoupení.....	676
My se ubíráme cestou.....	510
My stojíme na troskách.....	429
My v Kristu skálu máme.....	326
Na cestu žitia prijmite pranie.....	544
Na každý den Tě hledá duše má.....	369
Na kříži jsi, Jezu tichý.....	87
Na nebi žárili sláva a moc.....	59
Na světě, kde tolik žalu.....	430
Na věky Bůh v sľibech stojí.....	448
Na vrchu vzdáleném.....	79
Na všech cestách.....	28
Nad celý svět mi dražší.....	362
Nad smrt silnější.....	472

Nade mnou když bouře.....	458
Naděj naše, že v krátké době.....	495
Náhli pod kříž tarchu zložit.....	183
Nakloněn téměř křesťanem být.....	153
Narodil sa nám Spasiteľ.....	63
Narodil se Kristus Pán.....	49
Náš Pán chce z nás rybáře mít.....	443
Náš život jako letní den.....	437
Nebesa byla jednou plná.....	73
Nebeský Otče náš.....	725
Neboj se, ni lekej.....	466
Nečekej, až velký skutek.....	679
Nechci slávy zlata.....	264
Nechť každý sebe zkušuje.....	352
Nechť nám srdce plní radost.....	307
Nejlepší, co máš, dej Pánu.....	181
Někdo zná bol tvého srdce.....	178
Neklam seba, neklam seba!.....	658
Nemohu mít co rád svět má.....	171
Nereptat a nehněvat se.....	704
Neslyšíte zpívat zvony.....	60
Netráp sa a nežial.....	478
Nezabudni, nezabudni.....	350
Než jsi vyšel z domu.....	616
Něžně a laskavě.....	123
Nic nechci být, ničím slouti.....	402
Nic se nediv, nic se nediv.....	266
Niet podobný priateľ.....	367
Nikde když naděje.....	243
Nikdy se báti nebudu již zlého.....	377
Noc v širý už padá kraj.....	623
Nový nastal rok.....	632
Nuž pějme všichni.....	8
Ó akú radost mám.....	274

Ó Baránku milovaný na veky.....	329
Ó Beránku Boží.....	84
Ó Bože můj, daruj mi síly.....	581
Ó Bože, Otče náš.....	640
Ó Bože, Otče, uč mne sám.....	589
Ó Bože, uděl požehnání.....	540
Ó Golgata.....	88
Ó jak blaze tomu je.....	341
Ó jak je to utěšené.....	666
Ó jak mne blaží ta rozkošná zvěst.....	297
Ó jaké predivné.....	265
Ó je to Ježíš.....	251
Ó Jeruzalém zlatý.....	539
Ó Jezu, slunce mého žití.....	19
O Ježíšově lásce zní.....	269
Ó jméno Pána Ježíše.....	32
Ó krásný domov Pán moj pripravil.....	537
Ó Kriste, naša Hlava.....	355
Ó lide můj, ta zvěst ať světem letí.....	683
Ó plesej duše, zapěj žalmy.....	9
Ó príd', ó príd', Emanuel.....	500
O Spasiteli já zpívám rád.....	40
Ó Spasiteli můj.....	240
Ó vitaj, sladká hodina.....	569
Ó, Bože, obživ zas.....	580
O, bratře milený.....	432
Ó, duša, stojím pred dvermi.....	154
Ó, duše, pomni lásky.....	353
Ó, hlavo plná trýzně.....	82
Ó, Hospodine, přioděj nás.....	110
Ó, jak bych neměl vesel být.....	258
Ó, jak drahú chvíľu.....	674
Ó, jak nyní šťasten jsem.....	300
Ó, jak vzácné štěstí pro mne.....	574
Ó, Jezu můj, v tom blaho je.....	262

Ó, můj Pán, jak jest mi drahý.....	33
Ó, nechod' světem sám.....	143
Ó, nepochybuj, důvěřuj.....	455
Ó, Pane, dílo své již všude rozhojní.....	584
Ó, Pane, dítek přileli.....	552
Ó, Pane, Tobě se cele nyní vydávám.....	209
Ó, pojďme všichni zpívat.....	691
Ó, pověz mi, bratře.....	521
Ó, pracuj, dřív se schýlí.....	422
Ó, proč bychom se báli.....	480
Ó, přijdiž, přijdiž, léto Páně.....	578
Ó, rcete zda krev prolil Pán.....	77
Ó, skálo pouště.....	368
Ó, slyš teď, celý světe.....	304
Ó, šťastný den.....	303
Ó, to světlo v Betlémě.....	66
Ó, Ty hĺbka večnej lásky.....	410
Ó, ujmi ruku moji.....	460
Ó, v nebesích, tam bílý šat.....	538
Ó, velký Bože.....	13
Ó, zůstaň se mnou.....	398
Obavy když srdce trápí.....	467
Oblak svědků chválí Pána.....	344
Očist srdce, zbav mne pýchy.....	199
Od hříchů očištěn.....	305
Oddej se cele Pánu.....	166
Odpust', že dnes tak jako večera.....	608
Odpuštěny moje viny.....	282
Ochotne já za tebou.....	370
On tam byl sám, můj Spasitel.....	85
Opět rok nám jeden.....	628
Otčino, otčino.....	524
Otevři, Pane, oči mé.....	576
Otevřte dnes svých srdcí dvěře.....	112
Ovečkou že Božou som.....	318

Ovečkou že Páně jsem.....	317
Pán Bůh je láska.....	280
Pán Bůh je přítomen.....	648
Pán Bůh je síla má.....	656
Pán Bůh prosby vyslychá.....	571
Pán Bůh se každému do srdce dívá.....	655
Pán je mocný zachovati.....	688
Pán Ježíš má tu moc.....	175
Pán Ježíš On Ten Svätý.....	169
Pán Ježíš přijde zas.....	485
Pán Ježíš volá.....	133
Pán mne vede.....	419
Pán náš Ježíš přijde k nám.....	487
Pane Bože, zmocni nás.....	590
Páně krev a Jeho rány.....	390
Pane můj, prosit' a verit' ma uč!.....	603
Pane můj, prosím Tě.....	459
Pane v kříži blízkosti.....	194
Pane, buď vždy vůdcem mým.....	477
Pane, hledám tě na cestách.....	607
Pane, ja Ti dôverujem.....	379
Pane, ó, vyslyš prosby mé.....	591
Pane, pusť nás s požehnaním.....	711
Pane, spolehlivé.....	204
Pane, Tobě chci zpívatí.....	46
Pane, ved' mne.....	444
Pánova dobrota predivná.....	356
Pánu všichni prozpěvujte.....	672
Pár tento žehnaj, Pane.....	548
Pastýře slyšte teskný hlas.....	431
Pláč a bol byl životem mým.....	252
Plamen světla z mého srdce.....	396
Plesaj, Božia rodina.....	501
Pléšej, dcerko Sionská.....	491

Pluh orá naše pole.....	641
Po dvoch cestách.....	174
Po všetkých cestách Pán mne vodí.....	406
Počuj, ľuďe, počuj slova.....	506
Pod ochranou Nejvyššího.....	322
Pod praporem Krista.....	698
Podďte ku mne, milé deti.....	567
Pohľad na nebeský oceán.....	618
Pojď k Ježiši, duše milá.....	136
Pojď k Spasiteli, poďď ešte dnes.....	137
Pojďte a srdce svá otvoríte.....	138
Pojďte ke mně, milé děti.....	568
Pokušení přemoz.....	452
Položil sa v jaslách ako dieťa.....	57
Postŕuj, uvaž duše milá.....	147
Pošli, Pane, svojho Ducha.....	598
Pouštěj chléb svůj.....	435
Poutníče v onu vlast nebeskou.....	387
Poutníčkové, kam kráčíte.....	374
Pověz mi o tom.....	70
Pozdvihni vzhůru své zraky.....	173
Pozri sa okolo.....	428
Požehnaní Boží zdobí.....	638
Pre Krista smiem žiť.....	481
Prekrásne sú Božie príbytky.....	512
Pri ciele blízko, nechýba moc.....	156
Príd', zavítaj Duchu svätý.....	114
Príkazom svätým krst je nám.....	345
Pro Ježíše nikdy neváháme.....	366
Pro Krista v boj.....	434
Pro Pána žíti a věren Mu být.....	375
Probud' se již církvi.....	678
Proč jen mlčíš, Pane.....	75
Proč stále na rtech mých.....	16
Proč svítí sluníčko.....	563

Prosby klíčem jsou.....	573
Proudy živ plynou z trůnu milosti.....	657
Provázej, ó, Hospodine.....	549
Předivný zrodil se člověka Syn.....	69
Přijď k nám, na tebe čekáme.....	609
Přijď, Králi věčný náš.....	651
Přijď, svatý Duchu.....	115
Příteli, proč se tak staráš.....	131
Púšťaj chlieb svoj.....	436
Rád bych, Jezu.....	24
Radost ty v srdci můžeš mať.....	208
Radujme se bratři.....	650
Radujme se, veselme se.....	284
Radujte se vysvobození.....	275
Rcete zda mohu smuten být.....	391
Rci, zda znáš již Ježíšovou spásnou moc.....	139
Rok starý v moře věků se noří.....	627
Rozsvět září světla svého.....	593
Rukou svou, Pane můj.....	418
Řekl jednou chlapec malý.....	559
Říkají mi.....	371
S Duchem svým, ó, Pane.....	116
S Ježíšem chci.....	359
S Kristem kdo zemřeli.....	348
S Tebou chcem, Jezu můj.....	417
Sejme záhy símě.....	421
Sejměte již harfy z vrbí.....	43
Sione nádherný a svatý.....	532
Skálo věků, hrade můj.....	228
Sklamú naše nádeje, priateľ oklame.....	602
Skončili jsme práci.....	639
Slav Boha, cti a chval.....	21

Sláva Bohu zpívej.....	168
Sláva Ti, Bože.....	637
Slavně jsem spasen již.....	327
Slavte, slavte, Knížete života slavte.....	15
Slepý tam ráno stál.....	76
Slétlo jaro mezi děti.....	564
Sloužíš-li Pánu věrně jen.....	475
Slovo plné nádeje.....	726
Slož, co srdce tísni.....	453
Slyš zaslíbení, nezapomenu tě.....	596
Slyš, jak k nám mluví.....	146
Slyš, Jezu, vzdechy, toužebné.....	117
Slyš, nevěsto Beránkova.....	496
Slyš, ó Pane, píseň chval.....	635
Slyš, Pán Ježíš přišel.....	340
Slyš, Pán Ježíš tebe volá.....	184
Slyším Spasitel jak volá.....	372
Slyším, Pane.....	572
Slyšíme opět poselství k lidu.....	643
Slyšíte hlahol těch zvonů.....	498
Slyšte, jaká libá píseň.....	50
Smím přijít u víře.....	246
Smíš ještě vjít!.....	170
Snažně běžím, časem těžím.....	384
Som vojak Ježíša Krista.....	415
Spasiteli, Jezu drahý.....	600
Spasitelu můj, dražší nad svět celý ten.....	610
Srdce moje unášené.....	206
Stavení překrásné.....	529
Stezka přímá trnitá.....	399
Stvoř srdce čisté, Bože.....	221
Svatá doba, Páně den.....	694
Svatého Ducha vánek slyš.....	157
Svatou dobu již tu máme.....	56
Svatý, svatý, svatý.....	14

Světlo po temnotě.....	469
Svíce mým nohám.....	707
Svou práci konej.....	424
Šťastné je být spaseným.....	288
Ta moc, jež přišla v Letnic čas.....	118
Tak často viery zrak sa zahaluje.....	449
Tak jaký jsem, ač nemám nic.....	595
Tak vzácně, slavne spasenie.....	187
Takovou lásku nezřel svět.....	381
Tam k nebes výši.....	719
Tam na kříži Golgaty.....	83
Tam není Pán, kde láska chladne.....	646
Tam v nebesích je má otčina.....	530
Tam za vodou na druhé strane.....	513
Teba, Bože, Otca vekov.....	22
Tebe jen, můj Spasiteli.....	364
Tebe sa, Pane můj.....	203
Ten nejlepší přítel jest Ježíš.....	185
Ten, kdož v Nejvyššího.....	7
Tichá noc, svatá noc!.....	51
Tichouňkou nocí.....	61
Tisíce vykúpených po stupňoch.....	507
To já, ó Pane můj.....	579
To je ten den.....	276
Toužebně žádá duše má.....	588
Tůžím Pánovi svojmu sa podobat.....	211
Tvá vzácná milost.....	315
Tvá, Pane, Kriste, věc to jest.....	668
Tvé jméno velebíme.....	11
Tvůj jsem, Pane můj.....	197
Tvůj šat musí být jako sníh.....	239
Tvůj, Pane, hlas mne zval.....	217
Ty jen, ó Jezu.....	306

Ty miluješ mne, Spáso má.....	271
Ty nás proved', Hospodine.....	686
Ty staré, staré zvěsti.....	703
Ty víš, Pane, co bych rád.....	439
Tys za mne, Ježíši.....	224
Tys, ó Jezu, spása moje.....	468
U nohou Spasitele.....	232
Učiň mne, Bože.....	553
Úchvatná nádhera vysokých hôr.....	39
Ukončené shromáždění.....	714
Umdléváš-li, tíží-li tě.....	450
Upokoj se, ó duše má.....	483
Uvolni ducha mojho.....	104
Úzká je a plná trní.....	520
Úzká, slyš, cesta jest.....	152
Už jen ten čas.....	706
Už přijde Pán.....	489
V hriešné srdce poblúdilé.....	134
V jednomyslném čekání.....	109
V Ježíši zůstaň, duše má.....	389
V jitřní záři úsměv v tváři.....	675
V lásce mne věčné.....	319
V márnostech som.....	245
V moři žití mnohá bouře zmítá.....	474
V nadhviezdnej výšine.....	62
V onom městě svatém.....	504
V Páně jménu shromáždění jsouce.....	585
V krásnej otčine.....	535
V síle Božej pevne stojme.....	503
V sítí tomto pravme sobě.....	649
V slávě nebes domov mám.....	515
V svaté době, Bože.....	53
V světle svém Bůh mne vede.....	382

V širé kraje světa pouště.....	145
V temné noci.....	94
V tomto tichém stánku.....	644
V tu noc, kdy milý Spasitel.....	351
V zemi, kde je věčný den.....	525
Včera, dnes i na veky.....	293
Vďační sme Tebe, Bože náš.....	633
Ve skalním hrobě.....	93
Ve svět hřícha.....	316
Ve světle věčné lásky Tvé.....	547
Ve vánoční té svaté noci.....	54
Večerní když zvony znějí.....	620
Věčně žádám chválit Tebe.....	210
Velkou radost, pokoj.....	119
Velkú radost v srdci mám.....	332
Velký náš Bože.....	107
Věřím vzácným zaslíbením.....	575
Věřím, že Pán Bůh je v nebesích.....	560
Veselte se, radujte se.....	159
Vezmi jméno Krista s sebou.....	378
Vezmi Pane ruku moji.....	385
Vezmi, Pane život můj.....	230
Viem o zvláštnej rieke.....	132
Vím, že Ježíš miluje mne.....	312
Vím, že víra v Tebe jen.....	346
Vímť jednu růži spanilou.....	18
Víra Boží, víra živá.....	611
Víš kdo srdci radost dává.....	337
Viz tu lásku Kristovu.....	684
Vlasti má, vlasti má.....	526
Vrať sa, dieťa, z cesty bludnej.....	140
Vstaňte k práci.....	423
Všade s Pánom Ježíšom.....	416
Všetchny hříchy smývá Ježíšova krev.....	320
Všichni vděční, pospěšte.....	642

Všichni, kdož v tom světě.....	659
Všichni, kteří křtíte se.....	349
Vůdcem naší čety.....	699
Vydávám Ti vše, ó Jezu.....	222
Vypravuj mi o mém Pánu.....	72
Vzácné sliby Pán Bůh dává.....	542
Vzácný dar svůj.....	570
Vzhladni na nás.....	108
Vzhůru bratři, prapor Krista.....	700
Vzhůru, bratři, k boji.....	433
Z Bible svätej nech znie.....	708
Z kříže tekla krev přesvatá.....	89
Z milosti mne ubohého.....	218
Z rána hned děkuj, duchu můj.....	612
Za dar Slova, Bože milý.....	689
Za Ježíšem jíti.....	361
Za Ježíšem kráčeti chci.....	373
Za krásné, jasné noci.....	65
Za nocí hluboké.....	52
Za Tebou vždy cestou úzkou.....	220
Začínáme s Bohem tento nový rok.....	631
Zasvěť svůj život Ježíši.....	163
Zda křesťanem chceš býti.....	188
Zda znáš to jméno.....	42
Zda-li znáš ten vod živých proud?.....	78
Zdali musím s prázdnou rukou.....	440
Zdali spásu máš o duše.....	158
Zdali znáš ten libý zvuk.....	176
Zdaliž sejdem tam se zase.....	527
Zde sešli jsme se.....	354
Zde srdce mé!.....	196
Zdvihnime ruky a chvalme.....	334
Ze synů lidských nejkrasší.....	68
Ze zajetí hřícha duše zachraňuj.....	393

Zemi nádhernou já znám.....	528
Zmíraje s Ježíšem.....	412
Znám Spasitele, zemřel za mne.....	182
Znáš tu zemi.....	177
Znáte místo tiché, milé.....	652
Znáte-li Ježíše, slavný On Pán.....	122
Znaven cestou žití.....	144
Zní na loukách zpěv.....	392
Zní spásy přeradostná zvěst.....	124
Ztracené vždy vyhledávat pospěš.....	438
Zvonia zvony vánočné.....	58
Zvučí, zvučí, stále zvučí duše má.....	48
Ženich jde, Ženich jde.....	497
Ži krásne v časnom živote.....	405
Žijeme krátko na svete.....	662
Život drahý je nám darovaný.....	494
Život je práce čas.....	427